

Giới thiệu Ngự Long Cứu Thiên Convert

Ta nếu giết người, tất bởi vì Tàng Long! Kim Tịch bị phế Kim Khí Căn, không còn cách nào tu hành, như thế nào ngạo thị trời cao? Sơn chuyển đường trở về, bí đạo thiên đình, cổ mộ hư cảnh, nhất giới một Tàng Long, trục tằng để vương cang; cùng nhau đi tới, đối mặt vô tận giả nhân giả nghĩa cùng thật ác, tuyên bố ra: Đi cha mẹ người!

Nếu thấy hay thì vote truyện để tiếp thêm động lực cho tác giả nhé..

Cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Người Nào

Ngự Long Cứu Thiên

“Người nào? ! ”

Giới có ba, Phàm Chân Thiên 。 Phàm Giới tình thế hàng vạn hàng nghìn, Chân Giới cửu trọng liên hoàn, Thiên Giới tự có Tiên ban 。

Cái này một giọng nói, phát ra từ Phàm Giới 。

Quần sơn trong lúc đó ôm một vùng Thanh Hồ, trên mặt hồ hiện lên có một chiếc thuyền con, thuyền lan trên dựa vào ngọa một vị tuấn tú vô Nho 。

hắn đột nhiên cảm giác bên bờ làm như đột nhiên xuất hiện một người, lấy tay giơ lên nón ngưng mắt nhìn lại, đích thật là một người!

Nón người khẽ quát một tiếng, thả người bốc lên khinh phiêu phiêu bay lên bờ hồ 。

Người đến phiêu dật hào hiệp, bất động thanh sắc cũng sinh ra tiểu ý, không để một chút để ý nón người, cánh tay vừa nhấc, song chưởng bên trong mỗi người xuất hiện nhất tôn hộp đồng, biên giác sắc bén ánh sáng màu vàng long lánh 。

“người hồ này trung nhưng là có Long Thập Lục?” người đến lại tựa như chưa mở miệng, thanh âm cũng đã truyền ra 。

“làm sao người biết?”

Che chở Long người trên mặt lộ ra thần sắc kinh khủng, buộc chặt thân thể tập dẫn liên khí cảnh giác, hắn phát hiện người đến hai chân lại tựa như đứng không phải đứng, dường như trôi trên mặt đất,。

“ta tới thu Long!”

Người đến khỏe môi khẽ động phát sinh bốn chữ, che chở long nhân cũng là toàn thân chấn động 。

“người dám?”

Người đến bỗng nhiên bay tới bên bờ, cánh tay phải run lên, trong tay phải chỗ thỉnh linh mở ra, trong nháy mắt bắn ra từng đạo ánh sáng màu vàng, trầm giọng ngâm:“ Long Sinh Hữu Thập Lục, rỗng cái là mỗi bên tám, mỗi người thuộc về kỳ chủ, mỗi bên thủ bên ngoài Cung gia 。

rỗng đực có tám, rỗng cái có tám, rỗng đực giấu núi, rỗng cái vào nước; bốn chỗ hiện tại, thân long trở về vị trí cũ”

Hắn vừa mới nói xong, một cái rỗng đực lao ra mặt hồ, sóng lớn điên cuồng bắt đầu khí thế tận trời, miệng khổng lồ lạnh thấu xương rung đùi đắc ý, như là rất vui vẻ đáng vẻ, một đầu đâm vào kim quang trung biến mất! Ngay sau đó, điều thứ hai rỗng đực bay lên trời

“lớn mật!”

Che chở long nhân giận dữ, hai tay áo phản phật trước phiêu, vung tay vung ra một đạo liên khí, gào thét tập kích hướng người tới, bên hồ gỗ lớn thấp tà, hoa cỏ chia lìa làm như lộ ra sợ hãi đáng đáp, gần sát bốn không chợt biến sắc, cái bá khí trong phảng phất cất dấu vô số đao kiếm, Trương Nha toét miệng ma vật, thậm chí phiêu tán huyết một dạng hồng quang!

Bá!

Người tới xiêm y run rẩy dữ dội, thân thể lại không hề động một chút nào 。

Che chở Long người thất kinh, sắc mặt đã đỏ lên, không kịp nghĩ nhiều quát ra Ngự Long Chiến Dao, hai chân sau liêu nói thân bay lên, hò hét phách hướng người tới, hấn đã không để bụng tánh mạng của mình 。

Màu đồng đao biên liên khí hóa thành ngọn lửa màu tím Hí-khà zz Hí-zzz rung động, nghiêng nhiên nhô lên Hồng Tông thông thường, đao phong xé rách trường không, khí lưu nhường đường, vạn vật hít thở không thông, một đao đoạn Càn Khôn!

Đao Chí Nhân Vong!

Đao mặc dù tới, người cũng bình yên!

Che chở long nhân liệt khí đánh nứt bên bờ tảng đá, cân nhắc đường rãnh thật sâu khe lập tức tràn lộ ra, nơi đây mấy năm không được sinh vật; tới thân thể người vẫn như cũ đứng ở nơi đó, từng con từng con chòm sao Thương Long hút vào bốn chỗ trung 。

Che chở Long già hầu như không dám tin vào hai mắt của mình, người đến không nhúc nhích, vì sao trăm không?

“dừng tay! ”

Hấn khàn cả giọng mà hét lớn một tiếng, đem toàn thân liên khí rót vào chiến đao, còn có vô thượng dương khí, không chỉ là tu hành mà đến linh tức, còn có chính hấn, mình tất cả, đao này vừa ra, tất phải đồng quy vu tận!

Hồ!

Hoành đao thôi nghìn thu, thần hồn mình chiêm chiếu! Bi thống hơn, che chở long nhân buông tha toàn bộ phòng ngự lựa chọn cùng vong, Thanh Hồ bên trong thần long là của hấn tất cả, nếu không có chòm sao Thương Long, hấn sớm đã lên thẳng vô thượng Chân Giới, hấn đem mình Linh phách rót vào đao phong bên trong, tương đương với gấp mười lần 、 nghìn lần đích thực khí, như vậy gần, tới người không thể tránh né 。

Trong khoảnh khắc, che chở long nhân lại tựa như là linh hồn không hề, không có một bộ khu xác đâm ở nơi nào, màu đồng đao nhưng trong nháy mắt Thiêu Hồng, tản ra bạo liệt nhiệt độ, theo thân đao cũng đã tìm không thấy, không khí chung quanh toát ra hỏa hơi thở, làm như đánh rách tả tơi hư không hắc động, trong chớp mắt mâu thuẫn người đến hồng của gian 。

Oanh!

Nhất thanh muện hưởng, hòa diễm lập tức tắt 。

Du!

Ngự Long Nhân xuất thủ, nói là xuất thủ, chỉ là chò trái hơi vừa nhắc, che chở Long thân thể của con người bỗng nhiên lẳng không mà bay, như là một con thiềm thừ bò trên không trung lay động, vào thời khắc này, hấn Linh phách quý thần xui khiến trở về trong cơ thể 。

Phù phù!

Che chở long nhân té xuống đất, chết cũng chết không được? !

“ta van cầu ngươi, thả thần long”

Hấn bò lên lại quý xuống, đánh không lại, chỉ có thể cầu xin!

Đột nhiên, trong tay của hấn nhiều hơn một cái bốn chỗ, đó là giấu có lấy tám cái rỗng đực bốn chỗ 。

người đến xoay người lại, yếu ớt nói rằng:“ lấy cái chết che chở Long, được đại thiện cũng, tiểu tử xứng với chương quân cái này bốn chỗ! ”

Che chở long nhân được nghe người đến không có ác ý, một trường ác đấu tựa hồ là vì thăm dò chính mình, mê hoặc ngáng đầu, mỗi chữ mỗi câu hỏi:“ vị này tiên sư cao tính đại danh? Vì sao thu thần long? ”

Người đến không nổi danh họ, ý vị thâm trường nói rằng:

“Long sanh thiên dưới, tất hiệu vạn thổ, đây là từng vòng từng vòng thiên đời nhân duyên, nói bao nhiêu người cũng không được biết 。

trong tay ngươi bốn chỗ bên trong tâm có tám Long, cái này tám Long cân nấp trong trong núi, che chở thật thổ với trọn đời, che chở bá tánh lấy triệu năm, đây là Long già trời cho, không ai mà ngăn trở, ngươi nhất định phải bảo vệ cẩn thận cái này bốn chỗ, tự có có thể mở ra bốn chỗ nhân thủ cảm thiên thần Phù tìm được ngươi, có thể Ngự Long Cửu Thiên”

“người nọ là ai? Thời giờ gì có thể tới? ”

Che chở long nhân hoảng sợ muôn dạng hỏi 。

Người đến cười không đáp, xoay người lần nữa khởi động trong tay trái bốn chỗ, trầm giọng quát lên:

“bốn chỗ hiện tại, Bàn Long trở về vị trí cũ! ”

Long lấy sừng phân, có sừng giả vì rồng đực, không có sừng giả vì rồng cái, gọi Bàn Long 。

Tám cái Bàn Long liên tiếp nhét vào bốn chỗ trung, mặt hồ lại phục bình tĩnh 。

Người tới bỗng nhiên một chút nhủ mảy, làm như tự lẩm bầm“ Ờ? Vì sao còn có dư Long, vạn không thể tồn sống trên đời! ” nói, ngẩng đầu vung lên, mặt hồ vung lên mấy vòng xoáy, cắt quyền ra một con rồng nhỏ!

“ tiên sư không thể a ” che chở long nhân Ai kêu thành tiếng, là mới vừa sinh ra không lâu tiểu Ly Long, cũng là Thập Lục Long trung con thứ nhất hàng Long, nhất làm người ta yêu thích 。

Nam tử không yếu thế chút nào, đột nhiên dương tay biến hóa chưởng, cùng che chở Long tay của người thể hoàn toàn tương tự, chưởng về phía trước đây, bỗng nhiên hợp quyền hướng bộ ngực thu về, đó là Ngự Long thuật, trong miệng cũng đã nói ra:“ tiểu Bàn Long! ”

Tiểu Ly Long dường như nghe được che chở long nhân hô hoán, bỗng thoát ly mặt nước, hăng hái hướng bên bờ bơi lại!

Người đến trong tay đột nhiên nhiều hơn một bả kiếm gỗ, chạy như bay, không trung nói ra làm người ta hồn phi phách tán khẩu quyết:“ Trảm Long Tu! ”

Thí Long Trảm Tu!

Long tu không hề, long thân biến hóa không!

Che chở Long giả chỉ là biết có hôm nay kiếm gỗ, nhưng chưa bao giờ có chính mắt thấy, lập tức cuồng thanh hò hét:“ tiên sư tha mạng a, vạn cầu người đừng giết ta tiểu Ly Long, cầu người tha mạng ”

Một đạo hoàng quang hiện lên, tiên sư rơi xuống đất, theo vô cùng kinh ngạc lên tiếng:“ đi? ”

Tiểu Ly Long chợt phát hiện phát sinh triệu hoán chi âm người cũng không phải che chở Long giả, thật cao nâng lên vòi nước về phía sau vừa lộn, lần nữa nhào vào trong hồ, tạo nên một lần tấn rung động 。

“ này Long vì sao không râu? ” tiên sư chợt xoay người trừng mắt về phía che chở long nhân, thần tình trang nghiêm 。

Che chở long nhân chưa tính hồn, cũng chưa từng chú ý tới tiểu Ly Long có hay không chòm râu, không giải thích được lác đầu, Long chỉ không râu, giới này vạn vật không bị thương, ai cũng không làm gì được 。

“ e rằng thiên ý! ”

Tiên nhân rung mình, xem ra cũng có ý hấn không ngờ được chỗ 。

Kỳ thực, Long sinh Cửu Châu, há có thể vô dụng, không phải bay trên trời, không vào Tôn, không phải ngọa thổ, không phải giấu thủy, tự có hấn tác dụng 。

Che chở Long giả liên tục dập đầu, trong miệng không ngừng lặp lại lấy:“ đa tạ tiên sư ân không giết, đa tạ tiên sư ân không giết! ”

Tiên nhân mở ra tay áo bào, một tấm màu vàng sẫm vải bố bay xuống 。

Ngự Long thuật!

Mặt vải đỉnh có khắc ba chữ 。

Tiên sư đem thiên mộc kiếm tặng cho đồ long nhân, yếu ớt dặn dò:“ nhớ kỹ, sông dài không đào ngược, nhân thế không thể chuyển ”

Che chở long nhân sau khi nghe xong tiên nhân ngôn từ, mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu nhỏ giọt xuống, ngơ ngác quy cùng tại chỗ, một lát mới phát hiện trước mắt đã không người 。

“ cao tiên, người rút cuộc Người nào? ”

Che chở long nhân đột nhiên đứng dậy ngửa mặt lên trời thét dài, sau lưng Trạch trong hồ, chỉ còn lại có một cái tiểu Ly Long, ngày xưa vui mừng thịnh một đi không trở lại, không có một thuyền một con rồng một nón, thì như thế nào hướng Thuần Đế khai báo? Như thế nào khai báo thiên hạ này đã mất thân long? !

“ Kim Thiên Thị Thiểu Hạo —— ”

Một đạo lâu đài thanh âm chấn động mà đến!

Thiên đế Thiểu Hạo? ! Năm trăm năm trước liên vinh thắng tiên Vũ Tây Phương thiên đế!

Che chở long nhân toàn thân run rẩy, hai đầu gối một khuất lần thứ hai quy đem xuống tới, hướng về phía Thiểu Hạo bay đi phương hướng cung bái dập đầu 。

Thiên đế Thiệu Hạo ly khai che chở long nhân sau đó, thẳng đến bốn Giang Tử Hà, Tức Giang, Úc Thủy, Tàng Bồ, Nan Hà; sông, Hoài Thủy, Liêu Thủy, Tháp Thủy, cũng chính là đời sau Trường Giang, Châu Giang, Nhả Lỗ Tàng Bồ Giang, Tùng Hoa giang, Hoàng Hà, Hoài Hà, Hải Hà, Liêu Hà tám hồng thủy hệ, thi triển Ngự Long thuật, Tàng Long vu thủy, lệnh tám cái Bàn Long vào nước mà biến hóa, thủ hộ bên ngoài thiên thu vạn thế Cửu Châu 。

Vật đổi sao dời, son hà khê biến, đế vương thay đổi, thời đại tương truyền, lại là năm trăm năm đi qua

Trước Công Nguyên 1582 năm, ở một cái tên là Kim Thôn bộ tộc nhỏ thôn xóm, một người đàn ông đưa bé sinh ra, hần chính là Kim Tịch 。

Cửu giới năm đầu, từ đó lúc bắt đầu 。

Tác giả cầu cổ động vẽ thán

Nếu như cảm thấy tấu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu thán cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Ngũ Hành Chi Kim, Bán Đa Chi Tịch

Ngự Long Cửu Thiên

Cửu giới mười lăm năm, tây bắc chi khu vực, Không Nhung phái tập hợp bên trong 。

Một Trảng thấp lùn trong phòng gỗ gát ra đen thùi lúi học khách, đại thể không đủ hai mươi tuổi, mặc dù mùi mồ hôi thúi nói liên tiếp, nhưng là mọi người nhao nhao chưa phát giác ra, như trước lộ ra hưng phấn cùng kích động bộ dạng 。

Duy chi có có một thiếu niên, bò tới trên bàn gỗ đang ngủ 。

Bên cạnh một cô bé mấy lần thôi động hần, nhưng là thiếu niên này mạnh mẽ mà đẩy ra tay của cô bé, tiếp tục ngủ say 。

Cậu bé 15 tuổi, chính là Kim Tịch 。

Nữ hài gọi Cơ Mộ Phi, nhìn qua thân thể rất là cân xứng, mặt đỏ thắm bành, đồng loạt tóc đen phiêu ở sau ót, lúc này trong ánh mắt có chút lo lắng, không ngừng cảnh giác quan sát đến trên đài giảng bài Võ Thực tiên sinh 。

Suru!

Võ Thực tiên sinh rốt cục phát hiện lười biếng Kim Tịch, vung lên cánh tay phải ném trong tay mảnh gỗ nhỏ!

“ai nha!” Cơ Mộ Phi phát hiện không ổn, cũng không dám lấy tay tiếp, không thể làm gì khác hơn là mờ quá mức thay Kim Tịch ngăn trở cục gỗ 。

Ba một tiếng, cái trán của nàng trúng chiêu, lập tức nổi lên Hồng Tử nhan sắc 。

“nếu báo lại danh, lại ngủ ở chỗ này, còn thể thống gì?!” Võ Thực tiên sinh biểu hiện ra không bị tôn trọng phần nộ 。

Kim Tịch bị biến cố đột nhiên xuất hiện thức dậy, lập tức đứng lên, bậc trung đầu, một bộ thanh tú đáng đáp, chân mày trung lộ ra ủy khuất cùng khó hiểu, chỉ là tóc có chút rối tung, có lẽ là buồn ngủ thời điểm cô đảo, đột nhiên phát hiện Cơ Mộ Phi cái trán sưng lên, hiểu trước mắt tình trạng, đối với nàng trầm giọng quát hỏi:

“ngươi vì sao không né?”

Cơ Mộ Phi há to mồm nở nụ cười, hàm răng trắng nõn nhưng thủy chung hợp lại cùng nhau, hiện ra ngu dốt vẻ:“Võ Sư đang giảng bài, không phải chịu đòn làm sao có thể đi?”

“ngu ngốc!” Kim Tịch trừng liếc mắt Cơ Mộ Phi 。

Võ Thục đi thẳng qua đây, hiển nhiên đối với Kim Tịch thái độ bất mãn vô cùng, cao giọng khiển trách:“ còn tuổi nhỏ, như thế bất tôn sư trọng nói, vào Không Nhưng cũng không thành tài được! ”

Phòng trong nhất thời xuất hiện các loại thanh âm, có phụ họa, có châm biếm, có thờ dài 。

“ tiên sinh, người nói những thứ này ta tám tuổi thời điểm ở trong thôn đi học rồi”

Võ Thục vuốt râu một cái, quyết miệng trên dưới quan sát một cái Kim Tịch, bên gối dọc theo bàn vừa hỏi“ vậy ta hỏi người, tu hành đến cùng có mấy kỳ? ”

Kim Tịch không chút nào suy tư há mồm liền ra:“ người tu chân, Trúc Cơ 、 Dung Thông 、 Thai Kết 、 Kim Đan 、 Nguyên Anh 、 Phân Thân 、 Đại Thừa 、 Độ Kiếp, chung cục mà thành nguyên”

“ người biết, chúng ta cũng biết, bằng ảnh hưởng gì người khác? ! ” một tiếng vang vọng quát lên, bên cạnh một cái tiểu tử chột chui lên, lớn tiếng hướng về phía Kim Tịch kêu la 。

Chỗ ngồi này mặc phòng xử với Không Nhưng phái tổng đường bên trong, trong nhà còn có vài chục tòa đồng dạng phòng ốc, bên trong cũng là đầy ắp người, những người này đều là tới tham gia Không Nhưng phái mỗi năm một lần tuyển chọn, đầu tiên là tiến hành giảng bài, trải qua Võ Thục tán thành sau đó mới tham ngộ thêm cuối cùng phục tuyển 。

Không Nhưng phái, chỗ tây bắc ranh giới, là Hạ Đế Bất Giáng thời kì phát triển lớn mạnh tu hành môn phái, quảng khu vực bên trong tây bắc võ sĩ xua như xua vịt, sau khi chết ngày hôm nay, Di Chí Kiệt Đế thời kì, Không Nhưng đạt tới trước hết thầy không có huy hoàng 。

Kim Tịch ngoáy đầu lại nhìn lên, người nọ chừng hai mươi niên kỷ, thật cao đầu, con mắt tròn tròn 。

“ liên quan cha mẹ người sự tình? ! ” Kim Tịch thanh âm còn cao hơn hẳn, sai ai ra trình diện nam tử kia thân thể rung một cái, hơi có chút sợ hãi, lại tăng thêm một câu,“ vừa nhìn chính là một người nhu nhược! ”

E rằng tiểu tử kia thống hận nhất nhân gia xưng hô hai chữ này, lập tức nhảy ra chiếc ghế, hướng về phía Kim Tịch thẳng nhào tới!

Mọi người nhiều tiếng hô kinh ngạc!

Chỉ nhìn đầu liền so với Kim Tịch cao hơn nửa cái đầu, trên người bắp thịt cũng rất là phát triển, sợ rằng Kim Tịch sẽ phải chịu sở hữu giáo huấn 。

Ba!

Phác thông!

Vóc dáng cao không có Kim Tịch cơ linh, Kim Tịch mạnh mẽ nghiêng người liền mau tránh ra nắm tay, thừa cơ chế trụ vóc dáng cao cánh tay phải dùng sức lôi kéo, người cao to dĩ nhiên không cầm được đứng mực, hai cái lao đảo tè ngã xuống đất!

Các học sinh lại là một tràng thốt lên, không có nghĩ tới cái này quấy rối thiếu niên lại có lớn như vậy khí lực 。

Kim Tịch đến từ Côn Luân Sơn chân núi một khu thôn trang nhỏ, tên gọi Kim Thôn 。

Theo trong thôn lão nhân nói người nơi này là thượng đế Thiếu Hạo sau đó, tự Thiếu Hạo Kim Thiên Thị thăng thiên, Đông Di Tộc từng bước xuống dốc, một đám hậu duệ tây dời tới Côn Lôn vùng, trăm ngàn năm sau nơi đây chỉ còn lại một cái làng 。

có người nói, Kim Thiên Thị bộ tộc khí mạch phi thường, bọn chúng đều là tu hành nội tình, hiện ra vô số thần tài hạng người, có thể chẳng biết tại sao, sau lại từng bước bị người quên lãng, liền liền tiến vào Không Nhưng phái làm người đệ tử đều trở thành hy vọng xa vời 。

Không Nhưng phái, tựa như một đạo lời nguyên, nó nổi dậy tựa hồ kết thúc Kim Thiên Thị phát triển 。

Mà Kim Tịch, là năm nay ở trong thôn chọn rút ra khí lực lớn nhất 、 chạy nhanh nhất thiếu niên, làm người cả thôn đại biểu, trước tới tham gia tuyển chọn, ngóng nhìn cho Kim Thôn làm rạng rỡ thêm vinh dự, một ngày trở thành Không Nhưng phái đệ tử, có thể nói là người cả thôn vinh quang 。

“ người? ! ” vóc dáng cao rõ ràng có chút chột dạ, nhưng là trước mắt bao người rất là xấu hổ, chuyển đứng lên lần thứ hai nhằm phía Kim Tịch 。

Võ Thục vừa thấy hai người lại muốn đánh nhau cực kỳ bất mãn, hai cánh tay đuổi một cái, bắt được hai người cổ áo của, giống như nhắc tới hai tiểu gà lôi giống nhau ném về cửa gỗ chỗ 。

Đánh đánh hai tiếng!

Kim Tịch cùng vóc dáng cao ngã trên mặt đất!

“ cút ra ngoài! ” Võ Thục rống to, thanh âm vỡ bờ nóc nhà, mấy chỗ hạ xuống bụi bặm, bên người hẳn thật là nhiều người bịt kín lỗ tai 。

Kim Tịch bĩu môi, phì mũi một cái, trừng mắt một cái người cao to, phần nộ đi ra lớp học đứng ở trước cửa 。

Cơ Mộ Phi vừa thấy, cũng là chạy theo đi ra 。

Nàng không phải tới ghi danh, chỉ là cùng Kim Tịch cùng nhau đến đây 。

nàng là thôn trưởng cháu gái, từ nhỏ ở cậu cuộc sống gia đình sống, cùng Kim Tịch là khi ở trường thăm mưa cùng nhau lớn lên, cơ hồ là Kim Tịch cái bóng 。

thôn trưởng sai ai ra trình diện Kim Tịch rất có tiền đồ, liền không để ý Kim Tịch bằng mọi cách chối từ, lệnh Cơ Mộ Phi theo hấn cùng đi đến Không Nhung phái tham tuyển 。

Trên thực tế, coi như là cứu Cơ Mộ Phi tính mệnh!

“ngươi tên là gì?” Cơ Mộ Phi có chút ngượng ngùng hỏi người cao to 。

“Tiêu Hoảng!” người cao to tức giận đáp, chợt thấy Kim Tịch tròn mắt nhìn qua, lại thấp xuống nửa phần thanh âm, “cô nương tên gì?”

“Cơ Mộ Phi,” Cơ Mộ Phi lại là nhếch miệng nở nụ cười, răng trên răng dưới răng như trước không chút nào lậu khe hở, chỉ chỉ Kim Tịch nói tiếp, “đây là chúng ta cùng Thôn ca ca, gọi Kim Tịch, là chúng ta Thôn đệ nhất võ sĩ,” nàng giờ giờ lên khuôn mặt, một bộ tự hào thần thái, “trùng mục tiêu có tứ thành kim, cậu nói chỉ kim nhiều, liền lấy Bán Đa Chi Tịch, hi hi ……”

Kim Tịch hung ác tròn mắt nhìn liếc mắt Cơ Mộ Phi, nàng lập tức ngừng miệng 。

Ngũ Hành Chi Kim, Bán Đa Chi Tịch, chính là Kim Tịch tên căn nguyên 。

Tiêu Hoảng đang nghe được tràn đầy phấn khởi, bị Kim Tịch cắt đứt, nắm tay lập tức bóp cùng một chỗ, lập tức liền buông ra tới, trong lỗ mũi hừ một tiếng không để ý nữa thái hai người 。

Kim Tịch vô ý cùng Tiêu Hoảng lý luận, phóng nhãn hướng xa xa luyện võ trường nhìn lại 。

Vài Không Nhung đệ tử đang ở nơi đó thao luyện, các hồ hồ sinh uy, nghiêm nhiên phi tường tảo bích thông thường, người tới ta đi, ngẫu nhiên gian liền không thấy bóng dáng; chợt có tình tọa ngưng Tâm giả, đợi cho hai mắt mở ra, một chuồng võ đi qua, trước người hòn đá đột nhiên nát bấy ……

Kim Tịch nuốt vào một bãi nước miếng, trong ánh mắt tràn ngập vô hạn ước mơ 。

Mười mấy ngày sau, Kim Tịch không dám ở trong học đường ngủ, bắt đắc dĩ lắng nghe sớm đã quen thuộc tu hành lý luận, buồn ngủ chi tể, đều là ở Cơ Mộ Phi gối phía dưới chỉ có tỉnh lại đi 。

Bất quá, Tiêu Hoảng lại có ý tiếp cận Kim Tịch, Kim Tịch phát hiện hấn không có có ác ý gì, liền cùng chi dần dần quen thuộc 。

Rốt cục chịu đựng đến chính là thi hội ngày này, Kim Tịch cùng Cơ Mộ Phi sớm sau khi đang so võ đài một bên 。

Hơn mười người luận võ đài ngoại vi chậm hơn ngàn người, đều là xoa tay nóng lòng muốn thử, ai cũng biết đây là làm rạng rỡ tổ tông nghề, người nào trúng tuyển, cử gia đều sẽ phải chịu tương ứng bộ tộc tiếp đón nồng hậu 。

“ta gọi Hạ Huyền, là các người tổ này chấp chương sư,” một vị hơn 40 tuổi Không Nhung đệ tử cao giọng gào thét, lập tức lệnh Kim Tịch bên này chọn sinh lặng yên không một tiếng động, từng mảnh một sừng kính ánh mắt thăm qua đi, “các vị chuẩn đệ tử lập, từng cái đến đây ……”

Hạ Huyền sát hữu giới sự tuyên bố, ánh mắt bắt đầu du đãng của mọi người học sinh trên người 。

Ngay từ đầu là thi mệnh, Hạ Huyền đơn giản hỏi một ít tu hành thường thức, tiếp lấy liền giờ tay lên thăm hỏi chọn sanh dây khí, người hợp lệ lưu lại đợi thi đấu thể thao, không phải đạt đến yêu cầu giả lập tức đuổi không chút khách khí 。

Rất nhanh, liền đến phiên Kim Tịch 。

Bên cạnh Cơ Mộ Phi thở mạnh cũng không dám, môi không ngừng đầu sắt, hai mắt trực câu câu nhìn chăm chăm Hạ Huyền, phảng phất nhìn thấy thượng đế thông thường 。

“tu hành cộng có mấy trọng, đệ nhất trọng là ai?” Hạ Huyền quét mắt liếc mắt Kim Tịch, lười biếng hỏi, làm như đối với ấu tử khí lực có chút bất mãn, khẽ lắc đầu một cái 。

Cơ Mộ Phi lập tức cắn chặt môi, răng bên hiện ra bạch sắc 。

Kim Tịch như là bôi sách giáo khoa giống nhau, đông cứng mà thống khoái mà đáp tới:

“tu chân cửu trọng, tầng thứ nhất vì Trúc Cơ, lòng mang nếu cốc, rung động đến tâm can, đôi dây sông tan băng, ý thông hành ……”

Hạ Huyền khẽ gật đầu, cơ giới cảm lấy Kim Tịch phản tay, ngưng lòng mi lũng đoạn tra xét 。

Bỗng dưng, Hạ Huyền tròn to hai mắt, sợ hãi cùng vẻ vui mừng chợt lóe lên, nơi gáy thỉnh linh chảy ra một lớp mồ hôi, ngay sau đó liếm liếm môi, cường chế hưng phấn trầm giọng nói:

“bên kia hậu, một hồi nữa tham gia tỷ thí ……”

Kim Tịch vừa nghe vòng thứ nhất thông qua, con mắt khơi mào đỉnh chỉ tiểu ý, thật sâu hướng Hạ Huyền bái một cái, ngoan ngoãn chạy đến thi đấu thể thao đài một bên chờ luận võ 。

Cơ Mộ Phi cơ hồ là nhảy theo ở một bên, miệng liệt được càng lớn, thậm chí trong hàm răng gian mở ra hơi khe hở 。

Ngay sau đó, Tiêu Hoảng cũng thông qua tra xét 。

“hắc hắc, người ta cũng không cần đánh, ta tự nhiên chịu thua” Tiêu Hoảng thật ngại quá cười, nhẹ nhẹ đẩy một cái Kim Tịch, “muốn là chúng ta trải qua cửa ải này, liền trở thành Không Nhưng đệ tử, ta là sư huynh, người là sư đệ, về sau cần phải sư đệ chiếu cố nhiều hơn,” lập tức, hấn lại mê mẩn, “người căn cơ tốt như vậy, nói không chừng sẽ bị phân ở tập hợp phụ cận chi nhánh, ta khả năng bị sung quân đến chỗ xa hơn” nói, lại hiện ra lưu luyến không rời thần sắc 。

“ luận võ bắt đầu ——”

Hạ Huyền đoạn đường này đã sơ tuyển kết thúc, hấn nhìn liếc mắt còn sót lại 80 tả hữu người, ngưng trọng liếc liếc mắt Kim Tịch, ngón tay hướng luận võ đài 。

“bản tổ phục tuyển lưu lại bốn mươi người, từ ta căn cứ ban đầu tra cuối cùng cơ thiên phú phân phối, người thắng lưu lại, từ Phân đã chủ lại chọn ưu tú tuyển chọn hai mươi người, trở thành Không Nhưng phái đệ danh đệ tử, một năm sau nếu như hợp cách, đang là trở thành Không Nhưng đệ tử”

Tựa như một đạo thiên dụ, mọi người khản trương 。

Thời gian đốt hết một nén hương, đến phiên Kim Tịch, đối thủ là một vóc người cùng hấn không sai biệt lắm thiếu niên, bắt quá rõ ràng hơn gầy một ít 。

“ người tên gì? ” Hạ Huyền hít mắt hỏi 。

“Ngũ Hành Chi Kim, Bán Đa Chi Tịch! ” Cơ Mộ Phi một bên cao hứng bùng bùng cướp đáp 。

“ người ni? ” Hạ Huyền hướng về phía Kim Tịch đối thủ hỏi 。

“Thịnh Diệp Bạch! ”

“tốt, Kim Tịch đối với Thịnh Diệp Bạch, bắt đầu ——”

Tác giả cầu cổ động vẽ thán

Nếu như cảm thấy tấu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu thán cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Ngự Khí Căn

Ngự Long Cửu Thiên

Thịnh Diệp Bạch lên đài, khề thi lễ, cũng không trước phát chiêu 。

Kim Tịch thấy hấn có điểm ngạo mạn, ra quyền hướng Thịnh Diệp Bạch đâm tới, tuy là không hề người tu hành khí mạch, nhưng là tốc độ cùng lực lượng phát đến mức tận cùng, đưa tới Thịnh Diệp Bạch kinh ngạc 。

Dám đến đến Không Nhưng phái người báo danh đều là từ nhỏ luyện qua chút kỹ năng, mặc dù không có chương pháp gì, nhưng là nói đến đánh nhau cũng có chút ưu thế 。

Thịnh Diệp Bạch không yếu thế chút nào, nghiêng người tách ra nắm tay, thuận thế bắt đầu chỏ trái đánh úp về phía Kim Tịch sườn phải, vì phòng ngừa đối thủ lui thân, chân trái chắn Kim Tịch phía sau 。

Kim Tịch chỉ có không trốn tránh, khề cong thất lưng bày biện ra câu lũ trạng, tách ra hoành quét tới khừu tay phong, đầu đánh về phía đối thủ vai, hai

tay lại bóp hướng Thịnh Diệp Bạch cổ, từ xa nhìn lại tựa hồ là một cái vô lại 。

Thi đấu thể thao dài một bên, Hạ Huyền nhủ thầm!

Quả nhiên, Thịnh Diệp Bạch làm như ngờ tới Kim Tịch có một chiêu này, cánh tay trái duỗi thẳng lại hướng sau quạt Kim Tịch bụng, hữu chưởng đột nhiên vung lên, lập tức phải bỏ về phía Kim Tịch sau cổ!

“đỉnh!”

Hạ Huyền trên mặt của hiện lên vẻ lúng túng, rõ ràng cho thấy đánh giá thấp Thịnh Diệp Bạch năng lực, tức giận hướng về phía hấn reo lên:

“người tu chân, tình vì ban đầu, nhặt làm gốc, dây kết thúc phương mở, khí độ phương tới, người khuôn mặt chẳng đáng, chỉ độ khó qua Trúc Cơ cửa ải này, không thể phục vụ Không Nhưng phải đệ tử, cứ vậy rồi đi”

Người tới đều là thanh niên nhân, nghe không rõ cái này cao thâm lý do thoái thác, chỉ nói vâng Hạ Huyền trường cao đẳng sư phạm có mắt nhìn người, để lại Kim Tịch 。

Kim Tịch cũng không nghĩ tới dễ dàng như vậy đã vượt qua liên quan, vung cánh tay lên một cái nhảy xuống thi đấu thể thao dài, phảng phất thấy được trong thôn nam nữ già trẻ cao giọng hoan hô, nghênh tiếp mình quang vinh lên trở về 。

Cơ Mộ Phi càng là run rẩy run rẩy đã chạy tới, ôm Kim Tịch cánh tay, hai con mắt cười đến mê cùng một chỗ:

“Kim Tịch ca ca, người thật giỏi!”

Kim Tịch có chút ngượng ngùng, đại gia ai cũng không mang đuôi, liền chính mình phía sau theo cái cô nàng, mau nhanh bỏ rơi Cơ Mộ Phi, nghiêm trang khiển trách:“không nên hồ nháo!”

Cơ Mộ Phi lập tức nghiêm túc, một số gần như sùng bái gật đầu, đang hoàng đứng ở một bên 。

.....

Ban đêm, các thi đấu thể thao dài tỷ thí kết thúc 。

Phục tuyển lưu lại chọn lọc hơn năm trăm người, chỉ phải trải qua các phân đường chủ cho phép, trong đó hai trăm người có thể trở thành đệ danh đệ tử, tập hợp bên trong đình viện một mảnh hoan hô la hét âm ỉ tiếng!

Tiêu Hoàng cũng bị lưu chọn, hướng về phía Kim Tịch le lưỡi, cũng là đè nén hưng phấn 。

Chỉ như vậy làm người ta hướng về, cốt bởi Không Nhưng phải mấy trăm năm qua bồi dưỡng vô số đi vào nhị trọng Chân Giới trở lên người tu hành!

Không Nhưng phải ở các nơi có mười tám cái phân đà, chuyên môn bồi dưỡng đệ danh đệ tử, một năm sau đó căn cơ ổn định giả liền ở lại phân đà trở thành đệ tử chánh thức, mà mỗi ba năm có một lần phân đà luận võ, đệ nhất danh sẽ bị cung tiễn đến tập hợp tu hành, lúc này mới có thể bắt đầu từ chương môn trở xuống sư tôn huấn đạo, bắt đầu đường tu hành 。

Đương kim chương môn chính là Đường Linh, có thể nói thiên tạo kỳ tài, vừa mới tại vị không đến hai năm, liền sớm đã tu tập Trúc Cơ khả năng, lập tức sẽ đạt tới Dung Thông cảnh, mà một khi đạt được đệ nhị cảnh mà, Liên kết thúc bên trong chân khí tràn đầy, liền có thể rời đi phạm thế, tiến nhập đệ nhị trọng Chân Giới, nơi đó đều là thiên hạ tu hành đến tầng thứ hai nhân, thiên địa sơn hà vẫn như cũ tương đồng, bất quá đã mất phạm phủ tục từ 。

Nhị trọng Chân Giới, tu hành chỉ Thọ 3,000 năm!

Cái này là sinh mạng mê hoặc!

Kim Tịch đang đắm chìm trong vui mừng trong, bỗng nhiên bị Cơ Mộ Phi lôi kéo một cái, lúc này mới phát hiện Hạ Huyền ở ý bảo chính mình theo đi vào 。

Ba người đi vào tập hợp phòng, quẹo trái quẹo phải mới vừa tới tận cùng bên trong gian phòng 。

Hạ Huyền khoát khoát tay, ý bảo Cơ Mộ Phi ở lại bên ngoài 。

Cơ Mộ Phi gà mổ thóc vậy gật đầu, biết Kim Tịch đối mặt một lần cuối cùng khảo nghiệm, xem ra đã chuẩn bị xong một cái hôn, đợi Kim Tịch đi ra, lập tức cắn một cái tổ về ăn mừng 。

Hạ Huyền mới vừa vào phòng liền biểu hiện ra cung kính đáng đáp, khom người nhỏ giọng bẩm báo:

“báo chương môn, người này danh Kim Tịch, mạch tượng có chút kỳ dị, thuộc hạ trong chốc lát đo đạc khó định, mong rằng chương môn tra xét”

Kim Tịch sững sờ, hai đầu gối lập tức bủn rủn xuống tới, bình rồi mấy hơi thở hơi thở phương mới đứng vững thân thể, hấn không phải dám ngẩng đầu nhìn, bởi vì trước mặt vâng Không Nhưng phải chương môn, Đường Linh!

Đừng nói một cái sơ tuẩn thiếu niên, cho dù là phân đường chủ, cũng rất ít có cơ hội nhìn thấy tổng chương môn!

Mà ở hàng năm tuyển chọn đệ tử trong quá trình, càng là khó có chương môn tự mình dò xét chọn sinh!

“ân, qua đây!” một đạo khí lưu đằng tới, Kim Tịch cảm thấy thanh âm kia tuy là trầm trọng xa xăm trống trải, nghe lại cảm thấy rất hưởng thụ, hắn không dám chút nào chậm trễ, cung kính cúi đầu đi tới Đường Linh bên người。

Đường Linh thân đứng lên khỏi ghế, người cao gầy, dày rộng cái trán cùng đao tước kiếm hình thành rõ ràng dứt khoát phản, thật dài chòm râu thùy tới ngực, sắc mặt âm trầm không chút biểu tình。

Hắn chậm rãi đầu đầu ổng tay áo, vươn mạnh mẽ tay phải, cầm lấy Kim Tịch cánh tay phải hướng vào phía trong liên quan tìm kiếm, trên mặt lập tức tràn ra vẻ mặt vui mừng, cánh tay trái lại hơi run rẩy động một cái。

“ngồi xuống! Nhắm mắt lại, mang bản chương môn tường tra ……”

Đường Linh lệnh nói。

Kim Tịch vội vã ngồi ở một bên trên ghế gỗ nhắm mắt lại, Đường Linh cũng là kéo qua một cái mộc mấy ngồi vào chỗ của mình, bốn ngón tay khoát lên Kim Tịch cổ tay kết thúc chỗ nhỏ bé nhân tế phẩm。

Không phải khác, Kim Tịch cảm giác được một cảm giác mát từ chỗ cổ tay trào vào bên trong cơ thể, theo thân thể phiêu phiêu phiêu dục tiên, cảm giác thật là thoải mái, trong lòng vô hạn cảm kích tổng chương môn thi pháp。

“đây là Ngụy Khí Căn!”

Đường Linh bỗng nhiên tóe ra một câu nói, trong nháy mắt đem Kim Tịch cánh tay bỏ qua, cực kỳ bất mãn mà đứng lên thân trùng mắt về phía Hạ Huyền,“này đồng khí mạch biểu tượng tuy là ngưng kết tron nhãn, khí căn bình vãi quanh thân, có thể trong đó Kim Khí Căn chính là phù phiếm giống như, không dùng được, không thích hợp tu hành, cũng vô pháp tu hành,” lập tức hướng về phía Hạ Huyền khoát khoát tay,“đưa hắn khiến rời, sợ rằng kiếp này không còn cách nào tiến nhập tu hành cửa ……”

“vâng! Chương môn!” Hạ Huyền cười giả dối, ý bảo Kim Tịch theo cùng với chính mình ly khai。

Dường như thiên lôi lên đỉnh đầu nổ tung!

Kim Tịch căn bản không đứng dậy nổi từ, hắn lập tức ngẩng đầu muốn cầu xin chương môn đem chính mình thu lưu, nhưng là Đường Linh thoáng khởi bước, trong nháy mắt ly khai phòng Sảnh。

“van cầu người, để cho ta ở lại Không Nhưng phái, cho dù là quét rác làm cơm, làm cái gì cũng được!” Kim Tịch triệt để mất đi đúng mực,“ta không mặt mũi lại về trong thôn rồi ……”

Hạ Huyền lập tức giận tái mặt, trừng mắt Kim Tịch quát lên:“ta Không Nhưng phái nhân tài đông đúc, mặc dù là sau thuê người cũng là lương tài hạng người, coi trọng tu hành, chẳng những muốn chọc giận cây đầy đủ hết, hơn nữa muốn ngũ khí tương thông, đề thí quá nhỏ, người một cái ngay cả Kim Khí Căn cũng không có người, ở lại Không Nhưng cũng là hỏi ngôi sao, nhanh, rút!”

Kim Tịch cảm thấy trước mắt bỗng nhiên mao sao Kim, chợt thấy được phổi đau khổ khó nhin, liên tục ho khan vài tiếng, chính mình cũng không biết như thế nào đứng lên, đi ra khỏi cửa phòng。

“Kim Tịch ca ca, người có hay không bị ……” Cơ Mộ Phi chợt phát hiện Kim Tịch sắc mặt tái nhợt, mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu lăn xuống, liền vội vàng tiến lên chà lau, ngược lại hỏi,“đây là thế nào, có phải hay không mắc nhiệt kiềm chứng, đi mau, ta đi làm một ít thủy tới!”

Kim Tịch một bả đánh rớt Cơ Mộ Phi tay, không nói câu nào, lao ra tập hợp phòng khách。

Hỏi ngôi sao, phế vật, liên tiếp từ ngữ trau chuốt phiêu đảng ở Kim Tịch bên tai。

“Kim Tịch, đến cùng thế nào!” Tiêu Hoàng chạy tới, tràn đầy phấn khởi bộ dạng, muốn đi bắt Kim Tịch tay lại chưa bắt được,“ta đã bị đề lại, người cũng nhất định ……”

Tiêu Hoàng đột nhiên im miệng, hắn nhìn thấy Kim Tịch mặt của bộ phận một số gần như vụn vụn, trong ánh mắt thậm chí tràn ngập phần nộ!

“vậy chúc mừng người!”

Một lát, Kim Tịch phương toát ra một câu nói, cũng không quay đầu lại ly khai Không Nhưng phái, đem kinh ngạc Tiêu Hoàng định tại chỗ。

Hai người không hòa thuận, nhưng là lúc gặp lại, lại không biết là bao nhiêu năm về sau。

Kim Tịch cảm giác được chính mình không dùng được, tứ phương càng là âm đạm mất quang, lung tung không có mục đích du đãng đứng lên。 Cơ Mộ Phi không dám hỏi lại, biết bên trong gây ra rủi ro, Kim Tịch nhất định không có bị chọn trúng, không thể làm gì khác hơn là theo ở phía sau bước chậm

chạy 。

Không Nhưng phái tập hợp bên trong, Đường Linh bị đám người vây quanh, ngồi trên sàn chính cười miệng toe toét, liên tiếp vẫy tay gọi tới con trai của mình Đường Sĩ Viễn, làm hắn tọa ở bên người mình 。

Đường Sĩ Viễn nhìn qua hơn hai mươi tuổi, tướng mạo coi như đoan chính, mắt xếch, đôi môi thật mỏng, vốn là khuôn mặt thanh tú một ngày cười rộ lên làm người ta cảm thấy sợ run lên 。

“thực sự là trời ban bảo vật!” Đường Linh ngửa mặt lên trời cười to, bộ ngực ra không ngừng phập phồng, “nghĩ tới ta Đường Linh vẹn vẹn tu hành không đến hai năm liền phá Trúc Cơ, bây giờ mừng đến thượng thiên khí căn, không ra bán nguyệt, liền có thể đạt được dàn xếp cảnh, có thể nhị trọng Chân Giới, ha ha ha ……”

“chúc mừng chương môn ——”

Dưới đài mười mấy người trăm miệng một lời chúc mừng 。

“ta sáng tạo độc đáo hấp di thuật truyền thụ cho các người, tập người trong thiên hạ khí độ mà tu hành, nói vậy các người ở bao năm qua tuyển chọn trung cũng là được ích lợi không nhỏ, đại thể qua Trúc Cơ cảnh,” Đường Linh rất nhanh giận tái mặt, “năm nay tuyển chọn có thể nói là lớn lấy được rất nhiều, tiểu đồng lại có như thế tinh khiết còn thanh minh kim khí căn nguyên, thực sự là trăm ngàn năm khó gặp a!”

Dưới đài các đã chủ ngậm cười lẫn nhau nụ cười giả tạo lấy 。

“các vị đều nghe lấy, ngày hôm đó bắt đầu bán chương môn bé quan tu luyện, yêu cầu làm tốt khuyến tử Đường Sĩ Viễn cho ta Không Nhưng phái chương môn, Hạ Huyền đề cử có công, thăng làm Phó chương môn 。”

Không Nhưng trong phái một mảnh vui mừng 。

Chính là Đường Linh, đem Kim Tịch Kim Khí Căn trộm hấp hầu như không còn, phế bỏ hẳn đường tu chân! dung nhập cỗ tay kết hàn ý, chính là dẫn nhập hơi nước, hấp thu kim cây!

Đồng dạng có tốt đẹp chính là căn cơ giả, bị một đám đã chủ chia cắt hầu như không còn, trung dung người sẽ gặp ở lại Không Nhưng phái, mở ra chặt vật tu hành, trừ phi một ngày kia bị nói vì phân đường chủ trở lên chức quan 。

“người trở về trong thôn 。” vài ngày sau, hai người tây hành tới Kim Thôn sát biên giới, nhân thấy sắc trời đen xuống, Kim Tịch dừng bước đối với Cơ Mộ Phi nói rằng 。

“tốt,” Cơ Mộ Phi sai ai ra trình diện Kim Tịch rốt cục mở miệng vui vẻ đáp ứng, “không có chọn cũng không sao, giống nhau có thể môn thủ công sống qua ngày, mọi thứ đều có thể tốt 。”

“ta không quay về,” Kim Tịch tỉnh lại đi, tận lực làm ra cười ha hả đáng vẻ, “ta không tin là một hồi ngôi sao!”

Cơ Mộ Phi tự biết Kim Tịch tính nết, thoáng suy nghĩ một cái đáp: “Kim Tịch ca ca không quay về, Phi nhi cũng không quay về, người đi đâu vậy ta liền đi nơi đó ……”

“không được!”

Kim Tịch lại sùng sộ lên, trừng mắt nhìn Cơ Mộ Phi, chỉ chỉ phương xa Kim Thôn, lệnh cường chế nàng lập tức trở về đi 。

Cơ Mộ Phi liều mạng lắc đầu, một bộ quật cường thần thái 。

Kim Tịch xoay người liền đi, Cơ Mộ Phi thử thăm dò theo ở phía sau đi vài bước, phát hiện Kim Tịch không có lần thứ hai phát giận, len lén nhếch miệng nở nụ cười ……

Kim Tịch nghe nói tây nam vùng môn phái võ lâm khá nhiều, liền lần thứ hai đi về phía nam, mấy ngày sau về mặt hốt hoảng đạt được lương sơn vùng, hình như là trong lòng có người giật dây thông thường 。

Cơ Mộ Phi vô ý lưu tâm Kim Tịch đi nơi nào, chỉ là một đường theo chiều cổ 。

Eo núi bên trong, một vị thanh y phụ nhân thê thê đứng ở một tòa trước mộ phần, sắc mặt trắng bệch, trong hai tròng mắt tràn đầy nước mắt, hơi khuất thân là được nửa quỳ tư thế, thì thảo nói rằng:

“phu quân, tu vi của ta khó có thể địch qua hắc rở rãng tân, sống trên đời cũng không rồi ý nghĩa, nghĩ đến chào người khổ, hiện tại liền theo người đi ……”

Nói, nàng giờ lên thật cao hữu chương, nhắm ngay mình thiên linh!

Tác giả cầu cổ động về tháng

Nếu như cảm thấy tấu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Nhu Phu Nhân

Ngự Long Cứu Thiên

“ ánh mắt nguoi mù a! ” gầm lên giận dữ truyền đến!

Cơ Mộ Phi ngẩng đầu nhìn lên, đây là một rừng cây, tựa hồ là Kim Tịch đứng phải một người, người nọ đang ở chửi rủa, vội vàng chạy tiến lên chuẩn bị hướng nhân gia nhận 。

“ cái này hơn nửa đêm, ta nếu như hai mắt mù, nguoi cũng là mắt mù! ” Kim Tịch tức giận đáp lại nói 。

“ thằng nhóc con! ” người nọ luân khỏi bàn tay quát về phía Kim Tịch!

Kim Tịch thấy đối phương cao hơn chính mình lớn, lập tức hơi cúi người, dương quyền đánh úp về phía bụng dưới của hắn, nhưng là đánh ra tốc độ so với trước đây chậm ra rất nhiều, nắm tay chưa kịp thân thể đối phương, hắn đã bị một cước đoán ngã xuống đất 。

Hắn đã mất đi Kim Khí Căn 。

Gây nên khí căn, cũng không phải nhóm người sinh ra tám lúc ngũ hành, mà là trong cơ thể khí mạch bồi phân thuộc, ngũ hành là kim mộc thủy hỏa thổ, phân biệt đối ứng ngũ tạng chỉ phổi gan thận tim gan, ngũ Phủ chỉ tràng can đảm bàng u dạ dày, ngũ khí khí độ gắn cốt huyết nhục, khí căn còn lại là tương ứng nhân thể bộ vị sinh ra khả dùng ở tu hành khí mạch, sinh ra cây khí tiên căn 。

Ngũ tạng Dùng chỉ vận, ngũ Phủ Dùng chỉ thông, ngũ khí Dùng chỉ sống 。

Kim Tịch mất đi Kim Khí Căn, uyển như xích sắt rút một vòng, phế kinh không phải vận, tràng không thể thực hiện được, khí mạch không khoái, thân thủ giảm bớt nhiều, càng chưa nói tu chân rồi 。

Người nọ khinh bỉ nắc nứ một câu, Kim Tịch liền cao giọng mà trả lời một câu 。

Người tới vừa thấy Kim Tịch vẫn tranh luận, lần thứ hai giờ lên chân to, ý đồ đem Kim Tịch giẫm ở dưới chân chà đạp một phen 。

Cơ Mộ Phi nơi nào cho phép, không hề nghĩ ngợi nhất lên một tảng đá lớn hướng về phía người tới cái ót đập tới!

Phanh!

Người nọ làm như không nghĩ tới suy nhược cô gái nhỏ lại có như thế đại khí lực, trừng mắt mắt to lay động vài cái ngã trên mặt đất ngất đi 。

“ Kim Tịch ca ca nguoi không có thương tổn được? ” Cơ Mộ Phi vội vàng ném xuống tảng đá nâng dậy Kim Tịch, nhìn thấy Kim Tịch không giải thích được ánh mắt, lại nhìn trên mặt đất ngất đi gia hỏa, mới biết chính mình thất thủ, liền vội vàng hỏi, “ cái này nhân loại, làm sao bây giờ? ”

“ cứu hắn a! ”

“ làm sao cứu? ”

“ kêu người a ……”

Kim Tịch dở khóc dở cười, mới vừa hé miệng muốn hô, Cơ Mộ Phi tiếng thét chói tai lại truyền đến: “ người đâu, người cứu mạng a ……”

Rất nhanh, từ trong bụi cây nhảy lên tới mấy người, vừa thấy đồng bọn ngã xuống đất ngất đi, hoảng sợ bước lên phía trước kim khí huyết, phát bộ ngực ban cứu trị, nhìn như thủ lĩnh bộ đáng một người trắng hán chất vấn:

“ hắn là bị ai đánh? ! ”

Kim Tịch vừa muốn mở miệng qua loa tắc trách một phen, không nghĩ tới Cơ Mộ Phi lại đem Kim Tịch kéo ra phía sau, mở miệng liền đáp: “là ta đánh! ”

Tráng hán vừa nghe giật tím mặt, vội bước chân nặng nề triển khai tay chụp vào Cơ Mộ Phi, Kim Tịch biết đánh không lại người này, thẳng thắn xông lên liền cắn!

“vô liêm sỉ! ”

Tráng hán giờ cao to cánh tay, cắn răng muốn đem Kim Tịch vồ xuống 。

“ai nha, tàn sát! ” tráng hán đau đớn lên tiếng, một hòn đá nhỏ đánh vào vai liễu trên huyết, nâng lên cánh tay lập tức đứng ở tại chỗ không thể động đây, “Người nào? Lăn ra đây cho ta! ”

Mấy người khác chợt thấy đầu lĩnh bị chế, nhao nhao kinh dị lên tiếng 。

Dưới ánh trăng bạch quang trung đi ra khỏi một người trung niên phu nhân, thân thể đầy đà sắc mặt thuần trắng, chân thành đi tới bên người mọi người, lạnh lùng đánh giá trước mắt đám người, chính là vị kia ý muốn tự sát Thanh y nữ tử 。

Lúc này, cái kia bị hòn đá đánh ngã nam tử tỉnh lại, có thể là nhân thần khó dùng, cho rằng cái này nương tử vâng Cơ Mộ Phi, không phân tốt xấu xông tương quá tới, quát ra màu đồng kiếm mắng nhiếc đâm về phía phu nhân!

“cô cô tiểu tâm! ” Cơ Mộ Phi không biết xưng hô như thế nào, kinh hô nêu lên nữ tử 。

Vừa dứt lời, trong tay nam tử kiếm đã ở phu nhân trong tay, ngay sau đó một đạo hàn quang thoáng hiện, kiếm vách tường vồ vào nam tử trên người, hán liền tục về phía sau cuộn cuộn mấy cái bổ nhào mới vừa rồi dừng lại 。

Nữ tử yếu ớt nói rằng:

“tình thế cấp bách thất thủ, không thoát đi, gọi tới bọn người từ bạn, lại thẳng thừa nhận, có thể nói đại thiện cũng, không nghĩ tới các người lại xông một đôi con nít xuất thủ, đúng là đáng ghét! ”

“phu nhân! Phu nhân! ”

Tráng hán thủ lĩnh liên thanh hô hoán, vừa định đem cánh tay phải, liệt liệt chùy lại dừng lại 。

“phu nhân nói rất đúng, là chúng ta có mắt không trông, đắc tội phu người ta đồng tử, mong rằng phu nhân mở một mặt lưới”

Kim Tịch nghe lời này, len lén liếc mắt một cái phu nhân, thần thái đoan trang, tính dật An Nhã, trong đầu nóng lên từ, từ nhỏ đã không có mẫu thân, bị người vừa nói như vậy ngược lại có chút cảm động 。

“hì hì,” Cơ Mộ Phi như cũ tản mát ra đánh dấu tính nụ cười, “cô cô tạm tha thứ cho bọn họ, rốt cuộc là tiểu nữ hạ thủ nặng 。”

Nữ tử không nói gì, giải khai tráng hán Huyết dây, chờ một mạch nhất hỏa nhân rồi đi, mới vừa rồi xoay người 。

“phu nhân,” Kim Tịch phảng phất gặp được thần cứu mạng tiên thông thường khẩn cầu đứng lên, “ngươi thu ta làm đồ nhi, ta muốn tu hành, ta thực sự muốn tu hành, chúng ta, chúng ta đã không nhà để về”

Nữ tử mỉm cười, lại giật tái mặt sắc, thì thào nói:

“tu hành là ba, tu thân, tu tâm, sửa người, há có thể vâng như ngươi vậy con nít có thể thao túng được? Huống hồ, ta sớm đã chặt đứt thu đồ đệ chi niệm, hay là đi địa phương khác khác tìm thăng chức 。”

“ta đi,” Kim Tịch sai ai ra trình diện phu nhân muốn đi, là lớn, “ta đi chính là Không Nhưng phái, nhưng là Đường chương môn nói ta không có Kim Khí Căn, vâng Ngụy Khí Căn! ” bởi tâm tình kích động, lại tiếp lấy ho khan mấy tiếng 。

Phu nhân chợt dừng lại thân thể, chợt quay đầu lại, ngưng mắt nhìn Kim Tịch quát hỏi: “ngươi là nói gặp được Đường Linh? ”

Kim Tịch lập tức gật đầu, tuyệt không buông tha một tia đường xoay sở 。

Phu nhân lập tức dời bước đến Kim Tịch trước người, không nói lời gì đánh qua cổ tay của hắn, nhẹ nhàng khoát lên nội quan trên huyết, vừa mới nắm bóp nửa phần, trong miệng nhẹ anh lên tiếng, chân mày gắt gao nhíu chung một chỗ, lập tức nói rằng: “đúng vậy, vâng không có Kim Khí Căn! ”

Nàng vừa muốn nói gì, vẫn là âm thầm thở dài một tiếng, khoát khoát tay ý bảo hai người ly khai 。

Cơ Mộ Phi sai ai ra trình diện phu nhân không hề không có thu lưu ý, liền giật nhẹ Kim Tịch góc áo thấp giọng khuyên nhủ: “Kim Tịch ca ca, chúng ta vẫn là đi, đừng quấy rầy rồi cô cô tu hành 。”

“Kim Tịch? ! ” phu người thân thể rung động kịch liệt một hồi, một lát mới vừa rồi trấn định lại, bán tín bán nghi hỏi, “các người tới từ nơi nào? ”

Kim Tịch vừa muốn mở miệng, vẫn bị Cơ Mộ Phi đoạt nói:“ chúng ta là Kim Thôn người, ta gọi Cơ Mộ Phi, gọi ta là Phi nhi là được; cái này là ta Kim Tịch ca ca, Ngũ Hành Chi Kim, Bán Đa Chi Tịch”

Nàng nào biết đâu rằng, của nàng cậu ngại Kim Tịch trúng mục tiêu kim nhiều, lấy một nửa nhiều chi “ tịch ”, mặc dù không là cùng thuộc, nhưng là cuối cùng là vận mệnh tạo hóa, thời khắc này Kim Tịch trong cơ thể hoàn toàn mất hết Kim Khí Căn 。

Phu mất người trong lập tức hiện lên một chút ánh sáng, buông lỏng ra nắm chắc song quyền, gật gật đầu nói:

“ hài tử đáng thương, vậy liền đi theo ta 。”

“ hảo oa! ” Cơ Mộ Phi cao hứng trả lời 。

Một nhóm ba người một đường không nói, đi ra Dương Mộc Lâm, đi một đoạn đường đá, lại quẹo hướng một chỗ chân núi, đẩy ra nồng đậm bụi cỏ, bên trong thỉnh linh bày biện ra một tòa tiểu viện 。

Tiểu viện tường đất thấp trù, bên trong thật là phóng khoáng, bên sườn hai hàng thanh tùng, bên trong có bằng phẳng đường hẻm, phần cuối còn lại là mấy gian tiểu phòng, phòng vách tường bên ngoài cửa hàng đất vàng, trơn nhẵn chỉnh tề, đỉnh sống vì hình vòm tròn mộc dựng, trên che gói kín cỏ khô, tinh mịn trơn thuận, để đoan chỉnh tề, hiện lên chủ nhân thanh tĩnh đạm nhã sinh hoạt 。

Phu nhân chường bắt đầu thấp đèn, lần nữa quan sát một lần Kim Tịch, thấy hán có chút e ngại vẻ, liền ôn tồn nói rằng:“ các người ngồi xuống, gọi Nhu Phu Nhân dù cho 。”

“ phu nhân! ” Kim Tịch cẩn thận bắt chuyện 。

“ cô cô” Cơ Mộ Phi vẫn cảm thấy tiếng xưng hô này tương đối thỏa đáng 。

Nhu Phu Nhân nhìn chằm chằm Kim Tịch, tâm thần bất định bất an hỏi:“ cha mẹ người đâu đâu? ”

“ mẹ ta lúc ta còn rất nhỏ liền qua đời rồi, sau lại cha đem ta phó thác cho thôn trưởng đại nhân, sau đó liền đi, đến nay cũng không có âm tín”

Nhu Phu Nhân giờ tay lên vôi vàng đè lại ngực, vừa muốn gấp thở dốc vẫn là nghiêm khắc ngăn chặn, hốt hoảng tìm được bằng gỗ đỡ lấy ngồi xuống 。

Một lát, nàng chỉ có thờ dài theo tự lẩm bẩm,“ Ngũ Hành Chi Kim, Ngũ Hành Chi Kim,” nàng cười khổ ngẩng đầu nhìn một chút Kim Tịch,“ Đường Linh nói không sai, người đích xác không có Kim Khí Căn, chỉ bất quá”

Nàng bỗng nhiên ngừng không nói, làm như sáng tỏ trước mắt chỉ là hai đứa bé 。

“ phu nhân, chỉ tuy nhiên làm sao? ” Kim Tịch nghe ra có cái gì không đúng hỏi tới 。

“ chỉ bất quá bên trong cơ thể người còn sót lại bốn loại khí căn như vậy hoà thuận, thậm khí tung bay mà chiếu can đảm, can mộc thịnh vượng mà ứng với tâm mạch, tâm hoà bốn đạt đến mà phổ tính khí, bởi vậy nhàn nhạt ra kim khí, sinh nói đang thịnh, khắc kính thiếu, vì vậy mới có thể không sinh bệnh nhẹ trạng, bằng không, hiện tại sớm đã nằm trên giường không dậy nổi, nếu như mệnh Kim Khí Căn, nhưng lại, nhưng lại”

Nàng không nói, Kim Tịch cũng hiểu, nếu là có Kim Khí Căn, nhất định là một tuyệt cao người tu chân 。

“ phu nhân, Kim Tịch ca ca còn có thể hay không thể tu chân? ”

Nhu Phu Nhân lắc đầu, lại tựa như hồ thẹn vậy đáp:“ tu chân vâng tuyệt đối không thể rồi, vô luận là Trúc Cơ vẫn là Dung Thông cảnh, đều chú ý khí mạch hợp nhất, thông suốt, không có Kim Khí Căn, vâng vô luận như thế nào cũng không đạt được như thế cảnh giới 。”

Kim Tịch rơi vào tuyệt vọng, sai ai ra trình diện phu nhân sầu khổ đáng đáp, đáy lòng nhưng lại thật xin lỗi, vôi vàng nói:“ phu nhân, hiện tại không thể tu hành cũng không sự tình, không muốn cho ta khổ sở, Kim Tịch không sợ, chờ ta trưởng thành, nhất định có thể đủ sẽ tìm được biện pháp tu hành! ”

Nhu Phu Nhân gật đầu, phân phó nói:

“ đêm đã khuya, Kim Tịch liền đi chỗ khác ngủ, Phi nhi theo ta là tốt rồi 。”

Nhu Phu Nhân ngoại lệ chứa chấp Kim Tịch hai người, chẳng qua là cho bọn họ và hài ở chung, tâm sự bình thường, không nói chữ nào tu võ việc, Kim Tịch niên kỷ tuy nhỏ, nhưng cũng biết phu nhân dụng ý, đó chính là triệt để bỏ đi từ võ ý niệm trong đầu 。

Nhưng là, nghĩ tới lão thôn trưởng nói qua Kim Thôn chính là Thiếu Hạo phía sau ngôn ngữ, có nửa người cả thôn kiến chân ngóng trông đáng đáp, trong đầu liền không khỏi chua xót, giấu lại Không Nhưng trong phái những đệ tử kia ngang ngược, ngay cả Tiêu Hoàng đều gọi rồi để dành đệ tử, càng thêm cảm giác khó chịu 。

Còn có một chút, chính là mình gặp được Không Nhưng phái chường môn, đó là người bình thường không thấy được, nhất định phải tập võ!

Vì vậy, hán bắt đầu lên gạt đi Nhu Phu Nhân, lấy cùng Cơ Mộ Phi cùng nhau chơi đùa làm lý do xuất ngoại tìm kiếm bằng lòng thu lưu cửa của mình phái hoặc là sư phụ 。

Đầu tiên hấn chạy tới lưng son vùng danh tiếng Thiên Âm phái, kết quả đệ tử tìm tòi liền biết Kim Tịch không hề Kim Khí Căn, đưa hấn đánh đi ra; Vì vậy, hấn liền tìm kiếm một ít môn phái nhỏ thu lưu, đều lấy không thích hợp tập võ làm lý do đưa hấn chặn ngoài cửa, Kim Tịch nhưng chưa từ bỏ ý định, chung quanh đau khổ cầu phỏng vấn, thẳng đến có một ngày, một cái ở lưng son vùng ít nhất môn phái —— Ninh Kiếm Phái để lại hấn, trực tiếp thu là quan môn đệ tử 。

Chương môn tên là Quách Kha, năm mươi tuổi trên dưới, mặt đen lông mày rậm, nhất phái võ sĩ khí khái, môn hạ cũng có hai ba chục người đệ tử, tuổi tác không đồng nhất, lớn nhất ba mươi tuổi, ít nhất chính là Kim Tịch rồi 。

“Kim Tịch, lại đến phiên ngươi đánh quét sân rồi!” đồng môn đệ tử đoạn tiểu nhị khoa tay múa chân ra lệnh 。

“không phải hôm qua vừa mới đến phiên Kim Tịch ca ư nha!” Cơ Mộ Phi bất mãn lên, liên tục nhiều ngày quan sát, năng lại cảm thấy cái này đoạn tiểu nhị không quá mức ác ý, bắt đầu trả lời lại một cách mỉa mai 。

Đoạn tiểu nhị lập tức không vui, chỉ chỉ trên kệ gỗ cổ kiếm, ý bảo có muốn hay không tỷ thí một phen người thua quét tước, Kim Tịch như đinh chém sắt lắc đầu, kết quả lại là Cơ Mộ Phi quét tước đứng lên 。

Kim Tịch có chút không đành lòng, liền làm cho Cơ Mộ Phi đem cỏ trừ cho mình, Cơ Mộ Phi cũng là lắc đầu, xoa một chút mồ hôi trán, cười hi hi nói rằng:“các loại ca ca đánh bại đoạn tiểu nhị, cũng không cần ta quét 。”

Đình roi quét sạch sẽ, chúng đệ tử tập hợp 。

Làm môn phái sau thuê, Cơ Mộ Phi được phép lưu ở bên trong môn phái chơi đùa 。

“các vị ninh kiếm đệ tử,” Quách Kha dặt hùng hậu giọng, vừa nói mép chòm râu liền nhếch lên một ít,“chúng ta môn phái tuy nhỏ, có thể là các người nhất định phải đem ninh kiếm thuật phát dương quang đại,” nói, tiếng nói trầm xuống rất nhiều,“ở tương lai không xa, nhất định phải vượt lên trước Không Nhưng phái!”

Tác giả cầu cổ động vẽ tháng

Nếu như cảm thấy tấu chương viết phần khích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Tiểu Tử Có Năng Lực

Ngự Long Cửu Thiên

“vâng, chương môn!”

Mọi người cùng nhau đáp, trong đó Kim Tịch giọng lớn nhất, chọc cho Quách Kha trừng mắt liếc hấn một cái 。

Ninh kiếm thuật, không hề ngự khí phương pháp, chỉ nói cầu lực đạo, kể từ đó, năm yếu Kim Tịch liền chịu thiệt rất nhiều, dù sao thể chất không kịp tuổi tác lớn nhân, còn nữa mất đi Kim Khí Căn, vận khởi kiếm thuật lúc hơi vừa dùng lực liền đưa tới Phổi khí không đủ, không phải ho khan chính là thở hỗn hển 。

“cái này sao có thể được?!” Quách Kha thở dài một tiếng, chế ngạo đứng lên,“nếu muốn tập võ, phải có một cường kiện khí lực, cái này vừa mới mấy chiêu liền thở hỗn hển, làm sao có thể đủ tiền đồ, đi, đình chùy một nén nhang!”

Đình chùy, tức là ngồi chồm hồm lên trung bình tấn, hai vai đỡ lên vừa dày vừa nặng màu đồng chùy, kiên trì thời gian đốt một nén hương 。

Đình liền đình!

Kim Tịch cắn răng kiên trì, ba thành hương liền mồ hôi đầm đìa, đầu vai chết lặng, hai chân run rẩy; hấn vẫn kiên trì lấy, thậm chí cảm Đường Linh cái bóng tới chấn động nhắc nhở chính mình!

Nửa nén hương vừa qua khỏi, hấn liền tè ngã xuống đất, Cơ Mộ Phi phí hết đại khí lực mới đưa hấn đỡ lên 。

Đình chùy thành Kim Tịch mỗi ngày chương trình học bắt buộc, hẳn không tin tự cảm không được cái này búa tạ!

Mấy ngày sau, hẳn đình đầy một nén nhang 。

“Kim Tịch, cùng Đoạn Tiểu Nhị tỷ thí một chút!”

Hôm nay, Quách Kha lên tiếng, lệnh Kim Tịch kiếm chiến đấu Đoạn Tiểu Nhị 。

Môn phái mọi người cao thấp không đều cười to, Đoạn Tiểu Nhị vâng Quách Kha đặc ý cao đồ, sâu ninh kiếm thuật chân truyền, khí lực phi thường, Kim Tịch còn tuổi nhỏ cái nào có thể đánh được?

Đoạn Tiểu Nhị toét miệng miệng rộng nở nụ cười, mở ra nghi ngờ đình đặc lấy ra một thanh kiếm cổ, cổ ý run run vài cái bộ ngực, một luồng lông ngực liền trên dưới nhẩy lên một phen 。

“Đoàn ca ca, ngươi cần phải thủ hạ lưu tình a ……” Cơ Mộ Phi thấp giọng cầu xin 。

Đoạn Tiểu Nhị vỗ một cái hùng hậu cái bụng, tức giận hung ác giễu cợt nói:“hừ! Đánh không lại ta, phải tàn phế!”

Nói xong, hẳn vung lên cổ kiếm đồ ập xuống chém về phía Kim Tịch, dưới chân căn bản không đi đứng một tấc vuông, hai cái đùi thật to gang rộng ra, nghiêm nhiên nhất tôn nập Phật 。

Kim Tịch không dám thờ ơ, biết đoạn này nhị gia lực lớn không gì sánh được, nhanh lên lách mình tránh né, thủ dùng cổ kiếm nghênh hướng đánh thiên xuống lực đạo 。

Thang!

Song kiếm gặp nhau, tóe ra mấy giờ Hỏa Tinh, Kim Tịch lấy vì kiếm trong tay của chính mình nhất định sẽ bị đánh rơi xuống, sớm đã làm xong rồi tay chuẩn bị, ai biết hai cánh tay không có cảm giác chút nào, gắng gượng ở Đoạn Tiểu Nhị cổ kiếm!

“u ah! Tiểu tử có năng lực a!”

Đoạn Tiểu Nhị quý bí cười, lần nữa luân bắt đầu trường kiếm, quét ngang Kim Tịch thất lung mâm 。

Lão Quách Kha nhìn thoáng qua, bĩu môi, thẳng thắn đi dọn dẹp vũ khí, rõ ràng không phải để ý nữa bên này chiến cuộc 。

Kim Tịch lòng tin tăng nhiều, trong nhà này sư huynh đệ nhóm có thể gánh nổi Đoàn gia lực đạo, chỉ sợ cũng liên tâm hai ba người, không nghĩ tới chính mình đình nhiều ngày búa tạ, lại có lớn như vậy tiền bộ!

Cơ Mộ Phi cũng là để vì Kim Tịch thực sự để ở rồi Đoạn Tiểu Nhị công kích, một bên vội vã vỗ tay, hi hi nở nụ cười 。

Kim Tịch thấy trường kiếm hoành quét tới, chột nháy lên né qua cổ kiếm, sát hữu giới sự cao quát một tiếng, thuận thế triển khai đùi phải đá về phía Đoạn Tiểu Nhị trước ngực 。

Đoạn Tiểu Nhị trong miệng hô:“thật nhanh a!” tay trái hất lên dùng sức chân nói xuống phía dưới vỗ tới, bàn tay to mang theo gió đánh úp về phía Kim Tịch hai chân 。

Bên cạnh truyền đến tiếng kinh hô!

Đoạn Tiểu Nhị bỗng nhiên cả kinh sững sờ, nhanh lên thu hồi lực đạo, ba một tiếng đánh vào Kim Tịch chân trái trên cổ tay, không có khí lực phát chỉ là cái biến Kim Tịch chân trái phương hướng 。

Kim Tịch đùi phải như trước đập ở Đoạn Tiểu Nhị trên bụng của, bởi chân trái bị đánh đến mất đi cân bằng, đặt mông ngồi dưới đất 。

Đoạn Tiểu Nhị về phía sau đạp ra hai bước, trừng mắt con ngươi to chỉ hướng Kim Tịch, kêu lớn:“có tiền đồ, có tiền đồ!”

Cơ Mộ Phi không rõ vì sao, vội vàng chạy đến Quách Kha bên người, cười hi hi hỏi:“sư phụ, bọn họ đến cùng ai thắng ai thua?”

Quách Kha nhìn cũng không nhìn, mở miệng đáp:

“ngang tay!”

“thật vậy chăng?” Cơ Mộ Phi hoa chân múa tay vui sướng 。

“lão phu từ lúc nào đã lừa gạt ngươi cô gái nhỏ này!”

“Kim Tịch ca ca chính là lợi hại, ta đi chuẩn bị đem cơm cho hắn ……”

Kim Tịch không thể tin vào tai của mình, thấy chúng đệ tử nhao nhao gât đầu, cao hứng gãi gãi cái ót, lập tức cảm giác mình cao lớn 。

Chúng đệ tử đều trải qua cái này một lần, cũng đều biết đây là Đoạn Tiểu Nhị mỗi đệ tử mới đến đây đều đi đi ngang qua sân khấu, mỗi lần Quách Kha đều là lấy “ngang tay” hai chữ ra kết luận, ai cũng không có đi đâm thủng, có thậm chí vì Kim Tịch vỗ tay vỗ tay tán thưởng 。

Đang khi mọi người đắm chìm trong vui sướng thời điểm, “thành thịch” một tiếng, viện môn bị người đá văng 。

“phụng Phò chương môn chi mệnh, Thiên Âm phái dò xét!” nói, một cái Thiên Âm phái đệ tử loạng choạng thân thể bước vào tiểu viện 。

Mọi người giật mà không dám nói gì, nhao nhao đứng ở nơi đó nhìn Thiên Âm đệ tử 。

Ở lưng son vùng Thiên Âm phái độc quyền, nơi này hết thấy môn phái đều ở đây Thiên Âm phái chương môn hắc rõ ràng tân dưới sự chỉ huy, môn phái nhỏ có chút quật khởi hoặc là có người tu hành liền bị tiêu diệt chiếm đoạt, lưu lại chính là một ít không có tiền đồ chút nào tập võ chi phái 。

“hoan nghênh, hoan nghênh Triệu Tị tiên sư!” Quách Kha liền thanh cung nghênh 。

Thiên Âm phái đệ tử Triệu Tị gât đầu, khinh bỉ quét mắt một tuần, xì một tiếng nở nụ cười, trêu nói:“Quách Kha a, ngươi nơi đây cũng liền hai mươi, ba mươi người, ta xem đuôi nhanh đóng cửa, ngươi nhìn một cái, từng cái đầu trâu mặt ngựa, sao có thể có cái gì tiền đồ?”

“chỉ là người tập võ, tự chung một chỗ cường thân mà thôi, nào dám bì kịp được Thiên Âm một phần vạn 。” Quách Kha sắc mặt hơi thay đổi, như trước chịu đựng tức giận 。

“đó là đương nhiên, theo thường lệ, chiều mộ năm người ở trên đồ đệ muốn nắm bắt Thiên Âm phân đường, không được tham gia tu hành chi đạo…… còn có, thông tri các ngươi một tiếng, sau hai mươi ngày Lương Sơn Phù tiệc rượu võ, phù chủ chuẩn ngươi phái đi vừa tới hai người, không được vắng họp!” Triệu Tị vênh vao tự đắc tuyên bố 。

“hỗn đản!” Kim Tịch không biết từ đâu tới can đảm, thuận miệng nói ra một câu 。

Thanh âm này sao có thể thoát khỏi Triệu Tị lỗ tai, hần đứng mở mắt chất vấn:“là ai đang mắng người!”

Kim Tịch hỏa dâng trào, vừa muốn động thân, nhất tôn lớn như vậy cái mông cùng qua đây, thân thể mất đi sự khống chế lần nữa ngồi dưới đất, Đoạn Tiểu Nhị thuận thế khom một cái thắt lưng đi về phía trước đi ra ngoài 。

“là ta đang dạy dỗ sư đệ, tiên sư đừng nóng giận!” Đoạn Tiểu Nhị trên cổ của bạo khởi gân xanh, trầm thấp trả lời 。

Triệu Tị không tha thứ, lạnh rên một tiếng khiển trách:“Thiên Âm phái đệ tử đều là người tu hành, bên tai cần thanh tịnh, các ngươi lần này ô ngôn uế ngữ, chắc chắn nhục bản chủ ngày tháng tu luyện, đợi ta giáo huấn ngươi một chút!”

Dứt lời, hần ý bảo Đoạn Tiểu Nhị khử thủ vũ khí, chính mình lại đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích 。

Đoạn Tiểu Nhị Hồng phồng nghiêm mặt, cắn răng nói ra một câu:“tiên sư trong tay trống trơn, ta muốn là lấy rồi vũ khí, chẳng phải là cười ở tiên sư trên cổ thái!”

Triệu Tị nghe ra lời này mùi vị, không nói hai lời đột nhiên Dương chương!

Đoạn Tiểu Nhị vừa muốn né tránh, vừa quay đầu lại thấy phía sau còn đứng thẳng Kim Tịch đám người, đơn giản nghênh liễu thượng khử, giờ cao cái bụng gượng chống đỡ một chương này 。

Oanh! Phanh!

Triệu Tị chương phong rơi vào Đoạn Tiểu Nhị lồng ngực, thân thể của hần khẽ cong về phía trước nghiêng đi; Triệu Tị đột nhiên đứng dậy, thân thể xoay tròn vung tay bỏ về phía Đoạn Tiểu Nhị!

Đoạn Tiểu Nhị lập tức giơ lên to cánh tay ngăn cản, vậy mà cánh tay độc xà thông thường vòng qua chào đón cánh tay 。

“ba”!

Một cái bạt tai rơi vào Đoạn Tiểu Nhị trên mặt của, nhất thời hần hèn đen má phải nổi lên ngũ chi chương ấn!

Kim Tịch run run một cái, phảng phất bạt tai đánh vào trên mặt mình, thật là đau đớn!

Triệu Tị giấu cợt cười một tiếng, cũng không quay đầu lại nghênh ngang mà đi 。

Chúng đệ tử vội vã ứng trên tới hỏi thăm đại sư huynh Hữu Vô thương tổn được, Đoạn Tiểu Nhị cắn răng lắc đầu, hần thấy Kim Tịch sợ hãi đáng vè, nhưng thật ra không nói gì, có thể càng là như thế, Kim Tịch trong lòng càng cảm giác khó chịu, hy vọng sư huynh hành hung mình một trận 。

Kim Tịch lúc này mới phát hiện, được xưng Triệu Tị nhân có thể cách không đá thương người, nhất định là thuộc về ngự khí một loại, tu hành bộ tộc, có ở Ninh Kiếm Phái, ngay cả sư phụ Quách Kha cũng không có bản lãnh này, đều là đao thật súng thật người tới ta đi 。

Trên đường về nhà, Cơ Mộ Phi rốt cục nhìn không được, cẩn thận một chút nói rằng: “Kim Tịch ca ca, hôm nay là người chọc Họa, ngày mai hẳn là hướng Đoàn đại ca chịu nhận lỗi”

“không cần người quan tâm!” Kim Tịch tức giận trả lời。

“nhưng mà,” Cơ Mộ Phi biệt hồng khuôn mặt, dùng ruồi muỗi vậy thanh âm lầm bầm, “Đoàn đại ca dù sao vô duyên vô cớ bị Triệu Tị đánh một bạt tai!”

Kim Tịch lập tức đâm tại chỗ, trực lăng lăng trừng mắt Cơ Mộ Phi, phảng phất mình bị cười nhạo thông thường, phần nộ nói rằng:

“ta nhất định đem một bạt tai này cho hắn trả lại! Không phải, mười bạt tai!”

“thực sự?!” Cơ Mộ Phi lập tức tin tưởng, thử lấy nha cười hi hi。

Kim Tịch không để ý tới nữa Cơ Mộ Phi, trong lòng nhưng thật ra đáp: Đương nhiên là thật, ta muốn đem Ninh Kiếm Phái phát dương quang đại!

Một về đến nhà, lưỡng người nhất thời như mèo con tựa như, lặng lẽ tiến nhập nhà gỗ, Cơ Mộ Phi ngay cả chào hỏi cũng không dám đánh, vội vàng đi thu dọn đồ đạc chuẩn bị đem cơm cho。

“phu nhân, chúng ta đã trở về。” Kim Tịch cũng là nhân thân tự do về phía Nhu Phu Nhân chào hỏi。

Nhu Phu Nhân quan sát tỉ mỉ một phen Kim Tịch, thấy hắn chút nào vô dị thường, vì vi gật đầu。

“phu nhân,” Kim Tịch thấy Nhu Phu Nhân không hề ý trách cứ, lấy can đảm hỏi, “người có thể hay không đánh từ xa đến người khác?”

Nhu Phu Nhân chặt nhìn chòng chọc Kim Tịch mắt, không trả lời mà hỏi lại: “cách không đã thương người lại có thể thế nào?”

Kim Tịch trong chốc lát nghẹn lời, không phải biết rõ làm sao trả lời, nếu có một ngày có thể đều làm được điểm này, vô luận như thế nào cũng muốn tìm được Triệu Tị, đưa hắn đánh bại, trả lại cho hắn mười bạt tai!

E rằng, Nhu Phu Nhân sớm đã nhìn ra Kim Tịch tính tình, chỉ có cố ý che giấu Kim Tịch bị Không Nhung phái cướp đoạt Kim Khí Căn chuyện thật, nếu như cho hắn biết, nhất định phát thế giết Đường Linh, diệt Không Nhung phái, ở trong mắt nàng, Kim Tịch lúc này vẫn chỉ là cái 15 tuổi hài tử。

Nhu Phu Nhân ý vị thâm trường nói rằng: “người tu chân, dẫn ba đan khí độ vào cánh tay trong lòng bàn tay, chỉ cần tu luyện chân khí cũng đủ lực đạo, có thể lan đến người khác, đây chỉ là bước đầu công pháp。”

Kim Tịch một nghe tới hưng phấn tinh thần, không nghĩ tới phu nhân có thể đối với mình đàm luận chuyện tập võ, thừa cơ hỏi: “phu nhân, có thể hay không dạy ta tu luyện?”

Phu nhân lắc đầu, thì thào nói rằng: “ta nói rồi, thể chất của người không thích hợp tu hành, mặc dù là thường nhân, đường tu hành cũng không phải một lần là xong, muốn đi thường nhân sở không dám đi, đau bụng kinh cướp, độ cực khổ, phá thân thể, biến hóa tinh túy, có thể còn chịu được nhân một hai phần mười, huống hồ” nàng bỗng nhiên ngừng không nói。

Kim Tịch vừa nghe cái này khiến người nản lòng lời nói, vành mắt lập tức đỏ lên, tất cả ủy khuất xông lên óc。

Phu nhân thấy Kim Tịch khổ sở, thở dài một tiếng thở dài, “người là Kim Thôn người, lý nên chịu đến thiên quyền, nhưng mà cơ duyên tạo hóa, biến thành như vậy,” nàng thân đứng lên khỏi ghế, chậm rãi đi tới Kim Tịch bên người, đồng tích vuốt ve Kim Tịch tóc dài, yếu ớt khuyến thiện đứng lên, “ta trọng phu của ta đã từng là người tu hành, đã vượt qua Phàm Anh chi giai, chỉ tiếc bị người ám hại, ta dưới cơn nóng giận giết ra ác tay người, bây giờ nhớ lại, nếu như thường nhân, ngược lại biết tư thủ trọn đời, bình an sống qua ngày”

“Phàm Anh?!”

Kim Tịch lập tức đem nước mắt nén trở về, thốt ra, phu nhân báo giết phu thù hắn không có cái gì tiếc nuối, nhưng mà cái này Phàm Anh hai chữ cũng là lần đầu tiên nghe nói, dựa theo trong thôn Vô Thục truyền thụ, tu chân cuối cùng cơ vì Trúc Cơ, tầng thứ hai Dung Thông tầng nào cũng không có Phàm Anh thuyết pháp。

Tác giả câu cổ động về tháng

Nếu như cảm thấy tẩu chương viết phấn khích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Chương 6: Xuy Lang

Ngư Long Cửu Thiên

Nhu Phu Nhân cười khò một tiếng, như là bỏ đi Kim Tịch độ thám biết ý niệm trong đầu, tiếp tục nói: “Thiếu Hạo thượng đế tiên biến hóa, thiên hạ căn bản sẽ không lại có người có thể tu luyện này công, mà thôi, không nên nhắc lại rồi, chờ ngươi trưởng thành liền sẽ rõ ràng”

Kim Tịch thấy phu nhân vô tâm bàn lại tu hành việc, đành phải thôi, hỏi tới việc:

“phu nhân, ngươi biết Thiên Âm phái tình huống sao? Ta coi lấy, bọn họ giống như là một ác phái đâu! Muốn là như thế này, ngươi nhất định phải đưa bọn họ tiêu diệt!”

Nhu Phu Nhân thân thể chấn động, sắc mặt lập tức trắng bệch, vội vàng chuyển người qua từ ngòi mộc mấy trên, trong miệng run thanh âm ra lệnh:

“được rồi! Chuẩn bị ăn”

Kim Tịch huyếch cái đỉnh không dám nói nữa, bủi môi len lén tách ra 。

Ban đêm, Nhu Phu Nhân thu xếp ổn thỏa Cơ Mộ Phi, lặng lẽ đi tới Kim Tịch căn phòng, gờ tay lên sờ sờ hán hơi non nớt khuôn mặt, âm thầm nói:

Hải tử, ngươi cũng đã biết, đây hết thảy chân tướng như vậy bi thiết, ngươi cùng Không Nhung phái Đường Linh 、 Thiên Âm phái hắc rõ ràng tân lại có gì các loại nghiệt duyên, chỉ là ngươi còn nhỏ, cũng may còn tuổi nhỏ liền có thể nhìn thấu thật giả nhưng thật ra khó có được, chỉ tiếc bị Đường Linh phá Kim Khí Căn, bằng không thiên tư của ngươi vượt xa quá phu quân, cũng sẽ không co ở nho nhỏ Ninh Kiếm Phái

Nàng chợt nhớ tới cái gì, nhỏ bé thân ngồi xong, đem song chường nhẹ nhàng dán tại Kim Tịch hai vai trên huyết Kiên Tĩnh, âm thầm hướng Kim Tịch trong cơ thể chuyển vận chân khí

Liên tiếp mấy ngày, Nhu Phu Nhân bảo chế đúng cách, lén lút vì Kim Tịch mở ra dây kết thúc, vô luận có vài phần chân khí, vận chuyển cũng sẽ sanh ra một ít lực đạo 。

Nàng biết, sớm muộn có một ngày, Thiên Âm phái chường môn hắc rõ ràng tân sẽ tìm đến chính mình!

Mấy ngày sau, Ninh Kiếm Phái nghỉ một ngày 。

Kim Tịch cảm giác được trên người có sức lực dùng thoải mái, đột nhiên tâm huyết dâng trào, mang theo Cơ Mộ Phi ra ngoài du dã 。

Hai người tràn đầy phấn khởi đi tới một ngọn núi dưới, phát hiện trong núi cảnh sắc rất khác biệt, mặc dù đã vào Thu vẫn là xanh um tươi tốt, xa xa nghe Giản Thủy đổ, Kim Tịch liền kéo Cơ Mộ Phi chui vào trên núi 。

“Kim Tịch ca ca, tại sao ta cảm giác có điểm âm u?” đi ra vài dặm đường, Cơ Mộ Phi đột nhiên rùng mình một cái 。

Kim Tịch có chân khí hộ thân, tự nhiên không - cảm giác, cười nhạo nói: “không thể gặp quen mặt, ban ngày ở đâu ra âm u, ngươi xem phía trước chính là thác nước, còn có”

Một hồi ách tịch!

Thì ở phía trước, thình lình đứng thẳng một con Bạch Lang! Toàn thân màu lông thuần trắng, căn căn đứng sừng sững, tứ chi đứng thẳng, trước ngực cao ngất, hai nâu con mắt quay tròn trừng mắt hai người 。

Kim Tịch chưa thấy qua cái này quen mặt, đi ra hoàn hảo, lại ý vào lá gan nhặt lên hòn đá ném qua đi, “phanh” một tiếng đánh vào Bạch Lang trên đầu 。

Phàm Giới Bạch Lang không phải sẽ chủ động công kích người, một khi bị đánh, tự nhiên muốn cùng người xuất thủ liều mạng 。

“gào” một tiếng buồn bực hô, Bạch Lang chui lên, lao thẳng tới Kim Tịch mà đến!

Kim Tịch mặc dù không biết trong cơ thể mình có một tầng chân khí, nhưng dù sao cũng là một luyện gia tử, đón lấy Bạch Lang vọt tới, cất bước nghiêng người tách ra Bạch Lang ác miệng, đương quyền nện Bạch Lang phần bụng 。

Nào biết, Bạch Lang lại vô căn cứ nhảy tránh ra nắm tay, đầu vận một cái cắn xé Kim Tịch vai 。

“Kim Tịch ca ca cẩn thận!” Cơ Mộ Phi xa xa bên dặm chân vừa kêu nói 。

Bọn họ tiến vào vầng Côn Luân Sơn nhất mạch, đây là phương tây đất tu hành, nơi này Bạch Lang thuộc về thú vật, cùng bình thường lang chỉ tuyệt nhiên bất đồng, bị đánh bại sau có cơ hội rơi xuống chữa thương đan dược, lại đi về phía trước thì xuất hiện bảy sói, đánh bại đại lượng Bạch Lang sau, khả năng gọi đến Bạch Lang Vương, lấy hiện tại Kim Tịch tu vi, chưa chờ phản ứng lại cũng sẽ bị ăn tươi 。

Kim Tịch nhanh lên khom lưng nhảy cả tung né tránh lang miệng, sao qua bên người một cây gậy gỗ nện rơi xuống đất Bạch Lang!

Răng rắc!

Kim Tịch không biết chân khí trong cơ thể, cũng sẽ không khống chế, gậy gỗ rơi vào Bạch Lang trên người lập tức gãy làm hai khúc 。

Cơ Mộ Phi thấy tình thế không ổn, thẳng thắn lần nữa nhặt lên một tảng đá lớn ném về phía Bạch Lang; Bạch Lang vừa thấy lại có người công kích, thay đổi đầu sói thẳng đến Cơ Mộ Phi đi!

“Phi nhi!” Kim Tịch không biết khí lực từ nơi nào tới, phồng lên toàn thân sức mạnh đánh móc sau gáy, một đầu dê ở Bạch Lang cái mông trên, đưa nó chạy trốn phương hướng độn lệch ra, nhân cơ hội một cái giữ chặt Cơ Mộ Phi, đưa nàng áp dưới thân thể bảo vệ 。

Bạch Lang không chút nào bỏ qua ý tứ, thử lấy nghiêm ngặt nha lần thứ hai xoắn tới!

Kim Tịch ám kêu không tốt, nhanh lên xoay người vươn tứ chi chuẩn bị thể sống chết đánh một trận, cùng lắm thì cùng Bạch Lang xé rách cùng nhau đồng quy vu tận, cũng muốn làm cho Cơ Mộ Phi chạy trốn 。

“kết” hết thảy một tiếng, Bạch Lang thân thể ở giữa không trung đột nhiên rơi xuống đất, cái cổ đình hai cái, dĩ nhiên phun ra nhất khắc hắc sắc được hoàn, tiếp lấy đập vài cái chân lại thoan khôi tới, giờ lên bốn cái chân chạy trốn đi 。

Đi?

Kim Tịch buồn bực, xoay mặt hướng một bên nhìn lại, một ông lão vừa mới khép lại miệng, dĩ nhiên là một hơi thở đem Bạch Lang xuy rơi!

Xuy lang? !

Khẩu khí thật là lớn!

Lão già kia vốc người khôi ngô, mặc rộng thùng thình vài vốc, nhan sắc hỗn loạn, một đầu dài phát bị buộc ở sau ót, đầy mặt cứng cáp, râu đen rậm rạp, ba bước hai bước chạy vội tới hắc sắc được hoàn trước, đem đan dược niết lên tới hất tay một cái ném cho Kim Tịch 。

“tiểu tử khá lắm vận khí, cảm, đây là chữa thương hoàn, chịu đến ngành thương có năng lực trị liệu!”

Kim Tịch loạn xạ thu thập bắt đầu được hoàn, cũng không tâm giải khai đan dược này, trực tiếp chạy đến lão già trước người, thật sâu cúi đầu cảm tạ:

“cảm tạ lão tiên gia đã cứu chúng ta, không biết cao tiên xưng hô như thế nào?”

Lão già ngoe đầu quan sát một phen Kim Tịch, nồng đậm lông mày nhướn lên, thuận thế đáp:

“lão phu gọi là Hóa Tiên……”

“Hóa Tiên đại sư, vẫn bồi gọi Kim Tịch,” hần lần này không đợi Cơ Mộ Phi đi lên xen mồm, vội vàng nói, “đại sư người mang tuyệt kỹ, có thể hay không thu Kim Tịch làm đồ đệ?”

“ha ha ha,” Hóa Tiên đại sư ngẩng đầu cười to, không đăng thanh âm ở trong sơn cốc vọt tới đằng đi, “lão phu từ không thu học trò, cũng vô ý thu đồ đệ, mười mấy tuổi con nít sửa cái gì vô đức!”

“tiên sư, người không biết, hài nhi có vô cùng nhục nhã nhất định phải báo thù, bằng không có lỗi với. Bằng hữu, có lỗi với. Sư phụ!” trong lòng hần đầu nhưng đang nhớ lấy Đoạn Tiểu Nhị bị Triệu Tị tát một bạt tai sự tình 。

“vô cùng nhục nhã? !”

“đúng vậy, sư huynh của ta bị một cái ác môn đệ tử vô duyên vô cớ khi dễ, cũng là vì ta, cho nên ta nhất định phải báo thù!”

“đúng vậy!” Cơ Mộ Phi một bên đập lấy bụi đất trên người, một bên xen mồm nói, “Kim Tịch ca ca gây họa cây, cái kia Triệu Tị dĩ nhiên đánh Đoàn ca ca một bạt tai!” năng khí ục ục quyết bắt đầu miệng 。

Hóa Tiên nhưng thật ra sững sốt, quan sát tỉ mỉ một cái Kim Tịch, nửa sân nửa mĩa mai hỏi:

“chỉ là một cái tát, sẽ người như thế đại động, người cũng đã biết, vì báo một bạt tai này thù, có thể nhập vào cái mạng nhỏ của mình!”

“cũng không sao!”

Kim Tịch thờ phỉ phỉ quát lên 。

Hóa Tiên nhưng thật ra ngần ra, suy nghĩ khoảng khắc yếu ớt nói rằng: “tiểu tử như vậy bướng bỉnh, rất là khó có được; lão phu xin hỏi ngươi, nếu như ác nhân kia có ân với thiên hạ, là một cứu thế người, ngươi lại nên làm như thế nào xử trí?”

Kim Tịch nghĩ cũng chưa muốn, mở miệng đáp: “ta cũng là trước trả lại cho hấn mười bạt tai, sau đó sẽ tạ ân cho hấn, có thể giúp hấn cứu trị thiên hạ!”

Bạt tai này, hấn là vẫn định rồi!

“hô ha ha!” Hóa Tiên bị Kim Tịch chọc cười, nhìn chung quanh một cái khắp nơi, chợt hướng tây bắc hướng ngón tay đi, “tây bắc mà đi trăm dặm, có một tòa trường lưu chi núi, vượt qua núi đi, chính là dãy núi Côn Lôn, vẫn đi tới đỉnh phong, dọc theo đường đi nếu có cơ hội thu được thần tôn, ta tự nhiên sẽ tìm ngươi điểm hóa, mong rằng ngươi có cơ duyên kia……”

Vừa dứt lời, người đã tìm không thấy!

“đừng có lại vào bên trong đi, ngươi không đánh lại……”

Xa xăm trông trải thanh âm truyền đến, cả kinh Kim Tịch chấn động。

“thật là lợi hại tiên nhân!” Cơ Mộ Phi há miệng vô cùng kinh ngạc nói rằng。

Kim Tịch si ngốc mà nhìn lão giả phương hướng rồi đi, liếm môi một cái, nuốt xuống một bãi nước miếng。

Hai người không dám xa hơn ngọn núi đi, không thể làm gì khác hơn là phần nộ xuống núi, Kim Tịch mang theo gương mặt ước mơ đi về đến nhà。

Tây bắc mà đi, vượt qua trường lưu, vân vụ đỉnh, rất lâu mà dừng hình ảnh ở trong đầu của hấn。

Hóa Tiên đại sư một hơi thở là có thể đem Bạch Lang xuy lật, một nhất định có bác đại tinh thâm tu hành chi đạo, nếu như tiến nhập núi kia đỉnh cảnh, nhất định sẽ tìm được hấn!

Kim Tịch về mặt hết hoảng đứng ngồi không yên, tâm tư sớm đã bay đến ngoài trăm dặm。

“Kim Tịch, làm sao rồi?” Nhu Phu Nhân thân thiết hỏi。

Hấn dù sao tuổi nhỏ, còn nữa không hề giấu giếm tâm cơ, gọn gàng dứt khoát hỏi: “phu nhân, ngươi biết từ lương sơn hướng tây bắc đi, quá dài lưu lại Côn Luân Sơn, nơi đó có cái gì đặc biệt sao?”

“cái gì? ! Côn Lôn? Đi Côn Luân Sơn làm cái gì?” Nhu Phu Nhân kinh ngạc tròn to hai mắt, đổ ập xuống khiển trách: “là nơi nào nghe được lời nói điên khùng, càng ngày càng kỳ cục, khắp nơi su ru tập quý bí chi ngữ, khá lắm không phải bản phận!”

Nói, Nhu Phu Nhân nhìn chung quanh, thuận thế nhặt lên một cây gậy gỗ thật cao vung lên, vừa muốn quất đánh tiếp, lại là tay run run cánh tay thu hồi lại。

Kim Tịch bị sợ hãi, chưa từng thấy qua phu nhân giận đến như vậy, không ngừng bận rộn đem hai tay giải thích:

“phu nhân, phu nhân đừng nóng giận, ta hôm nay……” hấn vừa muốn nói lão tiên gia sự tình, lại sợ phu nhân trách cứ lão giả kia, liền thay nhân vật, “ngày hôm nay tình cờ gặp mấy người, nghị luận nơi đó có tiên gia, liền muốn, liền muốn nơi đó là không phải có cao nhân……”

“lẽ nào có cái lý ấy! Cha ngươi……” phu nhân cũng là tình thế cấp bách bách lời, lập tức lại gậy cửa nói, “không biết nhà của ngươi phụ vâng dạy như thế nào ngươi, người qua đường chỉ ngữ không thể tin, nói tới cử chỉ không thể làm, lẽ nào đạo lý này ngươi cũng không hiểu sao?”

Kim Tịch vội vàng ngậm miệng。

Cơ Mộ Phi len lén tra nhìn một chút phu nhân sắc mặt, cắn chặt hai môi thay Kim Tịch lau mồ hôi một cái, thấy song phương trở nên bằng phẳng, rón ra rón rén bận rộn đi làm。

Bất quá, Kim Tịch trong đầu Hóa Tiên đại sư xuy lang cử chỉ thật lâu hóa giải không đi, chỉ là Nhu Phu Nhân thái độ kiên quyết, không thể làm gì khác hơn là lặng lẽ đem nguyện vọng này chôn dưới đáy lòng。

Lại mấy ngày nữa, Ninh Kiếm Phái chương môn Quách Kha phá thiên hoang địa cho phép Kim Tịch tùy tùng Đoạn Tiểu Nhị tham gia Lương Sơn Phủ tiếp khách。

Lương Sơn Phủ, cao quý mà thần bí, vãng lương sơn vùng nhất nổi tiếng phủ đệ, phủ chủ gọi hồn đan, nghe nói là triều đại đương thời một vị quan viên, trong phủ có hoàn hảo binh sĩ, trong phủ hàng năm đều phải tổ chức một lần hội vũ chi tiệc rượu, mời vãng này các môn các phái đại biểu tham gia, Thiên Âm phái tự nhiên là đứng mũi chịu sào, Không Nhung phái ở lương sơn có phần Bán lái, càng là ở được mời nhóm, còn như cái khác môn phái nhỏ, thì là không dám không phải phó ước。

Mà Ninh Kiếm Phái, làm địa phương hèn mọn nhất môn phái, chẳng qua là đi đi qua qua mà thôi。

Kim Tịch không muốn cô phụ Quách Kha giao phó, nhưng này không có gì pháp giầu giém Nhu Phu Nhân, không thể làm gì khác hơn là kiên trì đến cùng cầu xin phu nhân cho phép, kỳ thực, hần liệu định phu nhân biết lệnh cường chế không cho phép đi trước 。

“Lương Sơn Phủ,” phu nhân cau mày lập lại, sau đó ngừng đầu đặn đứng lên, “bên trong phủ rỗng rần lẫn lộn, Thiên Âm phái hắc rõ ràng tân là một tòa trên chi khách, Không Nhung phái phân đường chủ cũng là phụng Đường Linh chi mệnh đi trước, ngàn vạn lần không nên trêu chọc bọn hần, những môn phái khác cũng vâng cao thủ nhiều như mây, gặp mặt tràng diện chính là, không thể nhiều lời, không thể lỗ mồm ……”

Kim Tịch không nghĩ tới phu nhân lại vui vẻ đáp ứng, khá lắm vui vẻ, gãi đầu cười ha hả nhìn chăm chăm phu nhân xem 。

“phu nhân, người có phải hay không đã sớm biết ta len lén ở Ninh Kiếm Phái học nghệ?” Kim Tịch dẫn theo tâm hỏi tới 。

Nhu Phu Nhân không trả lời, vẫy tay ý bảo Kim Tịch đến bên cạnh mình, ý vị thâm trường nói rằng: “người chuyên tâm hướng võ, ta cũng không phải tâm tồn chống đối, chỉ là người tu hành, rất khó vượt qua từng tầng một đau khổ, rất có thể kết quả là bị hủy chính mình ……”

“ta không sợ!”

Kim Tịch thấy phu nhân lại nói ra khúc mắc, uốn ngược lời thề son sắt 。

“ha hả,” Nhu Phu Nhân thấy tiểu Kim Tịch bộ dạng cười ra tiếng, theo chỉ vào Kim Tịch các vị trí cơ thể giải thích, “nơi này vì Đốc Mạch chi ấn đường, xung thượng đan điền, Tồn Thần, lại xung tính cây; nơi này là Thiên Trung, vì trong đan điền, Tồn Khí Tông, Bản Căn; nơi này là dưới rốn ba tấc, hạ đan điền, Ý Tinh, chính là nhóm người mệnh căn, chỗ nhâm mạch ……”

Kim Tịch lược lược gật đầu, những thứ này từ lúc trong thôn Võ Thực sẽ dạy đạo qua 。

“nếu muốn ngự khí mà đi, phải dẫn trong cơ thể chúng chân khí từ ba Điền mà phát, dẫn nhập tứ chi, tinh khí thần tụ tập, tính mệnh giao tu với bản, lại vừa ý không chế ……”

Kim Tịch khề lắc đầu, hần nơi nào sẽ có chân khí, muốn ngự khí cũng không được ……

Tác giả cầu cổ động vẽ tháng

Nếu như cảm thấy tấu chương viết phần khích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Chửi Thì Thế Nào

Ngự Long Cửu Thiên

“nhớ kỹ, vô luận xảy ra tình huống gì cũng không muốn can thiệp vào!” đến rồi đi Lương Sơn Phủ thời gian, Nhu Phu Nhân bằng mọi cách dặn Kim Tịch 。

“phu nhân yên tâm, Kim Tịch nhất định nghe lời, hướng hồ sư phụ nói, cũng không tới phiên Ninh Kiếm Phái nói 。”

Kim Tịch lừng thững đi ra nhà cửa, quay đầu lệnh nói: “Phi nhi, mau trở về, chiều cổ thật tốt phu nhân 。”

Cơ Mộ Phi cười ha hả lời một cái Kim Tịch tay, nhỏ giọng thì thầm: “biết rồi, ca ca tuổi nhỏ như thế liền tham gia Lương Sơn Phủ tiếp khách, lớn như vậy tràng diện, Kim Tịch ca ca tương lai nhất định là một đại anh hùng!”

Kim Tịch không có nói thêm cái gì, hoả tốc chạy tới Ninh Kiếm Phái, thí điền thí điền theo Đoạn Tiểu Nhị đi tới Lương Sơn Phủ 。

Lương Sơn Phủ tràng diện xác thực lớn, phương viên mấy trượng trong đình viện ngồi đầy người, chừng hơn trăm hào, từng hàng trên bàn dài đồ đầy dưa và trái cây Lê đào, hàng thứ nhất trên bàn gỗ để sạch rượu, hàng thứ hai về sau thì không có cái này đãi ngộ 。

Trên sàn chính ngồi bốn người, trung gian hai vị theo thứ tự là phủ chủ Hồn Đan 、 thương tộc bộ lạc phái tới sứ giả, hai bên còn lại là Hắc Minh Tân cùng Không Nhung phái một vị phân đường chủ 。

Ninh Kiếm Phái thân người phần thấp, môn phái nhỏ nhất, bị dàn xếp ở hàng cuối cùng một cái biên giác chỗ 。

Kim Tịch ngẩng đầu lên hướng chủ vị nhìn lại, Hắc Minh Tân tóc xám râu bạc trắng, mắt xéch, khóe môi còn có một khóa nốt ruồi son, không ngừng vuốt râu híp mắt quét mắt mọi người 。

Phủ chủ Hồn Đan còn lại là mặt đỏ lừ lừ, hai mắt hờn đen, râu đen nhỏ bé phiêu, nhìn qua năm mươi tuổi trên dưới, mặc Vương miện, trên phục xanh đen gấp lại, tả hữu trên bộ ngực và Chức Phi Long, vai trái thêu đầy thái dương, vai phải đan dệt nửa vàng trắng, đôi tay áo qua tay, phân khảm son hà phong thủy, hầu trước giao lĩnh chặt miến, phần eo vải tơ lớn mang thả lỏng quần, phía dưới cách mang chặt lượn quanh; dưới phục hồng hoàng phối hợp, hoá trang quần dưới, và đan dệt hỏa phủ mỡ đạo, nhìn qua khí phái phi thường 。

Một bên thương tộc sứ giả cũng là mũ miện gia thân, chỉ là nhan sắc so với Hồn Đan sâu chút, ngồi ở chỗ kia ngưng mắt trầm tư 。

Hồn Đan khoát tay, trong sân mọi người lập tức lặng ngắt như tờ 。

“các vị trưởng cao đẳng sư phạm, hôm nay hội vũ, bản phủ rất vinh hạnh mời tới thương tộc sứ giả Từ Mậu, phía dưới, mời Từ Mậu đại nhân thụ nói 。”

Từ Mậu run run đôi tay áo, lộ ra hai tay, vẻ mặt đang tức nói rằng:

“hôm nay lương sơn vùng các môn các phái đều phái người đến đây, xem ra phủ chủ xác thực thuộc đức cao vọng trọng, cũng là ta đại thương tộc vinh quang, bản sứ giả tới đây không vì cái gì khác sự tình, vẫn là luận điệu cũ rích nhai đi nhai lại, đó chính là Từ Phương Tôn! ”

Từ Phương Tôn!

Trong viện lại là một mảnh gây rối 。

“cái gì là Từ Phương Tôn?”

Kim Tịch thấp giọng hỏi Đoạn Tiểu Nhị 。

“hừ! ” Đoạn Tiểu Nhị cười nhạt, “ngươi biết có ích lợi gì?” hần thấy Kim Tịch như cũ kiên trì nhìn chăm chăm, liền hướng lấy sứ giả nỗ bữu môi, ý bảo hần sẽ nói rõ trắng 。

Quả nhiên, sứ giả dừng lại khoảng khắc liền nói tiếp:“ nghe đồn này Tôn làm thiên đế Thiếu Hạo lưu lại, hoạn Long thị Đồng Phụ đã từng sở hữu, giấu ở dãy núi Côn Lôn, năm trăm năm sau tái hiện nhân gian, cái này Từ Phương Tôn thần lực vô cùng, sở hữu giả một ngày tu hành tăng chót, có thể ý lui tới dưới trọng Chân Giới chừng không người tu hành, nhưng mà người trong thiên hạ tìm mấy trăm năm cũng không thấy, y theo suy tính, Đồng Phụ qua đời đã 500 năm, bây giờ chính trực Từ Phương Tôn tái nhậm chức cơ hội; ta thương tộc có Không Nhung 、 Thiên Âm Chư phái hết sức giúp đỡ, nhưng không tìm được sợi tơ nhện, dấu chân ngựa, cô, một ngày tìm được, tất nhiên là ta thương tộc vinh quang, cũng là số một công thần ……”

Từ Phương Tôn, tiến nhập Kim Tịch trái tim 。

Căn cứ sứ giả giảng thuật, Kim Tịch từng bước minh bạch 。

cái này Từ Phương Tôn, vốn là một cái hộp đồng tử, ai cũng không hiểu được bên trong giấu có cái gì, nghe nói là Thiếu Hạo thượng đế ở lại nhân gian bảo vật 。

Tu hành chi giới cộng chia làm chín tầng, trần thế bên trong có hai tầng, theo thứ tự là Trúc Cơ 、 Dung Thông, còn như Phạm Anh, Kim Tịch không có hiểu rõ là cái gì; một ngày tu hành đạt được tầng hai liền thoát ly thế gian, tiến nhập đệ nhị Chân Giới, dùng cái này từng bước tu hành tới tối cao kỳ, tức thứ chín Chân Giới 。

Mà ở tứ phương thượng đế sáng lập cửu trọng Chân Giới lúc, tuy là cho phép thượng tầng người tu hành phản hồi nhập xuống trọng Chân Giới, nhưng hạ tầng khí tràng cảm cổ thượng tầng người tu hành đích thực khí, không còn cách nào thi triển khí lực, để tránh khỏi xuất hiện sai biệt giết đâm 。

Phạm Giới lên thẳng nhị trọng Chân Giới sau, trong vòng ba năm trở về không được, ba năm sau đó nếu muốn phản hồi, có thể khôi phục hai kỳ tu vi, lại lột Chân Giới chân khí, không cách nào nữa tiến nhập Chân Giới 。

Từ Phương Tôn, lại bị truyền nói trở thành ngoại lệ!

mặt, Từ Phương Tôn liền trở thành thống lĩnh cửu giới người tu hành pháp bảo, nếu như tăng chót người tu hành sở hữu này Tôn, tự nhiên có năng lực thống suất bát trọng Chân Giới!

Thậm chí có thể chi phối thiên hạ hết thảy người tu hành!

“Người nào tìm được Từ Phương Tôn, chỉ phải giao cho bản phủ chủ, ta Hồn Đan tự nhiên chấp tay thoái vị! ” lúc này, Hồn Đan rống to một tiếng đem Kim Tịch từ trong ngưng ngưng kéo lại 。

Sứ giả Từ Mậu vừa chấp tay, nghĩa chánh ngôn từ nói:“ phủ chủ nói đùa, bắt quá, nếu phải lấy được Từ Phương Tôn quy về ta đại thương bộ tộc, bộ phận Vương tất phải xem trọng một bậc, trực tiếp bài phong làm bộ lạc Hậu bá! Ta Từ Mậu quyết không nuốt lời, mong rằng chúng trưởng cao đẳng sư phạm nhiều hơn khổ cực, vì thương tộc tấn một phần lực đạo 。”

Từ Mậu dứt lời, ở Hồn Đan đám người bao vây dưới ly khai Lương Sơn Phủ, xem ra còn muốn chạy tới những nơi khác 。

Kim Tịch phát hiện, vô luận là Không Nhưng vẫn là Thiên Âm, thậm chí người ở dưới đài đều hiệu trung với thương tộc, hẳn không hiểu được nguyên do, chỉ cảm thấy nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, thương tộc thù lĩnh là bức nào đồ sộ!

Dưới đài một mảnh hoan hô, thật là Đoạn Tiểu Nhị trong ánh mắt cũng lộ ra thần sắc tham lam 。

Kim Tịch minh bạch, cái gì Tôn cách quá mức xa xôi, vẫn là nghĩ biện pháp học được một ít bản lĩnh, cho cái kia Triệu Tị mười bạt tai, vì Đoạn Tiểu Nhị báo thù mới là chính sự 。

Hồn Đan trở lại chủ vị, như là chưa thỏa mãn, nhìn chung quanh một vòng dưới đài trang nghiêm đệ tử, đôi tay nắm lấy bên hông lớn mạng chậm rãi nói rằng:

“ngày hôm nay mỗi bên môn phái tập hợp đến tận đây, bốn phủ chủ rất là cao hứng, vẫn là theo thường lệ, ngoại trừ Không Nhưng cùng Thiên Âm hai phái, các môn phái khác tuyển ra một vị đệ tử lẫn nhau luận bàn độ sức, tuyển ra xuất sắc người, bản phủ dành cho thưởng cho! Người nào tới trước?”

“hay là trước từ ít nhất môn phái tới!” Hắc Minh Tân đoán đo hai cái râu bạc trắng, thoáng khuynh thân mò về Không Nhưng phái phân đường chủ 。

Không Nhưng đà chủ cùng Hắc Minh Tân nhìn nhau hội ý, khẽ gật đầu cười 。

“tốt lắm, liền do lương sơn vùng ít nhất môn phái tới trước……”

Kim Tịch không chờ Hồn Đan nói xong, một cái bước xa nhảy lên vào bàn trung, hẳn sợ Đoạn Tiểu Nhị đoạt tiên cơ, cũng sợ hấn tính xấu chọc giận người bên ngoài chuẩn bị sai lầm 。

Thua thì thua, có Nhu Phu Nhân dặn bên tai, nhẫn nhường một tý liền sẽ đi 。

Đoạn Tiểu Nhị vươn bàn tay to muốn ngăn không có ngăn lại, trừng mắt Kim Tịch vừa mới đứng dậy, bên kia Hồn Đan đã bắt đầu câu hỏi, không thể làm gì khác hơn là phần nộ ngồi xuống, chờ đầy Kim Tịch đang hoảng chạy trở về 。

“ngươi vâng môn phái nào đệ tử?” Hồn Đan đầu tiên là ngăn ra, nhìn giữa sân hơi non nớt Kim Tịch 。

“Ninh Kiếm Phái!”

Kim Tịch rốt cục có năng lực điều võ dương oai một lần, nhin không được ngửa đầu lớn tiếng đáp, trong thanh âm còn có tính trẻ con vị thoát nhỏ giọng 。

“ha ha ha……” chủ vị truyền đến một hồi tiếng cười to 。

Bên kia, Đoạn Tiểu Nhị ôm đầu thấp xuống 。

Lương sơn vùng rời xa vương đô tây hà, môn phái hỗn loạn, bang chúng rất nhiều, mà ở Lương Sơn Phủ vào sách môn phái, ít nhất đã ở 100 người ở trên, cho nên giống như Ninh Kiếm Phái như vậy chỉ có hai mươi, ba mươi người môn phái nhỏ căn bản không trong đó, nói trắng ra là ngay cả ít nhất môn phái cũng không tính!

Kim Tịch mặc danh kỳ diệu, ít người không biết xấu hổ, như cũ đắm ở nơi nào 。

“lăn xuống đi! Không biết xấu hổ tiểu Tề nhi!” một cái chừng hai mươi thanh niên nhân bước nhẹ bước vào giữa sân, làm như bị Kim Tịch tước đoạt “nhất môn phái nhỏ” xưng hô cực kỳ bất mãn, tức miệng mắng to 。

Người nọ xiên chân đứng ở Kim Tịch bên người, hướng người chung quanh cúi đầu thăm hỏi, chút nào không để ý tới nữa Kim Tịch, mở miệng đưa tin:“tại hạ Chi Nhất Xương, là Thương Lương phái đệ tử, hướng các vị trưởng cao đẳng sư phạm thỉnh giáo!”

Kim Tịch lúc này mới Hiểu được bản thân vào sai rồi bãi, có thể là bị người sao lãng cảm giác làm hắn rất là không cam lòng, cứ như vậy xám xịt xuống phía dưới, chẳng phải là mất hết Ninh Kiếm Phái mặt mũi của?

Thua, cũng muốn thua thể diện!

Không chờ bên ngoài sân có người tiến vào, gân giọng reo lên:“ta trước hết mời giáo!”

Chi Nhất Xương nghiêng đầu mắt nhìn xuống Kim Tịch, nghiêm nhiên đối với hắn vô lễ cảm thấy sức sống, sau đó thấp giọng uống nữa:“nhanh rút ra ngoài cho ta!”

Lập tức lại là truyền đến một hồi cười nhạo!

Trên đài Hắc Minh Tân thấy thế, giơ tay lên chỉ chỉ Kim Tịch cười lạnh nói:“hôm nay là Lương Sơn Phủ chuyện may mắn, người oa nhi này, có thể là thật muốn cùng Thương Lương phái đệ tử tỷ thí?”

“đương nhiên!”

Kim Tịch vừa nghe Hắc Minh Tân nói, giận không chỗ phát tiết, chính là Thiên Âm phái đệ tử đánh Đoạn Nhị Gia, cắn hàm răng reo lên 。

“tốt lắm, ta liền thay mặt phủ chủ đồng ý hai người người tỷ thí, nhưng mà quyền cước Vô Nhãn, chiêu thức vô độ, nếu muốn khiến người ta đưa người đánh bại, làm ra chuyện bất trắc, cũng không nên nói người ý lớn hiếp nhỏ!”

Trong mắt của mọi người, không thể nghi ngờ tuyên bố Kim Tịch tử kỳ!

Đoạn Tiểu Nhị cọt lập tức nhảy vào bên trong sân, một bà kéo qua Kim Tịch, trâu nghé tử lại tựa như mất trùng mất Kim Tịch mắg:“thằng nhóc con, người thật là không biết trời cao đất rộng, nhanh, theo ta đi ra ngoài!”

Chi Nhất Xương bị người quét hứng thú, cũng là vô cùng không vui, thuận thế chế nhạo đứng lên:“nhỏ nhỏ Ninh Kiếm Phái, như vậy quân giáo không phải nghiêm còn thể thống gì?”

“liên quan cha mẹ người sự tình?!”

Kim Tịch lập tức cãi lại, bị Đoạn Tiểu Nhị mắg không sao cả, bị ngoại nhân chế nhạo hẳn là không nhịn được!

“người mắg Người nào?” Chi Nhất Xương ở hơn trăm người nhìn soi mói bị chửi, càng là lửa cháy đổ thêm dầu, lập tức xuất ra tranh đấu tư thế 。

Đoạn Tiểu Nhị lập tức đem Kim Tịch nhét vào phía sau, đỉnh cái bụng nổi giận gầm lên một tiếng:

“chửi thì thế nào!”

Chi Nhất Xương đột nhiên Dương chương, chuẩn bị tập kích Đoạn Tiểu Nhị!

Kim Tịch không biết từ đâu tới chính xác, đột nhiên chui vào Đoạn Tiểu Nhị trước người, giờ lên hữu chương hướng về phía Chi Nhất Xương chương phong nghênh đón!

“Kim Tịch!” Đoạn Tiểu Nhị kinh hô một tiếng, đã tới không kịp kéo lấy Kim Tịch, đơn giản nhắm hai mắt lại 。

Phanh!

Hai chương gặp nhau, chỉ là đáng thương Chi Nhất Xương, khinh địch phía dưới lực đạo không đủ, bị cái này một ít chương chấn đắc về phía sau cong vẹo ngã xuống, đặt mông ngồi dưới đất!

Mọi người một mảnh tiếng kinh ngạc!

Đoạn Tiểu Nhị biết có thay đổi, bỗng nhiên mở mắt, nhìn lên Kim Tịch vẫn đứng ở nơi đó, tên tiểu tử kia lại ngồi dưới đất, bỗng nứt ra miệng rộng nở nụ cười, không phải tự chủ vỗ vỗ bụng của mình, tiến lên kéo Kim Tịch muốn đi 。

“chậm đã!” Hắc Minh Tân híp mắt quát lên,“người nhiều lớn tuổi?”

“mười lăm!”

Hắc Minh Tân trong mắt lóe ra một tia ghen tỵ, hơi chút suy nghĩ lãnh lạnh lòng nói:

“nếu đánh bại Thương Lương phái, tự nhiên cũng không tính là ta lương sơn ít nhất môn phái một trong, không thể phá hư quy củ, quấy rối phủ chủ nhà hứng, người cao to đi xuống trước, lại do những môn phái khác lên sân khấu độ sức 。”

“cái này,” Đoạn Tiểu Nhị nhú mày, mập mờ không rõ nói rằng:“sư đệ tuổi tác còn nhỏ, không bằng liền do ta…….”

“câm miệng!” phủ chủ Hồn Đan hơi không kiên nhẫn, run run bên hông lớn mang,“ở đâu có người đáp lời phân nhi, lăn xuống đi!”

Kim Tịch thấy Đoạn Nhị Gia bị mắg, đơn giản không rời đi, dám đem Đoạn Tiểu Nhị đẩy ra bên ngoài sân, lần nữa lộn trở lại đến giữa sân, làm bộ uy phong lẫm lẫm đứng ở nơi đó 。

“một đan phái đệ tử lãnh giáo!”

Vừa dứt lời, một vị tế mi to mắt hán tử nhảy vào bên trong sân, tự nhiên là thứ hai đếm ngược môn phái 。

Kim Tịch chợt thấy mình lại đem Chi Nhất Xương đánh ngã xuống đất, cũng là buồn bực, dựa theo Nhu Phu Nhân giáo dục dẫn đạo chân khí trong cơ thể, quả nhiên có một đạo đạo chân khí chui vào thượng trung hạ ba bên trong đan điền!

Hắn giáo hoạt cười cười, lười cùng người trước mắt đến gần, xuất ra trong thôn Vô Thực thầy tư thế, hai chân hơi cong, tả chương về phía trước, tay phải nắm tay ở phía sau giờ lên thật cao, cùng đợi một đan phái đệ tử ra chiêu 。

Tác giả cầu cổ động về tháng

Nếu như cảm thấy tẩu chương viết phần khích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Ai Dám

Ngự Long Cứu Thiên

“nạp mạng đi!” một đan đệ tử như là không thèm quan tâm trước mắt chỉ là một thiếu niên, không hề do dự đứng chông vổ hướng Kim Tịch。

Nghe chuông phong thanh âm, nhưng thật ra mang rồi mấy phần khí lực!

Lương sơn vùng ngoại trừ Thiên Âm phái, còn lại các phái không có tu hành hạng người, một ngày có người lên lên tu hành bị phát hiện, đó là muốn rơi đầu。

Kim Tịch không dám sơ sẩy, mới vừa rồi là tình thế cấp bách cử chỉ, lúc này cũng không lại cứng đối cứng nghênh đón, phía bên trái bước ra một bước, vì phòng ngừa một đan đệ tử đứng chông biến hóa qua đây quét ngang, cánh tay phải chuyển khác người ngăn cản tư thế, tay trái nắm thành quả đấm, một cái “thất lung núi đào chìm” đánh úp về phía một đan đệ tử phản bưng。

Ah!

Một đan đệ tử quát nhẹ lên tiếng, quả nhiên tương lập chuông vừa chuyển bỏ ngang Kim Tịch, không chút nào không để ý tới Kim Tịch đảo tới được quả đấm nhỏ。

Nhu Phu Nhân cũng không phải hơi hợm hạng người, nắm mới theo phu quân mới bước chân vào giang hồ, sớm đã lãnh hội phương pháp tu hành, chỉ là lang quân sau khi qua đời nản lòng thoái chí, mà thôi tiềm tu đường, bằng không đã sớm qua Trúc Cơ, có năng đã thông dãy Huyệt, tự nhiên có chút chân khí tích trữ ở Kim Tịch trong cơ thể, hấn quả đấm nhỏ đã mang theo một chút mờ mịt khí độ!

Một đan đệ tử cử động bị Kim Tịch đoán trúng, hấn lập tức đường hoàng cánh tay phải ngăn hồ sơ đi tới, tả quyền lại ngạnh sinh sinh nện ở một đan đệ tử trên bụng nhỏ。

Thành thịnh!

Di nhiên phát ra thanh âm!

Đó là một đan điền khí độ bung ra thanh âm!

“gào ——”

Một đan phái đệ tử hét thảm một tiếng, bụng bụng dưới ngời xồm người xuống đi, làm như không chịu nổi, một tay dùng sức vổ trên mặt đất, cắn răng kiên trì không thể hạ đi。

Kim Tịch nhớ tới vừa rồi tiểu tử này vênh vào hống hách thần thái, thật là nhớ bay lên một cước đưa hấn đá ngã, nhưng mà thấy người này mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu từ dọc theo cái trán lăn xuống, đem chiếc kia ác khí nuốt xuống。

Lúc này, hấn mới nhớ tới quả đấm của mình, kinh ngạc nâng lên tỉ mỉ nhìn chăm chăm một phen, trong lòng buồn bực: Nơi nào đến được như vậy thần lực? !

Bốn phía truyền ra tiếng kêu sợ hãi, chẳng ai nghĩ tới một cái nho nhỏ Ninh Kiếm Phái tiểu oa nhi, thậm chí ngay cả phá hai ải, đem Thương Lương phái cùng một đan phái đệ tử đánh bại!

Ở trong mắt người khác, Kim Tịch giờ tay lên khó hiểu cử động trong nháy mắt biến thành thương thức và hết sức lông bông。

Đoạn Tiểu Nhị ở nơi góc tường há to miệng, ngoan ngoãn gác lau mặt, lay động vài cái đầu to lớn, rốt cục chứng thực cũng không phải cảnh trong mơ, nhanh lên thấp giọng hô hoán: “Kim Tịch, nhanh mau xuống đây!”

Kim Tịch chỉ có không thì sao, hấn cấp cho Ninh Kiếm Phái thật dài chí khí!

Hết thấy tham gia Lương Sơn Phù hội vũ người đều biết, tỷ thí là từ nhỏ môn phái bắt đầu, thấy tình thế không ổn lập tức chịu thua lối ra, miễn cho bị từng đợt sóng xông tới cao tổn thương. Kim Tịch nào biết đâu rằng cái này quy tắc ngầm, thấy thắng liên tiếp hai người, liền có chút hùng hực khí thế。

“còn tuổi nhỏ, cuồng ngạo như vậy!” một cô gái thanh âm thanh thúy vang lên。

Kim Tịch ngẩng đầu nhìn lên, cũng là mười lăm mười sáu tuổi nữ hài tử, hai mắt thật to vụt sáng vụt sáng, mập mạp trắng trẻo khuôn mặt nhỏ nhắn đều là khả ái, chỉ là lúc này lại tràn đầy tức giận。

“ngươi là?” Kim Tịch bị nữ hài ỏi chào ánh mắt bức người nhìn kỹ được có chút ngượng ngùng, thuận thế xuống phía dưới cúi thấp đầu, có thể là sinh hoạt ưu việt, năng thẳng tập thân thể lại chuyển ra vì vi nhỏ lên bộ ngực, Kim Tịch mặt của không biết tại sao đỏ lên, vội vàng nâng tay lên gãi gãi cái ốt tiến hành che giấu。

“Ân Ảnh phái đệ tử báo Ninh Nhi giáo huấn ngươi cái này lỗ mạng nhi!”

Nữ hài tử phát hiện Kim Tịch ánh mắt không đúng, theo bản năng thu liễm thu trước ngực, không nói lời gì quát ra bên hông Thanh kiếm, đâm thẳng Kim Tịch bộ mặt。

Kim Tịch còn chưa kịp phản ứng, chợt nghe Đoàn Tiểu Nhi gân giọng hô lên “cẩn thận” hai chữ, hoảng sợ vội vàng tránh ra kiếm phong, dưới chân sinh ra lão đảo một cái。

Chủ vị, Hắc Minh Tân nhìn thấy giữa sân niên kỉ thiếu nam nữ nhân, âm thầm thở dài, đưa tới Hồn Đan chú mục。

“lại đang buồn thán thương con sao?” Hồn Đan sắc mặt rùng mình, lộ ra thần thiết tình。

“ai,” Hắc Minh Tân gật đầu, “tiểu nhi ở lúc, so với bọn hấn không lớn hơn mấy tuổi…… không nói, năm năm trôi qua rồi……”

“giết ngươi nhi người vẫn không có tìm được sao?”

Hắc Minh Tân hàm răng cắn cùng một chỗ, tóe ra khanh khách âm thanh, “đột nhiên mất bóng tích,” hấn khoe môi lay động, viên kia nốt ruồi son cũng theo nhảy lên vài cái, về sau lại nhìn giữa sân, “xin hỏi phủ chủ đại nhân, cái kia nữ oa oa chỉ chưa thấy qua, nhìn đáng vẻ ngược lại có chút nền tảng, không nghĩ tới nho nhỏ Ân Ảnh phái cũng có thể điều giáo ra bức này cô nàng……”

Hồn Đan lắc đầu, trên mặt lập tức vắng ra cung kính thần tình, “cô gái này cũng không phải thông thường oa nhi, mà là mới vừa Từ Mậu đưa tới tu tập nữ tử, mặc dù không hiểu được thân phận, chỉ biết là gọi báo Ninh Nhi, 15 tuổi, Từ Mậu đại nhân cũng là thiên đình vạn chúc khấn hộ tốt,” nói, liền lạc hướng Không Nhưng phái đà chủ, “ngươi Không Nhưng phái đệ tử cũng muốn bảo vệ cẩn thận cô gái này, vạn không thể xảy ra bất trắc……”

Không Nhưng đà chủ lập tức gật đầu, thì thào nói rằng: “tuổi còn trẻ oa nhi thật là không bình thường a, mượn Không Nhưng mà nói, Đường chương môn vừa mới tu đắc Dung Thông, phi thăng nhị trọng Chân Giới, chương môn mới Đường Sĩ Viễn liền qua Trúc Cơ……” hấn mê mải nhìn bãi, tay phải bóp với nhau。

Chỉ cần hấn vừa ra tay, Kim Tịch sẽ trong lúc vô tình chết bất đắc kỳ tử!

Kim Tịch tránh thoát mấy chiêu, mới vừa rồi an định tâm thần, nhìn nữ hài kiếm kiếm ám sát hướng chỗ yếu hại của mình, trong đầu bắt mẫn lên, cũng là kích thích tâm tính, bỗng nhiên xoay người tách ra thân kiếm, giờ tay lên thẳng cầm cô bé yếu hại——

Bộ ngực!

Ninh Nhi nhẹ anh một tiếng, thuận miệng nhẹ nhàng nói ra một câu: “tiểu súc sinh!”

Kim Tịch đáng giận nhất gia mắng hấn những lời này, bởi vì từ nhỏ không có thầy u, như vậy mạn ngữ bình thường làm hấn thẹn quá thành giận。

Hồ!

Kim Tịch sầm mặt lại, mở to hai mắt nhìn, nâng bàn tay lên nhét vào mười phần khí lực hướng nữ tử trên mặt rút đi。

Ninh Nhi thấy gió tiếng gần sát lui bước né tránh, Kim Tịch không chút nương tay chuyển chương xuống phía dưới vỗ tới。

Ba!

Xoảng!

Ninh Nhi cổ tay bị đánh trúng, trong tay Thanh kiếm dao động rơi xuống đất。

Kim Tịch thuận thế bắt bí lấy Ninh Nhi cổ tay, nghiêm khắc kéo hướng mình, có thể là Ninh Nhi kinh ngạc ngăn người hơn không có phát lực, có lẽ là câu kia tiểu súc sinh lệnh Kim Tịch mất đi một tác vuông, đánh một tiếng Ninh Nhi thân thể đánh vào Kim Tịch trước ngực, Kim Tịch đột nhiên phát hiện đầu mỗi, không ngừng bận rộn dùng một tay kia đẩy ra mở nang。

Cái này đây, xuất hiện biến cố!

Tay hấn khoả mạnh mà đè ở Ninh Nhi bộ ngực, mềm mại nhất địa phương!

“vô liêm sỉ! ”

Hồn Đan chợt một tiếng đứng lên!

Không Nhưng phái đà chủ bỗng nhiên giờ tay lên!

“chờ đã! Chờ đã! ” theo một tiếng gầm gọi, Đoạn Tiểu Nhị hầu tử thông thường nhào tới phụ cận đem Kim Tịch ngăn trở, vron bàn tay to hướng về phía sân chính phương hướng trên dưới bãi động.“ đều là còn trẻ, xuất thủ không chính xác, không thể ý lớn hiệp nhỏ, Ân Ảnh phái đa tạ, đa tạ, Ninh Kiếm Phái chịu thua, chịu thua”

Hắn phát hiện trên sân chính động tác!

Ninh Nhi cực kỳ tức giận, trên mặt Hồng một hồi Tử một hồi, tay trái che trước ngực, tay phải hất lên cấp cho Kim Tịch bạt tai 。

“ngươi dám? ! ” Kim Tịch trừng mắt nữ hài, chút nào không né tránh 。

Ninh Nhi như là nghĩ đến cái gì, huy vũ vài cái bàn tay chung quy để xuống, trong miệng vu vu thổi gấp ác khí 。

“ người đến, đem tiểu dams tắc bắt! ”

Chủ vị Hồn Đan đứng ngồi không yên, phát sinh phủ lệnh 。

“ ai dám! ”

Đoạn Tiểu Nhị lập tức nhặt lên mặt đất Thanh kiếm, hướng chu vi xung quanh vài cái, một bộ bất cứ giá nào đáng đáp!

Quả nhiên, từ bên ngoài xông vào vài cái binh vệ đình tại chỗ, chờ phủ chủ tiến thêm một bước chỉ lệnh 。

Hồn Đan giận không kềm được, không để ý vạn chúng nhìn trừng trừng thỉnh linh xuất thủ! Tay chưa ra tay áo, một âm phong từ trong cửa tay áo phiêu đảng đi ra, hấn cùng với Hắc Minh Tân 、 Không Nhưng đã chủ giống nhau, đều là đi vào Dung Thông người tu chân!

Oanh!

Một tòa núi lớn vậy chân khí đập ở Đoạn Tiểu Nhị trên người!

“đánh ” một tiếng, Đoạn Tiểu Nhị trong miệng điên cuồng phun ra một ngụm tiên huyết, thân thể liên tục cuộn cuộn tè ngã xuống đất, muốn thử giấy dựa đứng dậy, nhưng mà toàn thân xương cốt đại bộ phận bị chấn đoạn,“ ai nha ” một tiếng lại than ngã xuống 。

Hắn kiên quyết chịu không nổi Hồn Đan một thành công lực, mà cực kỳ tức giận Hồn Đan sử xuất gần ba thành chân khí!

Kim Tịch lúc này mới biết được văng Hồn Đan hạ độc thủ, phát hiện Đoạn Tiểu Nhị thụ thương nghiêm trọng, vội vàng hướng về phía hắn chạy đi 。

Hồn Đan vừa muốn tiếp lấy hạ mệnh lệnh, Ninh Nhi bỗng nhiên xoay người lại, cung kính thi lễ nói rằng:“ tiểu nữ khẩn cầu phủ chủ, đây là Lương Sơn Phủ hội vũ, không muốn xảy ra án mạng tới, không bằng tiếp tục tỷ thí”

Hồn Đan ngẩn ra, lập tức thu hồi nâng tay lên cánh tay, cao giọng tuyên bố:

“ tiếp tục hội vũ! ”

Ninh Nhi xoay mặt hướng Kim Tịch nhìn lại, lại nghênh đón con mắt hung tợn, đó là phát thệ muốn đem nơi đây san thành bình địa ánh mắt! Nàng thân thể chấn động, tách ra ánh mắt kia, tay làm mất đi trước ngực chỗ thả lỏng cổ ra tới 。

Kim Tịch cắn chặt răng đem Đoạn Tiểu Nhị công lên, lại quay đầu hướng xa xa chủ vị phương hướng nhìn một cái, một loại lửa giận ở hai mắt của hắn trung bùng hực thiêu đốt, sau đó vội vàng vàng chạy ra Lương Sơn Phủ 。

Ninh Nhi vừa muốn khởi bước đuổi theo, trong nháy mắt lại thu hồi chân trước, đầy mặt rầu rĩ trở lại chỗ ngồi của mình 。

Lương Sơn Phủ hội vũ tiếp lấy bắt đầu 。

Trên đường nhỏ, Kim Tịch chỉ chốc lát sau liền mồ hôi đầm đìa, trong miệng không ngừng hô “ đại sư huynh, đại sư huynh, tỉnh lại đi”

Đoạn Tiểu Nhị hừ hừ đáp lời, xem ra đã trạng thái hôn mê, cũng là một tiếng kêu rên cũng không có 。

Kim Tịch bất chấp Đoạn Nhị Gia giống như núi trảm trọng, điên cuồng mà chạy về Ninh Kiếm Phái, lớn tiếng hô cứu người, Quách Kha đám người phản phật dừng mãnh tiến ra, phát hiện Đoạn Tiểu Nhị hấp hối, mới biết Ninh Kiếm Phái từ đó bất an!

“ làm sao rồi? ” Quách Kha vừa vội vừa nộ, yên lành hai người đi ra ngoài, quyền đương vâng ứng phó tồi, không nghĩ tới tiểu Kim Tịch đem đại đồ đệ công trở về 。

Kim Tịch nhìn trắng hán Đoạn Nhị Gia tình cảnh giờ phút này, phác thông một tiếng quy ở sư phụ trước mặt, luôn miệng nói:“ sư phụ, đều do Kim Tịch, đều do Kim Tịch, vâng Kim Tịch cậy mạnh, đắc tội phủ chủ, vâng sư huynh cứu ta mới bị phủ chủ đánh thành như vậy”

“ người? ! ”

Quách Kha kêu kêu một tiếng, đuổi vội vàng xoay người cảm lấy Đoạn Tiểu Nhị cánh tay tra xét, lập tức chảy xuất mồ hôi 。

“ sư phụ, nhanh mau cứu sư huynh! ”

Chúng đệ tử cũng là nhao nhao cầu xin, mấy cái tuổi nhỏ hơn một chút nhi khóc ra thành tiếng 。

“ mấy chỗ xương cốt đã bị đánh rách tả tơi, ” Quách Kha thở hổn hển quát lên,“ ở đâu ra biện pháp, các người, các người có ai qua Trúc Cơ, có thể đi Bạch Lang núi giết Bạch Lang a, a? ” hấn gầm hét lên 。

Chúng đệ tử nhao nhao cúi đầu, chính là Quách Kha cũng không còn bán lãnh này, ai dám đi khiêu chiến ba thú, hơn nữa đánh bại không biết bao nhiêu chỉ mới có thể ra chữa thương đan, làm không cẩn thận dẫn thú vương, một ngụm sẽ đám đông cắn chết 。

“ sư phụ! ”

Kim Tịch hoàn toàn tỉnh ngộ, chuyển đứng lên, tự tay hướng bên hông tìm kiếm!

Nơi đó có Hóa Tiên đại sư tặng cho mình đen dược hoàn!

Tác giả cầu cổ động vẽ thán

Nếu như cảm thấy tấu chương viết phần khích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu thán cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Phu Quân

Ngự Long Cửu Thiên

(ps: Đêm Giáng sinh, mong ước sở có bằng hữu vĩnh viễn bình an, mỗi ngày thiên quả làm bạn; đặc biệt cảm tạ cổ động cất dấu đề cử bình luận điểm kích bằng hữu, hơi thở của rồng che chở, vạn sự đều là thành)

“ đây là cái gì? ” Quách Kha mờ mịt nhìn chăm chăm Kim Tịch trong tay chữa thương đan 。

Kim Tịch không phải biết rõ làm sao trả lời, chỉ dễ ứng phó nói rằng:“ vâng, vâng Bạch Lang roi xuống dược hoàn, nghe, nghe người ta nói có thể trị thương”

“ hồ đồ! ” Quách Kha nổi giận lên, hấn kiên quyết không tin tiểu hài tử này trong tay có thứ này,“ sư huynh của người ngàn cân treo sợi tóc, người còn ở nơi này trên đùa! ”

Kim Tịch không quản được nhiều như vậy, lại cũng không giải thích, nhào tới Đoạn Tiểu Nhị trước người, vận bụng ra hấn miệng rộng liền nhét vào,“ cô lỗ ” một tiếng, Đoạn Tiểu Nhị toàn tâm toàn ý hầu kết một từng, dược hoàn hạ bụng 。

Mọi người thất kinh, khác nhau ánh mắt dò xét Kim Tịch 。

Kim Tịch cũng không biết có tác dụng hay không, khúm núm mà nhìn chăm chăm Đoạn Tiểu Nhị phản ứng, hấn lặng lẽ quyết định, một ngày sư huynh chết, mình cũng không mặt mũi sống trên đời!

Nửa nén hương vô thuật, Đoạn Tiểu Nhị đột nhiên mở mắt, liếc mắt nhìn thấy Kim Tịch, “tăng” một cái ngồi dậy, ngay sau đó che ngực ho khan kịch liệt。

Mặc dù như thế, Quách Kha vẫn là vui mừng quá đỗi, một bả kéo qua Đoạn Tiểu Nhị cánh tay tra một chút, lại loạn xạ trên dưới lục lọi một phen, vô ý đụng phải Đoạn Tiểu Nhị ngực Huyệt, hấn lại vù vù nở nụ cười hai tiếng。

“quả thật là chữa thương đan, xương gãy dĩ nhiên hoàn hảo,” Quách Kha xanh đen trên mặt toát ra nụ cười, “thần đan, thần đan!”

“đi?” một vị đệ tử buồn bực, “Kim Tịch, người từ đâu tới chữa thương đan?”

Đúng vậy!

Quách Kha cùng Đoạn Tiểu Nhị dẫn dắt những đệ tử khác đồng loạt nhìn chăm chú về phía Kim Tịch。

Kim Tịch không có tiếp nhận qua trận thế này, còn nữa đan dược này tương đương với nhật được, mập mờ không rõ hỏi ngược lại: “cái gì chữa thương đan? Có lợi hại như vậy sao?”

Đoạn Tiểu Nhị nội thương còn chưa khôi phục, như trước bình tĩnh tiếng nói đáp: “đây chỉ là Phàm Giới trắng thú, tu hành sơ cảnh về sau mới có thể đánh bại, mấy trăm con mới có thể ra một viên chữa thương đan, nếu là có hạnh đánh bại thú vương, còn khả năng rơi xuống tốt hơn bảo bối đan dược, đã nói cái này chữa thương đan, có thể chữa trị rất nhiều nạn tổn thương, hóa giải Phàm Giới phổ thông độc được……”

“oa!” Kim Tịch cũng nhin không được thán phục một tiếng, lại là một loại ước mơ xông lên đầu。

Quách Kha thấy Đoạn Tiểu Nhị ngoại trừ nội thương không quá mức bệnh nhẹ trạng, mà nội thương tình huống mấy tháng là có thể khôi phục, ho nhẹ một tiếng cắt đứt mọi người, thái độ nghiêm túc ngồi ở một bên, chỉ chỉ mọi người, ý bảo tổ chức môn phái hội nghị。

Mọi người lập tức an tĩnh lại。

Quách Kha đập lạp đầu trầm tư khoảng khắc, rốt cục ngẩng đầu lên, căn bản không có tổ chức hội nghị, liền tuyên bố hội nghị kết quả。

“Ninh Kiếm Phái ở lương sơn vùng tiểu chi lại nhỏ,” hấn đem ngón tay dẫn đo cùng một chỗ, dùng ngón tay cái đi đụng chạm còn lại xác nhập ở chung với nhau bốn ngón tay, lúc đầu muốn ở chính giữa lưu một cái khe nhỏ khe, tượng trưng Ninh Kiếm Phái nhỏ bé, cuối cùng thẳng thắn hợp lại cùng nhau, “nhỏ không thể nhỏ nữa, cho nên, Kim Tịch không thích hợp tiếp tục lưu lại Ninh Kiếm, trải qua chúng đệ tử thương nghị, lập tức đem Kim Tịch trục xuất Ninh Kiếm Phái, ngày mai cũng không cản trở lại……”

Như là sợ có người chặn lại, Quách Kha vừa mới nói xong, đứng dậy cũng không quay đầu lại đi ra ngoài。

Chúng đệ tử cái này mới phản ứng được, đồng thời thần thức không thôi。

Kim Tịch nghiễm nhiên không có nghe rõ cái gì, hình như là bị khai trừ rồi, lập tức khẩn trương trung cầu mọi người, mỗi bên vị đệ tử nhao nhao lác đầu, hô lưu lưu rồi đi。

Trục xuất Ninh Kiếm?!

Kim Tịch ý thức được không ổn, bắt lại Đoạn Tiểu Nhị to cánh tay, lẳng lẳng hỏi: “sư phụ là muốn đem ta trục xuất môn phái sao?”

Đoạn Tiểu Nhị như có điều suy nghĩ gật đầu。

“vì sao?!”

“người ở lại Ninh Kiếm muốn làm cái gì?”

“ta muốn trả lại cho Triệu Tị mười bạt tai, ta muốn đem cái kia Hồn Đan đánh cho tan tác!”

“nói bậy!” Đoạn Tiểu Nhị trợn to tròn mắt từ nộ quát một tiếng, “chỉ người cái này tính tình, nếu là có ý tưởng này, tương lai từ đâu tới tiền đồ, mặc dù là có tiền đồ, sợ rằng có một vạn cái mạng cũng không đủ báo thù!”

Kim Tịch đỉnh cái cổ vẫn kiên trì nói: “chính là muốn trả lại cho hấn nhóm, ta nói được thì làm được!”

“tốt, tốt!” Đoạn Tiểu Nhị gật đầu, giọng lên xù xì bàn tay to bóp một cái Kim Tịch khuôn mặt nhỏ nhắn, “người nếu là có ý tưởng này, ở lại Ninh Kiếm Phái cả đời cũng không đạt được nguyện vọng a。”

Kim Tịch lập tức ngơ ngẩn, lời này xác thực không giả, nhưng mà cũng không thể bị đuổi ra ngoài a!

Đoạn Tiểu Nhị thấy Kim Tịch ngây thơ, ngoan cố mấy môi dưới tiếp tục nói: “kỳ thực, sư phụ là vì bảo hộ người, đồng thời cũng vì Ninh Kiếm Phái sư huynh đệ nhóm, đặc tội Hồn Đan, không thể nghi ngờ là một con đường chết, chỉ cần người ở đây, Ninh Kiếm không ra mấy ngày cũng sẽ bị thanh lý, coi như là giúp đỡ Ninh Kiếm Phái, những thứ này đều là không nhà để về người……”

“Đoạn Nhị Gia! ” Kim Tịch rút cuộc mình bạch ngọn nguồn, cố nén chua xót để tránh khỏi khóc ra, luôn là cảm thấy trước mắt trắng hán tựa như thân ca ca, tuy là động một chút là mẫn, nhưng mà sắp chia tay cũng là cắt mất tâm thịt thông thường đau đớn, “Kim Tịch phát thệ, nhất định báo thù cho ngươi!”

Đoạn Tiểu Nhị mở miệng vừa muốn răn dạy, nhìn thấy Kim Tịch đáng thương đáng đáp lại ngậm miệng lại, không ngừng vỗ về Kim Tịch tóc dài, một lát mới nói:

“ mau chút, càng xa càng tốt! ”

“, ta vẫn là sư đệ của ngươi sao? ”

“ lời nói nhảm, ngươi không phải của ta sư đệ là của ai sư đệ? ! ” Đoạn Tiểu Nhị hầu như rống lên một tiếng 。

Kim Tịch thất hồn lạc phách đi ra Đoạn Tiểu Nhị gian phòng, thấy chung quanh không người, len lén hướng về phía cửa lạy tam bái, lại xoay người đi hướng Quách Kha căn phòng, đã thấy đèn tắt người khế 。

Hắn không thể làm gì khác hơn là đi tới dưới mái hiên, trong lòng suy nghĩ đây hết thấy đều là mình gây họa, có lỗi với.. Sư phụ, một quỳ gối quỳ xuống, trong lòng yên lặng thì thầm:

Sư phụ, đệ tử Kim Tịch sẽ không quên sư phụ Kim Tịch vĩnh viễn là Ninh Kiếm Phái đệ tử, trọn đời đều là ngươi đồ nhi

Quách Kha đứng ở bên trong phòng, nghe Kim Tịch quỳ lạy thanh âm vừa muốn xoay người xông ra, vẫn là cẩn thận hàm răng dừng lại, nhắm hai mắt lại, gât gao cắn chặt răng, đôi má cao cao nổi lên 。

.....

Kim Tịch lại mất đi Ninh Kiếm Phái đệ tử tư cách, trong nháy mắt về tới tại chỗ, không có sư tôn giáo dục, vô luận như thế nào cũng là không thành tài được 。

Hắn không biết là làm sao về đến nhà, mới vừa đẩy cửa một cái, Cơ Mộ Phi đánh tới 。

“Kim Tịch ca ca, làm sao trở như thế chỉ có ca ca, xảy ra chuyện gì? ”

Kim Tịch không nói gì, lau mắt, cúi đầu đi tới Nhu Phu Nhân trước mặt báo bình an 。

“ phu nhân, Kim Tịch đã trở về 。”

“ trở về là tốt rồi, trở về là tốt rồi 。” Nhu Phu Nhân thở một hơi dài nhẹ nhõm, như là đợi Kim Tịch dưới thanh âm 。

Kim Tịch cũng không tâm lại nói tiếp, Hướng phu nhân vì cúi đầu, xoay người phải trở về phòng 。

“ Tịch nhi, không có gì muốn nói với ta sao? ” Nhu Phu Nhân sừng sốt, gọi lại Kim Tịch 。

Kim Tịch cắn chặt môi dưới, thô thô thở gấp ra một hơi thở, lộn lại thấp giọng nói: “ phu nhân, Tịch nhi nhờ có phu nhân thu lưu mới có thể sống đến hôm nay, cả đời cũng sẽ không quên phu nhân đại ân đại đức, Kim Tịch nhất định báo đáp, ta dự định ngày mai bái biệt phu nhân, hy vọng phu nhân có thể giúp ta chiếu cố một chút Phi nhi”

“Kim Tịch ca ca! ” Cơ Mộ Phi vừa nghe Kim Tịch muốn đi, nghĩ cũng chưa muốn đã nói nói, “ ngươi nếu như đi, ta cũng theo ngươi đi! ”

Nhu Phu Nhân trừng liếc mắt Cơ Mộ Phi, lập tức chất vấn Kim Tịch nói: “ cái này nói đi là đi, lẽ nào ngươi bị ủy khuất gì hay sao? ”

Vừa nhắc tới cái này, Kim Tịch con tức lập tức dâng lên, đỏ ập xuống nói rằng: “ đúng vậy, có người đánh sư huynh của ta, ta muốn báo thù! ”

“ như thế nào đánh, đánh thành cái dạng gì? ”

“ người nọ đánh sư huynh một bạt tai, ta nhất định phải trả lại cho hắn mười cái”

“ ngươi ngươi! ”

Nhu Phu Nhân nộ quát một tiếng, sắc mặt tức giận đến tái nhợt, khễ cắn khớp hàm thở không được khiễn trách:

“ thật là lớn chí khí, tốt tiền đồ tiểu nhi! Ngươi, ngươi đi ra ngoài, ở trong sân đứng! ”

Kim Tịch không nói hai lời, đứng lên xoay quá thân tử chạy đến sân vườn trung, ủy khuất tội cùng mà đắm ở nơi nào 。

Đứng đứng, chỉ cần không đứng chết, cũng muốn đánh hắn Triệu Tị bạt tai, rút hấn Hồn Đan da!

Trong phòng Cơ Mộ Phi dọa sợ không nhẹ, chưa từng thấy qua phu nhân nổi giận như vậy, thử đoán một ly thủy, phu nhân với tay cầm uống một hơi cạn sạch, nàng thấy có thể nói chuyện, liền cẩn thận từng li từng tí khuyên giải nói:“ cô cô, Kim Tịch tính nết chính là như vậy, bên ngoài đã rất lạnh, không bằng liền phạt một lát, ta đi gọi hần tiến đến”

“câm miệng! ” Nhu Phu Nhân nghiêm ngặt mắt nhìn hướng Cơ Mộ Phi, phảng phất là nàng đem Kim Tịch nuông chiều thành như vậy thông thường“ làm cho hần tại nơi đứng một đêm! ”

“a? ” Cơ Mộ Phi lập tức che miệng lại, mặt đỏ thắm gò má lập tức ảm đạm xuống 。

Đã vào đầu mùa đông, tây bắc khí trời lạnh và khô ráo như băng, hơi yếu gió lạnh cũng có thể cuộn sạch ra hí, cảm giác mát rất nhanh thấm thấu toàn thân, Kim Tịch vẫn không nhúc nhích, cây cột thông thường định ở nơi nào 。

Tháng như trắng năm, treo cao hạo không, thê lương cô đơn mà dò xét Kim Tịch, thuận tiện ở phía sau hần miêu tả ra một cái ngăn đến không thể ngăn nửa thân ảnh 。

Kim Tịch đánh ra một cái rùng mình, ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn ánh trăng, cảm giận trừng mắt liếc 。

Một đêm, Kim Tịch cố gắng ở nơi nào 。

Nhu Phu Nhân cũng là một đêm chưa ngủ, cực xúc bất an ở bên trong phòng hậu, thỉnh thoảng đẩy ra vách tường mộc cạnh rình coi liếc mắt Kim Tịch, cuối cùng vẫn không có thu hồi mệnh lệnh 。

Lúc nửa đêm, nàng nhìn thấy Cơ Mộ Phi rón ra rón rén đi ra ngoài, vì Kim Tịch phủ thêm nhất kiện áo dày, sau đó lại nhón chân chui trở về nhà, như là nhớ ra cái gì đó, chân mày hơi nhíu một cái, lắc đầu 。

Hừng đông, đông trống rỗng ra bạch sắc, Cơ Mộ Phi rồi bù chạy vào, như là nín thật lâu, không để ý Nhu Phu Nhân sắc mặt nói rằng“ cô cô, đã một đêm, Phi nhi cái này đi kêu Kim Tịch vào nhà”

Nàng không kịp đợi phu nhân đáp lời, sru xoay người chạy đi, đi tới cửa lại vênh tai lên, không nghe thấy phu nhân nói chuyện, lập tức nhếch miệng nở nụ cười, vẫn là hàm răng hợp lại cùng nhau, môi trương đặc thật to, nàng tiến lên vừa lời vừa kéo đem Kim Tịch mang tới Nhu Phu Nhân trước mặt nghe dạy dỗ 。

“ngươi nghĩ như thế nào? ” Nhu Phu Nhân lên tinh thần, làm ra ngữ rất ngon bộ dạng 。

“phu nhân, Tịch nhi biết sai rồi,” Kim Tịch tuy là lệch ra một cái đầu, vẫn là đảng hoàng khai báo đứng lên,“ Vô Thực từng nói qua, tu hành phải tránh táo bạo, di chuyển hao tổn tinh thần, nóng tổn thương cây, không được vận hành chân khí; phu nhân cũng đã nói, tu hành chính là tu thân 、 tu tâm 、 tu nhân, ta có thể dạy giáo huấn bọn họ, nhưng đó không phải là tu hành mục đích”

Kim Tịch đột nhiên cảm giác được không thích hợp, ngừng ngôn ngữ, khiếp đảm ngẩng đầu, lại phát hiện Nhu Phu Nhân đã lệ rơi đầy mặt!

“nếu như cha ngươi, cha ngươi không phải, không phải, phu quân của ta, không phải” Nhu Phu Nhân ghen ngào nói rằng, đã rồi tung lên,“ sớm ngộ ra đạo lý này, lại có thể”

Nàng đột nhiên phát hiện nói đi miệng, nhưng mà không chút nào lại cảm ky, một bả kéo qua Kim Tịch nghiêm khắc ôm lấy, thất thanh khóc rống lên!

Kim Tịch cũng là phát hiện đầu mối, đột nhiên cảm giác được ôm cùng với chính mình giống như là mẫu thân, nước mắt cũng theo sát sát đầu rơi

Tác giả cầu cổ động vẽ tháng

Nếu như cảm thấy tấu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Phàm Huyền Tới Dễ Nguyên

Ngự Long Cửu Thiên

Một đoạn thời gian rất dài, hai người mới tách ra 。

Kim Tịch không kịp chờ đợi nhìn chăm chăm Nhu Phu Nhân, tự nhiên là hy vọng nàng nói ra bản thân cha sự tình 。

Nhu Phu Nhân cười khổ một tiếng, giơ tay lên vì Kim Tịch lau sạch nước mắt, yếu ớt nói rằng:“ kỳ thực, trong rừng núi cùng người gặp lại đêm đó, là ta đi cha người mờ mắt lúc, nếu không phải nhìn thấy người, hiện tại”

Một câu nói lạnh Kim Tịch hồn phi phách tán!

Cha mờ? !

Tự sát? !

Nhu Phu Nhân thấy Kim Tịch dọa hồng, vội vàng kéo qua hắt tọa ở bên cạnh mình, từng câu nói ra tình hình thực tế, đó là so với một cái bạt tai 、 đánh trọng thương càng sự thật tàn khốc 。

Mười năm trước, Kim Tịch phụ thân Kim Thiên Uẩn bị Kim Thôn tuyển chọn trở thành trong thôn võ sĩ, khi đó thê tử đã bị bệnh bỏ mình, thôn trưởng chủ động gánh vác Kim Tịch nuôi nấng, lệnh Kim Thiên Uẩn giống như ngày sau Kim Tịch giống nhau, chạy tới Không Nhung phải báo danh cầu võ, đồng dạng bị lúc đó thân làm chủ Đường Linh trộm cắp khí căn trục xuất Không Nhung, nhưng mà Kim Thiên Uẩn lúc đó đã hai mươi lăm tuổi, rất nhanh liền phát hiện đầu mối 。

Kim Thiên Uẩn lập chí vạch trần Không Nhung phải làm ác, nhưng mà chung quanh vấp phải trắc trở, rơi vào đường cùng người chỉ hảo chính mình bắt đầu mài học thôn trưởng tặng cho 《 ngũ hành thuật 》, hắt ngày đêm tu luyện cuối cùng có sở thành, đột phá ngũ hành thuật sơ cảnh Phạm Anh!

Sau lại, Kim Thiên Uẩn trong lúc vô tình cứu trợ Nhu Phu Nhân, hai người nhất kiến chung tình kết làm vợ chồng, vô luận Nhu Phu Nhân như thế nào khuyên bảo, Kim Thiên Uẩn cố ý muốn báo thù, nhất định phải giết cái kia ăn cắp chính mình khí căn Đường Linh mới có thể dẫn Nhu Phu Nhân trở về Kim Thôn thấy Kim Tịch 。

tin tức sau lại truyền tới Thiên Âm phải trong lỗ tai, khi đó hai phải sớm đã cấu kết một mạch, chỉ là hai người không biết 。

Hắc Minh Tân con trai cố ý lừa gạt Kim Thiên Uẩn, xưng muốn cùng hắt cùng nhau thành tựu đại sự, không ngờ thiết kế dùng rượu độc huỷ bỏ Kim Thiên Uẩn võ công, Hắc Minh Tân phụ tử sát hại Kim Tịch phụ thân! Nhu Phu Nhân sau khi nghe nói cực kỳ bi thương, nhìn chồng chọc thù Thiên Âm phải mấy tháng, rốt cục phát hiện Hắc Minh Tân con đon độc mang theo tiểu lâu la xuất hành, tức giận phía dưới giết tặc tử!

Nhưng mà Nhu Phu Nhân biết rõ chính mình đánh không lại Hắc Minh Tân, mà đau khổ tu luyện ngũ hành thuật không tiến triển chút nào, cuối cùng lựa chọn buông tha

Kim Tịch sau khi nghe xong lập tức rơi vào đau buồn, một lát chưa tỉnh hồn lại 。

“ Tịch nhi! Tịch nhi! ”

Kim Tịch cảm giác được vô số bạt tai 、 vô số đao kiếm đập tới tới, theo chính là trận trận quặn đau!

“ Kim Tịch ca ca, Kim Tịch ca ca! ”

Cơ Mộ Phi càng là mất đi một tác vuông, chảy nước mắt loạn xạ vẩy tay hô Kim Tịch tên 。

Kim Tịch nói không ra lời, mất đi thầy u, mất đi tất cả!

“ Kim Tịch ca ca, đây là của người nương a! ” Cơ Mộ Phi dùng sức loạng choạng Kim Tịch, nàng thấy hai người đều là sắc mặt trắng bệch, mờ mịt bất lực, nhất thời bị sợ hãi 。

“ nương” Kim Tịch rốt cục tóe ra một chữ, toàn thân xụi lơ quỳ xuống 。

Nhu Phu Nhân chợt thấy cổ chấp như vậy hài tử nhanh như vậy liền tiếp nhận rồi chính mình, một bên cười khổ một bên rơi lệ, hung hăng lũng đoạn ở Kim Tịch, nhân thân từng bước sáng lên 。

Nàng rốt cục lấy ra 《 ngũ hành thuật 》, đó là một tấm da thú, mặt trên khắc lấy rậm rạp chẳng chịt chữ triện, mới vừa phải giao cho Kim Tịch, vẫn là không yên tâm dặn dò:“ tu chân chú ý khí căn đầy đủ hết, thiên tư lương Giai, có tu hành căn cơ; ngũ hành thuật thì không phải vậy, bất luận kẻ nào đều có thể tu luyện, dù cho chỉ có một đạo khí căn, cũng có thể đem tầng này đi hệ tu tới tầng năm viên mãn; người đã bị Đường Linh trục xuất rồi kim tiên cây, sở dĩ vô pháp hành tẩu đường tu chân, mà tu ngũ hành này thuật người chỉ phải bị khó có thể tưởng tượng đau khổ cùng hạo kiếp, người có thể kiên trì ở sao? ”

“ có thể! ” Kim Tịch nói năng hùng hồn đầy lý lẽ 。

“ nếu như có một ngày, người tu có sở thành, nhất định phải nhớ kỹ lời của mẹ, không thể cường tội với người, có thể hay không làm được? ”

Kim Tịch nháy mắt một cái, mạnh mẽ nuốt vào một bãi nước miếng, nhìn sang Nhu Phu Nhân nghiêm khắc thêm nửa mạng khăn cầu nhân thần, lấy hết dũng khí đáp:

“ có thể! ”

Kim Tịch nói được thì làm được!

“ ngũ hành giả, ngũ tự là thủy, hỏa, mộc, kim, thổ, ” Nhu Phu Nhân đưa qua Kim Tịch ngón tay của hướng 《 ngũ hành thuật 》 hàng ngũ như nhất, đồng thời toát ra hướng tới cùng ân ái biểu tình, “ cha ngươi nói qua, thế gian hỗn độn lần đầu, trước có đầm nước, cho nên thủy vãng vạn vật chi nguyên, hỏa là vạn vật căn nguyên, tằm bở mà thành thực mộc, uẩn dục rồi sinh cơ, có nữa vì trần mới vừa vật, cuối cùng chỉ có sinh thành lớn Khôn noi, cho nên, ngũ hành thuật cũng là từ thấp tới cao, từ thủy cây tu bắt đầu, cho đến thổ cây viên mãn 。”

“ thế gian trung hoà vì thổ, thổ trên có mộc, hỏa, dưới đất có kim, thủy, hoà trên chi hỏa Thiêu mà sống thổ, thổ uẩn mà sống kim, kim biến hóa mà nhuận thủy, thủy kết mà duỗi mộc, mộc phục mà thành hỏa, dùng cái này theo diên 。 khắc pháp cũng thế, thủy ương mất hỏa, hỏa thịnh dung kim, kim lợi mà đứt mộc, mộc triển khai mà trú thổ, thổ bắt đầu mà phong ấn thủy, cô, một trong ngũ hành, có trọn đời một khắc, một nguyên một chế ”

Kim Tịch lập tức bị hấp dẫn đi vào, cảm giác được trong cơ thể nhộn nhạo lên lực lượng 。

“ nương, Tịch nhi trong cơ thể không có Kim Khí Căn, có phải hay không thì ít đi nhiều tạng phủ? ”

“ kim mộc thủy hỏa thổ, đối ứng thân thể con người phổi gan thận tim gan, không Kim Khí Căn, cũng không phải phổi thể mất đi, tu hành ý tứ vãng kinh mạch toàn thân vận đạo chân khí, mà ngũ hành thuật coi trọng thì còn lại là toàn thân ngũ tạng chi phổi gan thận tim gan 、 ngũ Phủ chi tràng can đảm bàng u dạ dày 、 ngũ khí khí độ gân cốt huyết nhục đồng thời vận hành chân khí, chỉ là trong đó phổi thể 、 tràng khí không cách nào nữa dẫn đạo chân khí ”

Kim Tịch nhất thời trầm mặc, vừa mới sản sinh đem Không Nhưng phái người toàn bộ giết chết ý niệm trong đầu, lại một lần nữa bị Nhu Phu Nhân cảnh cáo đề ép trở về!

Hắn tính trẻ con chột nổi lên, cố gắng miệng cười nói rằng:

“ trong thôn Vô Thực đã từng nói, sinh là thầy u, khắc là phu thê, dựa theo ngũ hành nói như vậy, lẫn nhau sinh khắc, mượn tâm mà nói, tâm là hỏa, Hỏa khắc Kim, tâm chính là phổi phu quân, phổi chính là tâm vợ; Thủy khắc Hỏa, tâm thận cũng là vợ chồng; Hỏa sinh Thổ, tâm vãng Tỳ cha mẹ của, đồng dạng, gan vãng lòng thầy u, như vậy tâm can, tránh không được Tịch nhi vãng tâm, nương chính là gan rồi ”

“ đúng vậy, đúng vậy, ” Nhu Phu Nhân toát ra đã lâu nụ cười, không ngừng dẫn đo lấy Kim Tịch non nớt khuôn mặt, “ tự nhiên nương chính là gan, Tịch nhi vãng tâm đâu ”

“ đây là cái gì? ”

Kim Tịch chỉ hướng hàng thứ hai!

Nhu Phu Nhân khẽ nhủ mày, suy nghĩ phút chốc vẫn là theo như chữ đọc lên:

Trần thế bắt đầu tám giới, Phàm Huyền tới dễ nguyên, thân cùng không chết già, quân vương Tôn đế thiên!

“ Phàm Huyền tới dễ nguyên? ” Kim Tịch lặp lại trong đó một câu 。

“ ngũ hành thuật đồng dạng chia làm chín tầng, theo thứ tự là Phàm Anh 、 Huyền Kết 、 Chí Thế 、 Dịch Đan 、 Nguyên Hóa 、 Quân Bàn 、 Vương Kiếp 、 Tôn Độ, một tầng cuối cùng Đế Thiên, ở thế gian chỉ có thể tu luyện tới Huyền Kết chi giai, một ngày đột phá Huyền Kết cảnh, ngũ hành có khi đây, không cách nào nữa tiếp tục tu hành, có thể đi qua truyền giới trận thăng biến hóa tới đệ nhị trọng Chân Giới, cùng người tu hành Dung Thông vô biệt, chỉ tiếc cha ngươi vô duyên đạt được này tầng ”

“, cái gì là Phàm Anh? ”

“ tật bệnh bất sinh, thể xác và tinh thần nhẹ kiện, tâm dừng lại ở đan, ba Điền lẫn nhau ứng với, bên trong cảm giác đầy khí, ngoại ứng dị tượng, thần tình khí cảnh, bốn niệm bình yên, sáu tình bình tĩnh, như thế gian tu hành ban đầu Anh, tên cổ viết Phàm Anh, Thọ bình phục trăm mà không tật cuối cùng, lại tu tới Huyền Kết, độ truyền trận mà vào Chân Giới ”

Kim Tịch chợt nhớ tới cao lớn cha, vì sao không có vượt qua Huyền Kết cảnh, sau đó hỏi tiếp:

“ nương, tu đắc Huyền Kết có khó khăn như vậy sao? ”

Nhu Phu Nhân gật đầu, “ một trong ngũ hành, lại có năm tầng tu, mỗi một tầng đều là nhiều lần trải qua gian nan, Phàm Anh yêu cầu trong đó hai cái ngũ hành căn nguyên đạt được viên mãn tầng năm, đồng thời trong cơ thể gặp phải ngũ hành cô, mà muốn tu thành Huyền Kết thân, thì yêu cầu ba loại ngũ hành cây đạt được tầng năm, là tối trọng yếu, vãng ngũ hành cô phải nảy mầm chân khí tràn đầy ”

Kim Tịch rút cuộc minh bạch ngũ hành thuật cũng không phải đơn giản như vậy, ba chục năm chục ngũ, muốn muốn tiến vào đệ nhị trọng Chân Giới, chỉ ít cần tầng mười lăm tu luyện, còn như cái gì là ngũ hành cô, căn bản không biết 。

“ nương, nếu như tu đến Huyền Kết, có phải hay không liền sẽ rời đi mẹ? ”

Nhu Phu Nhân thắm thiết gật đầu, nhìn Kim Tịch, thậm chí xuất hiện ước mơ thần tình, thì thảo nói:

“đến lúc đó, người liền sẽ rời đi phạm thế, tiến nhập nhị trọng Chân Giới, nơi đó cùng thế gian là giống nhau núi, một dạng thủy, một dạng bố cục, nói cách khác cũng là thế giới này, chu vi đều là tầng hai người tu hành; chỉ là thế gian này ngũ hành phái, chỉ có người một người, cho nên chắc chắn nửa bước khó đi”

Kim Tịch nghe nói phải ly khai mẫu thân, tả hữu quyền hành một lát, vẫn là cúi đầu nói lầm bầm: “hài nhi sẽ không tu Huyền Kết rồi, Kim Tịch không thể lại rời nhà nương!”

“nói chi vậy!” Nhu Phu Nhân lập tức quát lớn đứng lên, “tu tập ngũ hành thuật, đó là người cha cả đời nguyện vọng, hưởng hồ, tàn sát sinh Thọ hữu hạn, há có thể vĩnh cửu cùng một chỗ? Muốn vào Chân Giới, huyền khí ban đầu kết thúc, cố xung vì Huyền Kết, có thể biện Thiên chi dài ngắn, Thủy chi sạch Trọc, quái chi linh ác, nhóm người tiên ma; đi như bay, nín thở vào thường, mầm ra mà tron bóng, trạng thái như mặt trẻ, hình duyệt tâm bình phục, dây thông kinh đạt đến, bên trong đan điền vĩnh trú tiên khí, tẩm bổ ngũ hành cô, thế gian nhậm ngã hành, dù chưa Ngộ Thánh đạo, nhưng được trường sinh, ngũ hành cô không phá bất diệt, Thọ 3,000 năm!, mới là nhi tiền đồ a!”

Thọ mệnh ba ngàn năm? !

Kim Tịch lập tức nhảy dựng lên!

Thảo nào thiên hạ có nhiều người như vậy tu hành, ai không phải hướng tới Chân Giới? Nhưng mà , cha nguyện vọng, tàn sát thân thể, vẫn là sinh ra mâu thuẫn!

“, sẽ chờ mẫu thân sau khi trăm tuổi, Tịch nhi lại tu tập Huyền Kết!”

“lẽ nào có cái lý ấy! Đến lúc đó, người nào còn có tiền căn ở?”

“thân cùng không chết già!” Kim Tịch đột nhiên nhìn thấy câu nói thứ ba, “vậy hãy để cho Tịch nhi cùng mẫu thân cùng nhau tu tập ngũ hành thuật, tương lai đều tu thành không già thân”

Nhu Phu Nhân lần thứ hai uể oải xuống tới, thật sâu thở dài một hơi nói rằng: “nương không có thượng thừa khí căn, mà thân cùng không chết già, cần độ Dịch Đan mà đạt đến Nguyên Hóa, có thể Dịch Đan chi giới, cũng là, cũng là yêu cầu ngũ hành toàn bộ tu đầy tầng năm”

Kim Tịch lập tức minh bạch, chính mình đã không có Kim Khí Căn, vô luận như thế nào cũng là tu không đến Dịch Đan!

Nhu Phu Nhân nhìn thấu Kim Tịch tâm tư, dứt khoát nói ra ngọn nguồn:

“nương sở dĩ không muốn để cho người tu tập ngũ hành thuật, đây chỉ là một, cái khác người tu hành, sáu bảy tầng mới đạt tới tắc nghẽn, mà ngũ hành thuật, từ Huyền Kết thăng làm Chí Thể, chính là cấp thứ hai tu thành tầng thứ ba, nếu như không Kim Khí Căn, có thể ba ngàn năm cũng không đủ sử dụng đây, đến lúc đó, cũng là khổ Tịch nhi”

Ta muốn tu ngũ hành thuật!

Kim Tịch trầm hạ quyết tâm, bởi vì trước mắt có quá nhiều chuyện muốn làm!

Hắn, không muốn cô phụ phụ thân nguyện vọng, cũng không muốn làm cho ác nhân hoành hành hậu thế, càng không muốn làm cho người nhiều hơn bị Không Nhưng ám hại 、 bị Thiên Âm thanh lý!

“nương, người yên tâm, Tịch nhi nhất định có thể đủ tu đến Huyền Kết, cũng có thể vượt qua Dịch Đan, ta muốn đạt được để thiên chi giới!”

Nhu Phu Nhân cười khỏ, như là đang nghe ái nhi nói mê

(PS: Bài này trong bộ phận ngũ hành trình bày và phân tích thuộc nguyên sang, dùng cẩn thận 。 lần nữa cảm tạ tham gia thiên cổ phượng cầu hoàng 、 nước lạnh mặt 、 sẽ không cời lừa mã 、 kim cương heo 、 làm vài có thể nhìn 、 tiểu Ngũ 、 để thượng đẳng bạn đọc, ngày sinh Không Tử vui sướng! Còn có điều có cất dấu đề cử điểm kích bình luận bằng hữu, cảm ơn các người!)

Tác giả cầu cổ động vé tháng

Nếu như cảm thấy tấu chương viết phần khích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11 : Đánh Lén

Ngư Long Cửu Thiên

Cửa ải cuối năm vừa qua, Kim Tịch bắt đầu ở Nhu Phu Nhân dưới sự chỉ điểm tu tập ngũ hành thuật 。

Cơ Mộ Phi vô tâm tu luyện, chỉ làm một chạy Đường liền cảm thấy mệt mỏi, chạy tới chạy lui hầu hạ Kim Tịch, chỉ cần Kim Tịch bên người, tiếng cười của nàng sẽ không đoạn 。

Sơ cấp tu luyện chỉ là đá tọa, ở Nhu Phu Nhân giúp đỡ dưới, Kim Tịch ý tập đan điền, bắt đầu hướng ngũ hành đối ứng thân thể bộ vị quán chú chân khí, mưu đồ mở rộng chân khí dung lượng, sinh ra bá đạo hơn cương khí 。

Mà ngũ hành tu cực kỳ phức tạp, liền Như Thổ Hệ, lá lách 、 dạ dày 、 nhục tam thể, hơi không cẩn thận, liền có một hệ bệnh can khí quấy rầy, đưa tới kiểm cũi ba năm thiêu một giờ 。

Cuối cùng, ở Nhu Phu Nhân điều giáo dưới, Kim Tịch đầu tiên tinh chế một hệ chân khí, bởi vì trong cơ thể mất đi Kim Khí Căn, ngược lại thành toàn một khí, sau đó lại y theo tương sinh hệ thống trực vừa tu luyện 。

Kim Tịch trong cơ thể còn sót lại bốn loại khí căn đều là tuyệt cao nội tình, không ra nửa năm, ngoại trừ Ngũ Hành Chi Kim, còn lại bốn khí toàn bộ tu thành một tầng!

Kim Tịch vận khởi chân khí tới, chợt thấy đại thắng từ trước, chân khí du dâng như thường, trong cơ thể lực lượng liên tục không ngừng!

“Kim Tịch ca ca, cô cô không ở, người đánh một chuông cho Phi nhi nhìn một cái!”

Chỉ cần Nhu Phu Nhân không ở, Cơ Mộ Phi đều là đưa ra bức này yêu cầu, thật giống như chính cô ta sở hữu pháp thuật thông thường, mặc kệ Kim Tịch đánh thành bộ dáng gì nữa, nàng vẫn khanh khách cười to 。

Kim Tịch xoa một chút mồ hôi trán, nhìn rồi trong viện từ một tôn chứa đầy nước chậu gỗ, ngưng khí khắp toàn thân, lại tập kết tính khí da thịt lực, dẫn đạo thổ hệ chân khí đánh từ xa hướng trong nước!

Ồ!

Rào rào!

Một ngọn gió vang, trong chậu gỗ tịnh thủy bỗng nhiên thoan khởi tới, bọt nước phun tung toé bốn phía, vỡ bờ lực lượng có thể dùng chậu diêm một chỗ yếu ớt địa phương nổ tung, theo nước trong chảy ra 。

“tốt, tốt! phá hủy! Phá hủy!”

Cơ Mộ Phi sai ai ra trình diện chậu gỗ bị đánh rách tả tơi, cuống quýt chạy tới, nhất định là sợ Nhu Phu Nhân trở về trách cứ, hai tay loạn xạ ngăn cản thủy chủ tràn ra ngoài, nứt ra trên thủy vẫn là chảy ra, trong nhảy mắt lộng ướt quần áo của nàng 。

Kim Tịch cảm thấy buồn cười, nhìn Cơ Mộ Phi trước ngực bạch y ướt nhẹp, lại lộ ra tới thiếu nữ lời lờ, trong lòng thầm nghĩ: Cô nàng này nhưng những năm qua, chợt nhớ tới Âm Ảnh Phái Ninh Nhi, khuôn mặt lại đỏ đỏ lên, dù sao ngày ấy đề xuống chỗ đó của nàng, theo bản năng nhéo nhéo tay 。

Nghĩ tới Ninh Nhi, liền nghĩ tới Đoạn Tiểu Nhi, mấy lần len lén đi Ninh Kiếm Phái, kết quả vẫn bị đệ tử chạy ra, nhìn ra được, phủ chủ mấy lần phái người đi tìm chính mình, cũng để cho các đệ tử chịu không ít ủy khuất, sợ liên lụy bọn họ đành phải thôi 。

Nghĩ tới Đoạn Tiểu Nhi, không khỏi lại niệm lên cái kia Triệu Tị!

Đánh Đoạn Nhị Gia một cái vả miệng Thiên Âm phái đệ tử!

Chỉ không ở đã thương người, không ở báo thù, bất quá dù sao cũng nên giáo huấn hấn một chút, không vì Đoạn Tiểu Nhi ra khẩu khí này trong đầu tổng cảm giác khó chịu 。

Mà Không Nhung cùng Thiên Âm, nương đều đánh không lại, vẫn là lui về phía sau tha tha, luôn luôn một ngày phải ra khỏi rồi ác khí trong lòng 。

Nghĩ, hấn liền trừ chuẩn bị xong một mảnh vải đen nhét vào túi áo bên trong, một ngày thời cơ chín muồi, che mặt làm cái tên kia!

Cơ Mộ Phi chung quy không có khống chế được, nước trong vải đầy mặt đất, cười hi hi đi tới Kim Tịch mặt chuẩn bị trước lại ca ngợi một phen 。

Kim Tịch nhìn sang, của nàng vạt áo trước bị thủy ướt nhẹp, áp sát vào trước ngực, hai cái đột ngột tròn chỗ có thể thấy rõ ràng, lập tức tự tay hướng ra phía ngoài thân rồi thân y phục, mắng:“nhanh đi thay quần áo, khiến người ta nhìn thấy nhiều mất mặt!”

Cơ Mộ Phi cúi đầu nhìn liếc mắt, cũng là khanh khách cười rộ lên, thuận miệng đáp: “nơi đây cái nào có người ngoài, nhân gia không sợ ca ca nhìn thấy!” dứt lời, tiểu bào trở về nhà thay y phục 。

Đêm khuya, Kim Tịch bịa chuyện nhiều đã tọa một hồi, đợi Nhu Phu Nhân đi ngủ, liền lặng lẽ chuồn ra tiểu ố, thẳng hướng Triệu Tị chỗ ở phân đường chạy đi 。

Hắn sớm đã tìm hiểu tốt rõ ràng, mỗi buổi tối, Triệu Tị đều phải xuất ngoại dò xét một phen 。

Kim Tịch mai phục tại khoảng cách phân đường gần nhất không dễ bị phát hiện địa phương, đem miếng vải đen bộ ở trên mặt, chết nhìn chòng chọc cửa, đi qua một đoạn thời gian thật lâu, nhìn thấy Triệu Tị quả nhiên nghênh ngang đi tới, hắn thuận tay nhặt lên một hòn đá nhỏ, dùng rất nhỏ lực lượng hướng Triệu Tị đầu ném qua 。

“Người nào?!”

Triệu Tị bắt lại cục đá, nhất định là cảm thấy lực đạo thiếu, đi nhanh hướng về phía Kim Tịch bên này mau chạy tới 。

Chợt!

Kim Tịch phóng người lên, trong miệng không ra, bàn tay liền tập trung chân khí hướng về phía Triệu Tị vùng Dương đi qua 。

“vô liêm sỉ!” Triệu Tị chợt nghe gió vang, lập tức tách ra chưởng khí, vung lên chân dài đá về phía Kim Tịch mạng môn, hai tay cùng lúc mở hướng phía sau trên dưới chạm rộng, vận đạo chân khí sau đó chợt mở qua đây, tập kích Kim Tịch!

“Xích Khí Tê Thiên!”

Triệu Tị thấp giọng quát 。

Tàn sát, báo đáp chiêu thức!

Kim Tịch vui mừng, dễ dàng tránh được Triệu Tị chân dài, Xích là Hồng, Hồng là hỏa, lập tức lo liệu trong cơ thể toàn bộ thủy hệ chân khí nghênh liễu thượng khứ, hắn phải thử một chút lực đạo của mình rốt cuộc có bao nhiêu lớn 。

Người tu chân nội khí cân bằng, vốn không bị ngũ hành khắc chế, nhưng tuyệt đại đa số chiêu pháp bởi vì sử dụng người khí căn khác nhau, ngũ đại mạch hệ mạnh yếu mà sản sinh ngũ hành, tự nhiên chịu đến ngũ hành thuật khắc chế 。

Thành thực!

Nhất thanh muện hưởng truyền đến!

Triệu Tị liền lùi mấy bước, trên mặt lộ ra kinh ngạc biểu tình 。

Kim Tịch lại cảm thấy ngũ tạng muốn đốt, như là vô số cây đao ở trong người loạn hoa, thoáng khê động liền đau đớn khó nhịn, đè nén phản hồi đi lên com tới, “lãi nhai” một tiếng ngạnh sinh sinh nuốt xuống, trong bụng trong nháy mắt bành trướng một cái, thân thể loạng choạng như là say rượu thông thường 。

Triệu Tị phát hiện người tới bị chân khí chấn thương, không lưu tình chút nào, lần thứ hai khởi bước chạy như bay, vung lên hữu chưởng Mãnh phách Kim Tịch cổ 。

Kim Tịch không dám kêu thêm cái, cuống quít ngồi xổm người xuống, nỗ lực tụ tập chân khí, đột nhiên phát hiện chân khí trong cơ thể tan rã bất kham, trong chốc lát nửa khắc không còn cách nào thao túng 。

Mất đi chân khí hộ thân, động tác liền chậm chạp không kịp 。

Phanh!

Kim Tịch thân thể bị Triệu Tị đá trúng, lăn lộn mấy vòng ngưỡng lật ở nơi nào 。

Hắn vừa mới tu luyện nửa năm, không biết trời cao đất rộng, mà Triệu Tị đã Thiên Âm phái một cái phân đường Phó đường chủ, tu hành đã có mấy năm, Kim Tịch nơi nào là đối thủ 。

Triệu Tị như là còn chưa hết giận, trong miệng mắng: “thích khách nho nhỏ, bản chủ cái này lấy mạng chó của ngươi!”

Dứt lời, nhắm phía Kim Tịch!

Lại là một mảnh cục đá ám sát phi phiêu tán, mưa rơi đánh về phía Triệu Tị, hắn như là cảm thấy nhóm này cục đá càng bá đạo hơn, phi thân lui về phía sau, vung lên một đạo cương khí bình chưởng đánh rơi thạch hạt, đợi cho nhìn chăm chú nhìn lúc, “thích khách” sớm đã bỏ chạy, cảm giận chửi rủa mấy câu phản hồi phân đường 。

Cây rừng trong tiểu ở giữa, Kim Tịch quỳ gối Nhu Phu Nhân dưới chân không dám lên tiếng 。

Cơ Mộ Phi trong tay dẫn theo chiến lợi phẩm —— Kim Tịch tắm vài đen che mặt vừa muốn cười, bỗng nhiên nhìn thấy phu người sắc mặt tái xanh, len lén lui sắp xuất hiện đi 。

“ngươi thật lớn mật, dám đi đánh lên Thiên Âm phái phân đường, ngươi có bao nhiêu cái mạng đủ bọn họ giết? !” Nhu Phu Nhân trầm giọng mắng 。

Kim Tịch không dám nói rõ đánh lên Triệu Tị là vì báo thù, bằng không cần phải kẻ bên bàn tay không thể, chỉ coi là vì phụ trả thù, mẹ trong lòng biết dễ chịu chút, một lát mới vừa rồi lẩm bẩm hỏi:

“nuơng là thế nào tìm được Tịch nhi?”

“thiên hạ này nào có vi nuơng, nghe thấy không người được chính mình hài tử mùi vị? !” Nhu Phu Nhân lớn tiếng kêu to đi ra 。

Kim Tịch viên mắt nóng lên, suýt nữa chảy ra lệ tới, hần tử nhỏ không có cảm nhận được mẹ ruột chiều cổ, chính là phụ thân, cũng là năm tuổi lúc rời đi gia, Nhu Phu Nhân vốn là dưỡng mẫu, mẹ kế, như thế vừa nói làm hần xấu hổ vô cùng 。

“Tịch nhi sau này nhất định nghe lời của mẹ, lại cũng không đi ra ngoài gây họa!”

Phu nhân sai ai ra trình diện Kim Tịch rốt cục khai cửa nhận sai, biết tính nết của hần, tất nhiên không dám lại đi ra hồ đồ, liền làm hần đứng dậy ngồi ở một bên 。

“Tịch nhi a, ngươi mặc thủy hỏa thổ tứ hành tứ hạnh đều đã đạt được một tầng, nhưng là lấy tàn sát tu vi không cách nào nữa hiệp trợ ngươi đề cao, chỉ có thể dựa vào ngộ tính của mình cùng cứng cỏi tới tu hành, nếu muốn đánh qua cái kia phân đường chủ, không có tầng bốn tầng năm tu vi là không có khả năng, ngươi phải nhớ kỹ, ngươi đang tu luyện, nhân gia cũng đang tu hành a……”

“nuơng, ngũ hành chi khắc, vì sao có đôi khi không hữu hiệu a?” hần ủy khuất hỏi, rõ ràng đối phương chiêu pháp trung có tính nóng, mình thủy hệ chút nào không có đưa đến tác dụng khắc chế, nội tạng còn bị cháy một cái 。

Nhu Phu Nhân chỉ chỉ ngoài phòng chậu mảnh, “ngươi bung lên một chậu nước, có thể đem hung hung Lâm hỏa tưới tắt sao?” Nhu Phu Nhân trang trọng mà đỡ lấy Kim Tịch vai cánh tay, chậm rãi nói tới, “hỏa cuong72 thành5 mà nước sôi, nước ngập mà không có thổ, thổ làm mà cây khô, mộc thịnh hấp kim, kim ngoan mà chịu lửa, sinh khắc nơi nào là một lần là xong đâu? Trong ngũ hành, vâng phải để ý cuong72 thành5 suy, vẫn là cảm tính nóng mà nói, hỏa bản sinh thổ, qua nhỏ bé liền hơi phi yên diệt, sao có thể ngày thường khai quật tới, thân gỗ nhóm lửa, có thể kiên cường chỉ mộc há có thể thiếu đốt?”

“nuơng, Tịch nhi hiểu, nếu như một ngày kia, hài nhi khí ngũ hành tốt xấu lẫn lộn, nhất định phải xem tình huống thi pháp, đối phương thi triển hỏa thuật, một ngày hài nhi thủy hệ chân khí không đủ, có thể dùng cường đại thổ hệ chân khí hấp thụ hóa giải hần chân lực……”

“Tịch nhi thật thông minh, thật là, vâng thắng được cha ngươi vài phần a 。”

Bất quá, Kim Tịch vẫn là lo lắng, không nghĩ tới ngũ hành thuật như vậy khó sửa, tầng hai như vậy khó, tầng năm đâu? Kim tiên cây đâu? Nghe mẫu thân nói, trần thế bắt đầu tám giới, Phạm Huyền tới Dịch Nguyên, thân cùng không chết già, quân vương Tôn đế thiên, vượt qua Dịch Đan, Nguyên Hóa 、 Quân Bàn 、 Vương Kiếp 、 Tôn Độ, mỗi một tầng đều phải ở ngũ hành viên mãn trên căn bản, trực vừa phi thăng một lần, lại vừa không có đức hạnh mà phá, vậy làm sao có thể? !

Có thể thiên hạ này, không có tu luyện ngũ hành thuật nhân!

Cho dù là có, hần cũng không bỏ đi được Nhu Phu Nhân!

Vì vậy, hần bắt đầu một mình cân nhắc ngũ hành thuật, mỗi ngày lập đi lập lại tu luyện làm cho hần lĩnh ngộ nói, bất đồng thời gian lĩnh ngộ ngũ hành chân khí hiệu quả không giống nhau lắm, nửa đêm, thủy hành khí độ cường thịnh, hừng đông mộc cuong72 thành5, chính ngọ hỏa mới vừa, đang lúc hoàng hôn hành thổ, lập tức cải biến phương pháp tu luyện, y theo không đồng thời gian tu luyện không được cùng ngũ hành, chỉ có sau giờ ngọ lúc, đó là kim khí thịnh hành lúc, không thể làm gì khác hơn là phóng khí tu luyện mà nghỉ ngơi 。

Nuơng, nước của ta đi lĩnh ngộ tầng hai……

Nuơng, ta mộc hành lĩnh ngộ tầng hai;

Nuơng, ta hành hỏa lĩnh ngộ tầng hai!

Theo từng tiếng hô hoán, Kim Tịch dùng bất kể ngày đêm khổ tu phá vỡ một tầng bình cảnh 。

“nuơng, ta hành thổ lĩnh ngộ tầng hai——”

Vào Thu lúc, Kim Tịch lấy vượt qua thường nhân nghị lực công phá hành thổ cửa ải khó khăn!

“con ta thật là có tiền đồ!” Nhu Phu Nhân kích động kéo qua Kim Tịch ôm chặt lấy, trong miệng yếu ớt tán dương, “cha ngươi dùng ba năm chỉ có bài

từ một tầng, không nghĩ tới Tịch nhi hơn nửa năm thì đạt đến tầng thứ hai, thực sự là, thực sự là tàn sát ân huệ

“ha ha!”

Kim Tịch bị mẫu thân tán thưởng, thanh tú trên mặt tung bay bắt đầu ý tốt, miệng há được không thể lớn hơn nữa 。

“nhìn một cái, trên môi có nhàn nhạt chòm râu, hầu kết cũng xông ra ngoài, Kim Tịch rốt cuộc trưởng thành” Nhu Phu Nhân ở Kim Tịch , Cơ Mộ Phi có một ngày vòng vây phía dưới, từ từ khai lãng 。

“u——” một tiếng hô gọi ra, “đây là đầu người sai vật việc vui a, vừa kéo vừa ôm, không nghĩ tới người lại trốn ở chỗ này!”

Cô gái thanh âm!

Dường như có chút quen thuộc!

Kim Tịch xoay người hướng nơi cửa chính nhìn lại, vệt sáng vệt sáng mắt to, mập mạp trắng trẻo khuôn mặt nhỏ nhắn, không biết từ lúc nào Âm Ảnh Phái đệ tử Ninh Nhi xông vào trong viện!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương12 : Người Có Phải Thích Ca Ca (canh ba)

Ngự Long Cửu Thiên

“người đi làm quá mức? !”

Kim Tịch nhìn thấy nàng liền giận không chỗ phát tiết, như cũng không nàng gây thị phi, Đoạn Nhị Gia liền không đến mức bị đánh trọng thương, hẳn cũng sẽ không bị chương môn trục xuất Ninh Kiếm 。

“đương nhiên là tới đòi một lời giải thích 。” Ninh Nhi cổ khễ nhếch, không coi ai ra gì thông thường 。

“cái gì thuyết pháp?”

“ah! Rơi quá mức liền không nhận trọng, người ngày ấy ngày ấy” Ninh Nhi cổ tay vừa muốn run rẩy về phía trước ngực, bỗng nhiên dừng lại miệng, nàng phát hiện phía trước hai nữ nhân trực câu câu nhìn chăm chăm nàng, trên mặt thuần tức lay động qua nhẹ nhõm đó mặt, nhanh lên cái biến khẩu khí chất vấn, “sư huynh của người bị đả thương, ta vốn muốn đi, đi trách phạt một phen, người lấy cái gì đưa hấn chữa xong?”

Kim Tịch nghe được, cô gái nhỏ này sau đó nhất định đi qua Ninh Kiếm Phái, không phải đi trách phạt, mà là muốn cứu trợ Đoạn Tiểu Nhị, bằng không Ninh Kiếm Phái sớm đã già chó không yên; nói không chừng Ninh Kiếm Phái đến nay còn đang, có lẽ là cô nàng này đang giúp đỡ lấy, dù sao nàng cùng Hồn Đan có chút sâu xa, nghĩ đến cái kia Hồn Đan hỗn đản, đầy bụng căm tức phun trào ra tới, lấy Ninh Nhi chỉ có thể nghe thanh âm nói ra:

“liên quan cha mẹ người sự tình? !”

Ninh Nhi cao ngạo sắc mặt đột nhiên biến hóa, giờ tay lên ngón tay cái này Kim Tịch quát lên, “tiểu, tiểu” nàng cẩn thận nhìn trộm liếc mắt Nhu Phu Nhân, nhìn xuống chữ thô tục, “người dám chửi cha mẹ ta!”

Kêu thôi, nàng phi thân nhằm phía Kim Tịch, làm tức giận phía dưới sắc mặt đỏ không thể lại Hồng, bất kể là nơi nào bắt đầu chương liền ám sát 。

Nhu Phu Nhân mới vừa phải ra tay ngăn cản, làm như phát hiện cô nương trong ánh mắt trung phảng phất tồn có kiểu khác thần sắc, lập tức triệt thoái phía sau một chút, thuận thế kéo qua chạy lên can ngăn Cơ Mộ Phi, hướng nàng lắc đầu, ý bảo quan chiến là tốt rồi 。

Kim Tịch đột nhiên phát hiện cái này Ninh Nhi đã xưa đâu bằng nay, xuyên hướng bộ ngực đứng chương mang theo nhẹ chân khí, có Triệu Tị giáo huấn, hẳn không dám cứng chọi cứng trên, hướng một bên toàn xoay người, mở bắt đầu cánh tay trái vung hướng Ninh Nhi bả vai 。

Ngày xưa dù sao vô ý sỡ soạng nàng, trút vào cánh tay đích thực khí chỉ có năm phần mười 。

Ninh Nhi cũng là sững sờ, thân thể lập tức nghiêng về trước tách ra Kim Tịch cánh tay dài, “bá” từ trong quần rút ra Thanh kiếm, hai chân hướng một

bên luân bắt đầu, theo lực đạo chém ngang Kim Tịch, thân thể nàng đã tung bay ở trong tầng trời thấp 。

“ uổng! ”

Kim Tịch bị kích khởi ý chí chiến đấu, hai chân kéo dài qua bãi bình chợt nói thân nhảy lên, liền đạt được Ninh Nhi trên, thân thể chợt dưới khom, song chưởng phách về phía Ninh Nhi thiên linh

“ cô nương tiểu tâm! ”

Không biết tại sao, Nhu Phu Nhân bỗng nhiên kêu lên tiếng 。

Ninh Nhi chợt thấy Kim Tịch ở trước mắt biến mất, lại nghe được kêu to, cúi phải một khuất đụng chạm mặt đất, chợt vung lên trường kiếm hướng về phía trước đâm tới, dưới sự kinh hoàng lại dùng hết chân lực 。

“ Tịch nhi tránh mau! ”

Nhu Phu Nhân tròn to hai mắt kinh hô phát ra tiếng, một bên Cơ Mộ Phi nhìn một cái đánh nhau hai người, nhìn nhìn lại thất kinh cô cô, trong lúc nhất thời không biết như thế nào cho phải 。

Lạnh rung kiếm mình tới dưới dừng quần, đầu chỉ mà thôi kim cây? !

Kim Tịch thấy Ninh Nhi dĩ nhiên thi xuất như vậy đề hèn kiếm pháp, hơn nữa còn là ý vào khí ngự kiếm, nếu như một kiếm đâm trúng, cuộc đời này đâu còn tới đưa bé được chiêu chuộng?

Không trung Kim Tịch vội vàng đem chân khí khu nhập xuống thân, nhanh chóng xoay hai chân né tránh đâm thẳng mà lên trường kiếm, roi xuống đất chỉ tế cũng là sử xuất gian xảo phượng pháp —— kéo lấy Ninh Nhi tóc dài 。

“ người? ! ”

Ninh Nhi lần thứ hai bị cái này không thể tưởng tượng nổi chiêu thức làm tức giận, giận dữ ném đi Thanh kiếm, song chưởng vung lên hợp lại cùng nhau bỗng nhiên triển khai đẩy về phía Kim Tịch bộ ngực 。

Lại tránh đã không kịp, Kim Tịch không thể làm gì khác hơn là buông ra Ninh Nhi trên đầu tay, cứng rắn chịu đựng nghênh liễu thượng khứ 。

Ba!

Bốn chưởng đụng nhau, song phương chân khí gặp nhau mà công kích, “ anh! ” “ ai yêu! ” hai người đồng thời kêu lên sợ hãi, nhìn nữa lúc Ninh Nhi sắc mặt trắng bệch che ngực, Kim Tịch cũng là đặt móng ngồi dưới đất!

Kim Tịch biết vậy nên tứ chi vô lực, còn muốn đứng lên, Ninh Nhi trong tay Thanh kiếm đã gác ở trên cổ 。

“ cô nương, không động tới! ”

Nhu Phu Nhân thất thanh hô, vội vàng tiến lên đè lại Ninh Nhi vai đẹp, nàng tuyệt sẽ không cho phép nữ hài kiếm trong tay cử động nửa nửa phần 。

“ hanh! ”

Ninh Nhi khinh thường lật xem Kim Tịch liếc mắt, rất lớn hu khẩu khí, dù sao ở Lương Sơn Phù hội vũ lúc nàng bại rơi vào hạ phong 。

Nàng tuy là đang ở Âm Ảnh Phái, bất quá có thương tộc sử giả nhắc nhở, có thể ý xuất nhập Thiên Âm phái cùng Lương Sơn Phù, Hắc Minh Tân cùng Hồn Đan cũng là lũ lý làm phép, tất phải tiến bộ so với Kim Tịch nhanh hơn nhiều lắm 。

Kim Tịch thua ở Ninh Nhi thủ hạ, lại có Nhu Phu Nhân ở đây, trong lòng càng thêm không phục, chỉ vào Ninh Nhi quát:

“ có can đảm trở lại! ”

“ ta chỉ có không thì sao! ” Ninh Nhi bĩu môi, rút về gác ở Kim Tịch trên cổ Thanh kiếm, “ thất bại chính là thất bại, nếu không phải là phu nhân ngăn, không phải muốn tốt cho người xem không có thể, ” bỗng nhiên lại sắc mặt nghiêm túc, “ nhớ kỹ, người nếu như lại há mồm mắng cha mẹ ta, ta liền một kiếm giết người! ”

Đi cha mẹ người!

Kim Tịch không dám lên tiếng, trong lòng vẫn là căm giận mắng một câu 。

“ cô nương, nhất định là Tịch nhi không biết lễ ngộ, nơi nào đắc tội, ” Nhu Phu Nhân bình thân nói rằng, “ nếu đã tới tiểu ờ, không bằng liền vào nhà ngồi xuống! ”

Ninh Nhi lập tức nhìn Kim Tịch liếc mắt, sáng khoái đáp: “ tốt! ”

“ngươi tên là gì, bao lớn?” Cơ Mộ Phi thấy cô không có sức sống, lập tức mở miệng hỏi。

“ta gọi Ninh Nhi, Báo Ninh Nhi, 15 tuổi, bây giờ là Âm Ảnh Phái đệ tử。” Ninh Nhi đáp。

Cơ Mộ Phi lập tức đứng nghiêm, làm ra tỷ tỷ vậy đáng đáp, nói như thật nói:“ta gọi Cơ Mộ Phi, lớn ngươi một tuổi; Kim Tịch là ca ca của ta, Ngũ Hành Chi Kim, Bán Đa Chi Tịch!” dứt lời, lại là hì hì nở nụ cười, lập tức chạy đến Kim Tịch bên người, nỗ lực kéo Kim Tịch cùng nhau vào nhà, bị Kim Tịch một bả bỏ qua。

“Ngũ Hành Chi Kim, Bán Đa Chi Tịch, tốt thú vị tên!” Báo Ninh Nhi lập lại một lần。

Không đề cập tới cái này hoàn hảo, vừa nhắc tới tới Kim Tịch cứu hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, thứ nhất văng Đường Linh một người hại chính mình, thứ hai tìm Thiên Âm phái cùng Lương Sơn Phủ hy vọng báo thù càng ngày càng xa vời。

Hiện tại, ngay cả cái này cái bại tướng dưới tay đều đánh không lại!

Kim Tịch mặt lạnh độ lệch không để ý nữa thái Báo Ninh Nhi, thẳng đã tọa tu hành。

Cuối cùng, chỉ có Nhu Phu Nhân cùng Ninh Nhi đi vào một phòng, Kim Tịch thờ phỉ phỉ ở trong sân ngồi xếp bằng, Cơ Mộ Phi thấy Kim Tịch sắc mặt khó coi, không thể làm gì khác hơn là thủ ở bên ngoài, thời khắc chuẩn bị bị hấn chửi mắng một trận nguôi giận。

“cô nương, ngươi là thế nào tìm ở đây?” Nhu Phu Nhân cảnh giác hỏi。

“hồi phu nhân, ngày ấy Lương Sơn Phủ hội vũ, bởi vì ta, phu chủ đã thương Kim Tịch sư huynh, ta cảm thấy được băn khoăn, ngày thứ hai liền đi Ninh Kiếm Phái tìm người, thuận tiện đưa đi đan dược, kết quả người đã không ngại, ta sợ Lương Sơn Phủ khó khăn Ninh Kiếm Phái, liền làm chu toàn giải thích, cũng muốn tìm Kim Tịch nói rõ một phen, cho nên liền len lén chung quanh tìm hiểu, hao hết hơn nửa năm võ thuật mới phát hiện nơi đây……”

Nhu Phu Nhân mỉm cười, nhìn chăm chăm Ninh Nhi nói rằng:“nhất định là Tịch nhi mắng chàng chỉ có đắc tội cô nương, bắt quá hấn tính nét bướng bình, vì nương liền thay hấn nhận, cô nương cũng thật là có tâm。”

Nghe “có lòng” hai chữ, Ninh Nhi gương mặt bỗng nhiên ửng đỏ nửa mặt, tách ra Nhu Phu Nhân ánh mắt, lúc này mới biết được trước mắt phu nhân văng Kim Tịch mẫu thân, vừa định tự tay đi đỡ cầm, lại hậm hực rút về, cúi đầu nói rằng:“phu nhân, không cần khách khí như vậy, kỳ thực, kỳ thực cũng không thể nào quai Kim Tịch……”

Nhu Phu Nhân len lén hé miệng, hai người đồng thời nhìn trong sân Kim Tịch。

Kim Tịch rõ ràng có chút xao động bất an, thỉnh thoảng lại mở chuyển động thân thể, như là cực kỳ gắng sức kiềm chế trong lòng tâm tình tĩnh hạ tâm lai đã tọa, kết quả đều đã thất bại mà kết thúc。

“phu nhân, Kim Tịch cũng đang tu hành sao?”

Báo Ninh Nhi nhìn chăm chăm vào Kim Tịch, nhỏ giọng hỏi。

Nhu Phu Nhân thờ dài, hạ giọng đáp:“Kim Tịch không còn cách nào tu hành, lúc này cũng là không môn không phái, quyền đương văng tập võ đùa giỡn chơi……”

“cái này sao có thể được, nếu như một mình tu luyện, cả đời cũng sẽ không xảy ra đầu người mà a?”

Nhu Phu Nhân âm thầm sùng sốt, len lén nhìn một cái Ninh Nhi màu hồng gương mặt, lại thoáng nghiêng đầu liếc một cái thần sắc của nàng, ý vị thâm trường đáp:

“đúng vậy, Kim Tịch tuy là chuyên tâm hướng võ, chỉ là không có thiên phú đó, đáng về này cô nương như vậy thông minh thông minh, còn tuổi nhỏ liền thông đường tu hành。”

Ninh Nhi như trước nhìn chăm chăm Kim Tịch, không có chú ý tới Nhu Phu Nhân biểu tình biến hóa, trong nháy mắt quyết bắt đầu cái miệng nhỏ nhắn, sau đó thì thảo nói lầm bầm:“không thể tu hành sẽ không tu hành, không biết võ nghệ cũng có thể thành tựu đại sự a……”

Nhu Phu Nhân không tự chủ nở nụ cười。

Hết thấy thiên hạ nam nhi mẫu thân, xem nhà ai tiểu cô nương đều thích, không giống như là nữ nhi gia nhà cha, xem người nào tiểu tử đều chán ghét, chỉ là cái này Báo Ninh Nhi thân phận không bình thường, Nhu Phu Nhân không được biết mà thôi。

Báo Ninh Nhi vui vẻ đáp ứng Nhu Phu Nhân lưu lại chơi đùa thỉnh cầu, chỉ chốc lát sau liền cùng Cơ Mộ Phi hoà mình, lẫn nhau chơi đùa, bên trong đình viện bên ngoài thỉnh thoảng vang lên hai vị cô nương tiếng cười ròn rả。

Kim Tịch nhưng thủy chung trong lòng chận được khó chịu, thì ra cái loại này không giải thích được xung động không còn sót lại chút gì, thấy Báo Ninh Nhi khuôn mặt tươi cười liền nhớ lại mình bị đánh bại, nhất là ở mẫu thân trước mặt, một bộ rầu rĩ đáng về không vui。

Tứ hạnh tứ hạnh không hề trưởng thành, vô luận Kim Tịch như thế nào áp đặt tu luyện, một nước lửa thổ có thể bao nạp cùng thả ra chân khí thủy chung như một, rất rõ ràng tu hành nằm ở dừng lại trạng thái 。

Kim Tịch hầu như tuyệt vọng!

Báo Ninh Nhi ngược lại là trở thành tiểu ở khách quen, ứng với Nhu Phu Nhân yêu cầu, mỗi lần đều là len lén tới, lén lút đi, để tránh khỏi bị người phát hiện 。

“nhìn người cái này đầu đầy mồ hôi, không nên làm khó thể chất mình, quá độ tu thành hủy hoại căn cơ!” Báo Ninh Nhi móc ra mảnh lụa liền đi lau Kim Tịch mồ hôi 。

Kim Tịch khoát tay ngăn trở cánh tay của nàng, kỳ quái nói rằng:“ người là đang cười nhạo ta? Người yên tâm, chờ ta thành tựu tiên đi, người thứ nhất tiêu diệt chính là người!”

“ha ha,” Ninh Nhi mở miệng cười to,“ chỉ người? Vẫn là quên đi, muốn không hiện tại liền tỳ thí một chút?”

“né tránh!” Kim Tịch lập tức trở mặt, dùng sức đẩy ra Ninh Nhi cánh tay 。

Báo Ninh Nhi cũng là có chút khó chịu, lập tức dùng sức phản bác, trọn mắt đem chân khí trong cơ thể rót vào khuỷu tay, thoáng về phía trước đẩy, không có phòng bị Kim Tịch lập tức nghiêng về thân thể, nàng nhanh đi bắt!

Kim Tịch cũng là theo bản năng bắt được Ninh Nhi tay 。

Hai người chẳng biết tại sao lại đồng thời buông lỏng tay ra, song song mặt đỏ tới mang tai, Kim Tịch đặt mộng ngủ ngời mặt đất 。

Một màn này bị Cơ Mộ Phi nhìn thấy, như gió đã chạy tới, len lén kéo qua Báo Ninh Nhi, cúi xuống ở bên tai nàng quý bí mà hỏi thăm:“ Ninh Nhi muội muội, người có phải hay không là thích rồi Kim Tịch ca ca?”

“nào có chuyện! Một điểm đạo lý đối nhân xử thế cũng đều không hiểu 。” Ninh Nhi lập tức làm ra giận dữ thần sắc lạnh lẽ nói rằng, gồ lên đôi má thỏ gập một câu chữ thề 。

Một hồi nữa, Báo Ninh Nhi rồi hướng Kim Tịch hỏi,“ biết rõ không còn cách nào tăng cao tu vi, tại sao phải ép buộc chính mình?”

“liền vì đánh bại người a!” Kim Tịch nghĩ cũng chưa muốn đáp 。

Báo Ninh Nhi lại cười 。

Đêm khuya, Kim Tịch vẫn ở chỗ cũ trong viện đã tọa, liều mạng ngưng chú ý niệm hấp thu ngoài thân linh khí, nỗ lực phá tan ngũ hành căn nguyên tầng hai hạn chế, rất nhanh liền mồ hôi đầm đìa, thế nhưng không chút nào có hiệu lực quả 。

Ba!

Hắn bỗng nhiên cảm giác được có người ở phách bả vai của mình, bỗng nhiên mở mắt, Báo Ninh Nhi lại lần nữa vòng trở lại đứng ở trước mắt 。

Tác giả cầu cổ động vé tháng

Nếu như cảm thấy tấu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13 : Trộm Đan Dược Thiên Âm

Ngự Long Cứu Thiên

“xuyt ——” Báo Ninh Nhi thấy Kim Tịch muốn nổi đóa, vội vã ngăn lại, ngoe đầu liếc mắt một cái nhà giữa, nhẹ giọng nói,“ Kim Tịch, có dám theo hay không ta đi trộm tu hành đan, ta một người không được!”

“trộm?”

Kim Tịch lật liếc mắt Báo Ninh Nhi, kiên quyết lắc đầu。

“cảm!”

Báo Ninh Nhi lập tức đổi giọng。

“đi đâu?” Kim Tịch vẫn là thấp giọng hỏi。

Báo Ninh Nhi lập tức nghịch ngợm đưa ngón trỏ ra điểm một cái Kim Tịch miệng, một bộ thắng lợi đáng vẻ, mắt liếc nhìn Kim Tịch, bất quá lập tức lại nghiêm trang đứng lên, “đi Thiên Âm phái!”

Thiên Âm phái?!

Một cỗ nhiệt huyết cùng lửa giận xông lên óc, Kim Tịch lập tức đứng lên trả lời: “đi, đi trộm!”

Hai người rất nhanh đạt được Thiên Âm phái tổng đường cửa。

“ngươi là không phải lần thứ nhất trộm đồ?” Báo Ninh Nhi giao hoát mà nhìn chằm chằm Kim Tịch, sau đó trên dưới quan sát một phen。

Kim Tịch vội ho một tiếng giọng cao sổng lưng, vùng lên cô đáp: “đương nhiên không phải lần thứ nhất!”

“vậy ngươi hai chân rung cái gì?”

“liên quan ngươi……” Kim Tịch nuốt nửa lời miệng, nhanh đưa “cha mẹ sự tình” ba chữ nuốt vào bụng trong, chúi chúi miệng sừng tiếp tục nói, “quan tâm ngươi mà thôi, ta ngược lại thật ra không sợ, một phần vạn bị bắt rồi, ngươi một cái cô nương gia trên mặt làm khó dễ!”

“hanh!” Báo Ninh Nhi nghe được Kim Tịch muốn nói gì, nghiêm khắc nguyền hán một cái, “nhớ kỹ, nghe ta hiệu lệnh, hành sự tùy theo hoàn cảnh, ta ở bên ngoài coi chừng, ngươi tiến nhập đan dược phòng đi trộm, chỉ lấy màu đỏ, đó là tu hành đan, đừng quá tham lam, làm cho nhân gia nhìn ra khả năng liền phá hủy。”

Phạm là người tu hành, một ngày qua Trúc Cơ, liền chọn lúc tiến nhập mỗi bên dãy sơn cốc, đánh bại các loại quái vật thu được sơ cấp đan dược, ngoại trừ chữa thương đan bên ngoài, có cực nhỏ xác suất rơi xuống tu hành đan, sau khi uống đề cao tu vi。

Một ngày tuần ra quái vua, chưa đạt đến tầng hai người tu hành chỉ có thể bỏ trốn mất dạng。

Thú núi chim cốc ngư xanh Hồ, Phạm Giới、bát trọng Chân Giới bên trong đều có tu hành chi quái, chỉ có loại cá tồn tại ở thể gian tới thứ sáu Chân Giới, thú vật cùng loài chim trái rộng các giới, năng lực công kích từng bước đề cao, ngoại trừ thể gian quái vật không phải trực tiếp công kích người, Chân Giới bên trong đều là chủ động tiến công。

Phạm Giới quái bình thường vật đều sẽ rơi xuống tu hành đan, còn có màu sắc bất đồng linh thạch、màu cam hóa ma đan、tử sắc định dương đan, vậy chỉ có thể bằng vào vận khí, có thể lấy được người ít lại càng ít。

Quái vật trong, sơ cấp thú vật chủ yếu rơi xuống không đồng đẳng cấp chữa thương đan dược, cao cấp thì rơi xuống vũ khí cùng thư tịch; loài chim rơi xuống hữu ích với đề thăng đan khí đan dược, mà loại cá thì chủ trọng trong tâm khảm thể, rơi xuống chống lại tâm trí mê loạn、thể lực kiệt quệ đan dược, cùng với ngũ hành loại tiên đan。

Hai người nhìn chuẩn đại môn thủ vệ lỗ hồng, rón ra rón rén tiến nhập Thiên Âm phái tổng đường, bên trong cực kỳ khí phái, đá xanh trải đường, thực mộc bốn vại, từng hàng đích tôn chằng chịt có hứng thú, tốp năm tốp ba rải rác Thiên Âm đệ tử。

“không cần loạn lên tiếng!”

Báo Ninh Nhi dặn dò, một ngày tiến nhập tổng đường, của nàng tiếng nói cũng có chút run rẩy。

Kim Tịch đi theo Báo Ninh Nhi phía sau, trợn to hai mắt kiểm tra chung quanh đây động tĩnh。

Hai người nhân lúc người ta không để ý tiến vào trong bụi cỏ, Báo Ninh Nhi đương nhiên hiểu Thiên Âm phái địa hình cùng phái chúng tuân tra quy luật, một hồi trộm đi mấy bước, một hồi lại chờ đợi tuần tra đệ tử đi qua, quẹo trái quẹo phải mới vừa tới đan dược phòng phía sau。

Báo Ninh Nhi nhẹ nhàng vừa nhấc, một chỗ cạnh cửa sổ tấm ván gỗ lập tức triển khai。

Kim Tịch há to miệng, cái này nhất định là nàng giữa ban ngày liền chuẩn bị xong!

“đi vào, nhớ kỹ, chỉ lấy màu đỏ, nhanh, nghe động tĩnh đã chạy ra tới, ta giấu ở bên cạnh cỏ bên trong chờ ngươi……”

Kim Tịch chưa từng làm dòng này làm, không kịp nghĩ nhiều, vừa tung người khinh phiêu phiêu nhảy vào đan dược phòng, thừa dịp bên trong phòng ngọn đèn ánh sáng vừa nhìn, Hoắc! Đai trên kệ đều là các loại đan dược, lấy hắc sắc cùng màu đỏ chiếm đa số, đại thể có mấy trăm khóa, cái khác màu

sắc ít hơn, chính tề mà bài phóng, vừa nhìn biết là có người ghi chép con số 。

Trộm người thì hoảng sợ, hai người Người nào cũng không để ý đến cạnh cửa sổ còn mở khe hở, đúng lúc này hai cái Thiên Âm đệ tử trải qua, chửi rủa vài câu sau đó, dứt khoát đem hẻ mở ván cửa sổ nghiêm khắc ấn vào cửa sổ, lại cực kỳ phụ trách đánh tới một tảng lớn tám ván gỗ chặn cửa sổ!

Mở ra phiên cửa sổ gỗ, Báo Ninh Nhi liền phí đi thật lớn một phen công phu, cái này vừa dày vừa nặng tám ván gỗ vừa che ngăn cản, không có tầm hai ba người không dời ra, nàng chột che miệng lại, sắc mặt trở nên trắng bệch, mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu lăn xuống!

Bên trong đan dược là Thiên Âm phái báu vật trong báu vật, đều là ở Hắc Minh Tân dưới sự suất lĩnh, từng nhóm một đệ tử tập trung đánh quái được, nếu như phát hiện Kim Tịch ở bên trong, hấn trong nháy mắt cũng sẽ bị giết chết 。

Bên trong Kim Tịch cũng là lập tức há hốc mồm, nghe động tĩnh biết là có người đã đem cửa sau bảo vệ, cửa trước lại có Thiên Âm đệ tử tay nắm cửa, nhất thời rơi vào không đường có thể trốn hoàn cảnh!

Hắn lập tức lo lắng Báo Ninh Nhi, thầm nghĩ trong lòng: Vạn không thể tùy tiện hành sự đắc tội Hắc Minh Tân, có vạn điều lý do cũng không thể trộm vào đan dược trọng địa 。

Đơn giản, ăn!

Kim Tịch không dám đụng vào xúc kỳ hấn màu sắc đan dược, niết lên một cái Hồng hoàn liền nhét vào trong miệng, ngửa cổ lên làm một bãi nước miếng nuốt xuống trong bụng, thử vận vận chân khí, không có phản ứng gì, lại đem bắt đầu một viên ăn đi 。

Hắn biết Phàm là đồ tốt cũng không thể ăn nhiều, liền tìm một chỗ góc tối chỗ cuộn lên, đợi thoát thân thời cơ 。

Hắn cũng không biết tại sao, đột nhiên hợp tay kỳ diệu: Báo Ninh Nhi ngơ đi mau, dừng động ta!

Bên ngoài lại truyền tới thanh âm,“ hôm nay khu quái, trùng Cừ Vương chột hiện, đệ tử chết hai người, tổn thương mười lăm người, lấy chữa thương đan mười lăm khóa, khác thêm một viên định dương đan”

“ một viên định dương đan? ” có người không muốn, hầu như tê kêu,“ ta phân đường có người đệ tử không nhanh được, có thể hay không dàn xếp một cái a? ”

“ thôi lắm, chết thì chết, tiểu đệ tử mệnh năng giá trị một viên định dương đan? Vậy chỉ có phân đường chủ ở trên chỉ có tư cách dùng! ”

Định dương đan, cùng linh thạch giống nhau vô cùng sự hiếm thấy, căn cứ tu vi cá nhân, có thể kéo dài tàn người chết thời gian nhất định, chậm thì bao lâu lâu thì mấy ngày, trong thời gian này nếu như trải qua trị liệu còn sống, chính là nhất về một cái mạng 。

Cửa phòng rất nhanh bị mở ra, hai người đi tới đủ số lấy đan dược, một cái mặt to đệ tử tham lam liếc mắt nhìn lác đác không có mấy màu đỏ bảo thạch, nói lầm bầm:

“ chúng ta từ lúc nào có thể sử dụng trên linh thạch này a? ”

“ phi, tướng đẹp, hồn thượng phân đường chủ tu thành Dung Thông, chạy tới Chân Giới mới có thể cho người 。”

Mặt to đệ tử nói một chút bên hông màu đồng đao, làm một cái đoạt bảo thạch khám nạm ở trên đao động tác, tự hào mà gật gật đầu nói:“ nếu là như thế này, như thế nào? ”

“ như thế phá đao cần dùng đến linh thạch? Có người nói Chân Giới vũ khí phong phú, chỉ có nơi đó binh khí mới có thể luyện hóa! ”

Hai người đồng thời lắc đầu, lưu luyến rời đi đan dược phòng, lại cùng bên ngoài chờ người kiểm kê số lượng, sau đó lại là hoàn toàn yên tĩnh 。

Kim Tịch tức là những bảo vật này đan dược cảm thấy phản chấn, đồng thời cũng vì Thiên Âm phái thảo gian nhân mạng mà thống hận, do đó tiến thêm một bước liên hồi san bằng Thiên Âm phái ý niệm trong đầu 。

Chỉ là, hấn giờ phút này liền vây ở Thiên Âm trong phái, hơi có dị động sẽ bỏ mạng!

Kim Tịch khách khí mặt vẫn không có động tĩnh, Báo Ninh Nhi nhất định là đi đâu tách ra, thoáng thả lỏng một chút 。

Đêm thu từng bước sâu ám, bốn phía cũng chết tịch một mảnh,“ cô lỗ” Kim Tịch cái bụng lại không có ý chí tiến thủ kêu lên, hấn lập tức câu lũ thân thể, dùng sức ngăn chặn bụng dưới, nuốt vào mấy nước miếng đỡ đói 。

Cái bụng tựa như không nghe hấn một bộ này, như trước hí, hấn không thể làm gì khác hơn là lặng lẽ mò lấy đan trước đài, bóp qua hai khóa tu hành đan bỏ vào trong miệng lần nữa nuốt xuống, quả nhiên trấn trụ kêu to chi âm 。

Thời gian nhất khắc khắc đi qua, bên ngoài nắm thủ người tốt cũng trải qua thay đổi, xem ra đan dược này phòng vô luận ngày sáng đêm tối cũng có người tay nắm cửa, Kim Tịch thấy chạy ra vô vọng, thẳng thần tâm ngồi xuống, thử xem tu hành đan uy lực, bình trên trong đan điền khí độ vận hành xuống, trút vào hạ đan điền, bằng vào ý niệm tái dẫn vào thủy hệ thận 、 bàng quang cùng cốt tủy bên trong, nhưng là chút nào không thấy phản ứng, vẫn là dĩ vãng khí nghi, một tia bành trưởng dấu hiệu cũng không có!

Giã đàn được?

Không có khả năng!

Loáng thoáng nghe gà gáy tiếng, Kim Tịch lại hướng góc nhà hoạt động vài thước, miễn cho ban ngày bị người phát hiện, đột nhiên bên ngoài có người hô:

“ mau tới người, cháy hần! ”

Từng đột hoảng loạn chạy nhanh tiếng truyền đến, đàn được phòng môn đột nhiên mở ra, “ Kim Tịch, nhanh, trốn! ”

Bảo Ninh Nhi thanh âm!

Kim Tịch mừng rỡ, cò một cái thoan khởi tới, trước khi đi vẫn không quên bóp trên một ít đem tu hành đàn, chuẩn bị sau này lại dùng 。

Bảo Ninh Nhi lập tức kéo lấy Kim Tịch, nghiêng về bên trái một cái chui vào bụi cỏ, hai người khom người bắt đầu thoát đi 。

“ người thả hỏa? ” Kim Tịch thấp giọng hỏi 。

“ gian trong phòng không ai, lúc này mới có thể dẫn đi xem hiệu thuốc nhân! ”

Kim Tịch không khỏi nghiêng khuôn mặt dò xét một phen Bảo Ninh Nhi, mập mạp trên mặt lóe ra khản trương, đối với cảm lòng bàn tay ẩm ướt nức ních chảy ra rất nhiều mồ hôi, trong lòng lại là khê động 。

Hai người lần nữa quẹo trái quẹo phải đi tới cửa chính, vừa mới văng ra viện môn, một tiếng quát chói tai truyền đến:

“ đứng lại! ”

Đích thật là phòng trống, ngoài cửa Thiên Âm đệ tử di chuyển chưa từng di chuyển!

Thiên Âm đệ tử ngăn lại hai người, hung tợn nhìn xem một phen, đột nhiên phát hiện là Bảo Ninh Nhi, cau mày hỏi: “ Ninh Nhi cô nương? Người thời giờ gì tới tông đường, đã trễ thế này tại sao còn muốn đi ra ngoài? ”

Bảo Ninh Nhi trong chốc lát nghẹn lời, con mắt chớp chớp lập tức chỉ hướng Kim Tịch, “ oh, chính là hần, là Cầu nhi, là Ân Ảnh phái sư đệ mới tới, la hét ầm ĩ lấy không nên tới Thiên Âm tông đường nhìn một cái, không mang theo hần tới sẽ khóc náo! Nhưng là bất tri bất giác đang ngủ, sợ chương môn lo lắng, không thể làm gì khác hơn là suốt đêm trở về! ”

Kim Tịch không dám nói lời nào, không thể làm gì khác hơn là ăn tươi cái này ngậm bỏ hòn 。

Thiên Âm đệ tử Âm thê thê nhìn chăm chăm Kim Tịch, làm như bán tín bán nghi 。

“ nhanh, ” Bảo Ninh Nhi sát hữu giới sự quay đầu, chỉ chỉ Kim Tịch, “ Cầu nhi, nhanh tạ ơn qua nhân gia! ”

Kim Tịch dờ khóc dờ cười, mở miệng một tiếng Cầu nhi không tính là, lại cho miêu tả thành một cái khóc lóc om sòm ăn vạ sư đệ, ngoài miệng vẫn là thữ lên tiếng: “ cầu nhi cảm ơn trường cao đẳng sư phạm! ”

“ chờ đã, ” Thiên Âm đệ tử lật tới lật lui mấy lần bạch nhãn, “ Ninh Nhi cô nương thì không cần, chó này nhi nhất định phải lục soát một phen, đây là chương môn quyết định quy củ! ”

Cái gì, lục soát xem? ! Kim Tịch trong nháy mắt mở to hai mắt nhìn, trong tay còn nắm bắt một bả tu hành đàn 。

Bảo Ninh Nhi lập tức phát hiện đầu mối, cười đùa hướng Thiên Âm thủ vệ nói rằng: “ một cái không hiểu chuyện tiểu đệ tử, cũng không cần tra xét nữa ”

Hai người dù sao còn trẻ, làm sao có thể tránh được Thiên Âm đệ tử con mắt, “ thứ cho tại hạ vô lễ, chỗ đắc tội mong rằng cô nương thành toàn! ” dứt lời, vươn tay hướng Kim Tịch tìm kiếm 。

Bảo Ninh Nhi bỗng nhiên khê hô: “ Kim Tịch, động thủ! ”

Kim Tịch vốn là hận xuyên thấu qua Thiên Âm phái, lập tức giơ tay lên đem trong lòng bàn tay tu hành đàn ném vào trong miệng nuốt vào, thuận thế huy chương hướng Thiên Âm đệ tử nơi cổ bỏ tới, Thiên Âm đệ tử bữu môi một chương nghênh đón 。

Phanh!

Kim Tịch thân thể nhất thời bay ra hơn trượng! Ngay sau đó chạy tới trong cơ thể nhiệt huyết sôi trào, xé rách khó nhìn, búng máu tươi lớn phun sắp xuất hiện tới, lập tức nhào vào trên mặt đất 。

Tác giả cầu cổ động về tháng

Nếu như cảm thấy tầu chương viết phần khích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14 : Rốt Cục Chiến Thắng Báo Ninh Nhi

Ngự Long Cửu Thiên

Phốc xuy!

Báo Ninh Nhi Thanh kiếm không có trái tim của hắn, Thiên Âm đệ tử chưa chờ phản ứng lại đuổi chân ngã xuống đất 。

“Kim Tịch, Kim Tịch” Báo Ninh Nhi khẽ gọi vài tiếng thấy không có phản ứng, nắm lên Kim Tịch cánh tay dừng tại chính mình trên vai, khom người công lên hắn, một bước không ngừng chạy tới tiểu ở 。

“phu nhân, phu nhân” thở hổn hển Báo Ninh Nhi ngay cả liên luy kéo đem hôn mê Kim Tịch lộng vào tiểu ở 。

“Kim Tịch! ” Nhu Phu Nhân cùng Cơ Mộ Phi đang ở trong viện lo lắng bồi hồi đợi, đột nhiên phát hiện bức này tình trạng, vội vã giúp đỡ Báo Ninh Nhi đem Kim Tịch dần xếp thỏa đáng, Nhu Phu Nhân mò về Kim Tịch mạch đập, bỗng nhiên quá sợ hãi, “cái này là thế nào hắn? ”

“phu nhân, hắn, hắn ăn tu hành đan! ”

“ngươi nói cái gì? ! Ăn mấy viên? ”

“ta, ta không biết, dường như, dường như rất nhiều”

Nhu Phu Nhân thân thể đột nhiên chấn động suýt nữa loạn choạng, hối hận nói: “đều tại ta, đều tại ta, ứng Tịch nhi tập võ 。”

Tu hành đan là tất cả tu hành loại quái vật đều sẽ rơi xuống đan dược thông thường, cũng là tất cả tu giả ắt không thể thiếu tu hành chi đan, làm trong cơ thể tu vi từng bước đề cao sau, bao hàm tâm huyết thể chất các loại tư chất ở bên trong tâm thể giá trị tự nhiên càng ngày càng bất tương thích ứng, dùng tu hành đan sau có thể đề bù đắp tâm thể không đủ, tiếp tục đề cao tu vi 。

Bình thường tu giả dùng tu hành đan, Tu lấy rất mạnh chân khí rung động kinh lạc, dẫn đạo đan dược khí tức phá khe mà tán, đợi cho có thể không chế chân khí tâm thể không đủ sau đó, mới có thể lần thứ hai nuốt dùng 。

Kim Tịch, hắn chính mình cũng không biết một hơi thở đã ăn bao nhiêu!

Bị Thiên Âm đệ tử đánh bay, toàn thân chân khí tán loạn, những đan dược này lập tức phát huy hiệu lực, hết thấy kinh mạch huyết vị nội tạng đều là rất mạnh thuốc hơi thở, có thể không có thể mâu thuẫn chân khí, không bao lâu cũng sẽ bị đan dược lực thôn phệ, thể khí suy kiệt mà khô cạn, đi đòi nhà ma 。

“phu nhân, có biện pháp nào không? ” Báo Ninh Nhi thấy Nhu Phu Nhân kinh hồn xuất khiếu, ý thức được đại sự không ổn 。

Cơ Mộ Phi lực bắt tông tâm, trọn to hai mắt che miệng nhìn chăm chăm đây hết thấy, nhãn nước mắt lưng tròng nhìn quanh hai người 。

“Tịch nhi không có mạnh như vậy chân khí! ”

Nhu Phu Nhân nâng dậy Kim Tịch ngồi thẳng, không nói lời gì ngồi xuống thân đi mở rộng hai tay dán tại hắn sau lưng tả hữu cửa chắn gió, ngưng mắt bắt đầu tụ tập mình Căn Khí, nhẹ nhàng rót vào Kim Tịch Đốc Mạch, nàng muốn phế bỏ Căn Khí đem suốt đời tu truyền cho Kim Tịch, đồng thời cũng tương đương với mất đi hết thân tu vi 。

Kim Tịch nhâm đốc sớm đã Dung Thông, chân khí liên tục không ngừng nạp vào bên trong cơ thể 。

Căn Khí cũng không phải tu luyện được tới, mà là theo trưởng thành tự nhiên tích lũy, một ngày tan hết liền còn như lúc sơ sinh hài nhi, chỉ có thể một điểm một giọt làm lại từ đầu, không có Căn Khí tương đương với đứt rễ cơ, ba đan cũng không hề Truân khí khả năng 。

Chỉ chốc lát sau, Nhu Phu Nhân liền đỏ mồm hôi lấm ly sắc mặt trắng bệch

Nhưng là, Kim Tịch như trước lung lay sắp đổ!

“ta cũng tới!”

Bảo Ninh Nhi biết đó là đem người tu hành trong cơ thể tầng dưới chót nhất Căn Khí truyền cho đối phương, cũng theo ngồi xếp bằng xuống, đối mặt với Kim Tịch triển khai chương đặt tại hân trước vai trên huyết, chưa làm suy nghĩ liền bắt đầu chuyển hóa chân khí, không chút nào dư bảo lưu mà tặng cho rồi Kim Tịch。

Trước vai thuộc về kỳ huyết, không ở nhâm đốc chỉ đây, lại chính là ngũ hành thuật yếu điểm, trong nháy mắt chân khí tó khắp mà vào Kim Tịch thân thể các bộ。

Kim Tịch trong cơ thể, tu hành đan đánh đấm lực cùng trước sau cuộn trào mãnh liệt mà vào tu hành chân khí triển khai sinh tử dung hợp, chỉ có Căn Khí trấn áp cuồng loạn lao nhanh đan được khí độ, Kim Tịch khả năng sống còn。

“ngươi một cái ngay cả Kim Khí Căn cũng không có người, ở lại Không Nhưng cũng là hồi ngôi sao, nhanh, cút!”

Kim Tịch nhìn thấy Đường Linh tám kia không gì sánh được bản thù sắc mặt, là hân, Không Nhưng phái, trước sau cướp đoạt phụ thân cùng mình khi căn, còn có vô số tánh mạng con người!

“đội ta giáo huấn ngươi một chút!” là Triệu Tị, hung hăng quát Đoạn Tiểu Nhị miệng!

“người cao to đi xuống trước, lại do những môn phái khác lên sân khấu độ sức!” Hắc Minh Tân trên mặt của rõ ràng mang theo ác ý, là hân, giết cha!

“người đến, đem tiểu dâm tặc bắt!” Hồn Đan thanh âm hung tợn truyền đến, sau đó đem Đoạn Nhị Gia xương cốt của đánh gãy, hân nhất định là Không Nhưng cùng Thiên Âm phía sau màn đao phủ

Lại là Ninh Kiếm Phái, Quách Kha cau mày tuyên bố:

“lập tức đem Kim Tịch trục xuất Ninh Kiếm Phái!”

“sư phụ, Kim Tịch vĩnh viễn là Ninh Kiếm Phái đệ tử, trọn đời đều là ngươi đồ nhi

Một màn kia màn tràng cảnh như ẩn như hiện, chợt xa chợt gần, Kim Tịch phảng phất xem thấy mình, xem thấy thân thể của chính mình, chỉ chốc lát sau tất cả lại biến mất, cảm giác được chung quanh tối mờ mịt nói chuyện không đâu, một thân một mình ở nơi nào giằng giằng。

“nếu là ngươi có thể đi vào đi, liền có cơ hội thu được thần tôn, ta tự nhiên sẽ tìm ngươi” Hóa Tiên đại sư thanh âm hùng hậu truyền đến!

Thần tôn? !

Là không phải nơi đó có Tứ Phương Tôn?

Kim Tịch lần thứ hai rời khỏi thân thể, muốn chạy về phía Côn Lôn núi xa, Tứ Phương Tôn tên vì cần gì phải thân thiết như vậy? !

Đột nhiên, hân phảng phất rơi vào vực sâu vạn trượng, càng rơi càng nhanh, cũng đã không thể khống chế ý niệm cùng thân thể, hết thấy chung quanh đều đã từ từ đi xa。

“ô ——”

Truyền đến một hồi buồn bực hô, đó là cái gì?

Long? !

Nếu như con cạp, chạy như bay tới, hiển hách tới, khuấy Tĩnh Không ở vô hình, dạt khí tràn với rung chuyển!

Long thân chiều dài ba trượng trên dưới, hiển hách sinh uy, thân ngựa phẩm chất, đầu như hùng binh, dăng trào cao ngất, trên đỉnh đầu có một chút tóc nâu, thiếu thêm vài phần hung hân, nhiều hơn mấy phần uy nghiêm, thiếu thêm vài phần khiếp đảm, nhiều hơn vài phần hiền hoà; hai tròng mắt lại tựa như thỏ, không nháy mắt bất động, thanh minh trong suốt, làm đầu hơi lay động, có vẻ lấp lánh hữu thần, như nước như đuốc; trường cổ như xà, du động như thường; miệng lại tựa như cá sấu, uy nghiêm khê nhếch, hé mở mà không lộ răng, lại tựa như kiếm mà không rêu rao

Hảo một cái linh vật!

long tùy bỏ rơi đuôi dài, bỗng dừng nâng giữa không trung bay loạn Kim Tịch。

“đánh!”

Kim Tịch chợt tỉnh lại, một ngụm máu tươi lần thứ hai phun ra, công bằng bắn tung tóe Báo Ninh Nhi về mặt, nàng nhất thời thành huyết nhân!

Phía sau, Nhu Phu Nhân thể lực chống đỡ hết nổi mất tinh thần xuống phía dưới 。

Trước mắt Báo Ninh Nhi, cũng là hỗn loạn, con mắt lại tựa như trợn không phải trợn hướng về phía Kim Tịch gục mà đến

Kim Tịch vội vàng nghiêng người sang, lưng đoạn ở Nhu Phu Nhân, một tay kia ôm lấy Báo Ninh Nhi, vạn phần hoảng sợ mà nhìn chăm chăm hai người, đây là chuyện gì xảy ra?

Cơ Mộ Phi kêu khóc chạy tới, một hồi thăm dò một chút Nhu Phu Nhân, một hồi sờ sờ Báo Ninh Nhi, không biết là khóc là cười, trong miệng không ngừng phát sinh khóc tiếng khóc thanh âm 。

Kim Tịch trong nháy mắt minh bạch tất cả, si ngốc mà nhìn chăm chăm trong lòng hai nữ nhân, một cái chính mình không chút nào dư tấn hiếu đường mẩu, một cái chỉ có vài lần duyên nữ tử thần bí, hẳn nản lòng thoái chí 。

Hồi lâu, hai người tỉnh lại 。

Nhu Phu Nhân vừa thấy Báo Ninh Nhi máu me đầy mặt, vừa định phóng người lên, lại một lần ngã ngồi xuống, nàng đã không có chút nào công lực, không thể làm gì khác hơn là cúi xuống lấy thân thể chậm rãi bò tương quá đi, lấy tay không ngừng lau chùi Báo Ninh Nhi gương mặt, dùng thanh âm yếu ớt nói rằng:

“xin lỗi, hài tử, ta và Kim Tịch vĩnh viễn thiếu ngươi!”

Báo Ninh Nhi nhếch miệng cười cười, hướng về phía Nhu Phu Nhân lắc đầu, sau đó vùng lên khuôn mặt đối với Kim Tịch hỏi:

“ta từng hỏi ngươi tu hành mục đích, ngươi là trả lời như thế nào?”

Kim Tịch không có cúi đầu nhìn nàng, thì thào đáp:“đánh bại ngươi!”

“hắc hắc, ngươi ngươi đã thắng”

Hoàn toàn chính xác, Kim Tịch bất chiến mà thắng, liền tu vi trước mắt, khoát tay có thể đem Báo Ninh Nhi đánh bay!

Đang ở sinh tử nhất niệm gian, Kim Tịch tứ hạnh tứ hạnh đột phá tầng hai, toàn bộ đạt được ba tầng, xác nhập đẳng cấp mười hai tầng 。

Cũng chính là vào thời khắc này, Kim Tịch mười phần mâu thuẫn đứng lên, tu tập ngũ hành thuật, như vậy gian nan!

Dựa theo 《ngũ hành thuật》 nói, ngũ hành viên mãn là hai mươi lăm tầng, sau đó bắt đầu tiến giai đường, phi thăng mỗi bên một, chỉ là bước đầu tầng hai thăng ba tầng giống như này trắc trở, hai rơi mẩu thân cùng Ninh Nhi tu vi, về sau lan đến không dám tưởng tượng 。

Vô luận là cái nào một đi, tự ba tầng bắt đầu, chỉ có thể đơn độc tu luyện, cái này ý nghĩa, còn có mười tám lần không thuộc về mình đau khổ, không biết muốn tổn thương đến bao nhiêu người!

mê hoặc đã biến thành sợ hãi ——

Sở dĩ ngũ hành thuật tàn khốc như vậy, cốt bởi cuối cùng đỉnh phong cực kỳ khủng bố, ngũ hành thuật tu tới giai đoạn thứ bảy Vương Kiếp, bên ngoài gian nan trình độ có thể so với tu chân tới tầng chót thành nguyên! Bất quá, đến tận đây cũng coi như làm vợ cả thành, Thiếu Hạo từng bảo: Ngũ hành thất kiếp, thể nhân khó bình phục cũng! Bởi vì khi đó, ngũ hành đều đã viên mãn, nước lửa mộc hệ đã phi thăng, vô luận đối thủ thi triển cái chiêu gì pháp, nước lửa mộc không phá, kim phát cấu chế chỉ, thổ tới mộc khắc chỉ, hỏa Thiệu thủy tắt chỉ, thủy tập kích Mộc Hoá chỉ, mộc quấy nhiễu hòa hấp chỉ,

Thế gian vạn vật đều có ngũ hành, bất kỳ công pháp nào cũng không thoát được trong đó!

Vung tay lúc, thiên địa rung chuyển khí độ cho mình sử dụng, cuộn sạch dựng lên, sơn hà biến sắc, vạn khâu biến hóa XUYÊN; ngự khí chi tế, trăm trọng bên trong quay vòng biến mất, Kim chi mạnh mẽ 、 Mộc chi ám sát triển khai 、 Thủy chi tràn ngập 、 Hỏa chi đốt Liệt 、 Thổ chi vỡ hãm có thể lệnh Càn Khôn đảo ngược

Chỉ là, mọi thứ đều phảng phất là không thể chạm đến mộng, hưởng chi trong cơ thể căn bản không có kim tiền cây 。

Gia cừ đâu? Bằng hữu khuất nhục đâu?

Ngươi nhiều như vậy tính mệnh đâu?

Kim Tịch không có rơi nước mắt, cũng không có đối với Báo Ninh Nhi nói cảm tạ, thu xếp ổn thỏa hai người nghỉ ngơi, một mình đi ra khỏi nhà gỗ, ngẩng đầu nhìn chăm chú vào trên cao bán nguyệt, ngư ngắc nghĩ ngợi 。

Bỗng nhiên, nhớ tới sinh tử trong nháy mắt thân long!

Long không có sừng, dựa theo người trong thôn nói, chắc là Ly Long, chính là rồng cái; nhưng là, Long đã biến mất năm trăm năm lâu, tại sao lại xuất hiện ở sống còn ly cảnh trong?

Nghiễm nhiên là Ly Long, ở một khắc cuối cùng cứu rồi hân 。

Mấy ngày sau, Kim Tịch lần thứ hai chạy đến phía sau núi, cùng Báo Ninh Nhi cùng đi đến Kim Thiên Uẩn trước mộ phần,“ cha, ngươi có thể hay không nói cho Tịch nhi, ta đến cùng có nên hay không tu luyện ngũ hành thuật? ”

“ vì sao không phải sửa? ” Báo Ninh Nhi nhỏ giọng hỏi 。

Kim Tịch thật ngại quá mắng nữa Báo Ninh Nhi, quyền đương là không nghe thấy nàng nói, nói tiếp:“ muốn làm hại hài nhi người, nhất định nghĩ biện pháp ngăn cản, nhưng là ngũ hành thuật bên trong giảng thuật người cướp 、 địa kiếp 、 thiên kiếp 、 không còn nữa cướp 、 từ kiếp, sợ rằng biết vậy lấy người thân cận nhất, hài nhi thực sự không biết nên làm thế nào cho phải 。”

“ nếu như vì nhiều người hơn tốt, dù sao cũng nên trả giá một ít ” Báo Ninh Nhi mất đi tu vi, cũng không mất đi tính nết, như trước đứng ở phía sau lăm bầm 。

Kim Tịch biết không còn cách nào tiếp tục nói không được, vội vội vàng vàng đứng lên thân, vừa muốn hướng Báo Ninh Nhi phát giận, lại ần nhẫn lại, chỉ có thể thuận thế ép hỏi:

“ nếu như vì người nhiều hơn, mất đi cha mẹ ngươi đâu cũng có thể sao? ”

Báo Ninh Nhi không chút nào tức giận, khẽ cắn môi đáp:“ nếu như tình thế bắt buộc rồi, mặc dù là đồng thời mất đi tự ta, cũng sẽ không tiếc! ”

“ ngươi nói cái gì? ! ”

Kim Tịch kinh hãi, rõ ràng từ trong ánh mắt của nàng chứng kiến vô cùng kiên cường 。

Báo Ninh Nhi thu hồi tâm thần không phải trả lời nữa, mỉm cười hỏi ngược lại:“ giả sử ngươi có thể thành tựu đại nghiệp, lại không thể không dựa vào Không Nhung 、 Thiên Âm các loại môn phái 、 bộ lạc, ngươi làm lựa chọn như thế nào? ”

“ thà rằng buông tha tiền đồ, cũng tuyệt không mang lũ hung bạo chi sư đập hư bách tính! ”

Kim Tịch nghiêng răng nghiêng lợi đáp 。

Báo Ninh Nhi toàn thân run lên, đỡ một cái bên cạnh lớn Dương, sắc mặt nhất thời ảm đạm xuống, quay mặt qua chỗ khác làm bộ không thèm để ý Kim Tịch trả lời 。

“ nình bỏ tiền đồ, không phải suất lũ hung bạo chi sư ” Báo Ninh Nhi yếu ớt lặp lại, một lát không có hoạt động địa phương 。

“ làm sao, không cao hứng? ” Kim Tịch mặt băng bó hỏi 。

“ ha ha, ngươi còn có thể quan tâm người khác? ” Báo Ninh Nhi bỗng xoay đầu lại, kinh ngạc nhìn chăm chú về phía Kim Tịch,“ có phải hay không ở bá phụ trước mặt động lòng trắc ẩn? Khó có được, khó có được ”

Tác giả cầu cổ động vé tháng

Nếu như cảm thấy tàu chương viết phấn khích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15 : Tứ Phương Tôn (3 càng)

Ngự Long Cửu Thiên

Nhu Phu Nhân mất đi đề căn không còn cách nào khống chế chân khí, càng không cách nào chỉ điểm Kim Tịch, mà Kim Tịch chính mình căn bản không có thể đột phá ba tầng tu, tiêu ở giữa mất đi tu luyện, ngược lại tường hòa đứng lên 。

“Phi nhi cũng lớn thành người,” Nhu Phu Nhân một bên tắm y phục một đã nói nói, bởi vì nàng ở Cơ Mộ Phi trên nội y phát hiện điểm chút dấu vết, “có phải hay không tìm người già gả cho a?”

“tốt!” Kim Tịch thống khoái đáp ứng nói。

“ta chỉ có không thì sao,” Cơ Mộ Phi ở một bên phản đối, “ta muốn đi theo Kim Tịch ca ca, cậu nói, phải chiều cổ kỹ lưỡng ca ca!”

“vậy người gả cho Tịch nhi a!”

“a?” Cơ Mộ Phi quả thật là đứng ở nơi đó, từ mảnh nhỏ suy nghĩ, nhẹ nhàng gỡ tóc đen nhếch miệng cười, mặt đỏ thắm bâng tảo nên sắc mặt vui mừng, “cũng tốt a, gả cho Kim Tịch ca ca mới có thể chiều cô hân cả đời。”

“hanh, quên đi, người gả cho người khác cũng có thể chiều cổ ta!” Kim Tịch trêu đùa。

Nhu Phu Nhân cười khò lắc đầu, thuận miệng hỏi: “Tịch nhi, Ninh Nhi vài ngày tương lai, có phải là người hay không lại trêu chọc người già?”

Kim Tịch thấp giọng đáp: “không có!”

Tiểu viện lại khôi phục an tĩnh。

Đột nhiên, xa xa truyền đến mấy người tiếng bước chân của, như là bao vây tiểu ở, cái này ở núi xa chỉ góc nghe kinh khủng dị thường! Nhu trong tay phu nhân hoảng hốt chậu gỗ khuynh lật xuống, quần áo và đồ dùng hàng ngày cùng thủy tán mất đầy đất。

Nàng hốt hoảng chạy về phía Kim Tịch cùng Cơ Mộ Phi, kéo lấy hai người chạy vào phòng trong, đưa bọn họ đẩy mạnh một cái đã sớm chuẩn bị xong trong rương gỗ lớn, thuận thế tạo nên màn vải, “vô luận xảy ra chuyện gì, tuyệt đối không thể lên tiếng!” nàng nghiêm nghị dặn dò, “nếu có cái gì không hay xảy ra, ta tùy người cha đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ là……”

“nương!” Kim Tịch không biết phát sinh cái gì, như là ý thức được nguy hiểm, vừa định chui ra ngoài bị Nhu Phu Nhân lần thứ hai thôi táng trở về。

“nếu không phải nghe lời, ta thì không phải là mẹ ruột của người!”

Dứt lời, Nhu Phu Nhân kinh hoàng thất thố chạy về phía trong viện, mới vừa đem chậu gỗ bùng lên, cửa phòng liền bị người phá khai!

“Tịch nhi, Phi nhi, các người đã về rồi?”

Nhu Phu Nhân làm bộ cúi đầu làm việc, mạnh nữa ngẩng lên đầu, lộ ra khinh bỉ biểu tình。nàng nỗ lực lấy phương thức này che chở Kim Tịch cùng Cơ Mộ Phi。

Xông vào là Hắc Minh Tân!

“súc sinh, tại sao là người?!” Nhu Phu Nhân nổi giận mắng。

Hắc Minh Tân trong nháy mắt xiết chặt nắm tay, tàn bạo hướng bốn phía nhìn quét một lần, sau đó râu bạc trắng rung, khóe môi nốt ruồi son nhảy lên kịch liệt, phát tay ý bảo nhao nhao muốn thử đệ tử lui, từng bước tới gần Nhu Phu Nhân。

“bà nương chết tiết, rốt cuộc tìm được người, không nghĩ tới dĩ nhiên giấu ở lương sơn, mắt của ta da trong lòng đất!” bởi quá phẫn kích động, Hắc Minh Tân tiếng nói gần như khàn khàn。

“ta lại vì sao tránh né người bức này Heo cầu không bằng ác nhân, gia phụ đã qua đời, lòng sớm đã chết, chẳng lẽ còn sợ người như vậy bọn đạo chích?”

“người giết ta thương con, chịu tội khó thoát, ta Hắc Minh Tân đợi năm năm, rốt cục đại thù được báo!” khóe mắt của hắn cũng theo súc động。

“phụ tử nghiệt súc hại chồng ta, chết chưa hết tội,” Nhu Phu Nhân bỗng nhiên lên giọng, “nếu có kiếp sau, ta nhất định muốn giết người, giết Đường Linh, bằng nhau chó cạy gần nhà, gả cạy gần chuồng Lương Sơn Phù!”

Cái này như là một đạo mệnh lệnh, truyền vào Kim Tịch trong tai, hắn biết đây là mẹ nhắc nhở!

Tất cả mâu thuẫn hóa thành hư không, hắn kiên định tín niệm, vô luận như thế nào, mặc kệ phát sinh cái gì đáng sợ thật đáng buồn sự tình, cũng muốn tu thành ngũ hành thuật, thực hiện mẫu thân nguyện vọng……

Ba một tiếng!

Hắc Minh Tân dương tay quật Nhu Phu Nhân một cái bạt tai!

Nhu Phu Nhân không có chột hiện, nàng biết muốn tránh cũng tránh không thoát。

Cái này một cái bạt tai, lệnh trong rương gỗ Kim Tịch dường như ngũ lôi oanh thông thường, tôn quý như thế mầu thân, bị súc sinh ấu đả, khiến cho hấn trọn đời đều đang đuổi giết Hắc Minh Tân, đồng thời có thêm, là cả Thiên Âm phái!

Hấn thấy mầu thân thông dong chịu chết, cũng không cầm giữ được nữa, nhấc chân đạp ra rương gỗ người điên thông thường lao ra nhà gỗ, ở Nhu Phu Nhân trong tiếng kêu sợ hãi đánh về phía cừu nhân giết cha Hắc Minh Tân。

Hấn phiêu bay lên, mang đủ rồi tứ hạnh tứ hạnh cương khí, một tia ý thức đánh úp về phía Hắc Minh Tân。

Không trung, làm như bay tới dị thanh, phong đạo trong mấy con ruồi muỗi trong nháy mắt hóa thành không có!

“ngươi! Ngươi……” Nhu Phu Nhân than ngà xuống, nàng biết Kim Tịch xuất hiện không thể nghi ngờ là chịu chết, càng làm nàng tuyệt vọng là, Cơ Mộ Phi cũng theo truy chạy ra。

Hắc Minh Tân căn bản không tuân theo, Kim Tịch phát ra hành khí đạt được, hấn áo vải phản phật một tiếng phiêu hướng phía sau, thân thể lại không hề động một chút nào, theo dương tay phát sinh một đạo chưởng phong。

Kim Tịch thân thể còn ở giữa không trung, chợt thấy đưng nói rất nặng nề, phác thông một tiếng hạ xuống, khoe miệng cắt ra tia máu。

“lưỡng thẳng nhai con, coi như ngươi chôn cùng!”

Hắc Minh Tân tay phải theo gió lên。

“dừng tay!”

Kim Tịch nổi giận gầm lên một tiếng, vô luận như thế nào cũng không thể nhượng mầu thân và Cơ Mộ Phi lúc đó bị chết, dưới tình thế cấp bách nhớ tới Hóa Tiên đại sư, lớn tiếng quát:

“Hắc Minh Tân lão cẩu, ngươi đem mẹ ruột của ta cùng muội muội vây ở chỗ này, ta bắt một vật cùng ngươi trao đổi。”

“đồ hỗn hào, thiên hạ vật gì có thể có nhi tử của ta trọng yếu?!”

“Tứ Phương Tôn!”

Hắc Minh Tân nghe được ba chữ này, Mãnh rơi xuống bàn tay, nghiêm ngặt nhìn quát hỏi:“Tứ Phương Tôn ở nơi nào?”

“há là ngươi người bậc này có thể nghe được?” Kim Tịch chỉ có thể kéo dài thời gian, như luận như thế nào cũng muốn bảo trụ mầu thân cùng Phi nhi tính mệnh, tìm không được Tứ Phương Tôn cũng tốt tìm được cái kia Hóa Tiên đại sư, cầu xin hấn cứu rồi hai người,“ta biết Tứ Phương Tôn ở Côn Luân Sơn địa phương nào, chỉ là đường xa xa xôi, hiểm ác đáng sợ trùng điệp, ngươi cho thời gian của ta, ta bắt Tứ Phương Tôn thay người……”

“nói bậy, ngươi thẳng nhai con cái nào hiểu được cái gì là Tứ Phương Tôn?”

“ta bắt mầu thân cùng muội muội tính mệnh đảm bảo, tìm không được Tứ Phương Tôn, nào còn có mặt mũi sống trên đời?”

Hắc Minh Tân suy nghĩ khoảng khắc, cuối cùng là không chịu nổi mê hoặc, cho dù là giả cũng muốn các loại, cao giọng nói:“Thiên Âm phái người nghe, ta đã tuổi tác không nhỏ, hiện tại đã tìm được cừu nhân, mấy ngày sau muốn lên vào nhị trọng Chân Giới, các ngươi phong bế căn này đình viện, trong vòng năm năm không thấy được Tứ Phương Tôn, sẽ đem hai người chém thành muôn mảnh……”

“là, chương môn!”

Kim Tịch đứng lên ôm một cái Cơ Mộ Phi, ôm một cái Nhu Phu Nhân, trừng hai mắt nhìn xuống nước mắt。

“đem Phi nhi mang đi……” Nhu Phu Nhân một số gần như cầu xin。

“nuông ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ tìm được Tứ Phương Tôn, nhất định sẽ cứu các ngươi đi ra ngoài, Phi nhi không có tu vi, đi ra ngoài biết nguy hiểm hơn, không sợ, còn có Báo Ninh Nhi……”

Cơ Mộ Phi khóc không ra, vừa thấy Kim Tịch muốn đi, gấp đến độ thẳng giậm chân。

“nha đầu ngọc, rất ở chỗ này chờ, không ai thêm lấy lời nói, ca ca muốn ngươi!” sắp chia tay, Kim Tịch vẫn không quên hù lộng Cơ Mộ Phi một cái。

Chỉ là, Cơ Mộ Phi lại tưởng thật。

Nàng gạt đầu không ngừng, thật nhanh biến mất nước mắt。

Từ đó, tiêu ở bị Thiên Âm phái khống chế, cô cháu hai người cũng không còn cách nào bước ra nửa bước; Hắc Minh Tân sớm đã đạt được tu chân Dung Thông cảnh, vì tìm kiếm Nhu Phu Nhân ước chừng chờ năm năm; mấy ngày sau, hấn thẳng vào nhị trọng Chân Giới tọa ững ba nghìn thọ mệnh, tiếp tục tu hành chờ đợi từ đem Tứ Phương Tôn dẫn vào Chân Giới, thực hiện đánh đắm linh thiên hạ hùng tâm。

Chân Giới bên trong cùng sở hữu bát trọng, một ngày lên thăng lên nặng nề Chân Giới, dưới trọng chân giới thi pháp khí tràng sẽ gặp biến mất, nói cách khác, ở Chân Giới bên trong thân ở cao trọng chân giới người tu hành, tuy là có thể tiến nhập hạ tầng, nhưng không cách nào nữa sử dụng chân khí 。

Tu hành tiến nhập nhị trọng Chân Giới tròn ba năm sau, nếu trở lại Phàm Giới, thọ mệnh cùng cấp người phàm, vô luận Chân Giới tu thành cảnh giới cỡ nào, trở về sau đó tu vì trở về hai kỳ tu, nếu đã ở Chân Giới siêu việt trăm năm, không cách nào nữa phản hồi Phàm Giới, bằng không lập tức hồi phi yên diệt 。

Chỉ có trong truyền thuyết Tứ Phương Tôn, có thể bài trừ tầng hai tới cửu trọng chân giới cầm cố!

Theo như đồn đãi, kiểm giữ Tứ Phương Tôn, lập tức đưa tới hàng vạn hàng nghìn khí tràng, tùy ý đi tới đi lui mỗi bên trọng Chân Giới thi pháp, bất luận cái gì tầng giai đều có thể sát nhân, vô luận sau này Người nào lại tu hành, chỉ có thể bài nhập môn phái này phía dưới 。

Nếu là như vậy, Thiên Âm phái thì trở thành thiên hạ duy nhất 。

Thiên Âm phái tổng đường bên trong, chúng Phó chương môn 、 phân đường chủ nhao nhao tới rồi chúc, ngồi nghiêm chỉnh ở dưới đài, đồng thời nghe Hậu chương môn Hắc Minh Tân phân phó 。

“ngày mai, bản chương môn liền lên thăng Chân Giới, ở nơi nào một bên tu hành, vừa chờ lấy chư vị!” Hắc Minh Tân suy ngẫm râu bạc trắng, thuận thế gây khó dễ một chút khỏe môi nốt ruồi son, theo mẹ của hắn nói, đó là một viên đại phú đại quý cát nốt ruồi 。

“chúc mừng chương môn!” tá hữu hai hàng Thiên Âm phái thủ lĩnh cùng kêu lên khen tặng 。

“ta Thiên Âm phái mặc dù không có Không Nhưng phái không lồ, có ở lưng son vùng riêng một ngọn cỏ, ta tin tưởng ngày sau nhất định sẽ phát dương quang đại, thắng được Không Nhưng; từ hôm nay trở đi,” hắn tung một cái mũi, theo như lẽ thường đem, nếu là con hắn không có bị Nhu Phu Nhân giết chết, lúc này chắc là kỳ tử liền Nhâm chương môn,“Thiên Âm phái chương môn từ lên ty đảm nhiệm……”

“chúc mừng chương môn mới 。”

Đặng Tư Lập Tức đứng dậy, vóc người hơi gầy, mắt nhỏ lông mày ngắn, hắn năm nay chỉ có ba mươi lăm tuổi, là Hắc Minh Tân đặc ý nhất đại đệ tử, hướng về phía đám thuộc hạ thoáng thi lễ, trên mặt không có có mỉm cười, bất quá mọi người sớm đã thói quen 。

Sau khi mọi người tán đi, Hắc Minh Tân bắt đầu cùng lên ty mật đàm 。

“vô luận oa thăng nhóc nói chân giả, ngươi nhất định phải giữ bí mật, miễn cho gây nên Hôn Đan cùng Không Nhưng chú ý của 。” Hắc Minh Tân mắt xéch hướng về phía trước khoi mào 。

“tuân mệnh!” Triệu Tị đáp 。

“nếu như Kim Tích bắt được Tứ Phương Tôn, lập tức đưa bọn họ nhất định giết chết, năm năm sau đợi không được, liền đem Nhu Phu Nhân cùng nữ oa kia giết chết, vì nhi tử của ta báo thù; nếu có thể thu được Tứ Phương Tôn, lập tức chạy tới Chân Giới giao phó với ta!”

“đệ tử minh bạch, chỉ là Lưng Son Phủ cùng Không Nhưng bên kia có thể hay không khó cho chúng ta Thiên Âm?”

“ha ha, có Tứ Phương Tôn, số lượng bọn họ cũng không dám!”

“sư phụ nói là!”

Hắc Minh Tân bỗng nhiên suy ngẫm đứng lên, một lát mới vừa rồi mỗi chữ mỗi câu nói rằng,“theo như thương tộc chi thị, mỗi bên môn phái、 bộ tộc đã nằm ở đợi chiến đấu trạng thái, vì sao đột nhiên vừa không có âm tín?”

“đệ tử cũng đang suy nghĩ, có phải hay không nơi nào ra nhiễu loạn, nói chuyện cũng tốt, chúng ta cũng phải làm tốt quyết định của chính mình……”

.....

Vài ngày sau, Báo Ninh Nhi phương mới về đến lưng son, đột nhiên phát hiện như thế tình trạng thần thức không ngớt, nàng có thể tự do xuất nhập tiểu ở, nhưng không còn cách nào coi ra Thiên Âm phái quản khống; mất đi Kim Tích, Báo Ninh Nhi không thể làm gì khác hơn là bắt đầu lại tu hành, vạn nhất ngày nào đó xuất hiện đột biến, cũng tốt chiếu cố giúp đỡ Nhu Phu Nhân cùng Cơ Mộ Phi hai cái này không rảnh người có võ công 。

Nhu Phu Nhân nán lòng thoái chí, quyết ý rời xa tu hành, chỉ cần Kim Tích hảo hảo sống sót liền cảm thấy mỹ mãn 。

Kim Tích, không có một tấm 《ngũ hành thuật》, bước trên tây bắc mà đi đường 。

Sau ba ngày, hắn đạt được dưới chân núi Côn Lôn, nhưng là trước đài nhìn lại, ở đâu có đường?!

Núi xa trắng như tuyết, vách đá không ngờ, căn bản không nhìn thấy phần cuối, nhưng là theo Hóa Tiên đại sư nói, còn muốn đi về phía trước mười dặm!

Trong miệng hắn thần tôn, có phải hay không Tứ Phương Tôn?

Hắn đến tốt cùng ở nơi nào?

Là lập tức chạy tới đỉnh núi Côn Lôn, hay là chờ ở chỗ này sau khi Hóa Tiên đại sư?

Kim Tịch uể oải tốt cùng, tìm được một chỗ tảng đá ngồi xếp bằng ngưng thần, nơi này cách Kim Thôn rất gần, nhưng là nào còn có mặt mũi mặt trở về thấy thôn trường, thời khắc này Cơ Mộ Phi —— hắn cháu gái đã bị người khác cầm!

Bỗng dưng, hắn nghe góc núi bên ngoài vang lên tiếng huyền ảo thanh âm, đó là hỗn loạn tung bùng tiếng chém giết, làm rống giận cùng kêu đau, nhất định là giữa bộ tộc truy sát! Khi thời gian hạ khắc những năm cuối, các nơi bộ tộc rục rịch, nhao nhao đánh hơi đến thương tộc cường đại quật khởi mùi vị, tranh đoạt địa vực, nhân khẩu trở thành tự vệ đường ra duy nhất。

Đột nhiên, xa xa truyền đến một tiếng cô gái kêu rên!

Tác giả cầu cổ động vé tháng

Nếu như cảm thấy tàu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16 : Băng Uyển Nhi

Ngự Long Cửu Thiên

Tuy là mưa dầm thấm đất tư không kiến quán, một tiếng thống khổ Ai rống làm cho Kim Tịch đột nhiên nghĩ tới mẫu thân Nhu Phu Nhân。

Hắn bỗng nhiên nhắc tới khí mạch chạy như bay, không phải khắc liền gần sát chém giết nơi, trước mắt đã một mảnh hỗn độn, mấy trăm tên bộ tộc binh sĩ đang ở truy kích vây giết một đám trốn chạy suy tàn người。

Bại Tộc trong đám người, một cô gái đang ôm một cổ thi thể, khóc hét to tàn sát tên, mặc cho dựa vào bản thân binh sĩ lôi kéo không chút nào tái khởi thân, ranh giới binh sĩ liền bị lính địch chém giết, trong tay thạch Qua、trường mâu từng nhánh rơi xuống đất……

Đó là nữ nhân mẹ của đứa bé bị địch Tộc binh sĩ sát hại!

Kim Tịch huyết dâng trào, hét lớn một tiếng hướng chạy tới, nhặt lên hơn mười cái vũ khí kẹp ở dưới nách, hơi chút khuất thân ngưng tụ trong cơ thể tảng ba tư hạnh tứ hạnh khí độ, lại tựa như đem toàn bộ phần nộ rót vào không có mắt đồ gỗ thạch tiêm。

“giết ——”

Thân thể hắn một cái Dương mở hai cánh tay, hơn mười trường mâu、thạch Qua vù vù đâm thẳng đi ra ngoài。

Bá xoát……

Vũ khí như là kẹp theo lệ phong hoa phá trường không!

Xi xi……

Nhánh nhánh vũ khí bắn vào gần tới lính địch thân thể, nhất hai người trước mặt cánh bị trường mâu xuyên thấu!

Gào khóc một mảnh buồn bực hô, mười mấy người ngã nhào xuống。

Phía trước lính địch nhao nhao sùng sốt, cước bộ chậm chạp đình trệ, Kim Tịch thấy phía sau nữ hài bên người binh sĩ chỉ còn lại có hai mươi, ba mươi người, vội vã hô một tiếng nói:

“nhANH, các ngươi chạy mau!”

Lính địch trận truyện sau dài tiếng:“giết Băng Lịch quận chúa Băng Uyển Nhi, tộc trường thật to có thưởng, một người cũng không thể lưu lại!”

Kim Tịch vừa nghe đây là muốn chém tận giết tuyệt, vô luận ai đúng ai sai, sát hại người khác mẫu thân chính là tội không thể tha thứ, nghĩ tới đây lần nữa cuộn cuộn nổi lên một bó vũ khí, động thân phát ra 。

Lần này, không có nghe thấy bất luận cái gì tiếng kêu gào thanh âm!

Hoành ám sát đi ra thương Mâu giáo giống như là đụng phải mềm nhũn vô hình bình chương, tiêm ngọc đầu, trên nửa đường nhao nhao rơi xuống đất 。

Không tốt!

Đây là địch Tộc thủ lĩnh phát ra chiêu thức, vô căn cứ cấu trúc khí tràng bình chương, vô luận tu đắc cái gì, chỉ ít đột phá một tầng cảnh giới!

Bị gọi Băng Lịch Tộc bên này đám binh sĩ thấy cứu giá người cũng là cương sừng sờ tại chỗ, lập tức ý thức được tai nạn đã tới, lần thứ hai cuốn tới, một tên binh lính lôi kéo Kim Tịch tay đau khổ cầu xin:

“vị này anh hùng, tộc trưởng cùng phu nhân toàn bộ gặp rủi ro, cầu người mau cứu nhà của ta quận chúa, mau dẫn nàng đào tẩu!” nói xong, hẩn quơ vũ khí reo hò, suất lĩnh binh lính còn lại vọt tới trước 。

Lấy cái chết làm rõ ý chí!

Kim Tịch biết cô nương kia chính là quận chúa Băng Uyển Nhi, không dám dừng lại lâu, xoay người sang chỗ khác một bả bút lên như trước nước nỏ Băng Uyển Nhi nhanh chân chạy 。

Hắn là Kim Thôn chạy nhanh nhất người, tuy là cô nương cẩn thận mỗi bước đi, tuyệt vọng nhìn chăm chăm xa xa mẫu thân thi thể, nhưng là dưới chân cũng không so với Kim Tịch chậm 。

Phía sau, đã không có thanh âm chém giết, Băng Lịch Tộc lực lượng cuối cùng bị địch Tộc tiêu diệt 。

Tê tê tê!

Kim Tịch chợt nghe phía sau truyền đến khê kêu thanh âm, nhất định là thủ lĩnh phát sinh phá không chương khí, hẩn lập tức ôm lấy Băng Uyển Nhi đưa nàng lạc hướng trước người, nín thở chống lại tức sắp đến đẳng khí 。

Đông!

Nhất thanh muộn hưởng, một gió mạnh nện ở Kim Tịch sau lưng của, có lẽ là tướng địch kinh thị trốn chạy thiếu niên, còn nữa khoảng cách quá mức xa xôi, lệ khí trực tiếp đem Kim Tịch cùng Băng Lịch quận chúa cuộn cuộn nổi lên, đẩy về phía trước ra mười mấy trượng, mà Kim Tịch không mất một sợi lông, hẩn chính là tứ hạnh tứ hạnh tăng ba ngũ hành đệ tử!

Phác thông một tiếng, hai người ngã trên mặt đất 。

Lúc này, Kim Tịch chỉ có qua loa mà nhìn liếc mắt nhìn cô nương, tuổi tác cùng mình tương xứng, vóc người thon dài, sớm đã lộn xộn có hứng thú, sau đầu tóc đen tuyền mát, sắc trắng nõn thuần non gò má, kiều mĩ cao đẹp, mượt mà đôi má trên dính điểm một cái giọt lệ, đây là Kim Tịch gặp qua đẹp nhất nhất nữ tử, trong chốc lát có chút ngu si 。

Băng Uyển Nhi!

Băng Uyển Nhi không nói gì, một cái thân nhảy dựng lên, triển khai tay kéo bắt đầu Kim Tịch trốn nữa 。

Vừa nhìn động tác của nàng biết là cũng là thân mang tu vi người 。

Kim Tịch thấy nàng không mục đích gì, lật tay một cái bắt được cổ tay của nàng, chiết thân chạy về hướng bắc, đỉnh núi Côn Lôn phải đi, có thể tuyệt không có thể mang một Quận chủ nhân gia đi vào, làm không cẩn thận biết tổng táng tánh mạng của nàng 。

Kim Thôn!

Hẩn mang theo Băng Uyển Nhi bắt đầu hướng Kim Thôn trốn chết, chỉ có thể đưa nàng giao cho lão thôn trưởng chiếu cố, sau đó sẽ đi Côn Lôn 。

Địa hình nơi này hẩn tương đối quen thuộc, rất dễ dàng liền thoát khỏi truy binh chạy vào trong một ngọn núi 。

Kim Tịch miệng lớn thờ phỉ phò, xoa một chút trên mặt lặn xuống mồ hôi, đi tới một chỗ khe nước liền phùng thủy bệnh tiêu khát, thuận liền đối với Giản Thủy làm một chút tóc, rửa mặt một chút lên dơ bẩn, lại nâng lên một ngụm thủy đi tới Băng Uyển Nhi trước mặt, ý bảo nàng uống một chút thủy 。

Cô nương hai mắt vô thần, thẳng ngơ ngác nhìn chăm chăm xa xa, chậm rãi lắc đầu 。

“ngươi tên là Băng Uyển Nhi?” Kim Tịch biết nàng khổ sở, cũng tìm không được thích hợp câu hỏi 。

Băng Uyển Nhi gật đầu 。

Hắn đang đợi cô nương câu hỏi, có thể là đối phương không chút nào ý lên tiếng 。

“oh, ta gọi Kim Tịch,” hắn chợt nhớ tới Cơ Mộ Phi, nếu như nàng ở, nhất định lại là tự hào giới thiệu Kim Tịch tên, liền học Cơ Mộ Phi khẩu khí nói rằng “Ngũ Hành Chi Kim, Bán Đa Chi Tịch 。” nói xong, trong lòng không tự chủ nổi lên chua xót 。

Băng Uyển Nhi lại là gật đầu chưa lên tiếng 。

Câm điếc? !

Đẹp mắt như vậy cô nương không sẽ là câm điếc! Kim Tịch thầm nghĩ 。

Hắn thấy Băng Uyển Nhi thủy chung nằm ở đang thờ người, cân nhắc hồi lâu cũng không có tìm được an ủi chữ, liền cũng tiêu tan lại nói chuyện ý tưởng sắc mặt âm đạm xuống, phía sau núi tiểu ở dưới, mẫu thân cùng Cơ Mộ Phi nhưng bị nhốt cầm lấy, trong vòng năm năm tìm không được Tứ Phương Tôn, các nàng sẽ có nguy hiểm tánh mạng 。

Kim Tịch bắt đầu đả tọa tu luyện 。

Ngũ hành thuật đệ ngũ cảnh Nguyên Hóa trước đây, chỉ có thể thao túng trong cơ thể hành khí thi triển công pháp, không còn cách nào điều động thân ngoại thiên địa nguồn năng lượng khí độ 。

Kim Tịch tu vi trước mắt là tứ hạnh tứ hạnh ba tầng, có thể hấp thu ngoại giới thiên địa nhật nguyệt thậm chí là thực vật linh tức tới tâm bồ chân khí trong cơ thể giá trị 。

Nhưng là, hắn phát hiện vô luận như thế nào dẫn đạo, hút vào khí ngũ hành vừa mới đạt được trong cơ thể liền tứ tán mà bay, một nước lửa thổ đối ứng tứ đại mạch hệ mười hai khí quan cùng với ba đan điền làm như thực đủ thủy ăn no thông thường, không chút nào lại tiếp thu ngoại lai linh khí, bầy biện ra bành trướng bác bỏ trạng thái, trong cơ thể cất giữ độ không phải mở rộng, ngũ hành tu liền đình chỉ không tiến 。

Hắn bỗng nhiên nghe Băng Uyển Nhi khe khẽ thở dài 。

Chắc là lên đường tín hiệu 。

Kim Tịch nhảy xuống tảng đá, ý bảo Băng Uyển Nhi theo chính mình đi về phía trước, mục đích tự nhiên là Kim Thôn 。

Mất thấy đạt được làng sát biên giới, Băng Uyển Nhi bỗng nhiên dừng bước không tiến lên, thẳng ngơ ngác nhìn chăm chăm trước mặt; Kim Tịch cái này mới lấy lại tinh thần, về phía trước nhìn lên, chỉ thấy một người bò tới trong bụi cỏ cái mông thật cao quyết, tùy thời chuẩn bị trốn chạy tư thế, thỉnh thoảng lại còn hơi rung nhẹ một cái làm như không chịu nổi cái mông trọng lượng 。

Kim Tịch cảm thấy buồn bực, Kim Thôn có cái gì có thể rình coi, liền lặng lẽ đi ra phía trước một bả vỗ vào người kia trên mông 。

“má ơi, đại gia tha mạng, tha mạng ……” người nọ kinh hồn xuất khiếu, lập tức cuộn thành một đoàn run rẩy, hai tay ôm lấy đầu, hai chân không ngừng đá đạp, trong quần rất nhanh nhiễm ẩm ướt, lại bị dọa đá ra quần dưới!

“tam thúc? ” Kim Tịch nghe thanh âm sợ ra giật mình, đây là Kim Thôn nổi danh người nhát gan 。

Tam thúc lập tức rũ xuống cánh tay, gầy trơ cả xương, con mắt lõm xuống thật sâu xuống phía dưới, thời khắc chuẩn bị kinh hô một tiếng đáng dáp, “Kim Tịch? ” hắn tròn to hai mắt lập tức ụp khuất, “ngươi tại sao trở lại? ”

“tam thúc, ngươi ở nơi này trộm nhìn cái gì? ”

“ừ,” tam thúc lại che miệng khò thành tiếng, chợt phát hiện Kim Tịch phía sau đi tới một vị cô nương, lập tức ngồi chồm hỏm lên tới kẹp chặt chân, để tránh khỏi bị người nhìn thấy phát hiện ướt xiêm y, chúi chúi con mắt nói tiếp, “cháu của ta lại có tiểu nương tử! ”

“nàng, nàng không phải, chỉ là một câm điếc,” Kim Tịch nhỏ giọng nói rằng, “thôn trưởng đâu? ”

Tam thúc hé miệng nhúc nhích nửa ngày cũng không nói ra nói, còng lưng ngón tay chỉ hướng làng phượng hướng 。

Kim Tịch lúc này mới đẩy ra thảo bị nhìn sang, nhất thời mao cốt tung nhiên!

Trong thôn phòng ốc đại đa số sụp đổ tồn tại, sản trồng trên nhánh bắt đầu đình đình trưởng bông, chung quanh du đảng cầm vũ sĩ binh, một người thôn dân cũng không có, rất hiển nhiên Kim Thôn đã bị dị tộc chiếm đoạt 。

“người đâu? ! ”

Kim Tịch một bả kéo qua tam thúc, dự cảm đến chừng tai nạn đi tới sợ hãi 。

“Kim Thôn đã bị Phong Thác Tộc chiếm lấy, Tộc binh cũng đều bị bọn họ giết chết, các thôn dân chết chết, chạy đã chạy …… ta nhát gan, sẽ tùy thôn trưởng chạy, nhưng là hắn nói trong thôn nhà trong lòng đất chôn bảo vật, nhất định phải ta tới trộm, nhưng là ngươi xem một chút, ngươi xem một chút, làm sao trộm a? ”

“bảo vật gì? ”

“ trong thôn vẫn truyền xuống, nhất kiện là cái gì thuật, thôn trưởng cho cha ngươi, nhưng là mất đi âm tín; một kiện khác là cái gì Phù” tam thúc chợt thấy cô nương gần sát, không dám nói nữa 。

“ Phong Thác Tộc” Kim Tịch nghiêng răng nghiêng lợi!

“ ân? ” Băng Uyển Nhi kinh hô thành tiếng 。

Kim Tịch nhìn nàng phần nộ bi thương biểu tình lập tức minh bạch vài phần, hỏi dò:“ có phải hay không truy giết các ngươi cũng là Phong Thác Tộc? ”

Băng Uyển Nhi lại là bỏ ra hai hàng nước mắt, khẽ gật đầu 。

Tam thúc xem ra là không hề tâm tình đàm luận cái đề tài này, giật nhẹ Kim Tịch nói rằng:“ ngươi đi ra ngoài tập võ, nếu đã trở về, cũng có chút kỹ năng, ta cho ngươi biết, đầu thôn có một con cầu, chốc lát nữa ta bắt tăng đá đùa hấn gọi gọi, ngươi nhân cơ hội từ nhà thôn trưởng hậu viện”

Suru!

Kim Tịch tròng hai mắt phi thân nhảy lên nhằm phía làng, hấn cấp cho thôn nhân báo thù!

Sau đó, Băng Uyển Nhi cũng là chạy nhanh tới, từ bên hông rút ra một đầu dài Trượng, Trảm Yêu Trượng! Thân trượng ó vàng, quanh co khúc khuỷu làm đẹp lồi lõm, một đạo hoàng quang lóe ra ra 。

Tam thúc lại là má ửng một tiếng, nằm sấp trên mặt đất, cái mông quyết được còn hơn hời nẩy nữa cao 。

Bỗng nhiên, hấn tiêm gậy móng xuống phía dưới đề một cái đứng lên, quyết miệng dứt khoát đẩy ra một chi, đi ra bụi cỏ!

Hấn thấy Kim Tịch khoát tay, xa xa thủ vệ binh thân thể trực lăng lăng phiêu hốt, bị tay thợ săn bắn trúng thương Tước giống nhau về phía sau bay đi trực tiếp đánh vào bên trên tường, óc vỡ toang một mạng quy thiên 。

Cái kia bé gái trong tay khom côn đảo qua, căn bản không dừng tới xông tới sĩ binh, hai người liền ôm bụng phốc phốc ngã xuống đất, dậm chân chết!

Tam thúc lập tức xiết chặt nắm tay, dưới chân bước chân cũng nhanh chóng đứng lên, hồn nhiên không cảm giác háng chỗ vẫn là ướt 。

Lại là một đám binh lính quơ vũ khí reo hò lao tới, tam thúc hơi hơi do dự một cái, vẫn là khẽ cắn môi hướng Kim Tịch đi tới, hơi vừa mất thần, lại đi nhìn lúc chỉ thấy Kim Tịch cùng nữ oa kia lưng tựa lưng đứng cùng một chỗ, bên người dường như nổi lên gió xoáy cùng địa chấn thông thường, một mảnh Tộc binh bùng tiếng nói, hoặc là đề xuống bụng dưới, hoặc là phản ứng gì cũng không có, nhao nhao bỏ quỳ xuống, lại cũng mất thanh âm!

“ từ đâu tới tiểu tặc từ! ”

Hồng thanh chợt nổi lên, chấn động khắp nơi, một cái tráng hán hướng về phía Kim Tịch chạy vội tới, tam thúc không khỏi giơ tay lên che lỗ tai, đưa ra đùi phải lại rụt trở về

Tác giả cầu cổ động vẽ thán

Nếu như cảm thấy tàu chương viết phần khích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu thán cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17 : Thiên Thần Phù

Ngự Long Cửu Thiên

Vù vù!

Trấn thủ Kim Thôn một dãy Phong Thác Tộc Tiểu Đầu Mục song chưởng huy động, lập tức phát sinh lưỡng đạo khí lực phân biệt đánh úp về phía Kim Tịch cùng Băng Uyển Nhi, xẹt qua một chỗ góc nhà lúc, sụp đổ một đoạn 。

“cẩn thận!”

Băng Uyển Nhi đột nhiên lên tiếng 。

Kim Tịch sững sốt, mở thân né qua chường phong thấp giọng hỏi:“ngươi không phải câm điếc?”

Băng Uyển Nhi khuôn mặt một xấu hổ lập tức lại trầm xuống, kiêu quát một tiếng đón lấy đầu mục chạy lên đi, hai trượng có hơn Mãnh dừng thân từ dương bắt đầu Trảm Yêu Trượng rung ra hiên hách tiếng gió thổi!

Băng Lịch Tộc là phương bắc thượng đế Chuyên Húc thủ hạ thủy thần huyền minh hậu duệ, sau lại từng bước diễn ra băng Thị bộ tộc; huyền minh là mặt trăng chi thân, Trảm Yêu Trượng còn lại là huyền minh chạy tới trấn thủ phương bắc thiên đình trước di truyền lại vũ khí, từ bắc thiên chí âm Trảm mộc sở tạo, nạp thiên địa chi Âm, tập tứ hải chi Trạch, vốn có cường đại giết chết năng lực 。

Kim Tịch chợt thấy Băng Uyển Nhi trong tay tiên Trượng tàn mát ra khí băng hàn, chợt kích thích tâm u chân khí, can đảm vì chiếu, phát ra tinh khiết hành hòa khí!

Phát câu hạ thủy!

Hòa thủy thuật, đó là ngũ hành thuật tám Cung tới còn chiêu pháp, lúc này mặc dù bước đi không đồng nhất, cũng không phải một người phát ra khuyết thiếu phối hợp, nhưng cũng có tám Cung pháp thuật bộ phận phân uy lực 。

Hòa ức phối tràng, thủy chế tâm huyết 。

Tiểu Đầu Mục không chút nào đem hai cái tiểu oa nhi để vào mắt, hai chân điểm một cái lơ lửng thân, đón lấy lưỡng đạo cương khí hướng tương quá tới, thuận thế thi xuất toàn thân chân khí, quyết ý nhất chiêu đánh gục đứng ở trước mặt nhất Băng Uyển Nhi 。

Kim Tịch thấy Băng Uyển Nhi không chút nào né tránh ý tứ, ám kêu không tốt, thả người nhảy hướng trước người của nàng, ngừng lại nội lực che đánh tới cương khí 。

Chớp mắt cơ hội!

Lái nhai! Phốc ——

Tiểu Đầu Mục bị nước lửa hòa vào nhau chân khí bắn trúng, mập nặng thân thể ngã xuống, cổ họng phát sinh dị thanh, ngay sau đó phun ra một vũng máu, tay đè ở bộ ngực ho khan kịch liệt, gương mặt đột nhiên biến thành màu tím bầm 。

Bên này, Kim Tịch chợt cảm giác được phía sau lưng một hồi đau nhức, lực lượng cường đại thúc đẩy hấn mất đi cân bằng, thân thể cách mặt đất chỉ tề đẩy ra Băng Uyển Nhi, thỉnh thoảng một tiếng đánh vào trên tường đạn rơi xuống 。

Băng Uyển Nhi tay nâng Trượng rơi, đầu mục thiên linh đánh rách tả tơi phủ phục xuống đất mà chết!

“ngươi có không có thương tổn được?” Băng Uyển Nhi cúi người kéo Kim Tịch 。

“không có việc gì, nhanh đi nhà thôn trưởng trong!” Kim Tịch xoay vặn eo, thấy còn có thể hành động, lập tức chạy tới nhà thôn trưởng trong 。

Lúc này, tam thúc cũng sai bước chạy tới, rất nhanh ở nhà thôn trưởng bếp phía dưới đài phòng trong đất đào móc ra một vật, là một kiện hình tròn tiểu huy chương đồng, trên có khắc “thiên thần” hai chữ 。

“thôn trưởng có hay không nói vật này là làm gì?”

“không biết,” tam thúc như đinh đóng cột đáp,“thôn trưởng cùng ta đều đã tuổi già, thứ này liền giao cho ngươi, trong thôn ngươi có tiền đồ nhất, coi như là thôn trưởng ở nơi này, cũng nhất định sẽ bằng lòng, chờ ngươi trưởng thành chính là Kim Thôn ……”

Tam thúc đem thôn trưởng hai chữ nuốt xuống, làng cũng bị mất, đâu còn tới thôn trưởng 。

Đột nhiên, bên ngoài truyền đến một hồi rống lên một tiếng!

Kim Tịch cùng Băng Uyển Nhi đồng thời kinh ngạc lên tiếng, chính là truy sát Băng Uyển Nhi chính là cái kia Phong Thác Tộc thủ lĩnh 。

“chạy mau, là gió hướng hồ chính là thủ hạ!” Băng Uyển Nhi kéo Kim Tịch cùng tam thúc liền hướng bên ngoài chạy 。

“Bá Hầu đại nhân, bọn họ ở nơi nào!” binh sĩ rốt cục phát hiện trốn chạy ba người 。

“truy!”

Kim Tịch biết đầu không lại cái này Bá Hầu, dưới chân hơi vừa dùng lực, phù phù một tiếng tam thúc tè ngã xuống đất, đừng nói hấn đã hơn năm mươi tuổi, chính là một tiểu tử cũng theo không kịp Kim Tịch Băng Uyển Nhi hai người 。

Mắt thấy truy binh gần sát, tam thúc té hướng lẫn nhau phương hướng ngược lại nhào qua, trong miệng khàn giọng lên tiếng: “Tịch nhi đi mau, cấp cho Kim Thôn không chịu thua kém!” tuy là dùng hết toàn lực, trong thanh âm vẫn là lộ ra sợ hãi run rẩy, bản thân hẳn chính là trong thôn kẻ nhất gan nhất.

Không có những biện pháp khác!

Kim Tịch lùi Bằng Uyển Nhi cuống quýt chạy trốn, hẳn liên tục về phía sau quay đầu, thấy tam thúc hoa chân múa tay vui sướng qua quýt đường hoàng lầy, tựa hồ muốn ngăn cản nhào lên truy binh, động tác kia mặc dù không nhả, nhưng khi nhìn rất là đồ sộ.

Răng rắc!

Kim Tịch chợt nghe trong dự liệu nhưng vẫn là rộn cả tóc gáy thanh âm.

Bằng Uyển Nhi vội vã đi ban Kim Tịch đầu, nhưng là lúc này đã trễ.

Kim Tịch thấy cái kia Bá Hầu trường đao trong tay vừa mới hạ xuống, tam thúc toàn bộ bên phải cánh tay bị phách đoạn, cánh tay phải rơi xuống đất lúc ngón tay vẫn còn ở đông đưa! Theo, trường đao xẹt qua tam thúc trước cổ, hẳn héo rút rơi xuống đất

“a” Kim Tịch bỗng nhiên mất đi sự khổng chế, mở miệng rộng gào thét lên tiếng, vừa định trở về đi vòng vèo bị Bằng Uyển Nhi lôi kéo trở về, hai người lần thứ hai hướng trong núi bỏ chạy.

“đó là Bằng Lịch quận chúa, quyết không thể để cho nàng sống!” Bá Hầu lớn tiếng tru lên, dẫn dắt hơn trăm Tộc binh tiếp tục đuổi cầm Kim Tịch hai người.

Trong lúc nhất thời, Kim Tịch cảm giác được ngũ tạng lục phủ cuộn cuộn như nước thủy triều, muốn đi tu hành, lại đưa tới nhiều tàn hại, cho dù là buông tha, cũng giống vậy gặp lấy truy sát.

Bi thống lệnh cước bộ của hắn càng ngày càng thông thả, gấp đến độ Bằng Uyển Nhi mồ hôi lạnh trực hạ, nhả nước mắt lưng tròng.

“ngươi đừng quên rồi,” Bằng Uyển Nhi thấy truy binh càng ngày càng gần, bi thương lên tiếng, “ta là đã từng nhìn cha mẹ bị gió hướng hồ cùng bộ tộc của hắn sát hại”

Kim Tịch chợt ngừng kêu to, khổ sở mà đập ra ba chữ:

“xin lỗi!”

Bằng Uyển Nhi sớm đã không phân rõ không phải mồ hôi, không phải giọt lệ, cùng Kim Tịch hoảng hốt chạy bừa hướng sườn núi chạy đi.

Côn Luân Sơn bên trong, đã bị đầu mùa đông quét ngang, lạnh rung Tiêu vàng, gió núi cuộn cuộn nổi lên trập trập hí, phảng phất ở nắm kéo cũ kỹ dây đàn, làm người ta cảm thấy âm sâm sâm hàn ý, núi quả thối nát tàn mát ra tinh toan khí vị từng cổ một kéo tới, đè nén thở dốc; hơi không cẩn thận sẽ gặp đập phải sắc bén tiềm trên đá, sau đó phát sinh một tiếng thét kinh hãi, phứt chốc liền có đau từng cơn xông lên trái tim.

Sườn núi chỗ một khối trắng mòm đá trên, ngồi xếp bằng lấy một người, thật dài tóc đen quá gối mà thùy, thô dày lông mày nhướn lên, làm như phát hiện cái gì, hai tay chấp lại hai má hờ ra, bộ ngực chỗ một cổ, nhất thời bào mang rung, ngoài thân đăng xuất từng đạo khí sóng!

Hóa Tiên đại sư!

Trăm trọng bên trong, khí sóng không chỗ không kịp

Hắn dựng thẳng lên lưng cái lỗ tai, chậm rãi nhắm mắt lại, phảng phất ở ẩn đường trước sinh ra con mắt thông thường, ngoài miệng bắt đầu nam nam thì thầm:

“một đám binh sĩ, hai cái con nít, ngũ hành thuật, Trăm Yêu Trọng, thiên thần hai chữ? Đó là vật gì? Tiểu nhi muốn đi tìm Tứ Phương Tôn? ! Mặc kệ người tìm được tìm không được, lão phu đến giúp sấn người” hẳn làm như nghe được Kim Tịch đang nói chuyện.

Hóa Tiên đại sư hai mắt Mãnh trợn, thỉnh linh đứng thẳng lên, miệng rộng nứt ra cười ha ha:

“thà rằng tin người tìm được thấy!”

Dứt lời, hơi nhún chân lắc mình rồi biến mất, khối kia nham thạch chợt gãy!

Bá Hầu dẫn dắt binh sĩ lướt qua một đạo eo núi, phát hiện phía trước vách đá không ngờ, Âm thê thê quát lên: “bọn họ kiên quyết không trốn thoát được rồi, thực sự là trời cũng giúp ta” đình!

Trong thông đạo, Hóa Tiên đại sư lười biếng ngồi ở chỗ kia, làm như đã lâu vui vẻ đã tới, trên mặt kim lòng không đậu trán phóng tiểu ý, vài lần muốn tỉnh táo lại cũng chưa thành công.

“các hạ người phương nào, vì sao lan bọn ta lối đi?”

Bá Hầu lấy ra vũ khí, nhưng lại không dám tùy tiện hành động 。

“ vô danh không họ, các ngươi nhưng là đang đuổi theo người nào? ” Hóa Tiên đại sư dẫn đo dưới hàm râu đen, nhin không được lại cười một tiếng 。

“ hai cái phản tặc, mong rằng vị này tiên gia nhường đường, bằng không ……”

“ các ngươi cũng biết hai cái này oa chạy đi ngọn núi? ”

Đây là biết rõ còn hỏi, Bá Hầu ngăn ra không có hiểu rõ là có ý gì, chúng thủ hạ cũng là hai mặt nhìn nhau, không bày rõ ra nha, không đi ngọn núi còn truy cái gì 。

“ giết hần đi ……” trong đám người có người âm thầm lên tiếng 。

“ ha ha ha, ngày hôm nay lão phu rất cao hứng, hoàn toàn chính xác, tốt thống khoái! ” Hóa Tiên đại sư hầu như cười rơi nước mắt, giơ tay lên lau sạch một bả khốe mắt, thậm chí còn từ mảnh nhỏ quan sát một chút Hữu Vô dư mắt các loại tang vật, sau đó ở trên y bào chúi chúi, “ các ngươi có biết hai cái này con nít muốn đi làm cái gì? ”

“ lão nhân gia, tại hạ phụng mệnh truy sát phạm thủ con, mong rằng ……” Bá Hầu thấy lão giả thần thái thanh nhàn, vũ khí trong tay thấp kém nửa phần 。

“ ai ~” Hóa Tiên đại sư cắt đứt Bá Hầu lời nói, “ khó có được lão phu cao hứng như thế, giống như các ngươi nhờ một chút 。

lão phu nghe nói mới vừa mới vừa đi vào tiểu nhĩ là muốn tìm Tứ Phương Tôn, nếu đắc đắc đến bảo vật, tương lai nhất định cầm trong tay Phương Tôn bài bố thiên hạ, chỉ tiếc lúc này không hề tu vi, cho nên tạm thời không thể hướng thể nhân tỏ rõ, cũng không thể nhượng người biết bọn họ tiến nhập cái này Côn Luân Sơn; còn có, vô luận là Người nào muốn đi vào tầm bảo, lão phu đều phải giúp hiệp một phen 。

còn có ……”

Hóa Tiên đại sư chân thành mà nói, nói ra bí mật kinh người!

Bá Hầu hai mắt tròn tròn, mồ hôi lạnh chảy ròng! Tất cả mọi người nghe được, lão giả tuyệt sẽ không làm cho trước mắt biết những bí mật này nhân sinh còn!

Đôi khi, nghe bí mật cũng không phải một chuyện tốt, cho dù là bị ép buộc 。

“ trên! ” Bá Hầu thấy nhiều lời vô ích, vung tay lên phân phó thủ hạ ám sát Hóa Tiên đại sư 。

“ ha ha ha ——”

Hóa Tiên đại sư cười như điên 。

Chìm nổi gian, bầu trời chợt biến thành đen, như là nhân thể cảnh chi có mây trắng xa, gió lớn thổi ào ào kẹp theo loạn thạch cát bụi hướng Phong Thác Tộc truy binh cuốn tới!

Bốn phía cây cối ken kết bẻ gãy, sợ bảy chim bắt đầu, một con hoàng tước bản năng đủ thoát đi, như là đột nhiên phát hiện trước mắt khủng bố, cái cổ đuổi một cái tại chỗ bị sợ chết, ục ục rút xuống 。

Vô số bóng người!

Vô số cự chưởng bay ngang ……

Đây là người khổng lồ thái kiến vậy chém giết, cũng là chút nào không một tiếng động!

Mỗi người dùng sức bóp hướng cổ của mình, nỗ lực phát sinh kêu rên, nhưng là hầu hết chỗ đều là đã đứt nứt, đầu lưỡi thật dài vươn ra, từng cái loạn choạng té ngã xuống ……

Hắc ám nhưng chưa hồi phục rõ ràng, tức phát một hồi gió lạnh, như từng cây một thiên mộc đâm vào thân thể của bọn họ, Hóa Tiên đại sư không biết người tới tu vi, từng cái đem hồn phách của bọn họ đánh nát, vĩnh cửu kém xa trở về!

Lại là trong chớp mắt, Phong Thác Tộc binh sĩ dưới chân nứt ra tới một cái thật sâu khe rãnh, trăm cổ thi thể nhao nhao rơi vào biển mắt, sau đó đại địa vừa giống như công tắc giống nhau hợp lại cùng nhau, hoàn hảo như lúc ban đầu, chút nào không nhìn thấy vết rách, thậm chí cỏ khô vẫn như cũ 。

Bầu trời chợt biến sáng, lại tựa như là cái gì cũng không còn phát sinh!

Hóa Tiên đại sư như trước cười ha hả ngồi dưới đất, tự lẩm bẩm, “ ủy khuất ngươi này tính mạng rồi! ” hần đứng dậy ngóng nhìn một cái cao xa đỉnh Côn Luân, “ vạn mong tiểu nhĩ tìm được Tứ Phương Tôn ……”

Nói xong, lần nữa bay lên cao mồm đá, như trước thủ hộ ở nơi nào, thẳng đến ngày kế hần mới rời khỏi nham thạch cuồng tiểu rời đi 。

Phong Thác Tộc hơn trăm danh truy binh, thành là thứ nhất sóng bởi vì Ngự Long Cửu Thiên mà chết nhân!

“đi, làm sao không có động tĩnh?” Kim Tịch thở không được hỏi, nói bò lên trên một gốc cây cao cây hướng xa xa nhìn lại, một bóng người cũng không nhìn thấy。

“nhất định là tản đi, trong núi này có thể nào sống sót?” Băng Uyển Nhi cũng là một mồi không nhẹ, trước trán tóc đen đã bị mồ hôi ướt nhẹp, thật dài thiếp ở trên mặt。

“ngủ ngon một hồi!” Kim Tịch chỉ chỉ trên đất cỏ hoang。

Băng Uyển Nhi đã mấy ngày mấy đêm không ngủ, đơn giản ngồi thẳng xuống theo như trên tảng cây ngủ gật。

Kim Tịch thấy nàng rất là thương cảm, liền đề sát vào thân thể đem đầu của nàng ban đến trên vai của mình, nhất thời một loại mùi đặc thù truyền đến, hẩn nhanh lên kiểm chế lại thân, nhưng là thân thể lại không nghe nói, cảm thấy là lạ。

Tác giả cầu cổ động vẽ tháng

Nếu như cảm thấy tấu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Chúng Ta Đã Chết Rồi Sao

Ngự Long Cửu Thiên

Ngày thứ hai sáng sớm Băng Uyển Nhi chỉ có tỉnh lại, phát hiện mình bên người thật cao đồng cỏ khô cành cây, khoác trên người đang đắp Kim Tịch mặc áo, vội vã xoay người đứng lên。

“cám ơn ngươi。” thiên cảnh vật tĩnh, Băng Uyển Nhi mới vừa rồi hoàn hồn nói lời cảm tạ。

Kim Tịch không để ý tới cái gốc này, cân nhắc đã lâu cũng không còn làm ra cái biện pháp tốt, một chút nhũ mảy nói rằng:

“ta chuyển này là muốn đi vào đỉnh núi Côn Luân, nhưng là lại đi về phía trước sống chết không biết, không thể mang ngươi đi tới, ngươi cực kì thông minh, nhanh thay ta nghĩ biện pháp。”

Băng Uyển Nhi dờ khóc dờ cười, trong nháy mắt lại bị bi thương thay thế, cúi đầu đáp:“ là cho tự ta nghĩ biện pháp? Trong núi không còn cách nào sống sót, nhưng nếu là xuống núi, ngươi sẽ không sợ Phong Thác Tộc nhân nhưng canh giữ ở ngoài núi sao?”

“đúng rồi!” Kim Tịch như ở trong mộng mới tỉnh bộ dạng, nhìn một cái cao vút trong mây núi kỳ,“ngươi không sợ chết sao?”

“cha mẹ ta đều mất, thì sợ gì, nếu như không nghĩ báo thù, đã sớm tự vận……”

“ngươi yên tâm, ta nhất định cho cha mẹ ngươi đâu còn có Kim Thôn người báo thù! Chỉ cần ta Kim Tịch sống, liền nhất định làm được!”

Băng Uyển Nhi ngẩng đầu, trắng nõn trên mặt hiện lên cảm kích, bắt quá nhìn một cái Kim Tịch dằng dấp lại là ủy khuất tốt cùng, kim lòng không đậu đến gần Kim Tịch, đem đầu tựa tại Kim Tịch trên vai khóc thút thít。

Kim Tịch cảm giác được nước mắt lộng quần áo ướt sũng, mấy lần muốn tách rời khỏi, có thể nghe nàng đau buồn tiếng khóc, không thể làm gì khác hơn là cau mày một cái nhìn xuống。

Một lát, Băng Uyển Nhi mới vừa rồi ngẩng đầu chà lau nước mắt, hự tề tề mà quan sát một phen Kim Tịch, vui đầu đi thấp giọng hỏi:

“ngươi tại sao muốn đi Côn Luân sơn đỉnh?”

“nghe nói nơi đó có Côn Luân vân vụ chi hư, ta tìm một vật!”

“vân vụ chi hư? Ở đâu có cái gì vân vụ chi hư? Cha bình thường dẫn người đạt được đỉnh núi du ngoạn, nghe hẩn nói, trên đỉnh núi lại có mây mù, nhưng là Vân dưới tức là ngọn núi, trừ phi hư cảnh ở trên trời。”

Kim Tịch lập tức giận tái mặt, không có hư cảnh, nào có Tứ Phương Tôn, không có Tứ Phương Tôn, mẩu thân làm sao bây giờ, trầm giọng hỏi: “đi hay không? !”

Hai người lần thứ hai xuất phát, cũng may cũng có tu vi, sau ba ngày đạt được đỉnh phong。

Hoàn toàn chính xác có mây mù, nhưng ở ngọn núi chi bên, bốn phía đã có thể vừa xem quần sơn, nói rõ Băng Uyển Nhi thuyết pháp đúng。

Tầng mây theo dây đi, đỉnh núi bầu trời có mây mù, còn quần dãy núi cũng có mây mù, hoặc là vọt lên phi hành vào vào tầng mây, hoặc là một cước bước ra đi, bước vào vực sâu vạn trượng đầu trên trong mây mù, kế tiếp nhất định là phần thân toái cốt。

Băng Uyển Nhi thấy quả thực như phụ thân nói giống nhau, vừa muốn đối với Kim Tịch nói cái gì, chợt phát hiện hắc thở phì phì trừng mắt bốn phía muốn nói lại thôi。

Kim Tịch mờ mịt nhìn xung quanh không hề lối ra đỉnh núi Côn Lô, cảm thấy từng cơn ớn lạnh xâm vào thân thể, trông về phía xa đi, nơi đó có vô số lăng nhân tặc tử, nơi đó có bị giam cầm mẩu thân và Cơ Mộ Phi, có Ninh Kiếm Phái sư phụ phụ cùng sư huynh, cứ như vậy quay trở lại, còn không bằng chết。

“chúng ta vẫn là xuống núi……” Băng Uyển Nhi khuyên nhủ。

Đi cha mẹ người!

Kim Tịch trong lòng thầm mắng, đột nhiên ý thức được cha của nàng nương đã bị gió hướng hồ sát hại, không thể làm gì khác hơn là nén giận đáp:

“xuống núi là chết, trên núi cũng chết, không bằng chúng ta ở nơi này cùng nhau sống quãng đời còn lại……”

Băng Uyển Nhi lại đề ý tới sai rồi, môi khẽ nhúc nhích, hai gò má nhẹ nhàng nổi lên một lớp đỏ triều, không khỏi len lén lại nhìn trộm liếc mắt Kim Tịch, ngưng ngưng nói rằng: “ta……ta……”

Muốn cút liền chính mình cút!

Kim Tịch thấy Băng Uyển Nhi tiến thối lưỡng nan, lười nói nữa nói, trực lăng lăng nhìn chăm chăm trắng sáng bầu trời, e rằng nơi đó thì có chân chính tiên Đường, tổ tiên Thiếu Hạo e rằng là ở chỗ này, nghĩ đến Kim Thiên Thị Thiếu Hạo, liền nhớ tới Kim Thôn, cũng cũng nhớ tới thôn trưởng lưu cho bảo vật của mình: Thiên Thần Phù。

Hắn không tự chủ từ trong lòng lấy ra Thiên Thần Phù trước sau liếc nhìn, tròn kính tác rườ, toàn thân hạt hoàng, ngoại trừ khắc lấy “thiên thần” hai chữ chi ngoài ra không có cái khác, dùng sức lay động vài cái cũng không có phát ra kỳ dị tiếng vang, không sẽ là Thiếu Hạo lưu cho hậu nhân một trò đùa?

“Kim Tịch! Kim Tịch……nhanh……xem!” Băng Uyển Nhi kinh hoàng hô kêu, thân thể run rẩy kịch liệt。

Kim Tịch vừa thấy Băng Uyển Nhi dậm dậm, dĩ nhiên so với bị gió hướng hồ bộ tộc truy sát tang mẫu lúc còn sợ hãi, ục một cái xoay người thoan khỏi, theo Băng Uyển Nhi ngón tay phương hướng nhìn lại nhất thời hồn phi thiên ngoại!

Hon mười dặm bên ngoài lưng chừng núi có hai thanh ngư chạy như bay đến!

Không phải, nhưng thật ra là một con, song đầu tám chân, là hai Ngư bám vào cùng nhau。

Thanh ngư thân thể khổng lồ, thân dài tới ba trượng, chiều cao sáu bảy thước, toàn thân thuần thanh dường như không một tia tóc bờm, chạy như bay đứng lên sấn ra cương ngạnh khung xương。

Tám đề sở đạp chỗ gỗ lớn gãy nứt, đoạn mỏm đá không ngờ, phía sau cuộn cuộn nổi lên cao mấy trượng phi thạch cỏ hoang gỗ vụn, “vù vù”, thanh ngư bốn cái lỗ mũi không ngừng thoát ra bạch khí, “Ừm ồ ồ Ừm ồ ồ……” thanh âm chấn động phập phồng, tựa như cổ xưa màu đồng hào thổi lúc đột nhiên phá thanh âm mênh, hồng thanh ở trong sơn cốc quanh quần không ngừng。

Bách thú chạy trốn, vạn chim sợ độ!

Thanh ngư lao vùn vụt phương hướng, chính là Kim Tịch chỗ ở đỉnh phong。

Thiên thú tốc độ kinh người, không phải khác liền đạt được ngoài mấy trượng!

Kim Tịch há to mồm tròn to hai mắt cứ tức vô phương ứng đối, nhìn chăm chăm hung hãn như vậy thú hoang nơi gáy trong nháy mắt toát ra mồ hôi lạnh, dĩ nhiên theo bản năng tránh hướng Băng Uyển Nhi phía sau, hãy nhìn bộ dáng kia, Băng Uyển Nhi cũng chống đỡ không được, nói không chừng thực sự lúc đó “sống quãng đời còn lại”, hắc diện cuồng hét lên một tiếng, lần thứ hai chiết thân xông tới。

Chết thì chết!

“mau trở lại——”

Băng Uyển Nhi thất thanh hô, theo lấy ra Trảm Yêu Trượng cũng là xông lên 。

“ô ——” Ngưu rất giống là phát hiện Trảm Yêu Trượng, đầu sỏ ngấn đánh úp về phía Băng Uyển Nhi, ngoài một trượng tiền tứ đề thật cao vung lên, đòi miệng lộ ra trắng như tuyết lớn răng, chọt đập về mặt đất!

Oanh!

Cả cái sơn cốc xuất hiện chấn động, phảng phất trời long đất lở thông thường, vô số cự thạch lẫn xuống thanh âm truyền đến; thanh ngưu dưới chân lập tức phóng xuất ra một đạo khói xanh, cỏ cây chung quanh hóa thành hư không, trên mặt đất nổ tung một vết nứt thẳng đến Băng Uyển Nhi đâm tới!

“cẩn thận……”

Kim Tịch hầu như phát sinh tiếng khóc 。

Thình thịch!

Băng Uyển Nhi thả người nhảy, dưới người vết rách xuyên thấu đi, nhưng là mặt trên còn có thanh ngưu phát ra cương khí, roi thẳng vào trên người của nàng phát sinh muện hưởng 。

Nàng nhất thời giống như đạn đi ra thạch nỏ giống nhau bị đánh bay, phương hướng kia cũng đã là Côn Luân Sơn bên ngoài, vực sâu vạn trượng trên!

“Uyển nhi!”

Kim Tịch không kịp nghĩ nhiều, động thân bay lên giơ hai cánh tay đi bắt Băng Uyển Nhi, trong nháy mắt hai người bị vùn vụt thôn phệ……

Trên đỉnh núi Ngưu thần vu vu thờ dốc, khoảng khắc biến mất 。

.....

Không biết qua bao lâu, hai người mờ mắt 。

“Kim Tịch, chúng ta là đã chết rồi sao?” Băng Uyển Nhi người thứ nhất nói 。

Kim Tịch đột nhiên phát hiện môi của nàng liền ở bên tai, tập trung nhìn vào, hai người dĩ nhiên ôm thật chặt vào cùng nhau, Kim Tịch tay phải ấn ở Băng Uyển Nhi sau lưng của, tay trái lại đem cằm hồng của nàng dưới, hai người hoảng hoảng trương trương xa nhau 。

“nếu là chết,” Kim Tịch cảm thấy thật ngại quá, chỉ chỉ khoảng cách giữa hai người, “ngược lại cũng không sao rồi 。”

Băng Uyển Nhi còn không có lấy lại tinh thần, không tự chủ hướng Kim Tịch hoạt động nửa phần, lúc này mới phát hiện thất thố, vội vàng đỏ lên khuôn mặt hướng bốn phía nhìn lại 。

Kim Tịch cũng là đôi mắt kiểm tra chu vi tình trạng, đúng là bùng sáng, trắng hiển hách chói mắt!

Bầu trời vẫn như cũ Hồng dương chiếu khắp, chung quanh cũng là mấy trượng rủ xuống sông băng!

Một tòa thẳng đứng ngọn núi rõ mồn một trước mắt, bốn phía bao quanh một vòng sương trắng, chỉ có phương viên hơn mười trượng mới là không minh chỗ, mà đây đất mang, đại bộ phận bị băng động bao trùm, chỉ có tiểu lập mấy chỗ nhăm thạch đột ngột đi ra, làm người ta sợ run lên 。

bốn phía
chương thả lỏng các loại cây cối cũng là bị Băng Tuyết tuyết nhiễm, lúc này nước đá thể giới 。

Lạnh quá!

Kim Tịch liên tiếp lên rừng mình, vừa muốn đi cởi áo khoác ra, lại phát hiện Băng Uyển Nhi bình thân ung dung 。

“ngươi không sợ lạnh sao?”

Băng Uyển Nhi lắc đầu đáp: “ta từ nhỏ đã không sợ lạnh……”

“không biết bây giờ sống hay chết, trước chạy ra địa phương quỷ quái này 。”

Kim Tịch thấy bốn phía vụ khí hỗn loạn mà không nhìn thấy, không thể làm gì khác hơn là kéo Băng Uyển Nhi phản hồi vào trong mây mù, đi về phía trước một hồi lâu, trước mắt thình lình rộng rãi, hai người mới vừa nếu cao hứng lên tiếng có thể lập tức há hốc mồm, vẫn về tới tại chỗ, vẫn là khối kia không minh nơi!

Đây là mê chương!

Kim Tịch bỗng nhiên ý thức được không ổn, liền cẩn thận từng li từng tí lại vào mê trận, hai người làm lại nhiều lần nhiều lần, thủy chung là chung quy tại chỗ 。

“xem ra, chúng ta thật là chết 。”

Kim Tịch khổ sở địa đạo ra kết quả, hắn đã không hiểu được nhiệt độ của nơi này, chỉ là cảm giác được lạnh, hai lỗ tai 、 tay chân đã bị đông cứng chết lặng bất kham 。

Băng Uyển Nhi nhưng thật ra không có vậy bi thống, vron nói cầm Kim Tịch vì hắn khu hàn, cúi đầu nói rằng:

“ cũng là vì ta, ngươi có phải hay không rất hối hận? ”

“ vâng! ” Kim Tịch nghĩ cũng chưa muốn đáp, chính mình chết làm sao cứu mẹ hôn, lại cảm giác được Băng Uyển Nhi tay run rẩy, muốn nói ra điểm lời an ủi, đúng là vẫn còn buông tha 。

Trong sơn cốc một tia động tĩnh cũng không có, cũng không thấy được một cái vật sống, ngoại trừ sông băng vẫn là sông băng, Kim Tịch cảm giác được khát nước, liền đi bẻ khối băng, nhưng là băng động cứng rắn không này; hai người không thể làm gì khác hơn là dẫn đạo chân khí, thi pháp phá băng, thật vất vả chỉ có lộng dưới một khối nhỏ, đói khát khó nhịn Kim Tịch không chút nào suy tư liền để vào trong miệng nuốt vào 。

Nhất thời, hắn hối hận không phải ngã!

Cái này khối băng há là một ngày hình thành, mà là trăm ngàn năm gắn kết mà tụ, cũng không phạm thể gian năm càng chi băng! Một tia xuyên thấu qua lạnh lập tức theo dạ dày tràng khuếch tán toàn thân, phảng phất từng đạo thanh sắt xuyên thấu lấy mỗi cái huyết vị, đau đớn khó nhịn 。

Chết vì sao còn có thể vận công? Vì sao còn cảm giác được lạnh cùng đau đớn?

Kim Tịch vội vã tập kết chân khí trong cơ thể hệ thân, vài hóa hệ linh khí vận đàng toàn thân, nhưng là hiệu quả cực kỳ bé nhỏ 。

“ ngươi xem! ” lại là Băng Uyển Nhi phát hiện đầu mối, dương tay chỉ hướng chỗ cao 。

Kim Tịch nhỏ bé nhìn lại, ở sông băng ở giữa một chỗ trên đài cao, loáng thoáng ngồi một người!

Hai người lập tức ngưng kết khí lực xoay tròn bay vọt mà lên, nơi này là một chỗ nhẹ nhàng nham thạch nổi bật mà 。

Quả thực, ngồi một cái lão Ông!

Nhìn qua có sáu bảy chục tuổi niên kỷ, đầu tóc rối bời bất kham, nhưng thật ra ít có bạch sắc, trên người bung một bộ không biết bao nhiêu tầng áo tang, lộ vẻ đến mức dị thường vĩ ngạn, sắc mặt tái nhợt đến đáng sợ, không chút nào huyết khí, hai cái tay cũng là thâm như vậy trắng, khoát lên hai đầu gối trên vẫn không nhúc nhích 。

Kim Tịch từ từ mà tới gần lão nhân, giúp đỡ mò về môi của hắn bên, một tia hô hấp cũng không có 。

“ đã về cõi tiên sao? ” Băng Uyển Nhi nhỏ giọng hỏi 。

“ vậy đã nói rõ, chúng ta còn sống! ” Kim Tịch trong giọng bài trừ vài, mang theo vài phần kích động, hắn hướng về phía người nọ vỗ tay lạy bái, cảm thấy vẫn là vẫn chưa yên tâm, nhẹ nhàng dùng tay đẩy một cái, người nọ quả nhiên ngửa mặt hướng lên trời, như trước vẫn duy trì nguyên thủy đã tọa đáng đáp, thật là chết rét, hắn rút cục lộ ra khuôn mặt tươi cười 。

Nhìn nữa Băng Uyển Nhi, kinh ngạc há to miệng, chỉ chỉ Kim Tịch phía sau 。

Kim Tịch quay đầu nhìn lão giả kia chẳng biết tại sao lại chuyển ra đã tọa đáng đáp, như trước hào hào mà ngồi ở chỗ kia, toàn thân chấn động, không biết là sợ vẫn là vì bảo hộ Băng Uyển Nhi, một tay lấy nàng ôm vào trong ngực 。

Tác giả cầu cổ động vé tháng

Nếu như cảm thấy tẩu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Tiểu Súc Sinh Dừng Tay Cho Ta

Ngự Long Cửu Thiên

Hai người ngây ngốc quan sát nhất khắc, lão kia Ông vẫn là không có động tĩnh 。

Kim Tịch liệu định đó là lực đạo cho phép, liền tiến lên trước nhỏ giọng nói rằng:

“lão nhân gia này, ngươi đã đã tọa hóa, Kim Tịch liền mượn dùng một chút xiêm y của ngươi, ta thực sự không chịu đựng được rồi, giả sử có thể còn sống đi ra ngoài, có cơ hội trở lại, nhất định vì ngươi làm ra thượng hạng vật liệu may mặc, hảo hảo mà đem ngươi chôn ……”

Hắn khớp hàm run rẩy, thân cũng run rẩy đưa tay ra đặt lão giả y phục 。

Một tiếng làm người ta rợn cả tóc gáy buồn bực truyền đến:

“tiểu súc sinh, dừng tay cho ta! ”

“Ngươi nào? ! ”

Kim Tịch sợ đến ngay cả bật ba lần, nơi đây vạn lại câu tĩnh, sạ ra tiếng người so với thấy ma quỷ còn đáng sợ hơn 。

“là ngươi sao? ”

Kim Tịch xoay người chất vấn Băng Uyển Nhi 。

Băng Uyển Nhi cũng là sắc mặt trắng bệch, ngón tay ngón tay miệng mình, ý bảo mới vừa rồi thanh âm kia là xuất từ nam tử miệng 。

“đứng rồi! ” Kim Tịch bắt đầu có điểm cảm kích Băng Uyển Nhi, nếu không phải là nàng ở, nói không chừng sẽ bị hù chết, hắn chuyển chuyển động thân thể kiểm tra chung quanh, vẫn là một mảnh trắng xóa chút nào không bóng người, cuối cùng lại rơi xuống lão Ông trên người, run giọng hỏi,“nhưng là lão tiên gia? Ngươi, là người hay là tiên, vẫn là Ma? ”

Lại không thanh âm!

Kim Tịch trấn định khoảng khắc, phát hiện tất cả bình thường, chuyển đảo mắt quyết định thăm dò một cái, sau đó đối với Băng Uyển Nhi nói rằng:“Uyển nhi, đưa ngươi Trảm Yêu Trượng mượn dùng một chút 。”

“ngươi muốn làm gì? ”

“ta muốn đem lão nhân này gia mai táng, một phần vạn bị phi điều mỗ, chắc chắn phá tiên gia chân thân; nhưng nơi này băng thiên đông lạnh mà, đào không ra phần mộ, không thể làm gì khác hơn là đưa hắn đánh nát, cũng tốt chôn giấu 。”

“a? ” Băng Uyển Nhi lập tức đề lại Trảm Yêu Trượng,“cái này, vạn vạn không được! ”

Kim Tịch lóe ánh mắt giáo hoạt, cố ý làm ra động tĩnh giơ bàn tay lên, thì thào nói rằng:“lão nhân gia, vậy chỉ có dụng chưởng rồi, cái này đều muốn tốt cho ngươi, hy vọng ngươi dưới tuổi vàng biết, không nên trách tội Kim Tịch; còn có, ta đích xác cần trên người ngươi xiêm y ……”

Thái dương phảng phất giật mình nhảy mọc lên, trong chớp mắt vào vào tầng mây 。

“ngươi một cái nghiệt súc! ”

Lão giả rốt cục mở mắt!

là một đôi nhìn như người tuổi trẻ con mắt, sắc bén mà hữu thần, lộ ra chước ánh mắt của người 。

Người sống!

Kim Tịch thấy kẻ sách của mình dùng được, lập tức lộ ra thắng lợi biểu tình, cười hi hi nhìn lão giả 。

Lão giả cũng là thẹn quá thành giận, Dương chưởng hướng phía sau bỏ tới 。

Kết!

Lão Ông sau lưng tron nhãn sông băng lập tức tràn ra một kẽ hở, tiếp lấy rào rào vỡ vang lên hạ xuống một đồng khối băng 。

Kim Tịch kinh ngạc không ngừng, nơi nào đến được thâm hậu như vậy lực đạo? Càng làm hắn kinh ngạc không thôi chính là, một lạnh lùng cương khí đánh tới, cũng bất giác thân thể lơ lửng, đột nhiên mất đi trọng tâm, mặc cho gãy giữa như thế nào cũng là không làm nên chuyện gì, trong hỗn độn chợt bay khỏi,“cạch ” một tiếng đụng vào cái gì vật thể trên, theo chính là một hồi vụn vặt âm thanh 。

Mở mắt ra, làm hắn hồi hận không thôi 。

Cả thân thể bị nhét vào sau lưng lão giả sông băng trong, trước người cũng đã bị che, duy chỉ có chừa lại cả khuôn mặt, mắt lé nhìn tiếp, sông băng trước sau như một, san bằng không rãnh, ngạnh sinh sinh cho khảm nạm ở tại băng động trong! Không nhiều không ít, vừa lúc toàn thân bị băng bao ở, không chút nào kẽ hở, toàn thân nhất thời rơi vào hầm băng thông thường, cái loại này bốn phương tám hướng đánh tới hàn ý vỡ bờ ngũ tạng lục phủ, băng hàn vô cùng, phảng phất chìm vào vạn trượng bùn cát trong, làm người ta hít thở không thông

Kim Tịch nỗ lực ngưng kết khí lực vỡ bờ đi ra ngoài, sông băng tựa như vĩnh viễn không cuối hấp khí tràng, không phản ứng chút nào 。

“lão nhân gia, lão tiên người,” Kim Tịch cao giọng gầm rú, “ta chỉ là thăm dò ngươi, tuyệt không thương tổn ngươi ý nguyện, huống hồ, nói như vậy, ta làm sao, ta làm sao”

Lão nhân khinh bỉ cười một tiếng, tàn bạo nói nói:“nơi đây thiên băng có thể uống, tiên thả lỏng chi từ hàn cây táo thịt có thể ăn, nếu muốn mạng sống, hấp tinh hoa, biến hóa bên ngoài bề, tốt chính ích cốc 。”

Kim Tịch nhìn ra được lão Ông trong chốc lát nửa khắc tuyệt sẽ không tuyết tan, trong lòng mình bạch lời của hắn, đó chính là ăn ít thiếu uống, phạm là cửa vào vật đều hóa giải đến trong cơ thể hấp thu, không thể thải không thể đi tiểu một chút, bằng không có một tia dư thừa, chỉ có thể ngay tại chỗ tự đòi thuận tiện 。

Thân thể hoàn toàn bị bao ở sông băng trung, không chút nào khe hở, một phần vạn tổng ra điểm cái gì, tất nhiên sẽ bế tắc khí quan 。

Khá lăm hèn hạ lão gia này!

Băng Uyển Nhi thấy Kim Tịch thống khổ biểu tình, bắt đầu năn nỉ người tới:“lão tiên sư, chúng ta chỉ là lâm vào tiên mà, quấy rầy tiên sư thanh tu, không bằng buông tha Kim Tịch, chúng ta lập tức ly khai 。”

“hanh! Tương đẹp! ” lão nhân gia lần thứ hai trừng liếc mắt Kim Tịch, hướng về phía Băng Uyển Nhi trực tiếp hỏi:“bên ngoài người phương nào Vi Vương?”

“Kiệt Vương 。”

“Kiệt Vương? Hắn là Vũ Đế người phương nào?”

“Thế Tôn”

“Vũ Đế Thế Tôn, Vũ Đế Thế Tôn, Vũ chi sáng thế 500 năm cũng 。” lão giả không ngừng lặp lại lấy 。

“lão tiên sư, lúc này địa phương nào?” Băng Uyển Nhi hỏi 。

“đây là Côn Lôn hư 。”

Côn Lôn hư? !

Kim Tịch chưa nghe nói qua, nói như thế, Hóa Tiên đại sư nói vân vụ chi hư nhất định là vậy trong 。

“lão tiên sư, ngươi nơi này có không có Tứ Phương Tôn?”

Lão nhân đột nhiên dừng bước, liếc mắt nhìn Kim Tịch, mỗi chữ mỗi câu hỏi:“tiểu nhi muốn cái này Tứ Phương Tôn có ích lợi gì?”

“cứu mẹ ta!”

Kim Tịch không chút do dự đáp 。

“ha ha ha,” lão giả ngửa mặt lên trời hét dài, con mắt phát sinh thâm thúy quang mang đâm thẳng Kim Tịch,“lấy Tứ Phương Tôn cứu mẹ ngươi hôn? Ha ha,” đột nhiên sầm mặt lại, kiên quyết đáp,“không có!”

“lão nhân gia, danh hào của ngươi là?” Băng Uyển Nhi thử thăm dò 。

Lão nhân gia nỗ lực môi, mới vừa muốn cự tuyệt trả lời, thấy Băng Uyển Nhi kinh hách bộ dạng, thì thảo đáp:“Đồng Phủ!”

Đồng Phủ? !

Kim Tịch quá sợ hãi, Đồng Phủ lại danh Đồng Phủ, hoạn Long thị, bởi vì Ngự Long có công vì Thuận Đế ban cho họ, Vẫn với Vũ Đế lúc, đến nay sắp si năm trăm năm!

Đồng Phủ ở Côn Lôn hư bên trong đã đạt đến năm trăm năm lâu!

Thuần là Ngũ Đế đứng đầu hoàng đế bảy Thế Tôn, lúc đó Đồng Phủ thiện giáo huấn Long, tập luyện được khổng chế sai bảo phi long phương pháp, thâm thụ Thuận Đế hân hoan, cố ban thưởng Đồng thị, đất phong tông xuyên, phương viên bốn mươi dặm, Đồng Phủ liền ở phương hoàng viên cùng Nga mi lĩnh giữa một cái bên trong hồ hoạn Long, mà Đồng Phủ xuất thân, kỳ phụ Thúc cảnh, cũng Chuyên Húc hậu đại, cho nên cũng thuộc về hoàng đế

nhất mạch huyết thống 。

Nếu không phải ác nhân, Kim Tịch hơi thoáng an tâm, cung kính hỏi:“ Đồng thế tổ, cái này Côn Lôn hư bên trong liền ba người chúng ta người, nói vậy nhiều năm như vậy người cũng rất buồn tẻ, không bằng thả ta đi ra, cùng nhau chơi với người đùa giỡn, rất phụng dưỡng người, làm cho lão nhân gia người hưởng thụ gia đình vui vẻ, như vậy chẳng phải là tốt hơn? ”

Hắn cảm giác mình là Thiếu Hạo hậu nhân, cùng hoàng đế cũng có một Huyết chi duyên, tự nhiên có thể xưng hô thế tổ 。

Lão Đồng Phụ khỏe miệng khẽ động, trong ánh mắt phóng xuất hưng phấn sáng bóng,“ hắc hắc, ” hắn xoa xoa hai tay, đồng thủ chưa miễn vậy liếc liếc mắt Kim Tịch, chợt nhớ tới cái gì, sắc mặt chợt biến hết lớn một tiếng,“ mơ tưởng, tiểu súc sinh, còn muốn lừa gạt lão nhân gia ta! ”

“ không có, thật không có! ” Kim Tịch nói rằng 。

Băng Uyển Nhi cũng là liên tục gật đầu, nhỏ giọng nói rằng:“ lão tiên người, chính là buông tha Kim Tịch, chúng ta chạy không thoát Côn Lôn hư, nhất định sẽ hao hao đối đãi tiên nhân ”

Đồng Phụ như trước ngoan cường lắc đầu, Âm thê thê nói rằng:

“ tiểu nhi thân ở thiên băng, đó là ngàn vạn năm hàn khí kết, chí âm chí hàn, kim không thể phá, mộc không thể triển khai, thổ không thể ngăn trở, nếu muốn giải khai biến hóa cầm cố, chỉ có phản nói mà đi, người ở nơi này hấp thu thái dương chi hỏa, chậm rãi hòa tan 。”

“ Đồng thế tổ, ” Kim Tịch vội vàng hỏi,“ cần cần thời gian bao lâu, ta sợ không chịu nổi a 。” vừa mới khoảng khắc, trong cơ thể hắn như băng thứ xuyên thân, huyết mạch nhuyền chậm, nửa người dưới lạnh như mặt đi tri giác 。

“ chậm thì năm thứ năm, lâu thì mười năm, người có thể tự biến hóa băng ra! ”

Đi cha mẹ người!

Kim Tịch trong lòng thầm mắng, nếu như chờ mười năm, còn không bằng chết, mẫu thân thân hãm nhà tù, mười năm làm sao còn cứu?

Một hồi động lại, Băng Uyển Nhi trong đôi mắt của không khỏi ướt át, đáng thương mà nhìn chằm chằm Đồng Phụ 。

Mới vừa mới nói được năm trăm năm, Đồng Phụ lại lưỡng lự một cái, liếc liếc Băng Uyển Nhi, vội ho một tiếng tiếp tục nói:

“ nếu muốn lệnh bốn sư cứu người ngược lại cũng không khó, chỉ muốn lĩnh ngộ ra một cái huyền cơ, ta liền thả người đi ra ”

“ là cái gì? ” Băng Uyển Nhi khẩn cấp hỏi 。

Đồng Phụ trực câu câu trừng mắt Kim Tịch, ý vị thâm trường nói rằng:“ tiểu nhi, có một chỗ hà đạo, thượng du nước sông cuộn cuộn mà đến, mà hạ du trong đã có mấy con lương chim ích cầm du ngoạn, rất nhanh sẽ bị mệnh môn Hồng canh thôn phệ, nếu như người có trở ngại sức nước, xử trí như thế nào? ”

Nói xong, bả vai hắn khẽ động, đầu hơi một thấp, làm như nghiêng tai lắng nghe hình dáng 。

“ vậy còn không đơn giản, ” Kim Tịch tinh tế nhìn liếc mắt Đồng Phụ đầu, bắt đầu hoài nghi hắn là hay không đã si ngốc, há mồm liền ra,“ đã có ngăn trở nước công lực, đương nhiên muốn ngăn cản hồng thủy, cứu ra lương cầm ”

Không đợi nói xong, Đồng Phụ xi khẽ một tiếng,“ sai lầm! ” dứt lời, hai chân vừa nhấc nhẹ phiêu, chợt thuận liền không thấy tăm hơi, tiếp lấy không biết rất xa chỗ truyền đến to thanh âm,“ nơi đây liền cho các người mượn dùng, một tháng sau bốn sư trở lại, nghĩ xong lại đáp 。”

Kim Tịch vừa muốn ngẩng đầu kêu, đầu mắt thẳng bằng đánh vào băng động trên, đau một phát miệng, hắn không nghĩ tới một tháng mới có thể trở về đáp một lần, hối hận sự lỗ mãng của mình 。

“ người nói nên làm cái gì bây giờ? ” hắn không thể không hỏi Băng Uyển Nhi 。

“ ta và người nghĩ là giống nhau 。” Băng Uyển Nhi yếu ớt đáp 。

“ đều là ngu ngốc ” Kim Tịch tự lẩm bầm,“ ba người đều là! ”

Băng Uyển Nhi đau buồn mà chạy tới, nghiêm khắc gõ băng bích, nhưng là cứng ngắc thiên băng so với tường đồng vách sắt còn kiên cố hơn, một tia phản ứng cũng không có 。

“ vẫn là, vẫn là làm cho ta chút ăn ” Kim Tịch ủy khuất nói rằng 。

Băng Uyển Nhi lập tức chạy xuống mồm đá đài, hái tới thả lỏng tử 、 Đông Táo, dùng Trảm Yêu Trượng nện một điểm đột ngột đi ra băng cận bã, cung cấp Kim Tịch dùng ăn, Kim Tịch không dám tham ăn, hơi che khuất đối ý là tốt rồi 。

nhất là ngày đó băng, một ngày vào bụng liền lạnh không gì sánh được, kích thích đau đầu sắp nứt 。

Bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là dựa theo Đồng Phụ dặn, bắt đầu cao hư nạp dương 。

Có lẽ là Côn Luân giả địa vị không bình thường, một ngày ngưng thần hấp thu thiên Dương chi khí, quả nhiên cùng Phạm Giới bất đồng, nhẹ nhàng dương hỏa linh khí rót vào hòa hệ vốn thuộc, trong cơ thể liền tạo nên hoà thuận vui vẻ tình cảm ấm áp, khá lắm hưởng thụ 。

Nhưng vừa vặn dễ chịu một ít, ngoài thân thiên Băng chi hàn liền thừa lúc vắng mà vào, lần thứ hai tất dấy lên hỏa hệ chi dương, âm hàn khắp cả người đau nhức triệt Chư quan, Kim Tịch chỉ có thể lại lệnh Băng Uyển Nhi đưa tới một tia thiên băng nuốt vào, bảo trì trong cơ thể bên ngoài nhiệt độ cân bằng, như vậy nhiều lần có thể nói thống khổ bất kham 。

Theo cùng Băng Uyển Nhi nói chuyện với nhau, Kim Tịch mới biết được ngày nay thiên hạ rung chuyển bất an, thương tộc không ngừng lớn mạnh, hơi lớn một chút bộ lạc vì tự bảo vệ mình, chung quanh bộ tộc nhỏ thành cường ngư chi thực, mưu đồ mở rộng lãnh địa đoạt được thương tộc ưu ái, miễn cho bị thương Vương thôn phạt 。

Phong Thác Tộc vốn thuộc bắc khu vực biên cương bộ tộc, Tộc Vương gió hướng hồ là cũng là tu hành đạo cao thủ, suất binh cướp rồi Băng Lịch Tộc cùng Kim Thôn thuộc bộ tộc nhỏ, giết chết Băng Uyển Nhi cha mẹ của 。

Kim Tịch hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng là vô kế khả thi 。

Những ngày kế tiếp, Băng Uyển Nhi một bên tu hành, một bên phụng dưỡng nổi lên Kim Tịch 。

khắp nơi cốc trắng băng, hàn gió vu vu, giữa không trung một vị tuyệt mỹ giai nhân mỗi ngày kiều chân đứt đồ ăn lấy bị băng phong nam nhi, trở thành Côn Luân hư bên trong không thể tưởng tượng nổi phong cảnh 。

Tác giả cầu cổ động về tháng

Nếu như cảm thấy tàu chương viết phấn khích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Lấy Lưỡi Cứu Lưỡi

Ngự Long Cửu Thiên

Kim Tịch đột nhiên phát hiện, trong cơ thể hỏa hệ năng lượng tăng trưởng dị thường thông thả, một số thời khắc không chờ nhét vào hỏa thuộc khí căn liền bị ngàn Băng chi hàn đập chết, âm khí quần áo, tâm u huyết thuộc tâm Cung khí căn lập tức đóng cửa, không hề tiếp nhận dương khí 。

Ngũ hành thuật phương pháp, ngũ hành một tầng thì vượt qua thường nhân lực, sở hữu phi thường khí, có thể triệu tập đi hệ chân khí công kích, sơ cụ khác tính, làm ít công to; tầng hai thì hai mạch nhâm đốc tương đồng, tự nhiên hóa giải tật bệnh, lợi dụng khắc pháp khả kích phá mắt thấy vật, tốc độ công kích tăng lên, lực lượng cực đại; ba tầng, có thể khống chế trống rỗng khí độ, ba trạng bên trong có thể thi pháp nên đối thủ 。

Kim Tịch hiện nay mặc thủy hỏa thổ đều thuộc về ba tầng, mà ba tầng tới bốn tầng, đã thường người không thể đột phá 。

Mỗi một hệ thuộc tính đạt được bốn tầng, liền có thể khống chế toàn hệ chân khí đánh thắng bị áp chế khách thể, kim đánh đắm can hệ, mộc tổn thương lá lách hệ, thủy khắc tâm hệ, hỏa Thiêu phổi hệ, thổ diệt thận hệ, không người tu hành lập tức nội tạng văng tung tóe mạng quy thiên, người tu hành hơi không cẩn thận cũng sẽ bị lan đến yếu thể, vạn lấy nội lực 。

Một ngày đạt được tầng năm viên mãn, trong cơ thể bắt đầu uẩn dục ngũ hành cô, lưỡng chủng đi hệ tu tới tầng năm liền đạt được Phạm Anh cảnh, lúc này thì cần muốn ngũ hành cô mới sinh, nếu không không cách nào đem còn dư lại ba loại đi hệ đề cao tới viên mãn 。

Ngũ hành cô, thuộc về tu luyện ngũ hành thuật người tất có kết giới, trạng thái như ngũ sắc cô, ngũ điệp ngũ sắc, trắng lục đỏ thủy vàng, tượng trưng cho ngũ hành 。

bởi vì nhân thể bên trong một ngày lưỡng chủng đi hệ đạt được tầng năm, liền bắt đầu rồi lẫn nhau sinh khắc, ảnh hưởng đến cái khác đề giai đi hệ nạp khí, chỉ có đem cực mạnh đi hệ chân khí nạp trong ngũ hành trong cô, mới có thể dẫn dắt hần hần đi cột thành trường 。

Càng cao đề thăng, thì yêu cầu ngũ hành cô trưởng thành trình độ bất đồng, lấy chất chứa chân khí, ngũ hành thuật từ Phạm Anh tới để thiên chín tầng, ngũ hành cô thành thực cũng tương ứng chín tầng chi giai, theo thứ tự là mới sinh kết thúc mầm chi ra tâm thả, dục Anh vừa tới ngũ 。

Ngũ hành cô hay sao, ngũ hành thuật nghĩ đình!

Kim Tịch bị thủy hệ ngàn băng khó khăn, tự nhiên có thể hấp thu thủy hệ chân khí, có thể vật có sống khác, hần chịu không nổi như vậy âm lãnh, không thể làm gì khác hơn là dẫn liệt dương con tức chống lạnh, nhưng là thiên thủy lại khắc chế hỏa hệ trưởng thành, cho nên tu vi chậm chạp 。

Hắn nhớ tới rồi lời của mẫu thân, nơi đây chỉ bằng tay thuộc thủy hệ, có thể kiên chịu không gì sánh được, lấy ba thành đáng về quê mùa căn bản là không có cách chống đỡ, nơi này không còn cách nào hấp thu hành thổ hơi thở, chỉ có thể phản nói mà đi, hòa năng nước sôi, chỉ có hòa hoãn, mới có thể Dung Băng 。

Nhưng là, vô luận như thế nào nhập định, thái dương chỉ hỏa cũng vô pháp chống lại thiếp bên người hư Băng Chi Âm!

Quá khứ Kim Tịch đều là áp dụng sống dựa lẫn nhau phương thức tuần tự dần dần, có thể chẳng biết tại sao Đồng Phụ đưa hắn vậy ở sông băng bên trong, muốn hắn thủy hòa đồng tu 。

“Kim Tịch, ta luôn cảm giác những thứ kia không giống với, mỗi lần dùng ăn băng hạt thả lỏng từ cùng Đồng Táo, nhưng thật ra vui vẻ thoải mái, đã nhiều ngày làm như đột phá Trúc Cơ cảnh!”

Băng Uyển Nhi chạy đến Kim Tịch băng trước vui mừng nói 。

“tốt!”

Kim Tịch ôn hòa đáp, rõ ràng khí mạch trung mang theo ước ao đồ kị 。

Trúc Cơ vắng người tu chân sơ cảnh, đối ứng Kim Tịch đệ một tầng tu vi Phạm Anh, nhưng hắn hiện tại ở một cái đi hệ còn chưa tới bốn tầng, càng chưa nói hai cái tầng năm!

Tu chân đi qua quảng nạp thiên địa linh khí dùng ăn tiên đan đề cao tự thân tu vi, hấp thu chân khí không để bụng ngũ hành, Phạm là có thể thao túng chân khí đều có thể nạp vào bên trong cơ thể mỗi bên dây, thủy chung nằm ở trạng thái thăng bằng

Tu sĩ ngũ hành trừ phi đạt được chín tầng để thiên, bằng không thủy chung nằm ở không phải trạng thái thăng bằng, nạp khí lúc chỉ có thể đơn độc hấp thu tầng trưởng đồng nhất đi hệ chân khí, hay không lại sẽ xuất hiện tương khắc hoặc lẫn nhau tiết,

Cho nên ở sơ kỳ, tu chân tốc độ nhất định so với ngũ hành thuật mau mau 。

Kim Tịch cũng phát hiện tầng này đầu mối, nếu không có nơi này thức ăn không bình thường, hắn là vô luận như thế nào cũng không đột phá nổi tầng ba 。

Thật tình không biết, Côn Lôn hư chính là ngàn thiết hư mà, trên tiếp thiên cảnh, dưới ngay cả địa mạch, vô luận là nước đá thả lỏng từ Đồng Táo đều là không phải thể gian Trần vật, cho dù là một cây tùng diệp, ăn đi cũng tương đương với phạm trần một viên tu hành đan, hơn nữa tuyệt không được lực, thực nhiều tự biến hóa, không giống ngày xưa Kim Tịch ăn vụng đan được phế đi Nhu Phụ Nhân cùng Báo Ninh Nhi nội lực 。

Băng Uyển Nhi thấy Kim Tịch chỉ vắng qua loa cho xong, trên mặt không chút nào biểu tình mừng rỡ, có vẻ hơi xấu hổ, trong miệng nhỏ giọng thì thầm

“keo kiệt!”

“ngươi nói ai nhỏ khí? Nho nhỏ Trúc Cơ, ta Kim Tịch không coi ra gì, đừng cầm tới đùa cợt người!” Kim Tịch lớn tiếng quát lên 。

“ta nào có?” Băng Uyển Nhi lúc này ủy khuất, trong ánh mắt tràn ngập bất đắc dĩ,“ta chỉ vắng, chỉ là……” nàng quyết miệng lẩm bẩm,“thấy ngươi bộ đáng như vậy, muốn cho ngươi vui vẻ một cái 。”

“liên quan ta quá mức sự tình?!”

Kim Tịch vắng thủy hòa không kiên dung, uống kêu 。

Vô luận là Người nào bị sông băng nhốt ở bên trong mấy ngày cũng sẽ nôn nóng bất an, huống hồ lại từ một cái cô gái nhỏ mỗi ngày dứt đồ ăn, mà Kim Tịch chỉ là một không rành thể sự mười sáu tuổi thiếu niên, nghe nói nhân gia thoáng qua đột phá Trúc Cơ, trong lòng càng thêm không dễ chịu 。

Băng Uyển Nhi rên một tiếng xoay người chạy đi, chạy xuống mòm đá đài kính từ tu hành đi 。

Kim Tịch đột nhiên cảm thấy hối hận, vừa định kêu một tiếng nói, đến cùng vẫn là ngậm miệng 。

Mất thấy thái dương sẽ phải rời khỏi ánh mắt, hắn lập tức suy ngẫm mờ ra hóa hệ dây liên quan, vô cùng dùng hết khả năng hấp thu mặt trời con tức, dưới tình thế cấp bách không để bụng âm sát lạnh hàn khí tập kích khí mạch 。

Hóa nổi nhớ nhà, tâm hệ bao quát tâm mạch, u tràng dây, huyết mạch 。

Kim Tịch bởi vì toàn thân bị phong, không thể làm gì khác hơn là gắn kết tâm thần Dẫn Chân hóa từ thượng đan điền——Độc Mạch ẩn đường xuống, lại vào trong đan điền, tức ngực đang huyết Thiên Trung, trải qua nhâm mạch liên quan nguyên hạ đan điền, vứt bỏ vạn niệm, nhóm lửa Dương chỉ khí nhập khí hải, lại chia vài ba dây 。

Khí hải giả, nhâm mạch dưới rốn tắc rườ, nam tử sức sống chỉ hải cũng 。

Dây liên quan, khí mạch chỉ liên quan 。

Dây liên quan có lưỡng chủng tác dụng, vừa là tu hành, vừa là nổi cáu 。

Tu chân đích thực khí căn cứ vì ba đan điền, vầng viển mở ra, tùy thời có thể nạp khí, ở mỗi một trọng Chân Giới chưa đạt đến viên mãn trong lúc đó vầng viển không thôi, tốc độ vượt qua xa ngũ hành thuật, hơn nữa Kim Tịch đoạn mất Kim Khí Căn cần dùng cảnh ngộ cùng đan được đề cao 。

Ngũ hành thuật vâng chỉ một nạp khí, mỗi một tầng đều có một đạo khí mạch cửa công tác, xưng là dây liên quan, đã vì công kích thi pháp lúc công tác, lại vì tu hành nạp khí lúc thông đạo; cất giấu trong đó một đạo huyền quan, là tu hành tấn cấp lúc quan khâu, một ngày gặp phải tắc nghẽn tu hành cửa lập tức thi hành đóng cửa, có thể thi triển hành khí, nhưng không cách nào nữa đề cao hành vi, ba tầng đi hệ ở trên mỗi nói tới một tầng liền đóng cửa tu vì dây liên quan, Kim Tịch không gặp cảnh ngộ cùng tiền đan không phải lại mở ra 。

Thu được ngũ hành thuật sau đó, không có tu tập tám Cung tới còn phương pháp trước, toàn thân dây liên quan cộng ngũ, chia ra làm thủy hỏa mộc kim thổ mỗi bên một đạo, theo linh ngộ mỗi một Cung chiêu pháp, đồng thời mở lại một đạo đồng chúc tính dây liên quan, cuối cùng thu được mười đạo dây liên quan 。

công kích lúc, ngũ hành chủ khí mà phát, lại do kinh mạch rót vào trong bàn tay hoặc là vũ khí, nếu như rất nhỏ công kích có thể hóa thành dây khí tùy ý phát động 。

Đang lúc hoàng hôn, Kim Tịch cố nén lãnh đau nhức kết thúc nạp dương, chợt thấy được khô miệng khô lưỡi, nhưng là Băng Uyển Nhi tựa hồ là đình chỉ nhập trình, không chút nào đi lên dứt đồ ăn ý đồ 。

Keo kiệt!

Kim Tịch trầm nghĩ trong lòng 。

Cũng may dưới môi thì có băng động, hần nghĩ cũng chưa muốn lè lưỡi liếm đi tới!

A!

Kim Tịch kêu lên một tiếng đau đớn, Côn Lôn hư bên trong hàn ôn thể gian hiểm thấy, ngày đó băng lại là lạnh vô cùng vật, ảm áp đầu lưỡi khoảng cách gắt gao dính phụ ở trên mặt băng, muốn rút lui đều không rút về được 。

Hần nhanh lên la lên Băng Uyển Nhi, nhưng là phát ra ngoài thanh âm dường như heo gào mập mờ không rõ, ở yên tĩnh Côn Lôn hư lộ ra được vô cùng thâm 。

Băng Uyển Nhi vội vội vàng vàng chạy chạy tới, nhìn thấy tình thế trước mắt đầu tiên là sợ ra giết mình, thật dài đầu lưỡi đỏ dán xanh trắng trên mặt băng đều là khùng bố, sau đó vừa muốn che miệng lại nhịn xuống, lập tức phát hiện sự thái nghiêm trọng, vội vã ném xuống trong tay thả lỏng từ Đông Tảo vọt tới Kim Tịch phụ cận 。

“ làm sao đây? ! ”

Nàng cũng là chân tay luống cuống, nơi đây không có nước ấm, như thế nào mới có thể hóa giải đóng băng?

Kim Tịch cũng là ý thức được không có cách nào, nỗ lực mạnh mẽ gạt đầu lưỡi, theo liền “ a a ” lên tiếng thống khổ bất kham 。

“ chờ đã! ”

Băng Uyển Nhi đem thu tay lại đặt tại sông băng trên, nhón chân lên đưa cái cổ đem đầu lưỡi của nàng duỗi tới!

“ ô —— ” Kim Tịch hoảng sợ mở to hai mắt nhìn 。

Băng Uyển Nhi cũng là đỏ lên gương mặt, con mắt trừng so với hần còn lớn hơn 。

Đây là một đạo công việc tỉ mỉ tính toán, nàng đem đầu lưỡi dán tại Kim Tịch đầu lưỡi, lại muốn phòng ngừa bị hàn băng niêm trụ, làm hết sức tới gần mặt băng, dựa vào kịch liệt hô hấp sinh ra nướ bọt, từng tia tích đi qua, lệnh Kim Tịch một chút dời đầu lưỡi 。

Thao túng một hồi, Băng Uyển Nhi không kiên trì nổi, rút về thân thể miệng lớn thở hỗn hển hơi thở khoảng khắc, nuốt vào mấy nước miếng, lần nữa lè lưỡi chào đón lấy lưỡi cứu lưỡi 。

Kim Tịch thẳng ngơ ngạc cảm giác được mềm mại ướt át vật không ngừng thêm lấy đầu lưỡi của mình, vội vàng nhắm mắt lại 。

Hai người mân mê một lát, Kim Tịch đầu lưỡi mới từ trên mặt băng thoát ra!

Cứ như vậy, hai người đem nửa nụ hôn đầu tiên đưa cho đối phương 。

Kim Tịch đầu lưỡi mặc dù không có thụ thương, trong chốc lát nửa khắc cũng là không thể trở về khom, nói hàm hồ không rõ:

“ tạ ơn tạ ơn ”

Mới vừa nói xong, cổ họng chỗ cô lổ một tiếng, nuốt vào một bãi nước bọt 。

Hắn nhưng thật ra xấu hổ đứng lên, nàng vừa mới bị chửi chạy, hấp hối vẫn là ra lười cứu trợ, xem ra đích xác là một giáo đường cực tốt tiểu quận chúa, trong lòng càng phát ra ngứa 。

Băng Uyển Nhi một câu cũng không dám nói, sắc mặt đỏ hồng, suu một cái mắt bóng 。

Đêm khuya, Băng Uyển Nhi lại phi phiêu mà đến, trước sau như một mà dứt đồ ăn Kim Tịch, bắt quả không dám nhìn nữa Kim Tịch miệng, sau đó không rên một tiếng dựa vào ở Kim Tịch trước mặt sông băng đã tọa nghỉ ngơi 。

“địa thế nơi này cao, gió cứng rắn thật lạnh, người chính là đi chân núi đã tọa 。”Kim Tịch khuyên nhủ 。

“miệng của người còn có thể săn sóc được?” Băng Uyển Nhi cười nhạo nói, mới nói được cái này hết lập tức ngưng ngừng đôi giọng“ta ở chỗ này đã tọa, cho phép có thể cho người ấm áp một ít……”

Quả nhiên, Kim Tịch cảm thấy toàn bộ buổi tối đều rất thoải mái, tuy là gặp tìm không thấy Băng Uyển Nhi nhiệt độ cơ thể, có thể luôn cảm thấy trong lòng nhiệt hồ hồ 。

Có một ngày chịu qua đi, Kim Tịch tiến triển quá nhỏ, hắn rốt cuộc biết Đồng Phụ tuyệt vô hư ngôn, không có có năm tầng hỏa hệ chân khí, tuyệt đối không thể hóa giải hàn băng, mà trong cơ thể bốn tầng chân hỏa, như mệnh môn thiên tinh chỉ có một viên, nếu muốn thăng lên tầng năm, sợ rằng năm trăm năm cũng làm không được!

“Uyển nhi, Đồng Phụ huyền cơ không biết là cái gì, bắt quả ngăn trở thủy đường như không thể thực hiện được 。”Kim Tịch thấy một tháng lập tức phải đi qua, không thể làm gì khác hơn là cầu cứu Băng Uyển Nhi, dù sao nàng thân là bộ tộc quận chúa, bị hun đúc tự nhiên nhiều hơn chút 。

Băng Uyển Nhi cũng là liên tục gật đầu, như có điều suy nghĩ đáp:“lão tiên sư nói lên du có điên cuồng thủy, hạ du có lương chim, lần trước trả lời ngăn trở thủy không thể, nhất định là không đồng ý sử dụng ngăn trở Thủy chỉ pháp, nhưng này chim muông vãng can cứu, chẳng lẽ là muốn người ở đây hồng thủy đạt được trước, mau mau đưa chúng nó cứu rồi đi ra?”

“vậy được rồi!”

Kim Tịch không do dự chút nào, cũng lười lần thứ hai cân nhắc, khẳng định đáp 。

Hai ngày sau, Đồng Phụ đúng hạn đến 。

Chấn triển khai hai cánh tay do trời mà hàng vậy, từ vô ảnh đỉnh núi trung bay xuống 。

“lão tiên sư!”

“Đồng thế tổ……”

Kim Tịch cùng Băng Uyển Nhi đồng thời kinh hỉ lên tiếng, như là gặp được nhà mình thân nhân 。

Đồng Phụ không trả lời, tình táo liếc trông mắt đi tới Kim Tịch trước mặt, tay nắm cửa thiếp hướng cổ của hắn mạch đập, trên mặt lập tức lộ ra kinh ngạc biểu tình, thoáng hiểu rõ một cái nói rằng:“quả thật là thật tốt tiên căn, rất có tiến bộ, rất có tiến bộ, khó có được, khó có được, chỉ tiếc không có Kim Khí Căn, ngàn không phải đúng dịp a……”

“thế tổ, ta Kim Khí Căn là bị kẻ cắp trộm cắp rồi đi……”Kim Tịch lập tức hiện ra ủy khuất 。

“đúng vậy, cự thạch dời rồi, ngồi xuống làm sao có thể không dấu vết?”Đồng Phụ cũng là tiếc hận mà nói,“Chân Giới trong có vô số đan dược có thể sung mãn để kim cây trong chốc lát nữa khắc, có thể chung quy không thuộc về bản thể 。”

Băng Uyển Nhi ngộ ra cái gì, chật hỏi tiếp:“lão tiên sư, lẽ nào không có biện pháp gì làm cho Kim Tịch Kim Khí Căn phục hồi như cũ sao?”

Đồng Phụ lắc đầu, trầm giọng nói rằng:“sợ rằng không có, thiếu khí căn không còn cách nào tu chân tu ma, tiểu nhi nhưng thật ra ngộ ra được bàng đạo, quyền đương vãng ý trời, sau này tự tìm cách khác!”

Kim Tịch lập tức cúi cúi đầu 。

Đồng Phụ phương pháp tự nhiên một cái cũng không thể thực hiện được, chỉ có đề cao tu vi, thu hoạch tiên đan, duy trì một ngày liền coi như một ngày, vô luận như thế nào cũng muốn thành tựu ngũ hành thuật, rồi nhưng trong lòng nguyện vọng 。

Tác giả cầu cổ động vẽ thảng

Nếu như cảm thấy tấu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu thảng cũng có thể ah!

Chương 21: Khẩu Chiến Tái Khởi

Ngự Long Cửu Thiên

“Đồng thế tổ, vì sao ta hấp thu mặt trời chân hòa, tiến triển chậm chạp như vậy?” Kim Tịch sợ lão nhân này lúc thì lại tìm không thấy nhanh lên hỏi, lúc này quan trọng nhất là đề thăng cảnh giới 。

“cái này còn kêu làm thông thả?!” Đồng Phụ thân thân dưới hàm ngắn râu ngắn, hơi hải lòng dò xét một phen Kim Tịch, “cầu người vật, tất có kính ý, còn có, nó không đến, ngươi có thể đi nha được rồi, tiểu nhi một vốn một lời sư huyền cơ nhưng có đáp án?”

“có!”

Kim Tịch thấy Đồng Phụ sắc mặt chuyển biến tốt đẹp, trái tim phác thông phác thông nhảy lên tăng lên 。

“nói nghe một chút!”

Kim Tịch mỗi chữ mỗi câu đáp: “Thế Tổ, nếu ngắn trở thủy không được, cần phải vâng tìm cách đầu nhập giữa sông, mau sớm cứu ra lương cầm, miễn cho”

“haha! Sai lầm!”

Đồng Phụ cười lạnh một tiếng lần thứ hai căng thẳng mặt mo, cảm tức liếc mắt Kim Tịch, đứng dậy tiêu thất bóng người 。

Kim Tịch ghen hòng nhìn trần trời, mắt thấy hy vọng sắp tới, trong nháy mắt liền hóa thành bọt nước, đây chính là còn muốn dày vò một tháng, giận không chỗ phát tiết, hận hận oán giận bắt đầu Băng Uyển Nhi:

“đều là ngươi, phỏng đoán lung tung, khiến cho ta sống không bằng chết!”

“ta” Băng Uyển Nhi muốn nói lại thôi, ngờ ngác nhìn lên bầu trời, hồi lâu không có lấy lại tinh thần 。

Muốn tìm vật, tất kính chi!

Nó không tìm ta, ta tìm nó!

Kim Tịch tí mĩ dư vị Đồng Phụ lời nói, câu đầu tiên rất dễ hiểu, tôn sùng thần mặt trời là được; nhưng là cái này câu thứ hai lại đưa hấn làm khó, suy nghĩ một ngày cũng không có kết quả 。

Cuối cùng, còn không được không cầu viện Băng Uyển Nhi 。

Rất hiển nhiên, Băng Uyển Nhi dường như cũng suy nghĩ một ngày rốt cục có quả, mới vừa phải trả lời lại trực câu câu nhìn chăm chăm Kim Tịch hỏi: “một phần vạn ta nói sai, ngươi có hay không còn trách cứ ta?” nàng cắn môi có vẻ tâm thần bất định bất an 。

“lời nói nhảm!”

Kim Tịch lập tức đáp 。

Băng Uyển Nhi thần tình ngắn ra, thờ phi phò trừng mắt Kim Tịch, thấy hấn không chút nào lui bước ý đồ, sau đó lại cúi đầu lẩm bẩm nói, “liền không thể lừa gạt lừa người ta nha?” nói, lại cất cao giọng chậm rãi nói tới, nhưng thủy chung nhìn chăm chú vào Kim Tịch sắc mặt, “chúng ta mới tới ngày, từng thấy qua lão tiên sư đã tọa luyện công, không phải hồ không phải hấp, ta muốn, tự nhiên là muốn ngươi ngưng thần hóa thân, vùi đầu vào Thái Dương Cung trong, như vậy nhất định là nhiều đất dụng võ, làm ít công to”

“tốt! Tốt!”

Kim Tịch vừa muốn vỗ tay, nhưng là hai tay không thể động dậy chút nào, muốn chút đầu cũng không được, chỉ có thể duỗi hai cái đầu lưỡi tỏ vẻ biểu dương, Băng Uyển Nhi lập tức nở nụ cười, chợt nhớ tới cái gì, mau nhanh thoát đi Kim Tịch ánh mắt 。

Đồng Phụ nạp dương không hô hấp!

Kim Tịch cũng thử không phải thờ dắc, có thể một ngụm ghen xuống phía dưới, khí thể lại trực hạ đi, phản bực một hồi đau đớn, đột nhiên hỏi đề

nghiêm nặng, thậm chí ngay cả thả cái rắm không gian cũng không có, khí thể lửa đối một cái nghịch lưu nhi thượng, không thể không đánh ra một cái nấc tới, xem như là kiểm củi ba năm thiếu một giờ 。

Thời gian không cho phép phóng túng!

Dựa theo Băng Uyển Nhi nói, ngưng thần hóa thân, vùi đầu vào Thái Dương Cung trong!

Hắn thử chậm rãi ngừng thở, tận lực khu sử ý niệm của mình ly khai thân thể, không kiên trì nổi, lần thứ hai hoàn hồn hô hấp, như vậy nhiều lần nín thở thời gian cũng càng ngày càng dài 。

Cuối cùng sẽ có một ngày, hắn cảm giác được thân thể đã không ở băng bên trong, phiêu phiêu dang dang ly khai vết nứt, thẳng đến cao dương, hồng đồng đồng nhiệt khí đập vào mặt, người không phải dung ta, ta dung người

Thân thể hắn, không phải, là của hắn khí quan, nói xác thực cũng không phải, là của hắn không linh chạy vào Thái Dương Cung, tham lam hấp thu cực nóng ngàn hoa3 。

Kim Tịch cương mê trong cảm giác được ngồi tĩnh tọa ở thái dương thâm cung, không sợ nước kia Hàn chi băng, càng đưa tới chân hỏa vô số, hỏa linh dâng, chảy đầm đìa mà vào hỏa hệ ba dãy, tâm mạch bộ tộc cũng làm như cuồng âm không ngừng, cổ cổ hỏa hơi thở vọt vào bên trong cơ thể

Ngày qua ngày, hắn rốt cục không hề e ngại ngàn nước đá giá lạnh, hỏa hệ tu vi đột nhiên tăng mạnh đạt được bốn tầng 。

Đất bằng phẳng chân núi, Băng Uyển Nhi cảm Trọng chạy vội, chọt bay lên trời, chọt phi liếc ngang trời, kiêu quát một tiếng đi ra ngoài, trên mặt đất băng cứng thành linh xuất hiện một vết màu trắng vết hoa văn!

Văng ngàn thả lỏng chi từ thần mộc chi cây táo thành tựu hai người!

Tháng thứ ba, Kim Tịch trả lời vâng nghĩ hết phương pháp không phải ngăn trở thủy không bị thương chim không bị thương mình có thể cứu mấy con cứu mấy con, để cầu vẹn toàn, kết quả, Băng Uyển Nhi lại bị đánh mắng một trận

Lúc này, hắn đã mười bảy tuổi!

Tháng thứ tư, hai người tâm huyết dâng trào, về phía trước ngược dòng, có thể nói hiểu được huyền cơ người tự nhiên biết hồng thủy đã tới cơ hội, gắng đạt tới ở điên cuồng thủy đồ trước cứu rồi lương cầm, Đồng Phụ giận không kềm được, nghiêm khắc quở trách Kim Tịch một trận sau đó mới rời đi!

Tháng thứ năm, Băng Uyển Nhi không dám lại tham dự, Kim Tịch đơn giản ngậm miệng không đáp, bởi vì nên nghĩ biện pháp đều suy nghĩ, nếu là huyền cơ, hắn cũng cảm huyền cơ đi đối phó —— im miệng không nói 。

“ người đã buông tha trả lời, quyền đương vâng hạng người vô năng, quyền kia sư rồi đi luôn, người chừng nào thì phá băng ra, ta lại đến đây” Đồng Phụ thô thô lấy hơi, tức đến cơ hồ muốn quát Kim Tịch miệng, mà sau đó xoay người biến mất 。

Kim Tịch triệt để tan vỡ, đáp cũng đáp không đúng, không đáp lại không được, nghĩ ra cái này băng trận khó như lên trời!

Mấy tháng qua tu luyện, mặc dù đại thắng từ trước, nhưng là hắn cảm giác được, đồng tu thủy hỏa dị thường gian nan, hơi không cẩn thận, thủy hệ chân khí trộm tràn đầy ra, liền uống phí một ngày tu luyện 。

Cứ như vậy, Kim Tịch bị vây ở Côn Lôn hư thiên Băng chi bên trong một... năm nhiều

Băng nhuận da thịt, thiên thủy vào cổ họng, hắn thủy hệ tu vi đồng dạng đột phá tầng thứ tư!

Dẫn thân vào dương, nín hơi mà hấp, cộng thêm một thổ ba tầng, hắn đã 14 tầng ngũ hành thuật tu giả 。

“ Uyển nhi, nước của ta hòa hai hệ rốt cục đạt tới bốn tầng! ”

Kim Tịch mừng rỡ, hắn cảm giác được thân hệ cùng tâm hệ khí quan lần thứ hai khép lại khí khổng, đình chỉ nhét vào chân khí, mà trong cơ thể lưỡng chủng đi hệ chân khí hùng vĩ không gì sánh được, nhâm mạch hai mươi bốn Huyệt Đốc Mạch hai mươi tám Huyệt thông suốt mà lưu động lấy thủy hỏa chân khí, Cương Nhu hòa hợp, còn lại mười hai kinh lạc càng là có thể ích khí hoành hành, tài giỏi như thường 。

“ thực sự? Thật tốt quá, ta biết người nhất định có thể thành công! ” Băng Uyển Nhi lộ ra ít có vui cười, không dừng được vỗ tay, vừa muốn tự tay sờ sờ Kim Tịch mặt của, vẫn là xuất ra thả lỏng từ đưa về phía Kim Tịch trong miệng 。

Đút đồ ăn Kim Tịch, vâng nàng mỗi ngày vui sướng nhất thời khắc 。

Kim Tịch bỗng nhiên nghĩ đến một năm trước nàng báo cho biết chính mình vượt qua Trúc Cơ cảnh lúc, chính mình cũng là châm chọc khiêu khích, xấu hổ hơn nhẹ giọng nói ra: “ nhớ kỹ người phá kỳ lúc, ta còn không có chúc mừng, cũng coi là cho người bù vào”

“ không cần, người không tức giận là tốt rồi, người biết phá băng ra cần gì cảnh giới sao? ”

“ sợ rằng được hỏa hệ đạt được đầy tầng, chính là tầng năm, nhưng là bây giờ con tức dấy liên quan đã đóng cửa, nói rõ chân khí trong cơ thể đã không

đủ, không nhịn được tiếp tục nạp dương; nơi này thức ăn có thể tăng thêm chân khí, chỉ có thể chờ đợi”

Kim Tịch bỗng nhiên nhíu mày 。

“ làm sao rồi? ” Băng Uyển Nhi trầm thiết hỏi 。

“ theo nương nói, bốn tầng thẳng tới tầng năm tốc độ phải chậm hơn thập bội, nếu như đạt được tầng năm, chẳng phải là còn muốn mười năm? ”

“ vậy thì chờ mười năm! ”

“ không được, ” hần nhớ tới rồi Nhu Phu Nhân cùng Cơ Mộ Phi, không chiếm được Tứ Phương Tôn, hai người khó thoát hổ khẩu, “ người bây giờ đã Trúc Cơ cảnh, có hay không thử đi ra nơi đây? ”

Băng Uyển Nhi lắc đầu, không hiểu được vâng không đi ra lọt, vẫn không muốn đi 。

Kim Tịch tự nhiên cho rằng là không đi ra lọt, lo lắng hình dáng biểu lộ ra 。

Băng Uyển Nhi thấy Kim Tịch không hỏi tới nữa, xấu hổ hề hề hỏi: “ nếu là ta đi ra ngoài, người làm sao bây giờ? ”

Kim Tịch lập tức đáp: “ không cần phải xen vào ta, nếu có thể đi ra ngoài, lập tức giúp ta làm một chuyện ”

“ ta tại sao có thể bỏ người lại mặc kệ! ” Băng Uyển Nhi dưới tình thế cấp bách thốt ra 。

Một loại ý nghĩ ngọt ngào xông lên Kim Tịch trong đầu, đó là ở bất lực nhất thời khắc đạt được nhất tâm thiết tình hoài cảm kích, nhớ tới động tự dung quả trách Băng Uyển Nhi, nàng vẫn như cũ một tác cũng không rời chiếu cố, không chút nào câu oán hận, trong đầu sinh ra hổ thẹn 。

Mắt thấy Băng Uyển Nhi ngón tay ngọc lại bóp tới một viên thả lỏng tử, miệng về phía trước duỗi một cái ngậm vào ngón tay của nàng, sợ nàng rút đi theo bản năng nhẹ khê cắn chặt 。

Băng Uyển Nhi nhẹ kêu một thân, đầy mặt ửng đỏ, cuống quýt rút về tay 。

Vô tận hàn lãnh không áp chế được nẩy mầm 。

“ Uyển nhi ”

Kim Tịch chợt phát hiện đứng ở trước mắt là một vị tiên nữ, vóc người cao gầy, kiều kiều mũi, trắng nõn non mềm gương mặt cùng da, không cười cũng xấu hổ 。

Băng Uyển Nhi thoáng ngẩn ra bị một tiếng này nhộn nhạo hồ hoá hấp dẫn tới, đầu ngón chân cực lực kiềm, kim ở kiên lạnh sông băng đem nhiệt hồ hồ đôi môi đưa tới, đầu lưỡi của hai người gặp nhau lần nữa, loạn xạ khuấy cùng một chỗ

Kim Tịch biết vậy nên thần hồn điên đảo, trong cơ thể trào tạo nên vạn tượng sóng lớn, tựa như lại vào Thái Dương Cung, hấp thu mà đến không phải hùng lực, mà là hương thuần cùng vui vẻ 。

“ ô ô! ” Kim Tịch bỗng nhiên phát sinh đau đớn chi âm, nhưng là đầu bị đập ở sông băng bên trong di động không ra 。

Toàn thân đều bị băng thể phong bế lấy, địa phương nào nếu như bành trướng, nhất định là thống khổ bất kham 。

Hạ thân của hần rất đau!

Nhưng là, Băng Uyển Nhi tựa hồ không có dừng lại ý nguyện, nhắm mắt lại vụt sáng vụt sáng nhúc nhích lông mi thật dài, ngậm Kim Tịch trong miệng tát cả!

“ ô ”

Kim Tịch phí hết lớn sức mạnh chỉ có đóng chặt miệng, Băng Uyển Nhi dòi ngượng ngừng gương mặt, nghiêm khắc liếc mắt một cái Kim Tịch, liền vội vàng xoay người chạy đi 。

Hồn như vậy hưởng thụ? !

Kim Tịch lần thứ hai dư vị mới vừa mây mưa muốn tới, làm dịu hương vị ngọt ngào, trong nháy mắt thân thể lại là không nghe sai khiến, một loại vỡ bờ lần thứ hai từ sau vỹ trên căn Dương, dưới thân đã ăn vị đắng, nhanh lên ngưng khí ngăn chặn tà niệm 。

Đây là cái gì? !

Hần gáy sợ ra mồ hôi lạnh, thủy hỏa lưỡng hệ khí mạch liên quan lần thứ hai mở ra!

Thân ở vết nứt, thổ không được Dương, mộc không được triển khai, chỉ có bên ngoài cơ thể chi băng, trên đầu chi hỏa mới có thể nhét vào thật hơi thở,

nhưng là chân khí này đến từ đâu, rõ ràng chân khí trong cơ thể giả trị đã đạt tới đỉnh phong, không cách nào nữa mở ra đôi môn 。

Băng Uyển Nhi!

Vâng nàng mượn vừa rồi cơ hội đem một tia Căn Khí trút vào rồi trong cơ thể!

Nếu không có trong quần đầu đốn, nàng chẳng phải là muốn bị mất toàn bộ tu hành?

“Uyển nhi, nguoi ngu ngốc ——”

Kim Tịch hét dài kêu, hấn xấu hổ không chịu nổi, đặc ý lúc thăng chiếu cố hưởng thụ, cái loại này mệnh mông cảm giác đúng là Băng Uyển Nhi ở chuyển vận chân khí!

Hấn ngóng nhìn Côn Lôn hư chung quanh vân vụ, gần lên đỉnh đầu cao dương, từng mảnh một xanh trắng hàn băng, cảm giác mình lại vâng nhỏ bé như vậy

Chân núi trên mặt băng, Băng Uyển Nhi vừa mới mất đi năm phần mười Căn Khí, không thể không ngưng khí ngồi xếp bằng đem cố quanh thân, đề ngừa huyết mạch bởi vì chân khí chợt thiếu hụt mà xảy ra bất trắc, cũng may hư bên trong có ngàn quả, băng không muốn đi ra Côn Lôn hư không biết cần bao nhiêu năm 。

Rõng rõng!

Tầng trời thấp gió vang, nhất thanh mượn hưởng truyền đến, làm như không trung chấn động ra thanh âm, du dương tứ phương, ở nơi này mọi âm thanh Cổ đã làm người ta run rẩy 。

Kim Tịch nhìn chăm chú nhìn lên, đó là cái gì? !

Tác giả cầu cổ động vé tháng

Nếu như cảm thấy tẩu chương viết phần khích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Long Thư Thư Tha Mạng

Ngự Long Cửu Thiên

Long!

Đó là Long!

Côn Lôn Long hiện tại!

Kim Tịch một lát chỉ có an định tâm thần, nhìn long thân từ trong mây mù thoát ra, long khu khẽ động hô rung động, biểu thị đang đang hô hấp, sau đó nhắm xà vây quay quanh, không coi ai ra gì, trên da thịt đầy vảy màu vàng, tựa như vàng Cá chép, theo thân thể rung động trên dưới phập phồng; bốn chân bên ngoài nhảnh, có vẻ leng keng mạnh mẽ, chường lại tựa như hổ, trào lại tựa như Ưng, tùy thời có bốc lên thái độ; bụng lại tựa như Con trai, tai lại tựa như Ngưu, uy tráng không thể lừa gạt phạm, uyển chuyển không thể đi quá giới hạn

Đây không phải là lúc đầu tần khi chết Huyễn cảm giác trong Ly Long sao!

Không sai, chính là nó!

Ly Long vừa mới xông vào, liền muốn Dương thủ chạy về phía Kim Tịch chỗ ở mỏm đá đài 。

“nguoi dám! ”

Một tiếng khẽ kêu chợt nổi lên, Băng Uyển Nhi giữ ra Trảm Yêu Trọng bay về phía Ly Long, hô! Trảm Yêu Trọng phát sinh tiếng gió thổi, hiện hách

cuốn hàn khí đánh úp về phía Ly Long trung thất lưng 。

Ồ

Ly Long như là cảm giác được có người đột kích, đầu đuôi hướng Băng Uyển Nhi phương hướng khê cong, phần eo mau tránh ra một trượng, “gào” một tiếng gào thét mở khéo mồm khéo miệng nuốt hướng Băng Uyển Nhi, từng viên một khéo ăn khéo nói bạo lộ ra 。

Băng Uyển Nhi không ngờ tới chiều dài ba trượng trên dưới Ly Long như vậy mau lẹ, sợ ngăn người một chút trên không trung Dương xoay người từ né qua vôi nước, thuận thế nhấc chân đá về phía cổ của nó hầu 。

Ly Long mạnh mẽ bãi đầu, mảnh nhỏ vỹ lại từ Băng Uyển Nhi phía trước mở qua đây 。

Đó là sức lực một kích, Băng Uyển Nhi thân thể đã không thể tái khởi, đang muốn phiêu phiêu hạ xuống!

“Uyển nhi tiểu tâm phía sau

Kim Tịch liều mạng kêu lên tiếng 。

Quả nhiên, Ly Long phát hiện mồm đá trên đài có người rỗng giần, giống như là nhà của mình bị chiếm dụng thông thường, buông tha công kích Băng Uyển Nhi, hí trực tiếp nhắm phía đài cao!

“hồn đản, ta ở nơi này!” Kim Tịch sợ Ly Long lại quay trở lại tập kích Băng Uyển Nhi, lớn tiếng gào thét 。

Ly Long dừng lại một chút, lớn thỏ chí mâu tả hữu chớp động, chợt phát hiện băng trong Kim Tịch, buồn bực hô một tiếng chợt mở quay đầu đi, đuôi dài như là từ trên trời giáng xuống cự bổng, phổ thiên cái địa hướng Kim Tịch cuốn tới 。

Đồng!

Một tiếng vang thật lớn, đuôi rồng vỗ vào sông băng trên!

Tê tâm liệt phế chấn động truyền đến, Kim Tịch cảm giác được chân khí trong cơ thể nổ lớn thoát ra, tứ tán tự do, vôi vàng ngưng chú tâm thần ngăn chặn linh khí 。

Đó là một loại bị giam cầm lâu lắm mà sinh ra bành trướng, đuôi rồng đã đem Kim Tịch quanh người băng thể đánh rách tả tơi, nhẹ nhẹ hô lệnh Kim Tịch trong cơ thể hết thấy khí quan có thể trở về tự nhiên, hân cao ra bộ phận kia nhiều hơn thân thể đã bị sông băng khôn cảm một cái... năm nhiều!

“a

Hắn thỉnh linh mở mắt, khu sử toàn thân chân lực hướng bên ngoài cơ thể bắn ra!

Xôn xao!

Kim Tịch thân thể trước mặt hàn băng chợt nghiền nát, vô số khối băng phi đảng xuất đi, mấy viên nện ở thương trên thân rồng 。

Phá băng ra!

Như một cái nhỏ chòm sao Thương Long bay ra vết nứt, mắng nhiếc, thần thái dữ tợn! Hắn trên không trung liên tục cuộn cuộn, như là đột nhiên bị thả ra hầu tử, dương nanh múa vuốt, dính bám ở trên người giọt băng tứ tán mà bắn, nện ở trên mặt băng phát sinh leng keng giòn vang 。

Hắn người thứ nhất muốn gặp, tự nhiên là Băng Uyển Nhi 。

Ly Long bị toái băng bắn trúng lần thứ hai tức giận, cuộn sạch bắt đầu thân thể không lò truy hướng Kim Tịch!

“Uyển nhi!” Kim Tịch vui vô cùng, hắn không tự chủ liếm liếm môi 。

“Kim Tịch

Băng Uyển Nhi cũng là vui mừng quá đổi, chợt thấy chòm sao Thương Long kéo tới, ý bảo Kim Tịch 。

Kim Tịch cũng không đem cái này Ly Long để vào mắt, ngửa người vừa lộn trong miệng thì thầm “ba tầng hỏa hệ!” hắn biết thần long thuộc mộc, thổ hệ bị khắc, thủy hệ bị tiết, chỉ tiếc thân không Kim Khí Căn, chỉ có thể lấy hỏa thuật nện, phân tiết bên ngoài khí phách, dù sao Ly Long ở từ nơi sâu xa đã cứu hắn, không đành lòng thả ra toàn bộ hỏa hơi thở 。

Ba tầng chi hỏa đã có thể phá vật, chuyển ra áp chế ưu thế 。

Nhất thời, Côn Lôn hư bên trong làm như đang xuất gió nóng, khí lưu điên cuồng cút chạy về phía Ly Long 。

Gào!

Ly Long bị đánh trúng, trung hậu phần bụng bỗng nhiên sau bỏ rơi, oanh một tiếng nện ở phía sau sông băng trên, toàn bộ băng cốc bị rung động, nó hiển nhiên đã bị làm tức giận, vỹ lần thứ hai phát mặt băng vọt tới trước ra, tăng lên long thủ hướng Kim Tịch đập tới 。

Băng Uyển Nhi thấy thế cũng là cảm Trọng bay lên trời, thân trọng vung lên phát sinh chân khí nghênh liễu thượng khứ 。

“ không nên phát di chuyển chân khí! ”

Kim Tịch điên cuồng kêu một tiếng, nàng vừa mới mất đi bộ phận Căn Khí, trong khoảng thời gian ngắn không thể lại lay động linh khí căn cơ 。

Nhưng là lúc này đã trễ, Băng Uyển Nhi bộ mặt vận vẹo trong nháy mắt mạo đồ mồ hôi, phát ra ngoài chân khí chút nào vô lực nói!

Kim Tịch vừa mới né qua vòi nước, phát hiện đuôi rồng đã mở hướng Băng Uyển Nhi, không thể làm gì khác hơn là buông tha công kích lao thẳng tới thân thể của hắn, lợi dụng quay người lực đưa nàng đẩy ra 。

Thình thịch!

Đuôi rồng bắn trúng Kim Tịch thân thể, hắn lập tức giống như phát xạ ra ngoài viên đạn nhằm phía tận trời, cảm giác được thân thể phiêu đảng, chân khí cũng giống bị đánh diệt vài phần, “ tiểu súc sinh! Hôm nay ta không phải giết ngươi không thể! ” bỗng, Kim Tịch lần thứ hai đáp xuống, song chương lần thứ hai nhét vào tăng bốn con tức!

Vì cứu Băng Uyển Nhi, hắn bị Ly Long bắn trúng, tăng chót khí tức bị hạn chế, phát ra bốn tăng hòa hệ chân khí uy lực to lớn giảm xuống 。

Lệ phong tái khởi, vậy thật Hòa chi khí tuy là vô hình, lại sử dụng thái dương âm đậm phai mờ, toàn bộ băng cốc trung đồ sậm xuống tới, như muốn mất đi khí tức 。

Ly Long hống khiếu một tiếng dứt chuyển động thân thể, trong nháy mắt tựa đầu vỹ tương liên hình thành một cái vòng tròn lớn, tách ra cúi xuống rơi chân khí, đang ở Kim Tịch rơi vào trong vòng lúc, đầu cao xoay, vỹ co rút lại, muốn cuốn lấy Kim Tịch!

Mất thấy quái vật lớn đè ép qua đây, Kim Tịch không dám thờ ơ, cổ chuyển động thân thể trước sau phát ra toàn bộ hành khí!

Hỏa bốn tăng, thủy bốn tăng, mộc ba tăng, thổ ba tăng!

Long thân vòng vòng bên trong, ngũ hành đột nhiên thay đổi!

Phanh!

Thùng thùng!

Long khu bị đánh ra, Ly Long phát ra kêu đau, hai long trảo nhưng cũng vỗ vào Kim Tịch trên người, một rồng một người nổ lớn rơi xuống đất 。

này Long cũng không phải Kim Tịch trong miệng Mộc loại thần long, mà là tiểu Bàn Long, bên ngoài tính thuộc thủy, gặp phải thổ hệ công kích tự nhiên bị quân chế 。

Băng Uyển Nhi theo không kịp, chỉ có thể ngồi ngay ngắn một bên nhanh chóng tụ tập trong cơ thể khí tức ……

Kim Tịch bị thật lớn lực lượng bắn trúng, chân khí tan rã bất kham, bò trên mặt đất vù vù thở hổn hển, hung tợn trừng mắt Ly Long 。

Ly Long cũng là bị đánh rơi, ngoa trên mặt đất sợ hãi nhìn chăm chăm trước người hai người, đuôi không ngừng mà ở quật mặt đất, bắt quả vòi nước nhưng thủy chung cao ngẩng cao 。

Một đôi bích nhân, nhất tôn chòm sao Thương Long, đều ở đây gấp rút khôi phục khí tức cùng lực lượng, Người nào trước đứng dậy, chính là người đó thắng!

Đề nén sợ hãi trong nháy mắt đầy bốn phía, Kim Tịch cùng Băng Uyển Nhi sợ nhất chính là Ly Long bỗng nhiên bay lên; chòm sao Thương Long, cũng chết nhìn chăm chăm hai người không thả, băng cốc bên trong không khí thoáng qua động lại 。

Kim Tịch một bên khôi phục chân khí một bên thừa cơ nhìn sang, trong lòng chưa phát giác ra buồn bực, này Long thần hình thái cùng năm trăm năm lưu truyền tới nay vắng hình dạng giống nhau như đúc, chỉ là không có sừng, vậy nhất định là rồng cái; nhưng vì cái gì không có phải đầu?

Trong truyền thuyết, sừng rồng có hai, giống nhau tri Lộc, hà phải rừ xuống, để mà tra xét 。

Long vì chúng lân trùng dài, Long Phượng Kỳ Lân Quy cái này bốn Thú chi thủ, 81 lân, cụ cừu cừu dương sỏ, trên đầu có góc vì Công Long, trong đó hai sừng xưng là Long, một sừng xưng Giao; không có sừng vì Bàn Long, chính là giống cái Long!

Giao long, sớm bị hoàng đế mang rời khỏi thế gian; không cần chi Long, Kim Tịch chưa có nghe nói qua ……

Bỗng nhiên, vừa thấy chuyện đáng sợ rốt cục phát sinh!

Kim Tịch hai người nào có chòm sao Thương Long khôi phục nhanh, Ly Long chỉ chốc lát sau bỗng bình, “rõ ràng!” trong cổ họng truyền ra trầm thấp tiếng hô, cũng giống là cười nhạo chi âm, đầu chợt hướng về phía trước không nhảy lên đi, đuôi dài lại ở trên mặt băng hoạt động quất về phía Kim Tịch!

Hắn còn không thể động đây!

“không muốn……” Băng Uyển Nhi tất kêu thành tiếng, lập tức che ngực, thân thể không tự chủ được một cái, khoe miệng ử ra một tia giọt máu。

“Long thư thư, tha mạng a!”

Kim Tịch từ nhỏ liền nói ngọt, tựa như nghe nói Nhu Phu Nhân thân thể sau đó, rất nhanh liền hô mẫu thân, nhìn thấy Đồng Phụ liền kêu thế tỏ thông thường, một thấy đối phương văng cái rỗng cái, nghĩ cũng chưa muốn hô lên Long thư thư。

Ly Long chỉ có không phải không biết cái gì tỷ đệ tình, đuôi dài không chút nào giảm lực đạo, phát tiết tư phần vậy cuốn qua tới, không trung miệng không lồ khẽ nhếch, trợn trợn bạch khí ứng với hô hấp ra。

Kim Tịch tới không kịp né tránh, vội vàng bằng vào trong cơ thể vừa mới tụ tập nội khí bảo vệ thân thể。

Thành thực!

Kim Tịch như là bị đánh nát thông thường vọt lên mà bay, ngoài mây trượng âm rơi xuống đất, nhất thời mất đi khí tức。

“leng keng……” một hồi liên tục giòn vang, trong ngực hắn Thiên Thần Phù cũng bị bỏ rơi rơi ra tới, ở băng trên mặt đất liên tục nhào lộn, xoay tròn đứng ở Kim Tịch bên người。

Băng Uyển Nhi té chạy vội tới Kim Tịch bên người, bỗng nhiên phát hiện Kim Tịch chút nào không một tiếng động, nhất thời sợ đến hồn bất phụ thể, tiếp lấy là lên lên tiếng: “Kim Tịch, Kim Tịch……”

Ly Long như là ý thức được thắng lợi, dương dương đắc ý vậy du động qua đây, lập tức đứng ở Thiên Thần Phù bên cạnh, giọng cao ngạo đầu sư tử tránh thị hôn mê bất tỉnh Kim Tịch; Thiên Thần Phù phát sinh hí yếu ớt, tựa như ruồi muỗi tiếng, Ly Long lại bằng thân thể chấn động, đuôi ở trên mặt băng gấp đung đưa。

Băng Uyển Nhi tạm thời mất đi năng lực công kích, ai oán mà trừng mắt Ly Long, trong miệng cũng là thê thê năn nỉ:

“ngươi nếu hiểu nhân sự, liền mau cứu Kim Tịch……”

“vù vù!” Ly Long như là hiểu cái gì, lập tức dụ ngoạn xuống tới, hai mắt lấp lánh hữu thần mà chuyển động。

Băng Uyển Nhi thấy Ly Long bỗng nhiên đình chỉ kiêu ngạo, cao giọng quát:

“nhanh cứu người a……”

Ly Long lại giống như phục tòng chủ nhân mệnh lệnh giống nhau, xấu hổ xấu hổ lấy thân thể tới gần Kim Tịch, một hồi nhìn một cái Kim Tịch miệng, một hồi lúc lắc đầu, đo đo chuẩn bộ vị sau rộng rãi hé miệng vì vì phun ra thân kiếm, hướng về phía Kim Tịch miệng vù vù thổi ra khí tức……

Này Long chính là năm trăm năm trước suýt nữa bị Thiếu Hạo giết chết ấu long, năm đó xanh Hồ bên bờ, cái kia Hộ Long người chính là Đồng Phụ!

Thiếu Hạo lấy Tứ Phương Tôn thu Thập Lục Long, nhất tôn giao cho Đồng Phụ, nhất tôn mang đi vài tám Long xuống sông sông, trước khi đi lấy Thiên Mộc Kiếm chém giết dư thừa ấu long, mà thấy nhỏ Ly Long bởi vì không có chòm râu tránh được một kiếp, sau đó nó liền vẫn đi theo ở Đồng Phụ tả hữu, đến nay đã năm trăm năm。

Kim Tịch chợt thấy một nhiệt khí đánh vào bên trong cơ thể, trong cơ thể thoải mái không gì sánh được, toàn thân đau đớn trong nháy mắt tiêu thất, chuyển đứng lên, thấy kia Ly Long đang ở há hốc mồm, mới vừa muốn nổi óa bị Băng Uyển Nhi ngăn lại。

“Kim Tịch, vâng Ly Long dùng tiên hơi thở cứu ngươi……”

Ly Long trong cơ thể gắn kết lấy năm trăm năm thiên địa tinh hoa, tiên khí như đan, nho nhỏ đau xót tự nhiên không trị mà bình phục。

Kim Tịch lập tức thu hồi tư thế, ôm quyền thành áp chuyển nói rằng:

“đa tạ Long thư thư ân cứu mạng!” dứt lời, niệm bắt đầu Thiên Thần Phù cất vào trong ngực, bắt đầu vì Băng Uyển Nhi vận công chữa thương, chợt phát hiện chân khí trong cơ thể rất là thông thuận, vận tạo nên tới như lật Giang phúc hải, cũng đủ chống đỡ thủy hỏa lưỡng hệ tu vì đạt được tăng năm!

Hắn lại lấy ánh mắt cảm kích nhìn liếc mắt Ly Long, thậm chí toát ra trở lại một ngum tiên khí tham lam, bất quá Ly Long không để ý tới nữa。

Tác giả cầu cổ động vẽ tháng

Nếu như cảm thấy tấu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Đánh Chết Ngươi Cái Này Tiểu Súc Sinh

Ngự Long Cửu Thiên

Ly Long thấy hai người đẩy bối mà ngồi, lười biếng lột thân thể, đem Kim Tịch cùng Băng Uyển Nhi quay chung quanh ở chính giữa, từng mảnh lân giáp xôn xao chuông chuông rung động, như một đạo Long tường bảo vệ hai người, duy chỉ có vôi nước vẫn như cũ vang dội, một bộ ngạo khí mười phần đáng vẻ 。

Hồi lâu, Băng Uyển Nhi thương thế đạt được không chế, hai người mặt đối mặt nhìn nhau, lại tựa như là mới vừa quen biết, một cái đỏ bừng gương mặt trắng đến gáy, một cái tiêu điều tự tại dần khó mở miệng 。。。。。

Kim Tịch trái lo phải nghĩ không biết như thế nào mở miệng, chỉ chỉ Ly Long đối với Băng Uyển Nhi nói rằng:“ chúng ta gọi nó nghỉ ngơi nhất khắc 。”

“ nó làm cho sao? ”

“ không cho sẽ giết nó! ”

“ nhân gia vừa mới cứu rồi ngươi, ngươi đã nói giết liền giết, tựa như người không có lương tâm 。”

“ ai nói ta không có lương tâm, ngươi sờ tới xem! ” nói, Kim Tịch cầm lấy Băng Uyển Nhi mảnh nhỏ tay, áp sát vào ngực, kết quả lòng của hai người nhảy trong nháy mắt lần ất Ly Long kịch liệt tiếng hít thở 。

Hoàng hôn dưới, hư trong cốc, xanh băng trên, ngọa phủ Hoàng Long, một con út một thiếu nữ xinh đẹp, dặt tay theo như long khu, nhìn lên trời cao 。。。。。

Vẫn là Băng Uyển Nhi mở miệng trước,“ Kim Tịch, ngươi từng nói qua, muốn lấy Tứ Phương Tôn cứu mẹ ruột của ngươi, cái này là vì sao? ”

“ mẫu thân bị ác nhân vây khốn, ta đáp ứng thu được Tứ Phương Tôn theo chân bọn họ trao đổi 。。。。。”

“ ngươi biết sở hữu Tứ Phương Tôn ý tứ hàm xúc thật cái gì không? ” Băng Uyển Nhi ngón tay hơi rung động 。

Kim Tịch cảm giác tay nàng càng nóng lên, hai chương trong lúc đó tựa hồ sinh ra giọt mồ hôi, không tự chủ gây khó dễ một chút, suy nghĩ khoảng khắc đáp:“ ta bất kể nó ý vị như thế nào, chỉ cần có thể cứu ra mẫu thân, mười cái Tứ Phương Tôn đều được 。”

Băng Uyển Nhi trầm mặc, nghiêm khắc căn môi, một lát môi vừa rồi khẽ gật đầu 。

“ gió hướng hồ vì sao giết cha mẹ ngươi đâu? ” Kim Tịch thấy nàng không nói, cũng nghĩ đến năm xưa Băng Lịch Tộc bị Phong Thác Tộc tiêu diệt một chuyện 。

“ Kiệt Vương tuy là dũng mãnh cương nghị, nhưng là bỏ lỡ tể tướng, thống trị triều chính trướng chọi đá, thường năm tới nuông chiều lệnh thiên hạ bộ tộc ngày càng cường đại, nhao nhao nổi lên dị tâm, Kiệt Vương cũng là vô kế khả thi, ngày nay thiên hạ đại loạn, giữa bộ tộc chinh phạt không ngừng, dân chúng lầm than, Phong Thác Tộc chính là vì mở rộng địa vực chỉ có diệt ta Băng Lịch Tộc 。。。。。”

“ Kiệt Vương là tốt Vương sao? ”

Băng Uyển Nhi ngăn ra, không biết trả lời như thế nào, tâm tư nửa ngày mới đáp ra:“ hắn là người tốt 。”

“ ta hiểu được, giống như là cha, hấn nhất định là một người tốt; nhưng là, hấn không có chiều cố tốt mẫu thân, thì không phải là một cái người chồng tốt 。。。。。”

Băng Uyển Nhi trầm thiết nói rằng:“ đúng vậy, không nghĩ tới ngươi thông minh như vậy! Nói như vậy, Kiệt Vương là người tốt, không nhất định là tốt Vương đâu! ”

Kim Tịch không nghĩ tới tầng kia, bất quá nghe tiểu giai nhân tán thưởng chính mình, cũng len lén cười cười nói tiếp:“ Đồng thể tổ phải là một người tốt, có thể một mực hỏi cái gì sông dài ngăn trở nước sự tình, đáp không được hấn nhất định sẽ không cho Tứ Phương Tôn 。。。。。”

“Kim Tịch!” Bổng Uyển Nhi như ở trong mộng mới tỉnh, phản phật lập tức ngồi dậy, ngưng mắt nhìn Kim Tịch nói rằng “ta biết rõ làm sao trả lời……”

“thực sự?”

“thực sự!”

Ban đêm, có Ly Long vây hộ tổng, hai người ngủ được phá lệ hương vị ngọt ngào, vẫn là tay nắm tay, chỉ là giữa người hơi có chút khe hở, bọn họ cũng ngấm hiểu lẫn nhau mà nỗ lực dựa chung một chỗ ôn lại ban ngày hương vị ngọt ngào, nhưng là có Ly Long một mực vù vù thở dốc, cuối cùng là không có xuống phía dưới miệng。

Thần dương lại nổi lên, Kim Tịch mắt nhắm nhem tỉnh lại, đột nhiên phát hiện Bổng Uyển Nhi tay lại dựng ở trước ngực của mình, trái tim phốc phốc nhảy lên kịch liệt, luyến tiếc đòi, lại sợ bị nàng phát hiện xấu hổ, do dự một chút mới vừa rồi nhẹ toét miệng, một tia đem tay nàng chuyển rời, thoáng nghiêng đầu ở trên mặt hấn khẽ hôn một cái, xoay người bước qua long khu đi vào to lớn băng trắng。

Hắn lần thứ hai đã tọa ngưng hơi thở, phát hiện hoàn toàn có thể không cần hô hấp, thân thể băng vào ý niệm bay thẳng thiên dương trong cơ thể, thuần dương chi hỏa lần nữa nhét vào tâm hệ ba Mạch。

Lúc này cấp thiết nhất đúng là đột phá Phạm Anh cảnh, đó chính là thủy hỏa lưỡng hệ đạt được tầng năm, có Bổng Uyển Nhi chân khí mở ra Mạch quan, hơi thở của rồng làm phép mà đến linh khí, lưỡng chủng đi hệ lần thứ hai trưởng thành。

Gần sát trưa trung, Hồng dương cao chiếu, sương trắng xoay quanh, xanh băng treo cao, hạt mòm đá làm đẹp, phủ Hoàng Long mâm ngọc, một Trương một chuông, bắt đầu lần đầu tiên độ sức!

Tuy là Bổng Uyển Nhi cho Kim Tịch biểu tặng đại lượng chân khí, trở lại Trúc Cơ lần đầu, dù sao sớm đã lướt qua tu chân sơ cảnh, có thể Kim Tịch chưa đạt được Phạm Anh, lúc này Bổng Uyển Nhi thương thế cũng đã, hai người thắng bại chỉ ở Huyền Niệm trong lúc đó。

“uống!”

Bổng Uyển Nhi toàn mở Trảm Yêu Trương, thân trọng phát sinh một hồi âm vang, từng đạo liệt khí chấn động mà phát, làm như cùng băng cốc bên trong linh khí dung hợp vào một chỗ, gia tăng lan đến độ mạnh yếu, hàn ý đột tới!

“thỏ thuật!”

Kim Tịch biết Bổng Uyển Nhi đích thực khí trung lan tràn lấy âm hàn Cương lực, bay lên đứng dậy Dương chương thi xuất thổ hệ hành khí。

Trước mắt Kim Tịch không chút nào pháp Cung thuật, chỉ có thể tự rước đi hệ tên, mà ngũ hành thuật đối ứng còn lại là 《tám Cung tới còn》 công pháp, tương truyền là Phục Hy sáng chế, chỉ tiếc hắn còn chưa từng sở hữu。

Ngũ hành thuật nắm rõ ràng, chỉ có thu được loại này bí tịch, mới có thể tu tập trong đó chiêu pháp, trong đó cùng sở hữu tám thiên, mỗi một thiên đối ứng một loại ngũ hành, lại có tám thuật, cho nên 《tám Cung tới còn》 cùng sở hữu 88 - 64 đạo kỹ có thể, tự tứ trọng Chân Giới bắt đầu đánh bại nên tầng thú vương, mới có thể thu được được tám Cung bí tịch, lĩnh ngộ bộ phận Cung thiên。

Bổng Uyển Nhi không chờ Kim Tịch hành khí đạt được, thả người bay cao, Trảm Yêu Trương thuận thế rủ xuống, lại là một cái khí phách tập kích ra。

Giữa không trung chân khí gặp nhau, phóng xuất ừ ừ chấn động, làm như không khí xé rách, đánh vỡ yên tĩnh dư ba đụng chạm lấy nghỉ ngơi Ly Long trên người, “rồng rồng……” nó kêu to hai tiếng, làm như đưa ra cảnh cáo。

Không trung khí lưu tiết dưới, Kim Tịch nghiêng người tách ra, thuận thế hướng về phía Bổng Uyển Nhi kích ra một đạo tầng hai mộc hệ chân khí!

Bổng Uyển Nhi cũng không cam chịu tỏ ra yếu kém, kêu quát một tiếng: “cẩn thận!” thân trọng tà đứng, đột nhiên phóng xuất ra một đạo hơi yếu hắc sắc khí thể, như là có vài khúc xà cong cong lượn quanh lượn quanh đăng hướng Kim Tịch。

Hai người đều biết đối phương sẽ không dưới ngoan thủ, đơn giản ai cũng không có tránh, ai cũng không có điều khiển chân khí hộ thân。

Ngay sau đó chính là “anh” một tiếng, “má ơi” một câu, hai người không trung rơi xuống, Bổng Uyển Nhi bị mộc khí bắn trúng, tính khí rung chuyển, phản bệng phản trên vị chưa, đứng ở nơi đó một tay bịt miệng; Kim Tịch bạch bạch bạch lui lại mấy bước, trước ngực một hồi đau đớn, một lát vừa mới khôi phục。

“ngươi thắng!”

Kim Tịch lập tức lộ ra không vui biểu tình。

“nơi nào, ta có vũ khí trong người, tự nhiên là tặng ra gấp mấy lần lực đạo, chờ ngươi có vũ khí, ta nhất định không phải là đối thủ……”

Kim Tịch bĩu môi, người tu hành đại bộ phận đều là lên thẳng Chân Giới sau đó, đánh bại thú vương thu được binh khí lại bắt đầu hợp luyện, Phạm Giới ít có cực phẩm khí giới, không nghĩ tới Bổng Uyển Nhi hiện tại thì có cực phẩm thượng võ。

Chỉ là, hần còn không hiểu được trong lòng Thiên Thần Phù làm dùng xong 。

Kim Tịch trong lòng có chút bất mãn, lập tức nói sang chuyện khác, như là phát tiết thông thường, chuyển thân thể rỗng to:

“Đồng thể tổ, ngươi đang ở đâu? Ngươi huyền cơ, ta biết rồi——”

Hết dài tiếng kêu tung bay tứ phương, phiêu đảng tiếng vọng, chỉ chốc lát sau không trung hiển hách gió nổi lên, Đồng Phụ phi đáp mà đến, khinh phiêu phiêu rơi vào Kim Tịch trước mặt, chợt phát hiện Ly Long đã ở, trong miệng ni non lên tiếng, “Ly nhi, ngươi cũng quay về rồi? Bên ngoài không lạnh vừa lòng?”

Ly Long như là nghe hiểu Đồng Phụ lời nói, đuôi dài trên dưới lay động mấy lần, hầu chỗ phát sinh thâm thì thanh âm 。

Đồng Phụ trong giây lát phát hiện Kim Tịch đứng ở trước mặt, nhìn lên mồm đã trên đài phá toái vết nứt, lập tức vô cùng kinh ngạc đứng lên, “tiểu nhi nhưng là phá băng ra?”

Kim Tịch vừa mới bị Băng Uyển Nhi đánh bại, không muốn lại thất lạc bộ mặt, cũng là ngóng trông mau sớm thuyết phục Đồng Phụ, há mồm liền đáp:

“phải thì thế nào?”

Nói, len lén trừng Băng Uyển Nhi liếc mắt, ý bảo vạn không thể vạch trần đi ra ngoài 。

Đồng Phụ trong ánh mắt toát ra một tia sợ run sợ, quan sát tỉ mỉ một phen Kim Tịch, rốt cục rơi ra hiển lãnh, ý vị thâm trường nói rằng: “khá lắm tiểu sinh, đích thật là thuận hậu nền tảng, năm năm chỉ khôn, một năm ra, quả nhiên tiền đồ được, tiền đồ được, nhưng thật ra sâu hiểu nạp Dương chi pháp!”

Kim Tịch có chút ngượng ngùng, qua quýt gạt đầu 。

“ân, Kim Tịch bất tài, cũng may có thể tổ chi điểm……”

Hần không dám nhìn tới Đồng Phụ thần sắc, e ngại bị cái này thiên niên lão yêu nhìn thấu 。

Đồng Phụ khẽ gạt đầu, sắc mặt mang vui 。

Vậy mà, Ly Long không cho là đúng, lần nữa động khởi đuôi dài, lần này cũng không phải trên dưới lắc lư, mà là tả hữu lay động một cái!

Ly Long đương nhiên sẽ không lừa gạt Đồng Phụ, há có thể không thành thật báo cho biết, trong khoảnh khắc Ly Long mật báo 。

Đồng Phụ nhìn lên, giận tím mặt, trong miệng lần thứ hai phát sinh đối với Kim Tịch hèn mọn xưng hô: “tiểu Súc sinh lại dám gạt ta!”

Kim Tịch cũng phát hiện đầu mối, không nghĩ tới Ly Long đưa hần bán đứng, trong miệng lẩm bẩm nói:

“Long tỷ……”

Hần còn chưa hô hết, chợt thấy một hồi gió nóng kéo tới!

Đồng Phụ lần thứ hai phát chiêu! Hần đáp đứng mặt băng, trong nháy mắt hai chân chung quanh hàn băng hòa tan một tầng, sinh ra một tia bạch khí, nhìn không thấy xuất chương, quần áo lại sắt sắt đầu di chuyển, dưới môi ngân ngùn chòm râu cũng kiêu đứng lên 。

Nạp dương năm trăm năm, cương khí đầu chi di chuyển núi? !

Kim Tịch thấy động tác kia khí thế như hồng, thể không thể đỡ, đứng Dấn Chân thủy hành khí ban ngăn cản, ba đan đăng khí thận hệ phát động, một mảnh băng hà chi linh thỉnh linh trào ra ngoài thân thể, thẳng đến đánh tới hỏa hệ cương khí 。

“bốn tầng thủy hệ!”

Trong miệng hần sát hữu giới sự hô, thủy có thể dập tắt lửa, nhất định phải cho lão gia hỏa này một điểm nhan sắc nhìn 。

Còn như giọt mưa rơi vào hỏa diễm son, cái kia diễm thủy hệ chân khí vừa mới đụng chạm lấy Đồng Phụ Hỏa Phong, trong nháy mắt mất bóng tung! Chợt nhớ tới mẫu thân giáo dục: Liệt hỏa cũng có thể nước sôi!

“a……” thân thể hần đâm nghiêng mà bay, Một tiếng trống vang lên đánh vào sông băng trên, theo mặt vách lăn xuống, trong cơ thể phối hệ bị thương, khô kết thúc không ngờ, trong lòng ngực Liệt buồn bức, liên thanh ho khan không ngừng, gấp thở dốc phía dưới sắc mặt biệt hồng, rơi xuống đất lúc gương mặt chạm đất, nhất thời sung đỏ một mảnh 。

Kim Tịch thử động dậy thân thể, xác nhận không có cốt liệt chỗ, cắn răng xoay người đứng lên, cảm tức liếc mắt Đồng Phụ cùng “Long thư thư”, dương tay bảo vệ đan điền, lần nữa tụ tập chân khí trong cơ thể, không phân tốt xấu đem toàn bộ khí lực đặt ở trong bàn tay, âm âm vung hướng Đồng Phụ 。

Liều mạng!

Tựa như năm trăm năm trước Đồng Phụ tập kích Thiếu Hạo giống nhau, Đồng Phụ chút nào bất động thanh sắc, sừng sững tại chỗ vẫn không nhúc nhích 。

Xoát!

Đồng Phụ áo vải thường hướng phía sau đong đưa, râu ngắn áp sát vào dưới môi, xám trắng tóc dài lồm lồm bay về sau, phất chốc liền khôi phục như lúc ban đầu, giống như là một đạo vi phong vừa mới xẹt qua 。

Kim Tịch cương sừng sờ tại chỗ, phát ra ngoài nhưng là tăng bốn ngũ hành công pháp!

Ngũ hành nước hỏa hai hệ, cho dù người tu hành cũng sẽ lan đến gần nội tạng, cho dù là đạt được nhị trọng chân giới Dung Thông người, cũng không khả năng đứng mà không di chuyển!

Nếu vượt qua hai kỳ, thành tựu tu chân Thai Kết, liền có thể tiến nhập tam trọng Chân Giới, đứng được thọ mệnh 6,000 năm, vì sao tử thủ ở chỗ này Côn Lôn hư?

Đồng Phụ trắng như tuyết trên mặt đầy phần nộ, con mắt trừng đến mức tận cùng, nhìn Kim Tịch nhưng muốn xông lên, bỗng nhiên giương lên cự chưởng, hiển hách nói:

“lão thân đánh chết nguoi cái này tiểu Súc sinh!”

“lão tiên sư, chờ đã ……” Băng Uyển Nhi vội vàng chạy tiến lên đây trợ Đồng Phụ,“thật là Ly Long cứu ra Kim Tịch, là …… là của chúng ta không đúng, chớ nên đối với tiên sư nói dối, nhưng là, nhưng là Kim Tịch đã ngộ ra tiên sư huyền cơ, không bằng trước nghe một chút đúng hay không 。”

“nói nghe một chút!”

Đồng Phụ nổi giận gầm lên một tiếng, cả kinh Ly Long đuôi dài ngắn, trượt về phía sau hẳn 。

Tác giả cầu cổ động vẽ tháng

Nếu như cảm thấy tấu chương viết phần khích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Cứu Mẹ Ta

Ngự Long Cứu Thiên

Kim Tịch liếc mắt một cái Băng Uyển Nhi, dùng nhãn thần trách cứ nàng nhiều chuyện, sau đó thấp giọng yếu khí mà đối với Đồng Phụ nói rằng:

“thế đạo bôn ba, nhân sự chảy dài, Kim Tịch muốn, nếu như kia hà thủy cuộn cuộn mà đến, cần phải đạm nhiên xử chi, đứng yên lặng một bên, cái gì cũng không làm, tất cả mặc kệ nó, lương cảm có lệnh cân nhắc, sông dài có chạy chỗ ……”

Đồng Phụ lập tức nghiêng đầu liếc mắt nhìn Kim Tịch, đoán đo lấy chòm râu, như là quên mất mới vừa xung đột, đột nhiên ngửa mặt lên trời cười to nói:

“ha ha ha, hay, hay ……”

Kim Tịch ngẩn ra, xem ra như là qua cửa ải này, lập tức ý bảo Băng Uyển Nhi kháo tiền một ít, một phần vạn Đồng Phụ hỏi lại cái vì sao, hẳn lại đáp không được 。

Đồng Phụ không có hỏi tới, trong ánh mắt lóe ra bén nhọn quang mang, chậm rãi nói,“tiểu nhi khổ tư nửa năm, mới vừa rồi tổng táng mấy con lương cảm tính mệnh, nếu như đổi thành người, sợ rằng mười năm cũng đáp không ra bức này huyền cơ, xác thực thuộc thiện tâm rồi ……”

Băng Uyển Nhi cũng là ngẩn ra, theo gật đầu 。

Kim Tịch rút cuộc minh bạch Đồng Phụ tâm ý, không tự chủ đi về phía trước đi, trong lòng hẳn còn đang nhớ lấy Tứ Phương Tôn 。

Đồng Phụ tiếp lấy mỗi chữ mỗi câu nói rằng:“bất quá, lão thân còn muốn khuyên ngươi một câu, nước sông chính là hiện tượng thiên văn, xa xa không biết có bao nhiêu đời nhuân vật, có bao nhiêu lương cầm sắp si khờ cạn mà chết, nhất định phải nhớ kỹ, vô luận phát sinh cái gì, đều phải thuận theo thiên sự tình, bằng không chính là thiên địa họa a”

“Kim Tịch nhớ kỹ!”

Hắn thấy Đồng Phụ dị thường nghiêm túc, thậm chí trong khẩu khí mang theo cầu xin, tuy là tạm thời không hiểu rõ lắm trong đó càng nhiều hơn đạo lý, nhưng cũng sáng khoái đáp ứng, hẳn chỉ phải đáp ứng, liền nhất định làm được; chính là một năm này dần vật, thủy chung làm hắn ký ức hãy còn mới mẻ

Hắn lãnh như trước, lam không không biến, hẳn hẳn như nghe thấy người được xa xa thả lỏng Bách tán ra thuần hương, mặc dù thật là ít ỏi, có thể nhẹ nhẽ vào mũi, tạo nên sống sờ sờ vui vẻ 。

“nếu như lão thân không có đoán sai, oa nhi trên người hẳn là có chứa Thiên Thần Phù?” Đồng Phụ ngẩng đầu lên, làm như đang nhớ lại năm trăm năm trước cùng Thiệu Hạo cảnh ngộ, Thiên Thần Phù có thể dẫn dắt chủ nhân cùng người bên cạnh tiến nhập Côn Lôn hư 。

Kim Tịch lập tức lấy ra khối kia tròn màu đồng mảnh nhỏ hỏi:“vâng cái này sao?”

“rất cực tới” Đồng Phụ nhìn thấy Thiên Thần Phù, yếu ớt nói rằng,“nhanh năm trăm năm rồi, rất cực tới!”

Kim Tịch nghe không hiểu ý của lời này, bất quá mơ hồ cảm giác được nhất định có huyền cơ, hỏi dò:

“Đồng thế tổ, nghe người ta nói người nơi này có Tứ Phương Tôn,”hắn nhớ tới rồi Hóa Tiên đại sư nói,“không biết có hay không việc này?”

Đồng Phụ gò má liếc liếc mắt Kim Tịch, thì thào hỏi:

“cái này Tứ Phương Tôn sự tình quan trọng, lẽ nào ngươi vẩn vẩn lấy tới cứu người nương sao?”

“vâng!”

“vậy ta hỏi ngươi, giả sử cái này Tứ Phương Tôn quan hồ thiên hạ vạn dân, quan hồ thời đại vương triều, động giang sơn trông canh một, thiên địa vạn chuyển, nghĩ sai thì hỏng hết tiếp theo Càn Khôn nghiêng nát, trở về hỗn độn, ngươi còn nghĩ nó quả tặng người khác tới cứu mẹ ruột của ngươi sao?”

Đồng Phụ gò lên bộ ngực, mặt mang lo lắng thần sắc, lưỡng tán hơi chảy ra một chút mồ hôi hột 。

Băng Uyển Nhi vội vã len lén kéo một cái Kim Tịch, ý bảo hắn không nên nói lung tung 。

“vậy cũng cứu ta nương!”

Kim Tịch không chút do dự đáp 。

“vô liêm sỉ!” Đồng Phụ hồng thanh gầm lên, chột lách người phiêu thượng mồm đá dài, thẳng bắt đầu tỉnh tọa, không để ý nữa thái Kim Tịch 。

Những ngày kế tiếp, Băng Uyển Nhi rất nhanh liền cùng Ly Long thân cận đứng lên 。

Một ngày, nàng thử đưa tay ra xoa Ly Long trên đầu bờm dài, Ly Long chẳng những không có né tránh, ngược lại thoáng ngẩng đầu 。

Băng Uyển Nhi vui mừng, rất nhanh làm ra một ít cái băng phiến, đem phần dưới đánh bóng ra rằng cưa trạnh, quyền đương làm một thanh băng lược, vung lên băng cái vì đó chải vuốt sợi bên ngoài tông mao, nàng không dám làm đau Ly Long, gấp phải dính liền chỗ, liền lấy tay từng cây một nắm dưới đáy, đem đầu trên chia lìa, lại nhẹ nhàng mà xử lý 。

Ly Long thủy chung lẳng lẳng nằm ở đó, lại tựa như đang hưởng thụ Băng Uyển Nhi dày gấp, miệng cũng mở lớn đi một tí, từng luồng trắng thờ phỉ phỉ ra, rất cực cho thấy tinh mạch tuyệt cốc còn có linh khí 。

Kim Tịch nhiều lần nỗ lực tiếp cận Đồng Phụ, nhưng là hắn tuyệt không mở miệng, lại là mấy tháng trôi qua, Kim Tịch rốt cực phát hiện hy vọng xa vời, đã mười tám tuổi, nhưng là không chút nào tiến độ, tâm tình từng bước ảm đạm xuống 。

Hắn nghĩ tới chạy ra Côn Lôn hư nghĩ biện pháp khác cứu ra Nhu Phu Nhân cùng Cơ Mộ Phi, nhưng là Côn Lôn hư tựa như lời nguyên giống nhau, vô luận thế nào đi cuối cùng vẫn trở lại hư bên trong!

Mất thấy thái dương có một ngày mọc lên hạ xuống, cuối cùng có một ngày, Đồng Phụ không kèm chế được, một số gần như thất vọng ai thán liên tục, không thể không gọi Kim Tịch cùng Cơ Mộ Phi, nói ra năm trăm năm khúc mắc:

“hai người ngươi nghe, lão thân ở nơi này Côn Lôn hư bên trong lập tức phải đạt được năm trăm năm, đến lúc đó có lẽ sẽ hồn phi phách tán, e rằng đây đều là thiên mệnh, kể từ hôm nay, lão thân truyền thụ các ngươi Ngu Long thuật”

Đồng Phụ đem Thuấn Đế lúc vô tình gặp được Thiếu Hạo sự tình hướng hai người Trần rõ ràng, nói tiếp: “thượng đế đứng sau, ta vội vàng chạy tới Thuấn Đế trước người bẩm báo, cầu xin bị trừng phạt, nhưng là Thuấn Đế thần nhiên cười, không hề ý trách cứ, rất nhanh liền nhường ra vương vị, anh minh Thuấn Đế không có truyền cho con trai, mà là đem vương vị truyền cho Vũ Đế, Thuấn Đế trắc lúc, còn không ngừng dặn Vũ Đế tiếp đón nồng hậu với ta, khi đó ta đã tuổi già, có tài đức gì đạt được hai đời đế vương tiếp đón nồng hậu a.”

Kim Tịch cùng Băng Uyển Nhi liếc nhau, phát hiện Đồng Phụ hai mắt lệ nhuận, song song cúi đầu。

“các người luôn mồm tốt Tử Phuong Tôn, nhưng là Tử Phuong Tôn quả thực không ở nơi này。ta tuổi già lúc, đột nhiên gặp một người, người này tự xưng Giang Thành Lôi, thật là tuổi trẻ tài cao, lòng mang hoài bão, rất là được ta thích, ta đã nói ra Tử Phuong Tôn sâu xa, có thể vâng hai người chúng ta đều không pháp mở ra Tử Phuong Tôn, liền muốn đem bảo Tôn hiến cho Vũ Đế, lúc này ta mới phát hiện Giang Thành Lôi tâm hoài bất quý, hơn nữa tu hành cực cao……”

Đồng Phụ thống khổ vuốt ve Ly Long, Ly Long làm như cảm ứng được chủ nhân bi thương, đầu sỏ nhỏ bé thấp, hô hấp tiệp nhẹ。

“ta vội vàng đem Tử Phuong Tôn giấu, đối ngoại tuyên bố Tử Phuong Tôn đã giấu vào Côn Luân Sơn, năm trăm năm sau tự nhiên xuất hiện, ý đang nhắc nhở khai tôn giả, chỉ đợi người hữu duyên thu hoạch; sau lại Giang Thành Lôi súc vật không bằng đột thi ác tay, bức bách ta giao ra Tử Phuong Tôn, ta đầu không lại hắn, một đường chạy trốn tới Côn Luân Sơn, mất hết can đảm phía dưới nhảy núi tìm chết, không muốn vào vào cái này Côn Luân hư, chờ đợi rờn rã sắp si năm trăm năm, cũng may có thiên đế nhắc nhở, bằng không ta sớm đã tọa hóa……”

“Tử Phuong Tôn đâu?” Kim Tịch nghe được thần không phải tự thủ, thốt ra。

Băng Uyển Nhi vội vàng giật nhẹ Kim Tịch sau gót áo。

Kim Tịch rốt cục cảm giác được không thích hợp, nhỏ giọng nói: “xin lỗi, thế tử!”

Đồng Phụ cũng không rời tâm tình oán giận, hồi hận vậy than thở: “đều tại ta hữu nhân vô châu, kết giao ác nhân Giang Thành Lôi, cũng may Tử Phuong Tôn không có rơi vào kẻ cấp thủ, khi đó, ân đức thông thiên Vũ Đế đã chuyên môn cho ta trừ mưu, hao hết thiên hạ người tài ba tài hoa, hết sức thổ mộ kiến tạo Mộ Cung, chẳng qua là ta vô duyên hưởng thụ, bất quá ta đã sớm đem Tử Phuong Tôn giấu vào Mộ trong quan, phòng ngừa Giang Thành Lôi thêm khó Vũ Đế, nói vậy Tử Phuong Tôn còn đang trong huyết mộ, chỉ là người trong thiên hạ đều cho rằng giấu ở Côn Luân Sơn, năm trăm năm sau tái hiện; bây giờ suy nghĩ một chút, e rằng Vũ Đế lòng có ý hân……”

“Giang Thành Lôi…… Giang Thành Lôi!” Kim Tịch lòng đầy căm phẫn, nắm tay bóp cùng một chỗ。

Đồng Phụ nhìn ra Kim Tịch biến hóa, lắc đầu nói rằng: “Giang Thành Lôi năm trăm năm trước liền đã xuất thần nhập hóa, lúc này nói không chừng sớm đã đạt đến nói vô thượng Chân Giới, người mất đi Kim Khí Căn, tuyệt đối không thể thăng được hắn, còn là xa xa né tránh, cho dù thu được Tử Phuong Tôn, cũng muốn ngàn lần không thể làm cho hắn biết được……”

“ta nếu có thể đi ra Côn Luân hư, có thể hay không đi trong huyết mộ lấy ra Tử Phuong Tôn?” Kim Tịch đầy trong đầu đều là Tử Phuong Tôn。

“nào có đơn giản như vậy, mặc dù là phần mộ của ta, nhưng ta không có đi vào, bên trong cơ quan trùng điệp, hiểm cảnh mọc thành bụi, hơn nữa, ứng với Vũ Đế yêu cầu, cuối cùng cửa mộ cần Hoạn Long tộc bốn dạng tín vật mới có thể mở ra!”

“vì sao? Cái nào tín vật?”

“ta lúc đó cũng không biết vì cần gì phải hưng sư động chúng như vậy, sau lại nhớ tới, cần phải vâng thượng đế Thiếu Hạo đối với Thuấn Đế dặn dò cái gì, e rằng sớm đã ngờ tới ta có kiếp số này, sẽ đem Tử Phuong Tôn tồn tại trong huyết mộ, chỉ có kiến tạo kỳ Mộ; còn như bốn cái tín vật, chính là Hoạn Long Thị dưới trướng Ngự Long Lệnh, Tàng Long Lệnh, Hộ Long Lệnh cùng Thiên Mộc Kiếm……”

Đồng Phụ thấy mở ra huyết căn tự thân bốn dạng bảo vật, vì phòng ngừa một phần vạn, liền đem Hoạn Long thuật chia ra làm bốn, phân biệt trao tặng một tên học trò, hơn nữa chỉ dạy một người, cái này bốn cái đồ nhi cùng không thể kết giao, dĩ không được hôn phối。

Hoạn Long thuật bốn cái chi nhánh không ngừng diễn biến, từng bước trở thành thiên hạ bí ẩn。

Ngự Long thuật hữu văn, Hoạn Long Hữu Tử Tông, Ngự Tàng Hộ Thí Long, Vô Ngự Bất Hậu Giả, Tường Long Ngọa Ngự Cung。Ngự Long bắt đầu long thân, cao thấp mặc cho Ngự Tông, Tàng Long biến hóa vô hình, trộn vào thiên Mạch trung, Hộ Long cảm chân huyết, giả vị yểm chân long; Thí Long đừng nói quý, ác Hải rơi trời cao, tứ môn không đảo ngược, Hoạn Long thiên sự tình thông。

Một là Ngự Long, khu sử long hành, nghe gọi mệnh lệnh, kiềm giữ Ngự Long Lệnh; hai là Tàng Long, dẫn Long thuộc về chủ, độn biến hóa vô hình, kiềm giữ Tàng Long Lệnh; ba là Hộ Long, thủ bên ngoài Cung vị, hộ tống bên ngoài Huyết khí, kiềm giữ Hộ Long Lệnh; cái này đệ tứ chính là Thí Long, một ngày phát hiện Nguyệt Long, trăm Long vô hình, không lưu di hải, kiềm giữ Thiên Mộc Kiếm……

Ngự Long giả, ở Hoạn Long bộ tộc trung sở hữu cực kỳ trọng yếu địa vị, tập kết thái dương ý niệm, lấy quang khu (optical drive) nhiệt, chính là Kim Tịch hiện nay tu luyện nạp Dương chi thuật, không có đầy đủ dương khí, không còn cách nào khu động chí cương chi Long, nắm giữ Ngự Long thuật nhân, thi triển ý niệm cùng khẩu quyết, dẫn Long cao thấp, tùy ý quán khống, hoặc xu chi, hoặc gọi chi, tùy tâm sở dục。

Tàng Long giả, chủ sát thiên địa tinh khí lương Huyết, chọn lấy phong thủy bảo địa, phải là trên theo như thiên âm, dưới tập khí hậu khác nhau ở từng khu vực, trước có đầm nước, sau có chỗ tựa lưng, bên trái vì phù sán chi cánh tay, bên phải vì trường kiếm chi nguyên, đã có thể long ngâm bách tái, có thể đến tiếp sau liên miên, dẫn Long đến tận đây, giấu vào trong đó hóa thành vô hình, chủ tế trần thế phong vân; mà giấu Thủy chi Ly, sớm bị Thiếu Hạo vãi

giấu, chỉ còn lại có đây núi chi Long 。

Hộ Long giả, chính là thân vãi Long tuần, trường kiếm hộ tổng Tu, Tàng Long về sau trở thành thù hộ chi sĩ, tra xét long khí pháp phòng, cảm ứng nhân thể cử chỉ, phạm là phát hiện có người nỗ lực trúng tên long huyết quấy rầy long mạch giả, lập tức đứng ra, hoặc xuất thủ ngăn lại, hoặc tối dòi long huyết, Hộ Long con người, thù long tu, cố long thân, mở đuôi rồng, miễn trừ long mạch trúng tên 。

Còn như Thí Long, vô cùng đơn giản, chỉ cần cầm trời ban vàng Mộc Chi Kiếm, chặt đứt long tu là được, Nghiệt Long lập tức hóa thành hài cốt ……

“thể tổ, người cũng đã biết hiện tại cái này bốn nhánh Hoạn Long đều là Người nào?” Kim Tịch thanh âm có chút kích động, trợn to hai mắt 。

“đều đã qua năm trăm năm, ta cái nào có thể biết bốn cái đồ nhi là ai?” Đồng Phụ kinh ngạc liếc liếc mắt Kim Tịch 。

“đúng vậy!” Kim Tịch như có sở ngộ 。

Băng Uyển Nhi cười thầm, ngoáy đầu lại che miệng lại 。

“bất quá, bọn họ đều không thể mở ra Tứ Phương Tôn, cho nên cũng vô pháp Ngự Long ……” Đồng Phụ cau mày nói rằng 。

“đến tốt cùng Người nào có thể mở ra Tứ Phương Tôn?” Kim Tịch khẩn cấp hỏi 。

“người!”

“ta?!”

Kim Tịch xác thực sợ ra giật mình, căn bản không tin tưởng đây là sự thực, vội vã xoa tay thậm chí phát sinh hèn mọn thanh âm 。

Tác giả cầu cổ động vé tháng

Nếu như cảm thấy tẩu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Long Y

Ngự Long Cửu Thiên

“bởi vì người trên người có Thiên Thần Phù!”

Đồng Phụ cùng Kim Tịch giống nhau cũng có chút hoài nghi, có thể đó là Thiếu Hạo chính mồm nói, nhất định không có giả 。

“bùa này có thể ở cửu giới bên trong Côn Luân Sơn triệu hoán thiên thần, một ngày đem đánh bại, chẳng những có thể thu được trời ban vũ khí、linh thú, vẫn có thể mở ra tiếp theo trọng chân giới Ngự Long cửa, cho nên, đánh bại mỗi tầng thiên thần, là Ngự Long giả phải đi qua nhiệm vụ, mỗi một tầng giấu một con rồng, Long cửa không mở, long mạch không phải khai, mặc dù phóng xuất thần long, cũng vô pháp y theo huyết vị Tàng Long 。”

“nói như vậy,” Băng Uyển Nhi bỗng nhiên xen mồm, “chúng ta ở đỉnh núi Côn Luân phát hiện thanh ngư chính là thiên thần, nhưng khi nhìn dáng vẻ quyết không có thể nào đem đánh bại,” lúc đó Kim Tịch đang đem lộng Thiên Thần Phù, lại đưa tới thiên thần chợt hiện, “còn có, Chân Giới tầng tám giấu tám Long, ở tầng thứ tám đánh bại thiên thần lời nói, tầng thứ chín long mạch tự nhiên mở ra, như vậy, còn dùng đánh bại tầng thứ chín thiên thần sao?”

“có thể hay không đánh bại thiên thần, có thể hay không sửa vào cửu trọng Chân Giới, chỉ xem vận mệnh của các người rồi; còn như cửu trọng chân giới thiên thần, chiến đấu cùng bất chiến, toàn bộ dựa vào bản thân, bất quá chín tầng trời thần năng biểu tặng một đan, xưng là hoàn hồn tiên đan, vô luận thể nhân vong đi bao lâu, chỉ cần thi thể vẫn còn ở, chưa đạt được thọ mệnh cực hạn, liền có thể khôi phục chân thân, bắt đầu chết phục sinh ……”

“không thể không đánh!”

Kim Tịch huy vũ cánh tay một cái, lập tức đưa tới Đồng Phụ ánh mắt khinh bỉ, cho dù là Băng Uyển Nhi cũng là khẽ nhủ mày, không có một người Kim Khí Căn nhân, đừng nói cửu giới, có thể đi vào tam trọng Chân Giới coi như là may mắn tốt cùng 。

Băng Uyên Nhi phát hiện Đồng Phụ nhất khẩu khẩu “ các ngươi ” chỉ Từ, suy nghĩ một cái xấu hổ hỏi: “ lão tiên sư, Ngự Long còn có Uyên nhi sự tình sao? ”

Đồng Phụ từ trong lòng móc ra một cái hắc sắc hương nang, hình như hột đào, “ đây là tàng bảo túi, ” hơi run lên, trong túi rơi xuống ra lườm tám da thú, Đồng Phụ cầm lên một tờ trong đó, “ còn đây là 《 Ngự Long thuật 》, toàn bộ Hoạn Long bốn nhánh đều bên trong, ” hắn vừa muốn đưa cho Kim Tịch, vẫn là đưa đến Băng Uyên Nhi trong tay, “ các ngươi khỏe tự học tập 。 ”

Tàng bảo túi, tùy từng chủ nhân ý chí không phá bất diệt, trừ phi chủ nhân tự nguyện tặng cho, bằng không túi túi không sợ bị cướp đoạt hoặc thất lạc, thoát ly chủ nhân tàng bảo túi không có vật gì, chủ nhân lại thu được tàng bảo túi sau bảo vật tự động phục hồi như cũ 。 thế nhưng, sở hữu giả một ngày từ vong, tàng bảo túi bảo vật thì biết phơi bày, thành vì đồ vật của người khác 。

Băng Uyên Nhi cung kính tiếp nhận 《 Ngự Long thuật 》, nhân thần lại tránh ra Kim Tịch 。

“ đây là 《 tám Cung tới còn 》, ” Đồng Phụ đem một ... khác tám da thú giao cho hắn làm Kim Tịch, “ ngươi bây giờ tu tập là ngũ hành thuật, là thượng đế Thiếu Hạo còn để lại tuyệt học, chỉ là thuật này quá mức gian nan, từng bước bị người quên lãng, mà ngũ hành thuật chiêu pháp vì 《 tám Cung tới còn 》, kiềm giữ sách này, đánh bại thú điên mới có thể thu được được trong đó chiêu pháp, phương diện này ghi lại đệ nhất Cung chuyện khó Cung Bồn cung tới đời thứ năm chiêu pháp ”

“ người khác có thể có không? ” Kim Tịch biết thiên hạ không người tu tập ngũ hành thuật 。

Đồng Phụ đang tức nói rằng, “ hiện nay thiên hạ chỉ lần này Nhất Thư, khi người đánh bại người thứ nhất thú vương thu được phân thiên lúc, tứ trọng Chân Giới bên trong thú vương liên bắt đầu rơi xuống 《 tám Cung tới còn 》, còn như có không người khác tu tập thuật này ”

“ có! ”

Kim Tịch lập tức động thân mà nói, ý niệm của hắn trung chằng những muốn đem Ninh Kiếm Phái phát dương quang đại, còn muốn mở ngũ hành thuật tiền lệ 。

Tám Cung tới còn, tức là đời sau 88 - 64 quái tượng chi nguyên!

Cung pháp trình tự vẫn là y theo ngũ hành trình tự mà liệt, lần lượt là thủy hòa mộc kim thổ, thủy hệ vì chuyện khó, hỏa hệ vì rời, mộc hệ vì dao động 、 Tồn, kim hệ là cản 、 đổi, thổ hệ vì cần 、 Khôn 。

Chiêu pháp có tám Cung, một Cung có tám pháp 。

Mỗi một Cung chiêu thứ nhất vì bản cung, sau đó là một đời tới năm đời, nên sáu nhớ chiêu pháp vì đơn thể công pháp, công kích chỉ một đối tượng; thức thứ bảy cùng thức thứ tám đều là quần công pháp thuật, trong đó thức thứ bảy xưng là có một không hai, thức thứ tám gọi cùng thiên 。

Đệ nhất Cung vì chuyện khó Cung, cộng tám thức chiêu pháp, thức thứ nhất đồng đều làm Bồn cung, tên là khảm là nước, một đời tới năm đời chia ra làm Thủy Hòa Thuật 、 Thủy Lôi Thuật 、 Thủy Phong Thuật 、 Thủy Trạch Thuật cùng Thủy Sơn Thuật 。

lĩnh ngộ sau đó, thủy hành Mạch quan mở lại một đạo trở thành sáu cửa, có thể cùng phát hai bố thủy hành chân khí,

《 tám Cung tới còn 》 chỉ ghi lại chuyện khó Cung tiền lục thức, thức thứ bảy tức có một không hai chiêu pháp thủy thiên thuật, cần đánh bại Phàm Anh cảnh thú vương mới có thể thu được được, mà đệ nhất Cung chung cực đàn pháp thuật ruộng được tưới nước thuật, chỉ có đến đệ nhị trọng Chân Giới đánh bại tầng hai thú vương mới có thể thu được được 。

Kim Tịch bái lộng tàng bảo túi, vung tay lên, Thiên Thần Phù 、 《 ngũ hành thuật 》、 《 tám Cung tới còn 》 đều giấu trong đó; lại một giúp đỡ, bâng vào ý niệm lấy ra 《 tám Cung tới còn 》.....

“ Hoạn Long chi muốn, nam Ngự Long, Ngự Long Ngự thủ; nữ nhân Tàng Long, Tàng Long giấu vỹ; Hộ Long muốn, thủ Tu yểm Huyệt, Thí Long cương, trăm sở trường Tu ”

Bên cạnh, Băng Uyên Nhi đọc lên 《 Ngự Long thuật 》 phần đầu tiên 。

“ còn có nữ tử? ! ” Kim Tịch thốt ra 。

Nam nhi không chế thần long, chú trọng vùi nước đi hướng; nữ nhi Tàng Long với dây núi, lưng đoạn vỹ chỗ rơi; Hộ Long người muốn trông giữ tốt Tàng Long huyệt vỹ, giết Long chỉ cần chặt đứt long tu là được 。

Trong đó, hoàn toàn chính xác từ nữ nhân thần Tàng Long 。

Băng Uyên Nhi thấy Kim Tịch kinh khiêu đáng vẻ, lập tức bắt mắt lên, đơn giản thẳng trừng thẳng về Kim Tịch, thay đổi ngày xưa nhân nhượng thần thái, khiến cho Kim Tịch phần nộ biến mất kinh hi 。

Đồng Phụ lại không có để ý, như trước thì thảo đáp:

“ Công Long giấu núi, núi là đế vương Mạch; Bàn Long vào nước, thủy là phạm gian nguyên 。

trong này Tàng Long người máu chốt nhất, Giang trong

sông Bàn Long, đã bị Thiểu Hạo vùi giấu, mà còn lại tám Long, đều là Công Long, bởi vì tường Long thuộc về chí dương chí trùng, cần lấy khí âm nhu giấu dần, vị chí cân bằng, cố chỉ đem Tàng Long thuật trao tặng nữ nhi nhân gia, cũng chỉ có nữ nhi Tàng Long mới có thể bảo long khí trường thành

Cứ như vậy, Ngự Long 、 Tàng Long 、 Hộ Long cùng Thí Long các tộc bắt nguồn xa, dòng chảy dài di truyền lại, mỗi một đại tông sư đầu tiên là từ chúng sinh trung lấy nghiêm khảo sát từ đồ nhân phẩm của, xác nhận thiện tâm người chính nghĩa mới vừa rồi chọn ưu tú thụ giáo, hơn nữa cũng chỉ là thu một tên đồ đệ, kéo dài Hoạn Long chi Thị 。

Bọn họ, không Long không phải tự, lẫn nhau trong lúc đó tuyệt không vắng lai 。

Đây là Hoạn Long nhất tộc tuân thủ nghiêm ngặt!

Từ nơi này thiên bắt đầu, Kim Tịch một bên cùng Băng Uyển Nhi ở Đồng Phụ chăm sóc dạy bảo dưới, tu tập Ngự Long thuật, một bên khổ luyện 《 tám Cung tới còn 》 khúc đạo đầu phương pháp, mặc dù chỉ là cấp thấp đơn pháp, nhưng là chiêu pháp trong tường tận nói rõ thủy hệ ba Mạch như thế nào chiếu ứng lẫn nhau, coi trọng Lâm thể mà phát, trên dưới hỗ ứng 。

Kim Tịch không có Kim Khí Căn, thiên 、 Trạch lưỡng đạo kim hệ kỹ năng không còn cách nào thi triển, chỉ còn dư lại khảm là nước, Thủy Hỏa Thuật 、 Thủy Lôi Thuật 、 Thủy Phong Thuật cùng Thủy Sơn Thuật năm chiêu, trong đó sét cùng gió đồng chúc mộc, núi thuộc thổ, phân biệt chiếm giữ ở đạo động Cung 、 Tồn Cung cùng cần Cung 。

Thủy cung chiêu pháp lấy thủy hệ chân khí làm chủ, những chân khí khác tùy theo mà đi, vốn có phòng ngự 、 đâm rách 、 đánh lén công hiệu, lượng sức mà đi, nhân thế ra, có thể trọng có thể nhẹ, thu phát tự nhiên 。

Mộc hệ có hai, sét thuật yêu cầu điều động mộc hệ chân khí trong khí tinh hoa, gắng đặt tới bá đạo, quyền sét mà đánh, như làm không tiếng sấm, nứt điện xé rách, đã thương người là kích thổ chủ Mạch, gió thuật thì chủ trọng khắc toàn bộ Mạch, sóng đánh là kích hệ ba Mạch, chủ trọng áp thế 。

Đồng dạng, ngoại trừ cấp thấp thủy hỏa hai Cung, còn lại kim hệ chia làm kiến thiên 、 đôi Trạch, thổ hệ chia làm cần núi 、 Khôn mà, cho nên thành tám Cung, người trước chủ tôn thương chủ Mạch, bắn trúng khí lực chỉ một tổn thương biến hóa, người sau thì lan đến toàn bộ Mạch 。

Ở Đồng Phụ dưới sự dạy dỗ, tu vi của hai người đột nhiên tăng mạnh!

Băng Uyển Nhi mượn băng cốc bên trong thức ăn và khí tinh hoa, cực nhanh mà ngưng tụ chân linh, tu vi tiếp cận đệ nhị cảnh Dung Thông!

Kim Tịch giải trừ vết nứt cầm cố, có thể ý thu nạp Côn Lôn giả thủy linh khí 、 cùng Đồng Phụ cùng nhau nín hơi vào Thái Dương Cung tọa hưởng dương Cung hòa thật, thủy 、 hỏa hai hệ tu vi bắt đầu kịch liệt tiến bộ 。

“ Thủy Phong Thuật! ”

Kim Tịch không trung uống lên tiếng, song chương thông qua, bởi còn chưa nắm giữ cùng khai mạch quan yếu linh, chỉ có thể trước nước sôi đi Mạch quan, ngay sau đó mở ra một hành Mạch quan, y theo Cung pháp hợp thành bán thành phẩm Thủy Phong Thuật 。

Tầng bốn thủy hành chân khí trào dâng ra, nội bên trong loáng thoáng bày biện ra tro đen nhan sắc, dường như chạy lăng, cuộn sạch xuống; đồng thời, như ẩn như hiện phát sinh nhẹ nhẹ phong âm, đó là ba tầng mộc hệ tinh túy, ý ở đối phương là kích hệ ba Mạch 。

Cuồng liệt cương khí công kích ở trên mặt băng, khí lưu bốn phía!

Băng Uyển Nhi bên cạnh Ly Long làm như cảm nhận được bàng bạc khí lực, đầu sở hơi giương lên, xa xa nhìn chăm chăm Kim Tịch 。

“ Kim Tịch, có muốn hay không thí một phen? ” Băng Uyển Nhi một bên cười một tiếng 。

“ quên đi, người đã gần đến Dung Thông, ta còn không có đạt được Phàm Anh, chỉ có không phải lấy trúng chọi đá đâu! ”

Băng Uyển Nhi ngẩn ra, phần nội thu hồi Trảm Yêu Trọng, ngẩng đầu nhìn bay lượn lao nhanh Kim Tịch, gương mặt bay ra ý tốt 。

“ xoẹt! ”

Kim Tịch lúc rơi xuống đất không nghĩ qua là, y phục dưới sừng quất ở kiêu ra băng thứ trên, xé mở một đạo nứt ra 。

Băng Uyển Nhi vội vã chạy tới ngồi xổm người xuống, kiểm tra Kim Tịch Hữu Vô đụng tổn thương, bái lộng y phục nứt ra, tự lực nắm “ nơi đây không có chỉ gai, làm sao có thể may vá đâu? ”

Kim Tịch si ngốc ngây người nhìn chăm chăm dưới thân thủy mặt thông thường vóc người Băng Uyển Nhi, ô tóc đen dài đụng chạm lấy băng mà, nơi gáy lộ ra trắng trợt nở nang da thịt, nhất là cao kiêu hậu thân chuyển ra hồng viên đường nét, không tự chủ choáng váng 。

Một lát, Băng Uyển Nhi cũng không nghe thấy tiếng vang, sạ ngẩng đầu một cái, chợt thấy Kim Tịch ánh mắt nóng hừng hực trực câu câu nhìn chòng chọc lấy thân thể của mình, bỗng nhiên đầy mặt ửng đỏ, không biết như thế nào cho phải 。

“ có biện pháp rồi! ”

Kim Tịch vội vã thu hồi tâm thần nói sang chuyện khác, hần thấy Đồng Phụ tại phía xa mồm đã trên đài đã tọa, rón ra rón rén đi tới Ly Long bên người 。

“Long thư thư, với người mượn một vật!”

Hắn ra về vuốt phẳng Ly Long trên đầu tông mao, một tay nắm một cây bôm dài dưới đáy, tay kia dùng sức bấm một cái, đem cái này cây bôm dài kéo xuống, chừng hai thước!

Sau đó, từ một chỗ tế tế băng trụ đỉnh chớp bẻ gãy gai nhọn, đặt ở trong miệng hòa tan, thẳng đến mảnh nhỏ được không thể lại mảnh nhỏ mới vừa rồi lấy ra, đó là vạn niên hàn băng, vốn là vô cùng bền bỉ, lại không nhiệt độ cao hòa tan, thật đúng là thành một cây băng châm, Kim Tịch đem Long bôm thất ở so với to một mặt vết xe bên trong, đưa cho Băng Uyển Nhi 。

“tới!”

Băng Uyển Nhi tròn to hai mắt, len lén nhìn liếc mắt chỗ cao Đồng Phụ, vội vã lần thứ hai cúi người xuống, nhanh chóng may vá bắt đầu Kim Tịch ổng quần chỗ rách 。

Thiên băng vì châm, Long bôm làm gãy, đan dệt chi phá y, làm sao chịu nổi?

Lãnh hư không thay đổi, sông băng không phải dung, mỗi ngày là lam không cúi đầu, Hồng dương cuộn, thiên băng treo cao, thanh từng đứng sừng sững, ngày qua ngày, từ không ngừng nghỉ, Đồng Phụ dung nhan không già, một đôi bích nhân thì giờ hơi dài, lại tựa như cực kỳ người một nhà, dần dần dung hiệp 。

Ly Long cũng rất ít ra ngoài tắm rửa, rồi thiếu tự nhiên, bạn ở khoảng ba người, khanh khanh ta ta, mặc dù không nói chuyện thô, cũng trong nhà nữ nhi 。

Trong nháy mắt, Kim Tịch cùng Băng Uyển Nhi ở Côn Lôn hư đã bốn năm, hai người cùng nhau bước vào hai mươi tuổi!

Bốn năm, Côn Lôn hư bên trong cây anh hùng!

Cuối cùng sẽ có một ngày, Đồng Phụ nhìn thấy Kim Tịch nạp tọa lúc đầu ra khí đỏ mà không tán loạn, thất không đóng kín mà không trộm hấp, thần sắc đại hỉ, bỗng nhiên mở miệng nói:

“tiểu nhi, đợi thế tổ tra một chút tu vi của người!”

Kim Tịch thành linh thu hồi tâm thần, cạ lập tức chui ra mấy trượng, lung tung mờ lác hai tay nói rằng:

“Kim Tịch cái nào dám đụng chạm thế tổ đích thực lực, vẫn là”

Sưu!

Một vật từ Đồng Phụ trong tay phát sinh, xoay tròn bay về phía Kim Tịch 。

Hắn lập tức dương tay lấy ra, bộ dạng phục tùng nhìn lên kinh ngạc lên tiếng, đây là một tấm hóa rắn Cung! Dài ba thước ba tấc, trung thất lưng cùng khom, khom lưng lại tựa như xà, hai cánh gãy đứng quần quanh thẳng dây, dây cung vì ba cái Long bôm vạn lộn quanh, bởi vì xà mà thuộc thủy 。

Đây là Ngự Long Nhất Tộc lưu truyền xuống vũ khí, sớm đã không rõ lai lịch của nó, Đồng Phụ đưa nó đặt ở Côn Lôn hư đỉnh phong năm trăm năm, hết sức rồi hư cảnh linh khí 。

Trong tay hữu thần võ, hành khí tự nhiên tới!

Oanh!

Mồm đã trên đài, một ánh lửa chợt nổi lên, làm như tám con rồng lửa hộc thân kiếm đánh tới chớp nhoáng, lướt qua trường Băng chi chỗ, thiên băng chợt hòa tan, hiếm thấy giọt nước mưa chảy xuống, không phải khác lần thứ hai đóng băng 。

“Kim Tịch tránh mau!”

Băng Uyển Nhi ở phía dưới kêu kêu thành tiếng 。

Tác giả cầu cổ động về tháng

Nếu như cảm thấy tấu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Chương 26: Ngự Long Có Thất Bảo

Ngự Long Cửu Thiên

“Thủy Sơn Thuật!”

Kim Tịch rút lui bay lên trước sau nổi cáu, hấn không có dùng Khâm Hệ Bản Cung thức thứ nhất, mà là dùng nước khắc lửa, lấy thổ biến hóa hòa!

Hấn bỗng nhiên kinh hô một tiếng, trong cơ thể thủy hệ chân khí dĩ nhiên đạt tới tầng năm, là viên mãn chi giới!

Giữa không trung, Kim Tịch tay trái cầm khom lưng, tay phải khẽ kéo Long Tông dây cung, dẫn phát trong cơ thể tầng năm thủy hệ, ba tầng thổ hệ chân khí thỉnh linh phát đưa đi, dây cung đạn động, hình như có Trường Giang và Hoàng Hà đỏ, xanh lam vẻ thỉnh linh ở trước mắt, sục đồ tiếng quanh quần bên tại, thủy quyền trường núi nuốt hướng cuộn cuộn mà đến lửa cháy mạnh。

Kim Tịch chưa lĩnh ngộ 64 chiêu pháp hiện tượng thiên văn công, chỉ là gắng gượng phân phát đi hệ chân khí, bất quá lúc này tu vi cũng có thể so với tu chân sơ cảnh。

Thủy hòa giữa không trung gặp nhau!

Nứt!

Không khí vận vẹo xé rách, chân hỏa tuy bị thủy hệ thôn phệ hơn phân nửa, mà núi lực có chỗ không kịp, không trung xảy ra nhiều lần bạch khí, còn sót lại liệt hỏa cương khí mãnh phác Kim Tịch thân thể!

Lại là một đạo chân khí chạy tới。

Trảm Yêu Trượng phát ra Băng Uyển Nhi Trúc Cơ linh khí, phốc! Khói hồng hầu như gần kề Kim Tịch thân thể mới vừa rồi tan rã đi, dư ba vẫn khiến cho Kim Tịch trên không trung cuộn cuộn mấy lần phương mới đứng vững。

“vậy mới tốt chứ!” Kim Tịch sai ai ra trình diện Băng Uyển Nhi ra chiêu hóa giải liệt khí, thật to tán thưởng một câu, hấn chỉ có không để bụng cái gì hai cái đánh một cái。

Thủy Hòa Thuật!

“đi?”

Kim Tịch cái này mới phát hiện ra, hỏa hệ tu vi cũng đã tới tầng năm!

Trong nháy mắt, Hỏa Xà Cung tái khởi âm rung, lưỡng hệ chân khí chấn động phát sinh, phun ra vô số điều rắn nước, hỏa xà vậy khí lưu, quanh quanh co co bò hướng Đồng Phụ, thủy hòa chỉ có một Cung, không chia ra tấn công vào đánh chủ dây phân dây, một tia ý thức trên mặt đất có phi nhanh, dưới có cuồng liệt cắn về phía Đồng Phụ。

“khá lắm tiểu nhi!”

Đồng Phụ chân mày thượng thiêu, khóe miệng lộ ra ít có tiểu ý。

Thủy hòa bản không liên quan, nhưng là thời khắc này phong lưu trung không phân rõ hơi nước đang sôi trào, vẫn là hỏa linh đang gầm thét。

Kim Tịch vừa mới hai mươi tuổi, khí căn không hoàn toàn thường nhân ở chỗ này niên kỷ là không có khả năng đạt được tầng năm tu vi, chỉ là hấn vốn là linh căn kỳ đầy, ăn béo tu hành đan, dẫn tới Nhu Phụ Nhân cùng Báo Ninh Nhi song song đem tu vi tặng cho hấn, lại rơi vào Côn Lôn hư, trắng ăn chùa bốn năm thiên băng, thần mộc chi quả, tu vi tốc độ thiên hạ không người có thể so sánh。

Thủy hòa hai hàng hệ tu vi đều là đã đạt được tầng năm, Kim Tịch tầng mười sáu, Phàm Anh kỳ ngũ hành sư!

Đồng Phụ không có di động địa phương, cũng vô ý công kích nữa Kim Tịch, song chừng bỗng nhiên gió lên rơi ở trên mặt băng。

Ba! Xuy xuy!

Mỏm đá trên đài băng mà lập tức trán nứt ra lưỡng nói vết nứt màu trắng, như là lưỡng thanh lợi kiếm mở ra cứng rắn vô cùng thiên băng, vết rạn nhanh

chống về phía trước kéo dài, xuyên thấu mồm đá băng sát biên giới một khắc kia, tạc! Tan vỡ băng phiến tứ tán mà bắn, bạch khí nhưng chưa đình chỉ, lao thẳng tới dâng tới thủy hòa chân khí 。

Tỉ tách!

Chạy xông mà đến khí ngũ hành lập tức bị bạch khí quán quanh mà thôi, phá tán hoành đảng!

Bởi Đồng Phụ sợ thương tổn được Kim Tịch, chỉ thi triển ra năm phần mười khí lực, liền có vài phần đi hệ chân khí thổi qua tới, tập kích ở trên người của hắn, cái mông không khỏi di động mấy tấc, Đồng Phụ nhìn trộm liếc mắt xa xa, cực kỳ miễn cưỡng mà chuyển trở về cái mông, miễn cho bị Kim Tịch cùng Băng Uyển Nhi phát hiện 。

“bạn nhỏ, tới, tới……”

Một lát sau, Đồng Phụ phát sinh hơi thở thanh âm 。

Kim Tịch cùng Băng Uyển Nhi không dám thờ ơ, song song bay lên mồm đá đài, Ly Long tự nhiên cũng là theo đuôi tới, nàng cũng là Đồng Phụ hài nhi 。

Đồng Phụ cười khở quan sát một cái Kim Tịch hai người, ngoài miệng tầm tắc hai tiếng, sau đó híp mắt lại hỏi:

“Tịch nhi, thế tổ hỏi ngươi mấy đạo, như thế nào Ngự Long giả?”

Kim Tịch không chút do dự đáp:

“Ngự Long giả, cần lĩnh ngộ nạp Dương chi thuật, lấy khí dương cương không chế chòm sao Thương Long, dẫn dắt thần long du phi như thường, Ngự Long thuật nói, Ngự Long người tập nạp dương, hóa thịnh trấn long phương cát tường, ngộ tự kinh thiên đứng ngọc Trụ, quay quanh thần long dẫn bay lượn……”

Đồng Phụ khẽ gật đầu, lại hỏi:“thế nào Ngự Long?”

“đứng ở thần long bên cạnh, thi triển nạp Dương chi hóa, có mang Ngự Long Lệnh, mặc niệm Ngự Long bí quyết, thần long tự nhiên tùy ý niệm mà múa, chừng không Long mất, bố trí xong phi long phương hướng, vạn không thể vượt qua bên ngoài trăm trượng 。

Ngự Long Chương viết: Ngự giả tay thô nạp dương hóa, long tu trong người Long hoảng sợ, mặc niệm trong miệng Ngự long ngữ, ngữ chỉ quấy nhiễu Long mặc cho Long trốn 。

Ngự Long dẫn long thủ, Long con người vì ngọn hàng, không thể bình phục trăm trượng, đề phòng Long đường hoàng 。”

“tốt! Dem Ngự Long bí quyết bồi tới nghe một chút……”

“Ngự Long bí quyết, thiên địa cũng trên không, Đạo Sinh Hữu Bát Cung, dừng ở Tồn Trung Khế, cửu giới trốn thần long 。”

Ngự Long Cửu Thiên!

Đồng Phụ trên mặt lộ ra nghiêm túc thâm tình, trầm tư khoảng khắc thì thảo luận:

“Kim Tịch, thế tổ biết ngươi bản tính bướng bỉnh, e rằng thiên ý như vậy chỉ có làm người Ngự Long Cửu Thiên 。

thần người có Thiên Thần Phù, đây là Ngự Long người mạch máu, mỗi tới nặng nề Chân Giới, đều có thể đi tới Côn Luân Sơn triệu hồi ra thiên thần, có thể thiên thần này không tầm thường thú vật, nhất định phải tiêu tâm, chúng nó cũng có hủy thân diệt Phách kỹ năng, không đến nhất định tăng cấp, vạn không thể tùy tiện hành sự, thiên thần có thể vô số lần triệu hoán, mãi cho đến người đánh bại nó, liền không hiện thân nữa……”

“ngoại trừ vũ khí linh thú, chúng nó còn có những bảo vật khác sao?”

“mỗi trọng Chân Giới rơi xuống vũ khí linh thú cùng Chân Giới tầng số tương đồng, người một ngày thu được vũ khí cùng linh thú, cần phải nhanh một chút tìm được lẫn nhau đồng chúc tính、cao cấp linh thạch ban thăng giai, bằng không ngoại trừ nhị trọng Chân Giới có thể sử dụng, cao trọng Chân Giới không phải thăng giai không còn cách nào thi triển ra 。

còn có, linh thú chỉ có thể đánh quái sử dụng, cũng chỉ có thể người tự sử dụng, nếu có người bên ngoài ở đây, người thì không cách nào gọi ra 。

còn như có không có vật gì khác, ta cũng không hiểu được, bởi vì khi thì tới 。”

“linh thú chỉ có thể ta tự sử dụng?” Kim Tịch thất kinh hỏi, không nghĩ tới chính mình có một linh thú 。

“không sai, kiềm giữ Thiên Thần Phù người mới có thể sở hữu thiên thần rơi xuống linh thú, còn có,” Đồng Phụ mở mắt trông coi Kim Tịch, lấy giọng ra lệnh nói rằng:“thế người tu hành, có khi là vì vô cùng Thọ, có khi là vì hùng tâm, nhiệm vụ của người chỉ có một, vô luận xảy ra chuyện gì, đều phải hoàn thành cửu giới Tàng Long, không thể đúng hạn Bỏ Long, thế giới này sẽ trở lại hỗn loạn, tái khởi mạng giao thiệp,, bạn ta làm sao có thể không làm… thất vọng thượng đế 。”

“thế tổ……” Kim Tịch liếm môi một cái, trên trán hạ xuống mồ hôi lớn chừng hạt đậu, cuối cùng là đem thấp thỏm ánh mắt lạc hướng Băng Uyển Nhi 。

“lão tiên sư, nếu như Kim Tịch không làm được Tàng Long, Uyển nhi tự nguyện lấy cái chết tạ tội……” Băng Uyển Nhi trịnh trọng nói rằng 。

“thế tổ, Tịch nhi, Tịch nhi nguyện ý hoàn thành Ngự…… Long…… cửu…… thiên!” hắn cắn chặt răng, từng chữ từng chữ phun ra thế 。

Đồng Phụ mắt đột nhiên bộc phát ra thần minh vậy sáng, lập tức sao qua Kim Tịch tay, ái ngại bắt đầu vuốt ve:

“tốt, tốt! Thiếu Hạo sau đó một lời hô khác, lão thân đủ hài lòng, nhớ kỹ, Chân Giới bên trong tam trọng tới cửu trọng không có đường hầm vận chuyển, chỉ có đi qua nhị trọng lui tới, thượng đế thiết trí bát trọng Chân Giới lúc, đem nhị trọng truyền giới bên trong thành khí tràng hóa thành không có, cho nên nơi đó bất luận kẻ nào đều không được thi pháp, là một chỗ an toàn nhất, một ngày gặp phải nguy nan, lập tức trốn hướng nơi đó, bất quá nhất định phải quý trọng trở về thời gian, bởi vì tam trọng Chân Giới ở trên hàng năm có thể phản hồi nhị trọng chân giới toàn bộ thời gian không được vượt lên trước ba ngày, bằng không chân khí toàn bộ tiêu thất”

Kim Tịch vẫn là hơi quyết miệng, hân mới vừa tới ngũ hành sư Phạm Anh kỳ, khoảng cách Huyền Kết còn có rất lớn khoảng cách, thiên hạ cái nào còn có cái gì Côn Lôn hư, nơi đây chỉ tầm bờ thủy hỏa hai dãy, mộc 、 thổ một trong số đó lại tăng giai tới tầng năm mới là Huyền Kết, mới có thể lên thẳng nhị trọng Chân Giới 。

Đồng Phụ cũng là nhỏ giọng thở dài, “đúng vậy, sau này như thế nào tu tập thì nhìn vận số của chính ngươi, trở ra Côn Lôn hư, mau sớm nghĩ biện pháp thu được Tứ Phương Tôn, ngươi có thể mở ra Tứ Phương Tôn, có thể ý vắng lai mỗi bên trọng Chân Giới thi pháp, từ bỏ Phạm Giới, đều sẽ không siêu việt giới khác tu vi cao nhất, vạn không thể lạm sát kẻ vô tội, làm tức giận thượng đế”

Kim Tịch cùng Băng Uyển Nhi đều là ngần ra, thì ra thiên hạ tin đồn sở hữu Tứ Phương Tôn liền có thể tài giỏi Chân Giới toàn bộ là nói dối, chỉ có có thể mở ra Phương Tôn đích người mới có phần này quyền lợi, ngoại trừ gần chỉ có thể phản hồi một lần Phạm Giới, sẽ không đem thượng tầng Chân Giới tu vi dẫn vào hạ giới 。

“nếu muốn Tàng Long, như thế nào hiểu được người nào là Long Sơn, làm thế nào biết khi nào Bố Long, thì thế nào bảo vệ long mạch? ” Băng Uyển Nhi hỏi 。

Kim Tịch nghe được đặt câu hỏi, theo liên tục gật đầu, không khỏi lại lấy bội phục thần sắc liếc mắt nhìn nàng 。

“Tứ Phương Tôn bên trong tầm có tám Long, chúng nó tự nhiên có thể cảm ứng được tất cả, biết trước mình thuộc sở hữu, một ngày Phương Tôn chiến mình gợi ý, cảm tôn giả cũng có thể cảm ứng được, nhất định phải ở trong vòng ba năm mở ra Phương Tôn, thả ra một con rồng nấp trong trên núi; Ngự Long Tàng Long giả, ở cao sơn mà trông, hồng quang tận trời chỗ chính là Tàng Long bảo địa 。

còn như Hộ Long, còn muốn tìm được giống nhau bảo vật”

“là cái gì? ” Kim Tịch bức thiết hỏi 。

“thượng đế ở lại nhân gian Cảm Tiên Kính! ” Đồng Phụ buông ra Kim Tịch tay, lại hiện ra ước mơ thần sắc, “năm xưa Đông Di Tộc tứ tán, Cảm Tiên Kính cũng không biết đi đến nơi nào, chỉ có Cảm Tiên Kính, mới có thể cảm thấy được long mạch chỗ xuất hiện rung chuyển, cũng có thể mang người trong nháy mắt chạy tới Long Sơn điều tra”

“lẽ nào, có người muốn phá hư Long Sơn sao? ”

“há có thể không có, Người nào có thể bảo đảm không có dò hỏi thiên cơ người, cho dù là lão thân sau đó, cũng không dám hứa chắc mỗi người đều có thể cảnh thủ tín nói; thần long một ngày nhân mạch, liền có chủ nhân của mình, phạm là cùng long mạch cùng một nhịp thở nhân, cũng có thể xuất hiện ở long mạch phụ cận; còn có, nếu như Tứ Phương Tôn cùng long chủ tương quan người ở một chỗ, Cảm Tiên Kính cũng có thể biết trước nguy nan”

Kim Tịch nhú mày, suy nghĩ một chút không có hiểu rõ, cúi đầu hỏi: “bọn họ cũng là thân có người tu hành sao? ”

“không phải, bởi vì bọn họ thuộc về long chủ, không bị tu hành hạn chế, e rằng chạy tới cũng không phải một thân, hiện thân long mạch tình hình phụ cận có ba, vừa là cảnh trong mơ, báo trước khí lực cùng tiền đồ, một ngày lọt vào công kích 、 chém giết hoặc là nói gạt, phạm trần long chủ liền biết xảy ra bất trắc, thậm chí mất đi long chủ thân phận, cho nên người chẳng những phải bảo vệ bọn họ bình yên vô sự, còn nhỏ hơn tâm tiền hành dẫn đạo; nhị viết hồn kỳ, vắng long chủ ở thế gian đụng phải tự dung hãm hại mà bay cách thần hồn, một ngày hồn vong, phạm trần long chủ sẽ gặp chết, chỉ có long chủ thành tựu đại nghiệp, hơi thở của rồng chỉ có đình chỉ phản ứng nguy nan; ba là Phách kỳ, chính là chuyện liên quan đến long mạch người sau khi qua đời, sâu thế gian làm phép mà vào Chân Giới, có thể tự do hành động, người nhất định phải bả khổng kỳ hành vi, không thể phá hủy đại sự”

Kim Tịch thật dài thở dài ra một hơi thở, đếm trên đầu ngón tay yên lặng thì thầm:

“Ngự Long có thất bảo, một thuật một ngày Phù, bốn lệnh Cảm Tiên Kính”

“không sai, trong đó Ngự Long thuật cùng Thiên Thần Phù đều ở trên thân thể người, còn có Ngự Long Lệnh 、 Tàng Long Lệnh 、 Hộ Long Lệnh cùng Thiên Mộc Kiểm 、 Cảm Tiên Kính, nhất định mau sớm thu được”

“Kim Tịch nhớ kỹ! ”

“chỉ là Ngự Long thuật Ngự Long bí quyết thần cơ Chương, lão thân năm trăm năm cũng không có hiểu thấu đáo, đó nhất định là thứ tám long trốn núi bí quyết”

Kim Tịch lập tức nói cửa ra:

“Long sinh bát mạch cây cũng mầm, Cửu Châu nhìn nhau gần liên hoàn, Tổ nguyên khí độ không thể vắng, âm dương nhất mạch một đạo thiên 。”

Long sinh bát mạch cây cũng mầm,

Cửu Châu nhìn nhau ngăn liên hoàn,

Tổ nguyên khí độ không thể vòng,

Âm dương nhất mạch một đạo thiên!

Đồng Phụ ngẩng đầu phân biệt nhìn một cái trước mắt hai người, Kim Tịch lập tức theo Đồng Phụ nhìn về phía Băng Uyển Nhi 。

Băng Uyển Nhi mặt đỏ lên, cũng là khẽ lắc đầu, khó hiểu thâm ý trong đó 。

“mà thôi,” Đồng Phụ không phải làm khó nữa hai người, “e rằng thật đến ngày đó, các người định có thể hiểu thấu đáo yếu quyết, Đồng Phụ tuổi thọ đã hết, chỉ có thể cầu các con thay ta hoàn thành Ngự Long cử chỉ rồi”

“Đồng thế tổ! ”

“lão tiên sư”

Kim Tịch cùng Băng Uyển Nhi trăm miệng một lời hô!

Tác giả cầu cổ động vẽ tháng

Nếu như cảm thấy tàu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Nhất Định Sẽ Cứu Người Đi Ra Ngoài

Ngự Long Cửu Thiên

“Côn Lôn hư bên trong thọ mệnh là năm trăm năm, bất quá, có thể thấy được các người đúng hạn đến, lão thân đã không hề việc đáng tiếc rồi”

Đồng Phụ như gánh trách nhiệm nặng nề vậy xuyt một hơi thở 。

“lão tiên sư, người có như vậy tu vi thâm hậu, vì sao không ly khai Côn Lôn hư đi đến tầng hai ở trên Chân Giới, thu được vô thượng thọ mệnh?” Băng Uyển Nhi hai mắt đầm lệ mờ nhạt, mới vừa nói xong mẫn ở đôi môi 。

“Côn Lôn hư là Thiếu Hạo thiên đế đã từng chỗ tu luyện, chỉ có thể từ cửu trọng Chân Giới chạy tới nơi đây; ta nếu đi chỗ đó Chân Giới, lại không nhất định tu đắc chín tầng tiên cảnh, đã qua trăm năm, lại không cách nào phân hồi Phàm Giới, đến lúc đó làm sao có thể nhìn thấy người nhóm?”

Đồng Phụ tuổi già bị Giang Thành Lôi đẩy vào Côn Lôn hư, chỉ không lâu sau liền cũng không còn cách nào trở lại Phàm Giới, bởi vì thọ mệnh đã đạt đến cực hạn, một ngày đi ra Côn Lôn hư, lập tức hóa thành mây khói 。

Kim Tịch có chút sợ, đưng phải lá gan hỏi:

“thế tổ, chúng ta chúng ta có thể đi ra Côn Lôn hư sao?”

“thần người có Thiên Thần Phù, hiện tại đã đột phá ngũ hành Phàm Anh, có thể đi ra Côn Lôn giả dối; Uyển nhi sao, là theo Thiên Thần Phù mà vào, hiện nay đã phá Trúc Cơ sơ cảnh, có phải hay không cùng Tịch nhi giống nhau, chỉ có chính các người dò xét”

Nhắc tới Băng Uyển Nhi, Đồng Phụ háng giọng, ý vị thâm trường nói rằng:

“Uyển nhi, đem Tàng Long bí quyết nói nghe một chút!”

“là! Lão tiên sư,” Băng Uyển Nhi cung kính đáp, “Tàng Long giả, Tàng Long con gái nạp âm nhu, Khôn Địa chi khí vài quanh người, Long mậm trăm

trượng nhất niệm lệnh, thân biến hóa mười sáu tiêu tan ưu sầu 。”

“Tàng Long yếu quyết?”

“trốn giả sức sống là còn Tông, Mạch không trượng chỉ ủy thẳng không, chỉ có chân huyết nạp bốn khí, phương đặc trường sinh uẩn trong đó 。”

“như vậy làm sao hồng quang bên trong tuyển trạch lương núi?”

“núi không xấu, mỏm đá không phá, thủy nhuận bên ngoài nhan, mộc che bên ngoài tì vết 。” ban đầu khâu bắt lợi long thủ, đoạn cốc bắt lợi long thân, cô phong bắt lợi long thảo, khô núi bắt lợi long lân 。” cao Long cổ cơ mẫm, thấp long khí liên miên; dương Long lấy thủy nuôi, Âm Long lấy thổ yếm; di chuyển Long bế con đường u tối, tinh Long mở thảo liên quan 。”

“Tàng Long có hay không chọn lúc?”

“Tàng Long, không cần chọn lúc, Càn là cha, Khôn là mẫu, nầy sinh vạn vật, mộc xanh với xuân, Hoa điểm với hạ, quả kết thúc với Thu, vật phong vu đông, bốn mùa đều là lương cũng 。”

“mở Long chi phải!”

“vòi nước xuôi dòng rơi, đuôi rồng lệch cương quyết ……”

“như thế nào bố trí long huyết?”

“long huyết cùng sở hữu mười sáu cân nhắc, hai sừng hai, cặp hai, long tu hai, long thảo bốn, bụng rồng hai, đuôi rồng bốn, cảnh Long bí quyết nói: Tường Long tới, tham lương núi, mười sáu mở Huyết cân nhắc đôi mẫm, vĩ Huyết bốn, thậm chí liên quan, trước dương sau âm mạch liên miên, trọng mà trình, quảng người Uyên, tường khí sinh tức tự tận trời, có di chuyển thủy, có hộ sơn, vĩ Huyết hướng đầu khúc đạo đầu nói; long thủ sống nhờ vào nhau cộng sáu Huyết, sừng hai hiển hách Đầu đỉnh Thiên, cặp tham chỗ ra nước trong, Tu nạp tường đầu gió nuốt nguyên; bốn thảo thật sâu thủ long thể, trên hấp dưới hô bụng hai ý nghĩa, thần Huyết không phải ngăn trở Long sinh động, mười sáu tinh vị nghi mở chiều rộng; tìm được lương cửa hệ vàng kết thúc, mệnh môn bí quyết lệnh Long vào núi 。”

“Tàng Long bí quyết ……”

“hạo thiên một cửa mở, tứ phương tám khí tới, mười sáu tường Huyết định, thần long dừng bồi hồi!”

Băng Uyên Nhi một đường nói tới, nghe được Kim Tịch ghen hờn nhìn trần trời, cũng may Ngự Long bí quyết chỉ có hơn trăm chữ, cũng tốt ở Uyên Nhi theo tới 。

“rất tốt, rất tốt!” Đồng Phụ liên thanh khen, lần thứ hai lặp lại bắt đầu Tàng Long thuật tổng yếu, “Long giả vừa hiện khai Phương Tôn, bát mạch hé sau khi long thân, nói ra sao chỗ Ngự tự Hiểu, Thiên chi Vương Đế bắt đầu phạm trần …… lão thân không biết vương triều khi nào thay đổi, nhưng thật ra cái này phạm trần hai chữ làm người ta chưa xót, không ra nhà đế vương, khó tránh khỏi có biến a, bọn người định phải cẩn thận ……”

“là, thế tử!”

“Uyển Nhi nhất định không Vong Tiên sư nhắc nhở ……”

Đồng Phụ nhìn liếc mắt Kim Tịch, từ từ đi tới Ly Long bên người, yêu quý nói rằng: “Ly con a, năm đó Thiếu Hạo thiên đế không có giết ngươi, mới để cho ngươi ở ở nơi này hư bên trong sống nương tựa lẫn nhau 500 năm, bây giờ ta phải đi, ngươi cũng có tân chủ nhân, liền theo Tịch nhi đi ……”

Ly Long làm như nghe hiểu Đồng Phụ lời nói, đuôi rồng không ngừng trên dưới đong đưa, lần đầu tiên hơi cúi đầu!

Đồng Phụ bỗng nhiên từ Kim Tịch trong lòng lấy ra tàng bảo túi, ngũ chỉ triển khai từ ngực đẩy về phía trước ra, trong miệng mặc niệm:

Thiên địa cũng trên không, Đạo Sinh Hữu Bát Cung, dừng ở Tôn Trung Khế, cửu giới trốn thần long ……

Bỗng dưng, Ly Long thân thể run lên, trong nháy mắt từ lớn biến thành nhỏ, thoáng qua không có vào tàng bảo trong túi!

Đồng Phụ lưu luyến không rời mà đem tàng bảo túi giao phó Kim Tịch, yếu ớt nói rằng: “Hóa Xà Cung cùng này Ly Long cũng là thủy, đây là cửa ngươi đệ nhất vũ khí cùng linh thú, về sau định phải đối đãi từ tế chúng nó; nhớ kỹ, vũ khí có thể ý sử dụng, mà linh thú chỉ có ở nện quái vật cùng thiên thần Thú chỉ lúc mới có thể triệu hoán ……”

Linh thú, chỉ có thể giết quái không thể tập nhân 。

Kim Tịch không chờ đồng ý, vang lên bên tai ừ ừ tiếng cười 。

Chỉ là, thanh âm kia trung đã có kích động, lại có thể thăm 。

“ha ha ha,” Đồng Phụ phát sinh đình tai nhức óc điên cuồng hét lên, “thiên đế a, Đồng Phụ cuộc đời này là đủ, chân trời dĩ hiện tường vân, ta đi cũng ……”

Kim Tịch cùng Băng Uyển Nhi bỗng nhiên sai ai ra trình diện Đồng Phụ đứng ở nơi đó trọn to hai mắt, phảng phất đã xảy ra cực kỳ khiếp sợ sự tình!

Chỉ là Đồng Phụ vang lên bên tai:

“Đồng Phụ Hộ Long có công, làm sao có thể hư trung tọa hóa, Thiếu Hạo chuyên tới để đón người”

Hai người trước mắt, Đồng Phụ đột nhiên biến mất!

“Đồng thể tổ! ”

“lão tiên sư”

Băng cốc bên trong nhất thời rơi vào đáng sợ vắng vẻ, Đồng Phụ không ở, Ly Long hóa thành linh thú, chỉ còn lại có Kim Tịch cùng Băng Uyển Nhi bị thương thích ngược nhìn trên cao

“đi! Rồi đi nơi này! ”

Kim Tịch biết tu vi của hai người ở Côn Lôn hư bên trong đã đình chỉ, không nói hai lời kéo Băng Uyển Nhi bay xuống thật cao mỏm đá đài, chợt nhớ tới Báo Ninh Nhi cùng Đoạn Tiểu Nhị, chạy vội tới trong buổi cây ngắt lấy một ít thảo lông từ , Đồng Táo, bay về phía vân vụ trận 。

Hắn đột nhiên cảm giác được trước mắt vân vụ kiên cường không gì sánh được, một bước cũng đạp không vào đi, trên người quả thực đủ phát trầm trọng 。

“xem ra không được lòng tham a! ” hắn hậm hực lấy ra quả thực, thẳng thắn một hơi thở nuốt vào, lại vào vân vụ, quả nhiên có thể đi vào trong đó 。

“lần đầu tiên thấy người lòng tham đáng về tốt” Băng Uyển Nhi mới vừa mới nói được phân nửa, bỗng nhiên mất đi hình bóng!

“Uyển nhi! ”

Kim Tịch quá sợ hãi, tả hữu xoay tròn cũng không nhìn thấy Uyển nhi thân ảnh, lập tức khống chế chân khí chạy như điên về phía trước, chỉ chốc lát sau trước mắt bày biện ra dị dạng phong cảnh 。

Đỉnh núi Côn Lôn!

Hắn rốt cục đi ra Côn Lôn hư, nhưng là chu vi căn bản không có Băng Uyển Nhi cái bóng!

Uyển nhi đâu? !

Hắn lần nữa quay đầu nhìn lại, vân vụ lại đang ở trước mắt, không chút do dự thái đạp đi vào, hướng về phía Côn Lôn hư bên trong chạy nhanh đi, quả nhiên thuận lợi đạt được hư bên trong —— Băng Uyển Nhi buồn thê thê đứng ở bên trong 。

“Uyển nhi! ” Kim Tịch thấy được kinh khủng dị thường, này đạo vân vụ trận làm như muốn đem hai người tách ra 。

“Kim Tịch, người tại sao lại chạy trở lại đây? Nếu như có thể đi ra Côn Lôn hư, phải nhanh một chút đi tìm Tứ Phương Tôn, thành tựu Ngự Long Cửu Thiên, trước không cần lo cho ta”

Băng Uyển Nhi làm ra giận dữ thần thái 。

“không phải, cùng đi, nhất định phải cùng đi ra ngoài! ” Kim Tịch kiên quyết nói rằng: “không bằng như vậy, người thông minh hơn ta” hắn mới nói được cái này, sợ Băng Uyển Nhi không đáp ứng, từ tàng bảo trong túi lấy ra Thiên Thần Phù liền phải giao cho nàng 。

Băng Uyển Nhi lắc đầu cự tuyệt, chăm chú nói rằng: “không thể bởi vì ta dây dưa đại sự, chớ quên còn có gia mẫu chuyện, lúc này chỉ còn lại thời gian một năm, có thể mở ra Tứ Phương Tôn nhân là người, Tàng Long giả có thể lại chọn người khác, còn có, ta có thể ở chỗ này chờ người năm trăm năm”

Kim Tịch chợt đem Băng Uyển Nhi gắt gao ôm vào trong ngực, leng keng mạnh mẽ nói rằng:

“người yên tâm, ta nhất định sẽ cứu người đi ra ngoài, cũng nhất định sẽ cứu ra mẹ ruột của ta! ”

Hắn không dám dừng lại lâu, hung hăng thiếp hướng Băng Uyển Nhi gương mặt hôn hôn một cái, chỉ là độ mạnh yếu lại như là ngạnh sinh sinh đích tấp tới, lập tức nhảy vào vân vụ chỉ chướng, lần nữa trở lại đỉnh núi Côn Lôn 。

Hắn muốn đi bên trong sơn cốc tìm kiếm Bạch Trĩ, đó là Phàm Giới tu hành loài chim, đánh bại Bạch Trĩ Vương có thể rơi xuống khái ～ đan, lúc này Băng Uyển Nhi chân khí trong cơ thể hắn là đủ để thăng biến hóa Dung Thông kỳ, có lẽ là tâm thể năng lực chịu đựng không đủ, mà khái ～ đan chính là dùng cho Phàm Giới sơ cảnh muốn thăng hai kỳ người, giả sử chân khí đã trọn, tâm thể không đủ, có thể cực đại mở rộng tâm thể giá trị, vô cùng sắp đột phá sơ cảnh 。

Tâm thể, tâm trí cùng thể chất, tùy theo từng người 。 vũ tu lực đạo, chân tu đan khí, nhân chi sơ thủy, lực lớn khí nhỏ bé, mà theo tu vi tăng trưởng, lực đạo bởi vì tâm thể hạn chế cuối cùng cũng có đỉnh núi, chân khí lại vĩnh vô chỉ cảnh 。

Nếu như tâm thể năng lực chịu đựng cũng đủ, chân khí liên tục không ngừng tăng trưởng 。

Rất nhanh, hần ở Côn Luân Sơn phụ cận tìm được Bạch Trĩ cốc, từng nhóm một Bạch Trĩ phi bay trên không trung, Phạm Giới trung Bạch Trĩ cùng Bạch Lang 、 Miết Ngư giống nhau, đồng chúc một tầng quái vật, phân thuộc chim 、 thú 、 loại cá 。

Đã đột phá Phạm Anh, có thể thử đã đấu một phen!

Năm đó, một con Bạch Lang suýt nữa phá hủy mạng của hần Mạch, hiện tại rốt cục có thể xuất thủ, Kim Tịch quát ra Hóa Xà Cung, gầm nhẹ một tiếng xông bay qua!

Hiện nay chỉ có thể trên mặt đất tập kích Bạch Trĩ, bởi vì phi thân quá lãng phí thể lực, ngũ hành thuật trung đạt được bốn tầng Dịch Đan kỳ, có thể tự đang phi hành 。

Kim Tịch không có đàn pháp thuật, chỉ có thể thi triển Khảm Cung vừa tới sáu thức trong ngũ pháp 。

Một con Bạch Trĩ bị Kim Tịch đích thực khí bắn trúng, khẽ kêu một tiếng lao xuống mà đến, đuôi dài cao kiêu, ngắn mỏ khẽ nhếch!

Hần lập tức ý vào Cung thông qua Khảm Cung Bốn cung nhất thức đơn thủy thuật, tầng năm thủy hệ chân khí chấn động mà phát, cao quyền Bạch Trĩ, Bạch Trĩ âm âm bị đánh trúng, ạch ạch vỗ cánh mà chạy 。

“ đi? Hai chiêu một cái? ” Kim Tịch lòng tin tăng nhiều, phui đất nhảy lên một chỗ nham thạch bắt đầu không ngừng công kích, trước nhất chiêu bắn trúng hấp dẫn qua đây, lại nhất chiêu đánh bại 。

Tuy là là đơn giản như thế lặp lại, có thể là liên tục xuống tới lại không phải bình thường nghị lực, bầu trời tối đen mà ám, hần dần dần chảy xuống mồ hôi, vẫn đánh tới đêm khuya, ngoại trừ lượn được hai khóa tu hành đan 、 một viên hắc sắc linh thạch bên ngoài không hề thu hoạch, còn như chữa thương đan, vì tiết kiệm thời gian chẳng muốn đi nhặt, bởi vì có rất ít Bạch Trĩ gần sát, cũng không đã thương được hần 。

Quái vật rơi xuống linh thạch có thể có tỷ lệ đề cao vũ khí cùng Kim Tịch linh thú chi giai, chia đều thuộc tính, thủy hỏa mộc kim thổ, nhan sắc chia ra làm đỏ tím xanh trắng vàng 。

“ may mắn! ” Kim Tịch thầm nghĩ, tươi ngon mộng nước thạch vừa lúc cùng Hóa Xà Cung dung hợp 。

Trong chiến đấu, hần tập kết chân khí đem tươi ngon mộng nước thạch cùng Hóa Xà Cung bao phủ cùng một chỗ, ý muốn đề thăng vũ khí đẳng cấp, chỉ nghe “ làm ” một tiếng, linh thạch tìm không thấy, Hóa Xà Cung vẫn là màu gốc 。

“ không may! ” Kim Tịch âm thầm gọi vào 。

Vũ khí thăng giai sau đó nhan sắc sẽ phát sinh biến hóa, nhất giai làm gốc sắc, sau đó dựa theo ngũ hành từ thấp lẫn nhau thi đỗ sinh cải biến, theo thứ tự là Hồng 、 xanh 、 trắng 、 vàng, lục giai là hắc sắc, thất giai là hồng nhạt, bát giai là màu lam, chí cao cửu giai còn lại là màu cam, hợp thành có thất bại tỷ lệ, cấp hai là năm phần mười, tam giai là tứ thành lục giai làm một thành, từ nay về sau đều là là trăm chi ngũ 。

Kim Tịch biết, chiến bại mấy ngàn con sau đó mới có thể xuất hiện Bạch Trĩ Vương, hần không dám dừng lại nghỉ, đánh một trận chính là ba ngày hai đêm!

Hần chết đều không nhận thua, nhất định phải bức ra Bạch Trĩ Vương, đạt được khai ~~ đan, làm cho Băng Uyển Nhi đề thăng cảnh giới đi ra Côn Luân

“ vù vù! ”

Lúc nửa đêm, vẫn không lò Bạch Trĩ đột nhiên tóe ra!

Thân dài tới ba bốn thước, toàn thân tuyết trắng, tinh khiết màu đỏ cầm, làm thịt đáng dấp đuôi không ngừng đong đưa, hai to lớn lợi trào kích động bắt đầu âm phong, một cổ cường đại khí lực tuôn hướng Kim Tịch 。

Trong nháy mắt, trong sơn cốc tạo nên phản phạt tiếng gió thổi, Bạch Trĩ Vương bên cạnh một mảnh cây cối âm âm bẻ gãy!

Càng là làm người ta sợ hãi là, Trĩ Vương bên người đánh một đám Bạch Trĩ rõ ràng là bị động công kích, lúc này lại phản phạt một tiếng, nhao nhao đánh về phía Kim Tịch

Tác giả cầu cổ động vé tháng

Nếu như cảm thấy tấu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một chút ~ bỏ phiếu tháng cũng có thể ah!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Mây Mù Hành Vân Vũ

Ngự Long Cửu Thiên

Kim Tịch bỗng nhiên cảm giác được Bạch Trĩ vương khí lực dị thường lớn, hơi không cẩn thận liền sẽ bị kích thương, hấn cái khó ló cái khôn vừa đánh vừa trốn, rốt cục tìm được một chỗ đá lớn khe hở, thả người nhảy lên nhảy lên cách đó không xa đá xanh.

Thủy Hóa Thuật!

Hấn tập hợp đem hết toàn lực tuần tự phát ra Thủy Hành Hóa Hành chân khí hướng Trĩ Vương phát ra một kích.

Bạch Trĩ vương bị hành khí đánh trúng quả nhiên trúng kế, kêu rên một tiếng bỗng nhiên bỏ nhào về phía trước kẹt tại khe đá bên trong, sau đó liền đình chỉ tiến lên hướng Kim Tịch phát ra trận trận âm khí!

Trĩ Vương công kích tốc độ cực nhanh, một nói đạo âm phong không ngừng tập kích Kim Tịch; hấn thì không ngừng mà giúp cho đánh trả, khiến cho Trĩ Vương Thể Lực hạ xuống cho đến bị thua.

Đùng đưa Ngũ Hành Chi Khí tuôn hướng Trĩ Vương, bỗng nhiên tiếng nước phi nước đại, bỗng nhiên ngọn lửa hồng lóe sáng, Kim Tịch đã liều mạng, hấn hướng về phía Trĩ Vương trực tiếp phát ra Ngũ Tăng Thủy Hỏa Cương Khí, sau đó lại đem tam tăng gỗ thổ linh khí thường cho không ngừng vọt tới Bạch Trĩ, này lặp đi lặp lại không ngừng, Trĩ Vương hô hô kêu, từng bầy Bạch Trĩ xông xông tới không khác liền chạy trốn, sau đó lại là một mảnh Bạch Trĩ...

Hóa Xà Cung không ngừng tê mình, một nói đạo hạnh khí phát ra; Bạch Trĩ vương cũng là vỗ cánh vung vẫy, không ngừng nghỉ chút nào lợi dụng thể nội góp nhặt khí lực xa xa tập kích Kim Tịch.

Côn Luân đồng phương nổi lên thuần trắng, mắt thấy sắc trời muốn sáng, thế nhưng là cái kia Trĩ Vương Thể Lực vẫn rất dồi dào!

Từng tia từng tia tập đến âm khí rốt cục xé rách Kim Tịch phòng ngự, dần dần, thân thể của hấn bên trên xuất hiện vết thương.

"Ly Long!"

Kim Tịch cảm giác Thân Thể bắt đầu xuất hiện đau đớn, Linh Cơ nhất động gọi ra Ly Long.

Ly Long vừa ra lại dọa hấn nhảy một cái, nguyên lai dài ba trượng Ly Long giờ phút này cũng chỉ có năm sáu thước, tựa như một đầu nhỏ mãng, bộ dáng lại càng đáng yêu.

"Đánh Bạch Trĩ vương!"

Ly Long Tinh Linh một loại sư đầu cao cao giờ lên, hai cái chân trước du động không ngừng, không đợi Kim Tịch chỉ huy liền đã râu rồng khê nhúc nhích, rộng rãi miệng hơi mở, đằng xuất Thủy Hành liệt khí trôi hướng Bạch Trĩ vương, khí lực tuy nhiên không kịp nổi Kim Tịch, tuy nhiên cũng có thể quấy nhiễu tiêu hao Trĩ Vương.

Kim Tịch mừng rỡ, đưa ra Thân Thể chạy đến khe đá phụ cận, nhặt lên một khóa Bạch Trĩ roi xuống Liệt Thương Đan nuốt mất, thể da phía trên thương thể lập tức chuyển biến tốt đẹp, theo Hóa chương lại tấn công Bạch Trĩ vương.

Hiệu quả rõ ràng đề cao, một người một rồng giáp công, khiến cho Trĩ Vương công kích tốc độ từ từ chậm chạp, nhấp nhô mà ra lệ khí cũng chậm chậm suy yếu xuống dưới.

Kim Tịch hồn nhiên không để ý thân thể vết máu loang lổ, một bên đánh, vừa ăn Liệt Thương Đan, như thế lặp đi lặp lại; làm hấn cực kỳ tức giận chính là, Trĩ Vương không chút nào đi công kích Ly Long, vẫn như cũ nhìn chăm chăm Kim Tịch công kích.

"Người cái Ngịch Súc, làm gì nhìn ta chăm chăm không thả?"

Vô luận loại nào quái vật, như nếu không thể quần công, nhất định sẽ kiên trì công kích linh thú chủ nhân.

Thái dương dần dần dâng lên, một tia sáng nóng chiếu rọi tới, Kim Tịch Hóa Hành chân khí được bổ sung, lực đạo cũng lại lần nữa sinh động.

Đối diện nham thạch bị thủy khí nhuộm dần, hỏa khí đốt cháy, đã biến thành màu nâu, từng mảnh đá vụn ba ba rơi xuống đất; Trĩ Vương tốc độ rất cực trở nên trì hoãn, cánh đập đến cũng là hữu khí vô lực, hai con mắt dần dần mất đi quang trạch...

"Ô ô..."

Một tiếng kêu thảm thiết, Bạch Trĩ Vương Phóng vút bỏ công kích, đập hai bên dưới cánh chạy trốn chết, bên người không ngừng xông tới Bạch Trĩ cũng là trong nháy mắt bay trở về tại chỗ, hết thấy khôi phục lại bình tĩnh.

Kim Tịch trầm hô một tiếng, trái tim phốc phốc nhảy rộn, sắc mặt đỏ lên, dòng nước xiết mà lên huyết dịch cơ hồ xông phá đại não, vội vàng thu hồi Ly Long cùng Hóa Xà Cung điên cuồng chạy hướng Bạch Trĩ vương vị trí, trong lòng không ngừng mặc niệm:

Cho ta khai ~~ đan, cho ta khai ~~ đan!

Kim Tịch nhìn chăm chú nhìn lên, bạch một tiếng bò trên mặt đất, nơi đó trừ mấy khóa tu hành đan, một khóa màu xanh Mộc Linh thạch, không có chút nào còn lại.

Đi cha mẹ người!

Kim Tịch tức giận mắng, đánh ba ngày ba đêm, thật vất vả chiến thắng Bạch Trĩ vương, lại không được đến Tiên Đan, liền ngay cả Linh thạch cũng là Mộc Thuộc Tính không dùng được.

Không thể buông tha!

Đã đáp ứng Băng Uyển Nhi cứu nàng đi ra!

Hắn nằm ở nơi đó mơ mơ màng màng ngủ đến giữa trưa, "Đứng, đi trước Chiến Thú vương!" Hắn lập tức phản chấn lên tinh thần, thân thăm dò « Bát Cung đến còn », đánh bại Thú Vương sẽ rơi xuống Khảm Cung khoáng thể Chiêu Pháp, quần công Bạch Trĩ, chẳng mấy chốc sẽ dẫn xuất Bạch Trĩ vương, nhưng lập tức mất tinh thần xuống tới, Khảm Cung khoáng thể vì Thủy Thiên thuật, Càn Thiên vì kim, căn bản thi triển không ra.

Đường Linh, ta đời này không giết người thì không làm người!

Kim Tịch nhiều lần bị quản chế, toàn là bởi vì Kim Tiên rồi bị Đường Linh tước đoạt, còn có hắn cha, vô số ý muốn Tu Hành Giả.

Bất đắc dĩ, hắn hơi sự tình Tọa Thiên chinh đồn khôi phục khí lực, lại lần nữa phóng tới Bạch Trĩ bày.

Hắn giờ phút này, đã là toàn thân vết sẹo máu me đầy mặt dấu vết.

"Long tỷ tỷ, lại tới giúp ta đi, muội muội của người Băng Uyển Nhi bị vây ở Côn Luân hư..."

Kim Tịch trực tiếp gọi ra Ly Long, một người một thú lần nữa đại chiến Bạch Trĩ.

Hai ngày sau, lại một cái Bạch Trĩ vương lại lần nữa xuất hiện, Kim Tịch vẫn là bất chúc làm theo, đem trời buộc tại khe nham thạch khe hở bên trong, hắn cầm cung thi phát chiêu số, Ly Long dâng khí công kích Điều Vương, trong sơn cốc lại lên lệ Lệ Phong âm thanh, Thủy Hỏa Giao Dung chi tượng.

Hô hô!

Phốc phốc...

Đập nện thanh âm không ngừng du dương ở trong núi.

Kim Tịch một khi cảm thấy tứ chi đau đớn, liền nhặt Liệu Thương Đan ăn bên dưới, vừa chiến bên cạnh thương, vừa ăn bên cạnh chiến.

Hắn đã cảm giác được buồn nôn, con mắt căng đau, tứ chi tê dại, như thế ngao chiến không có chút nào kích tình, thế nhưng là lại không cách nào né tránh, tới gần trên cây cối quả thực phát ra mùi vị không còn hương thơm, hút tới trong bụng biến thành chua xót, lưỡi bên dưới liền nổi lên tầng một nước đắng.

Ô ô ô —

Nửa ngày sau, cái kia mỹ diệu dễ nghe âm thanh lại lần nữa truyền đến, Bạch Trĩ vương chủ động từ bỏ chống lại, lần này Kim Tịch chợt phát hiện, Bạch Trĩ vương âm thanh dị thường buồn liệt, mắt đen bên trong giống như chảy ra nước mắt, chú mục nhìn tới như muốn kể ra nhắc nhở một phen, cuối cùng vẫn là vỗ cánh rời đi.

Muốn cầu tha? Muộn!

Bạch Trĩ vương cũng không phải là cầu xin tha thứ, cũng không phải nhắc nhở, mà là như muốn thổ lộ hết, chỉ chờ không mấy năm sau Kim Tịch mới hiểu được vì sao.

Hắn cuồng thờ mạnh xoay người ngừng tại nguyên chỗ, cơ hồ không dám nhìn tới, vẫn như cũ là trùng to mắt, kiềm chế lại kích động cùng khát vọng,

thậm chí đưa tay bái bai khe đá, yên lặng cầu nguyện một phen.

Liếm liếm bờ môi, hung hăng nuốt mất một miếng nước bọt, nhắm mắt lại tìm được khe đá dưới, đột nhiên mở hai mắt ra —

Khải ~~ đan!

Màu cam hoàn hoàn, lóe thủy linh quang mang, bên cạnh còn có mấy khóa tu hành đan, thậm chí còn có một khóa Thủy Linh Thạch.

Ta khai ~~ đan! Hấn dất cuồng hống gào lên một tiếng, phát hiện cực thiên bảo bối nâng lên Tiên Đan, cẩn thận từng li từng tí cất vào Tàng Bảo trong túi, nhắc lên Thủy Linh Thạch không chút do dự ném hướng Ly Long, đồng thời thi phát hành khí giúp cho hợp luyện.

Tư tư!

Ly Long hơi thở ra một tiếng, vậy mà một lần thành công, hấn tận mắt nhìn thấy, Ly Long hình thể hơi hơi lớn ra mấy tấc. Kim Tịch Linh Thú cùng Vũ Khí khác biệt, Vũ Khí tăng lên giai cấp biến hóa nhan sắc, nhưng Linh Thú nhan sắc bất biến, thân thể sẽ theo tiến giai Thành Công mà biến lớn.

"Băng Uyển Nhi, ta đến rồi!"

Hắn bỗng nhiên cảm giác được trên thân nhẹ nhàng không một tia việc gì hình, không khí chung quanh tươi mát vô cùng, truyền đến trận trận thơm ngọt, liền ngay cả cỏ xanh đều phát ra thẩm vào ruột gan thổ hương, trận trận côn trùng kêu vang chim gọi như là Ca Nhạc, dẫn tới hấn khoa tay múa chân.

Nhất Trận Phong, không phải thiên không thổi tới, mà là Kim Tịch, hấn bay vào Côn Luân hư.

"Kim Tịch, ngươi làm sao? !"

Băng Uyển Nhi đông tích nhìn lấy Kim Tịch, hấn mặt mũi tràn đầy sung, từng mảnh vết máu, trên tay, trên cổ cũng là khắp nơi vết sẹo.

"Quản ngươi rất sự tình!" Kim Tịch nhếch miệng khiến trách nói, lập tức lấy ra khai ~~ đan, "Đến, mau ăn bên dưới nó, một khóa không được ta lại đi đánh, lên tới Dung Thông nói không chừng liền có thể ra ngoài..."

Băng Uyển Nhi vừa nghe là biết nói hấn gần sáu ngày không có ngừng, nhìn hấn cảnh hoàng tàn khắp nơi bộ dáng, đôi môi khê nhúc nhích mũi cao một đứng thẳng chảy ra nước mắt.

Khải ~~ đan cũng không phải là người người có thể sử dụng, chỉ có tại chân khí vượt qua mà Tâm Thể không xứng tình huống bên dưới mới có thể phục dụng, hiệu dụng viễn siêu tu hành đan mấy lần; bất quá, nếu là thật sự khí không đủ ngược lại giảm xuống tu vi, cho nên đối với người khác trong mắt, vật này không tính là Bảo Đan.

Băng Uyển Nhi tại Côn Luân hư bên trong hấp thu, chân khí tăng trưởng tốc độ xa lớn xa hơn Tâm Thể, cho nên Kim Tịch mới dám để cho nàng phục dụng, dù cho giảm xuống tu vi, cũng sẽ không sinh ra thương tổn.

"Ăn a, ngươi khóc cái gì? !"

Kim Tịch thét ra lệnh nói.

"Kim Tịch, cảm ơn ngươi..." Băng Uyển Nhi vươn tay, muốn vuốt ve một bên dưới Kim Tịch khuôn mặt, lại như sợ chạm nổi đau hấn, cánh tay ngừng giữa không trung không biết chỗ hướng.

Kim Tịch gặp Băng Uyển Nhi buồn bã thể lương, dứt khoát vươn tay đem Tiên Đan đặt ở bên mồm của nàng, đi theo nỗ bữu môi ra hiệu nàng nuốt dưới.

Băng Uyển Nhi lau lau nước mắt, con mắt thủy chung tiếp cận Kim Tịch không thả, mở ra miệng đem khai ~~ đan nuốt dưới.

"Thể nào?"

"Thể nào?"

Kim Tịch hơi cúi người, nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm Băng Uyển Nhi phản ứng, hai cánh tay chăm chú bóp cùng một chỗ, miệng há đến không đợi lại lớn, bộ dáng cùng chờ đợi Bạch Trĩ Vương Chiến bại lúc hào không có khác biệt.

"Ta... Ta đạt đến Dung Thông chi cảnh!"

Băng Uyển Nhi đột nhiên hô lên âm thanh.

Tu chân lấy sen kết tạo thành Phẩm Chất phân chia, Trúc Cơ chính là sen kết sơ thành, cấu trúc căn cơ, Dung Thông chính là tu chân Đệ Nhị Cảnh, sen kết bên trong chân khí bắt đầu dung hợp biến hóa, theo niệm mà ra, một khi sen kết bên trong chân khí đến đầy, Băng Uyển Nhi liền có thể thông qua truyền giới trận chạy tới Nhị Trọng Chân Giới, tức trở thành ba ngàn thọ Tu Hành Giả!

Kim Tịch kích động không thôi, lập tức kéo Băng Uyển Nhi, quay người xông vào trong sương mù khói trắng, hấn nhìn chăm chú bên người Tiểu Giai người, e ngại trong nháy mắt lại trở về hư bên trong.

Chạy đến trong mây mù, Băng Uyển Nhi còn tại trên tay hần!

"Uyển nhi, chúng ta có thể đi ra!"

Kim Tịch hưng phấn mà ôm lấy Băng Uyển Nhi ngay cả nâng số dưới, không hề hay biết hai người môi bộ mấy lần đụng vào nhau.

"Kim Tịch..."

Một tiếng khê gọi truyền đến.

Kim Tịch nhìn kỹ, Băng Uyển Nhi mặt đỏ tới mang tai, một nầu cho tới khi sau tai, mồ hôi tích tích rơi bên dưới ướt nhẹp trên trán toàn bộ tóc đen, trong ánh mắt lộ ra hoảng sợ cùng khát vọng, cao cao mũi thở gấp rút chập trùng, môi mềm không ngừng hé, một bộ muốn ăn thịt người bộ dáng.

Nàng chăm chú ôm lấy Kim Tịch, hương khí nhuộm dần hết thảy, trước ngực ấm áp đánh tan triệt để đem Kim Tịch Thân Thể đánh tan.

Đó là khoái ~ đan, thể mạch tăng vọt huyết dịch vui mừng kích thích tâm tính.

Kim Tịch cũng là kim nén không được, một thanh đặt ở Băng Uyển Nhi trên môi thom!

Cái kia hương thuần vô cùng ngọt tân lại lần nữa quét sạch hai lưỡi, đã không biết là ai ngọt tân, tay của hai người loạn xạ nắm kéo, toàn bộ ý niệm tập trung ở ngoài miệng, Thân Thể liền không nghe sai khiến, rốt cục song song lẫn xuống tại trên mặt băng, trong mây mù.

Càng như vậy, hai người càng phát ra không có không chế!

Băng Uyển Nhi vừa mới nuốt bên dưới khoái ~ đan, còn nữa hai người hôn lên dị thường kịch liệt, tích tích Tiên Đan chi khí đăng nhập Kim Tịch Đan Điền.

Bỗng dưng, Kim Tịch trong miệng phát ra kinh dị thanh âm, tuy nhiên trong nháy mắt bị Băng Uyển Nhi ngăn chặn; hần đột nhiên cảm giác được, theo thân bên dưới bành trướng bụng cũng là đau đớn khó nhịn, dường như có một vật kịch liệt tăng trưởng, thể nội tất cả hưng phấn thẳng bỏ nhào qua, chân khí cũng tụ tập ở nơi đó, tiếp xuống chính là oi bức.

Trong cơ thể hần Ngũ Hành cở, rốt cục xuất hiện! Mặc dù chỉ là một Đạo Căn nằm, cái kia biểu thị hần chính là trở thành Ngũ Hành Tu Giả!

Ngũ Hành cở Diễn Sinh, mới có thể mở ra hàng thứ ba hệ bước về phía Ngũ Tầng viên mãn.

Tu Chân Giả Đan Mạch Nạp Khí viên mãn về sau, Sinh Liên kết, chân khí hình như có hình, trạng thái như Liên Biện, chân khí số lượng gấp mười lần, gấp trăm lần Vu Đan mạch, xưng là sen khí, thuộc về Đệ Tứ Tầng đến còn chân khí; lại đi viên mãn, bởi vì người khác biệt đạt tới thứ sáu kính Phân Thân, Đệ Thất Cảnh Đại Thừa về sau thì đồng tu mạch khí, bắt đầu điều động Thiên Địa nguồn năng lượng.

Ngũ Hành Tu Giả Đan Khí mười phần về sau, sinh Ngũ Hành cở, cùng sen kết có dị khúc đồng công chi diệu, sen kết sinh cánh, Ngũ Hành cở Dục Anh, nhưng mỗi một anh đồng đều nhưng tự có điều động, thậm chí có thể tặng cho người khác, chỉ là đạt tới Đệ Ngũ Cảnh Nguyên Hóa phương bắt đầu triệu tập rộng hạo nguồn năng lượng chi khí.

Ngũ Hành cở đột nhiên xuất sinh ra một loại cuồng nhiệt, khuấy động Kim Tịch thần kinh.

Loại kia đau đớn cùng cuồng nhiệt trong nháy mắt biến thành xúc động, Kim Tịch tay đột nhiên nắm chặt tại Băng Uyển Nhi cao ngất trên bộ ngực sữa, "Anh..." Băng Uyển Nhi phát ra kỳ quái tiếng rên rỉ âm...

Mây mù dần dần dày, phảng phất ướt nhẹp hết thảy; lâm tiếp trắng như tuyết Vụ tầng Đan Dương, chất chất chất chất tại thuần tầng mây trắng bên trên vung bên dưới sơ đồ.

Cái kia nói sơ đồ, mỹ diệu mà ngây thơ.

Tác giả cầu cổ động Nguyệt Phiếu

Như nếu cảm thấy tấu chương viết phần khích, cổ động ủng hộ một cái đi ~ ném Nguyệt Phiếu cũng có thể nha!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Một Cái Bạt Tai Một Cái Mạng

Ngự Long Cứu Thiên

Đỉnh núi Côn Luân, chợt hiện ra một đôi người trẻ tuổi.

Tiểu hòa tử trên mặt vẫn có sung đỏ, giờ phút này lại là nhộn nhạo Xuân Phong; cô nương ngượng ngùng thấp đầu, chăm chú dắt kéo tiểu hòa tử cánh tay, từ đó một khắc cũng không nỡ buông ra.

"Không bằng về núi trước cư cứu ra mẫu thân đi..." Băng Uyển Nhi nói nói, ánh mắt lại một mực tu tu mà nhìn chăm chăm vào mặt đất.

"Chúng ta không phải trèo lên ti đám người đối thủ, Thiên Âm phái cao thủ nhiều như mây, rất khó cứu ra mẫu thân; còn có cái kia Hồn Đan, ta coi lấy sớm đã đến Dung Thông chi cảnh."

Kim Tịch nhìn nhỏ cư phương hướng, không tự giác cúi bên dưới đầu, dường như cứng bái, trong miệng hậm hực mà nói:

"Vẫn là đi tìm kiếm Tứ Phương Tôn đi..."

"Dù sao cũng phải nghĩ biện pháp nói cho người nương một tiếng, miễn cho nàng yên tâm không xuống." Băng Uyển Nhi thân thân Kim Tịch tay.

"Nhót người..." Kim Tịch vừa muốn bảo nổi, mặt nóng lên lại hoà hoãn lại, "Càng là nói cho nàng, nàng càng không yên lòng, đi thôi, đi Đồng Công mộ!"

Băng Uyển Nhi đành phải từ bỏ, chỉ chỉ đông nam phương hướng nói ra:

"Đông Nam mà bên dưới hai trăm dặm, chính là Đồng Phụ Mộ Huyệt, chỉ là lâu dài có binh lính nắm tay; còn có, không tìm được long lệnh Tứ Bảo trước kia, tiến vào Mộ Huyệt cũng vô dụng."

"Đúng a!" Kim Tịch bên mặt thường thức Băng Uyển Nhi nũng nịu gương mặt, "Người cũng không thể rồi đi ta..."

Băng Uyển Nhi vụng trộm cười ra.

Chỉ có thu hoạch được Ngự Long Lệnh, Tàng Long Lệnh, Hộ Long Lệnh cùng Thiên Mộc Kiếm cái này Ngự Long Tứ Bảo, mới có thể tại Đồng Phụ Mộ Huyệt chỗ sâu nhất mở ra thạch môn, thu hoạch được Tứ Phương Tôn.

Dọc đường Lương Sơn chi địa, Kim Tịch vẫn là bị loại kia rục rịch dục vọng cho chiếm lấy không bỏ sót.

Hắn nhớ tới nhu phụ nhân, Cơ Mộ Phi, ngoài miệng mặc dù nói càng là gặp nhau càng là lo lắng hãi hùng, thế nhưng là chân bên dưới bước chân càng ngày càng chậm chạp, vụng trộm nhìn một cái tình huống liền tốt! Lại nghĩ tới đại sư huynh Đoạn Tiểu Nhị, tự xưng bị Thiên Âm phái Triệu Tị rút bạt tai, lửa giận trong lòng liền không khỏi đốt cháy mà lên, nhất định phải còn cho hắn mười cái cái tát!

"Uyển nhi, " Kim Tịch quyết định, chỉ chỉ bên cạnh túc khách chỗ, "Người ở chỗ này chờ ta, ta đi một chút sẽ trở lại..."

"Người không phải nói..."

"Yên tâm, như nếu đánh không lại, ta vụng trộm nhìn một chút, lập tức liền trở về!"

"Ta cũng đi!"

"Nhiều người dễ dàng bị người phát giác, người cứ đợi ở chỗ này!"

Kim Tịch lời nói tựa như nghiêm mệnh, không có chút nào phản bác khả năng, mặc cho Băng Uyển Nhi lo lắng xoa xoa hai tay, hắn mới không rảnh để ý, hơi vừa đề khí rồi đi Băng Uyển Nhi, hướng núi cư phương hướng chạy đi.

Hả?

Hắn đẩy ra từng tầng từng tầng nhánh cây hướng mẹ chỗ ở cũ nhìn lại, trong phòng chỉ có hai ba cái thị vệ, nhìn bộ dáng tu vi không cao lắm, đây chính là cơ hội tuyệt hảo.

Chỉ cần cứu ra mẫu thân cùng Cơ Mộ Phi, Thân Ngoại liền không còn có lo lắng, một khi tìm được Tứ Phương Tôn, nhất định phải tuân theo tại Đồng Phụ trước mặt phát ra Lôi Thề, Ngự Long Cứu Thiên!

Ý hắn niệm phát hướng Tàng Bảo túi, linh quang nhất thiểm, trong tay thêm ra Hóa Xà Cung, trấn định tâm thần nghênh ngang rảo bước tiến lên nhỏ cư!

"Người nào?"

Một tên thị vệ "Xoảng" quát ra Đồng Kiếm, quệt miệng vung ra một Đạo Khí lực, dường như đang cảnh cáo người tới, khí nói tại Kim Tịch trước mặt lóe lên một cái rồi biến mất, ha ha, cho dù là người tu hành cũng không đạt tới Trúc Cơ Chỉ Cảnh, như vậy cũng tốt lắm.

"Từ tể nghe lấy, Kim Thôn con trai, nhu phu nhân chi, Ngũ Hành phái truyền nhân, Ninh Kiếm Phái Đệ Tử, Ngũ Hành Chi Kim, Bán Đa Chi Tịch, Kim Tịch! Hôm nay đến mang đi mẫu thân, trở kháng người lập tức bắn giết!" Hắn lời thề son sắt, trong tiếng nói cao vút chập trùng, giống như là nói cho nhu phu nhân nghe, tựa hồ nhìn thấy mẫu thân cùng Cơ Mộ Phi song song vọt ra đến bờ nhào vào hắn cái này anh hùng trong ngực, sau đó cùng bắn tiểu lâu la, mang hai người đi tìm Băng Uyển Nhi lại tính toán sau.

"Ha ha ha, " ba tên thị vệ cười thành một đoàn, thậm chí lẫn nhau vỗ cánh tay, chia sẻ từ trên trời giáng xuống chuyện cười lớn, "Mẹ ngươi cùng muội muội hiện tại đã bị nhốt vào Lương Sơn Phủ, Phủ Chủ phân phó ta chờ ở chỗ này chờ lấy ngươi, một khi đưa tới Tứ Phương Tôn, lập tức phóng thích hai người, đã ngươi đã biết nói, chúng ta đi... Ha-Ha..."

Một loại cảm giác nhục nhã phun lên Kim Tịch tâm đầu, Lương Sơn Phủ chỉ lưu bên dưới bậc này thị vệ chờ lấy, hoàn toàn là không có để hắn vào trong mắt; nhất là mấy cái này tạp chủng, tận mắt nhìn thấy trong tay mình nắm vuốt Hóa Xà Cung, vậy mà nhắm mắt làm ngơ.

"Bất quá, bốn năm đã qua, nhìn ngươi cái này đức hạnh, chỉ sợ chỉ có thể chờ đợi lấy cho ngươi nương nhặt xác đi!"

Một người thị vệ trước khi đi còn thả một câu sóng lời nói.

Hô!

Thị vệ này vừa nói xong, Thân Thể đột nhiên bay lên, hắn "Ai nha nha" sợ hãi kêu lấy, trừng trừng mắt trên hai tay bên dưới lung tung đơng đưa, trong nháy mắt đầu ở giữa không trung thay đổi, "Phanh" một tiếng đụng trên mặt đất, trên đầu chảy ra máu tươi.

"Ai!" Hắn kêu rên gào thét.

Có ngoài hai người cũng là quát ra Vũ Khí chuyển chuyển động thân thể, cảnh giác dò xét chung quanh, không gây nhìn lên hướng Kim Tịch, đây là từ đầu đến đuôi không nhìn.

Kim Tịch hận nhất đứng vậy không coi ai ra gì, ngâm lấy tức giận nâng lên Hóa Xà Cung, bắn ra hai Đạo Hỏa hệ chân khí.

Suru suru!

Hóa Xà Cung rỗng dây cung kêu khê, hai nói Âm Hồng hành khí đẩy ra Không Khí thẳng vọt mà bắn, lưỡi rắn dò xét đâm đến hai tên thị vệ thể nội.

Hắn quan tâm mẹ an toàn, cho nên không có thi xuất mười phần khí lực.

Hai cái thị vệ không có chút nào phòng bị Kim Tịch, đột nhiên đưa tay che tại cổ họng chỗ kịch liệt ho khan.

Ồ!

Một ngọn gió lên, ba người nghe răng nhếch miệng lộn nhào ra ngoài vài thước.

Kim Tịch nhẹ nhàng nhảy lên đi vào ba người trước mặt, lại lần nữa kéo căng Hóa Xà Cung.

"Tha mạng, tha mạng..."

Ba cái Lương Sơn Phủ thị vệ sắc mặt thảm đỏ, một bên ho khan một bên cầu xin tha thứ.

"Các ngươi trở về nói cho Lương Sơn Phủ chủ, liền nói Kim Tịch đã điều tra rõ Tứ Phương Tôn hướng đi, tuyệt không tại Côn Luân Sơn bên trong, ta nhất định sẽ tìm được Thần Tôn, bọn ngươi muốn sống tốt phụng dưỡng mẹ ta, có nguy hiểm đừng nói không chiếm được Thần Tôn, liền ngay cả ngươi Lương Sơn Phủ ta đều sẽ san bằng!"

Hắn rõ ràng là đang khoác lác, nếu như có thể đánh bại Hồn Đan, giờ phút này sớm đã Phong Ma xông tới giết.

Ba cái thị vệ đột nhiên phát hiện Kim Tịch hung hãn như vậy, nhanh như chớp chạy trốn.

Kim Tịch biết nói bên kia có Báo Ninh Nhi, nhu phu nhân cùng Cơ Mộ Phi không chịu được khi dễ, tuy nhiên không dám ở lâu, quanh co lòng vòng chạy vội tới Lương Sơn Triệu Tị chỗ Phân Đường.

Thiên Âm phái Tổng Đường thiết lập tại Lương Sơn, đời trước đường chủ Hắc Minh Tân bốn năm trước liền đã thăng đến Nhị Trọng Chân Giới, đương nhiệm chương môn vẫn là treo lên tì, mặc dù nhưng đã đạt tới Dung Thông chỉ cảnh, nhưng sau cùng bị Lương Sơn Phủ thu mua từ bỏ thăng giới, treo lên Tì Minh trắng tay không chạy tới Nhị Trọng Chân Giới vô pháp hướng Hắc Minh Tân bàn giao, dứt khoát đem nhu phu nhân cùng Cơ Mộ Phi giao cho Lương Sơn Phủ.

Hồn Đan thả rằng tin là có, không quan trọng giam giữ hai nữ nhân, liền vui vẻ đáp ứng giam nhu phu nhân cùng Cơ Mộ Phi.

Cũng may có Báo Ninh Nhi, một mực hầu ở nhu phu nhân, Cơ Mộ Phi bên người, hai người không có chịu khổ; thời gian lâu dài, vốn đã từ bỏ tu hành

nhu phụ nhân ở Báo Ninh Nhi khổ sở thuyết phục dưới, cùng một chỗ vụng trộm tu luyện.

Cứ việc Báo Ninh Nhi tìm kiếm khắp nơi Kim Tịch hạ lạc, mà nếu rơi giếng chi thạch không có chút nào tin tức, nàng tuyệt không có khả năng biết đạo kim tịch đã cùng Băng Uyển Nhi cùng một chỗ rơi vào Côn Luân hư bên trong.

Lương Sơn cùng sở hữu hai nơi Thiên Âm phái Phân Đường, Triệu Tị vẫn là một cái Phân Đường Phó Đường Chủ.

Không lâu, tại Kim Tịch trong đầu ấn tượng khắc hoạ cực sâu Triệu Tị lắc lư đi ra.

Lúc này Kim Tịch, đã không cần núp trong bóng tối đánh lén, hẳn cũng là ngông nghênh nghênh đón tiếp lấy, không nói lời gì ngăn tại Triệu Tị trước mắt, con mắt trừng lớn căm tức nhìn Triệu Tị.

"Từ đâu tới tiểu nhi, dám ngăn trở bản gia đường đi?"

Triệu Tị trên mặt tạo nên xem thường thần thái, thói quen nâng bàn tay lên hướng Kim Tịch trên mặt quát tới!

Kim Tịch chân bên dưới không động, thân trên hơi nghiêng về phía sau né qua chưởng phong, trong nháy mắt lại thẳng tắp sống lưng trầm giọng hỏi: "Ngươi có nhớ, năm năm trước ngươi chạy tới Ninh Kiếm Phái, đánh Đoạn Tiểu Nhị một cái vả miệng?"

"Ha ha ha, trò cười!" Triệu Tị phát hiện đối phương tùy tiện né qua chưởng phong, con mắt mê cùng một chỗ, "Lão tử hôm nay còn đánh ngươi, hôm qua còn giết một người, năm năm trước, đánh cái miệng? ! Lão Tử đánh nhiều người..."

"Ba!"

Một cái bạt tai rơi vào Triệu Tị trên mặt!

Kim Tịch giận không kềm được, nhớ tới Đoạn Tiểu Nhị chuyện cũ liền trong nội tâm thổn thức, năm đó mình không có chút nào nền tảng, Đoạn Tiểu Nhị cố ý bắt phân thắng bại giúp cho khích lệ, tại Lương Sơn Phủ suýt nữa mất mạng, là bị Đoạn Tiểu Nhị cứu giúp, từ đó bị Hồn Đan đánh thành trọng thương, đúng vậy được vùi dập đánh cái kia cái tát, cũng là vì mình tiếp nhận, không nghĩ tới, cái này Triệu Tị vậy mà không nhớ rõ.

Lớn lối như thế, mười cái cái tát đã khó giải phần nộ của hắn!

Triệu Tị bị một cái chưởng hai mươi tuổi người trẻ tuổi tát tai, lập tức biến thành nổi điên sư tử, cuồng hồng một tiếng Phách Chưởng phát chiêu, một đạo đan khí thành thịnh oanh ra, đó là muốn đem Kim Tịch trong nháy mắt kích diệt Cương Lực.

Xoát!

Chưởng khí cùng chỗ đã không bóng người, Triệu Tị kinh ngạc tìm kiếm, mới phát hiện đối phương lập tại bên người, giương lên thủ chưởng!

Thủy chi thuật!

"Áy ui!" Triệu Tị buồn bực hô một tiếng bưng kín ở ngực, sắc mặt trắng bệch mất đi huyết sắc, mồ hôi cút ngay lập tức lặn mà xuống, tâm mạch của hắn đã bị áp chế, toàn thân Huyết Khí cũng ngưng kết, không động được nửa bước...

Hỏa chi thuật!

Phôi hệ kinh mạch đứt đoạn, khí đi tắc nghẽn.

Gỗ chi thuật!

Tinh khí bị thương, da thịt héo rút.

Thổ chi thuật!

Thận Thủy không thăng, Cốt Mạch khô cạn...

Triệu Tị bộ mặt đã vụn vụn, cong vẹo quả hồng mềm chất đóng trên mặt đất, đem hết toàn lực khoát khoát tay tiếng buồn bã cầu xin tha thứ:

"Tiểu Hiệp... Tha mạng..."

"Ba!" Lại là một cái bạt tai, Kim Tịch quát mắt nhìn trừng trừng, hung hăng nói: "Đây là thay Đoạn Nhị Gia trả lại cho ngươi cái tát!"

Triệu Tị âm thầm con mắt chợt phát hiện bàn tay của đối phương nhắm ngay mình Thiên Linh, dùng hết sức lực hỏi:

"Lão Tử... Không không, tại hạ đã tu vì mất hết, miệng cũng đánh, cũng không thể bởi vậy mất mạng a? Tiểu Hiệp thủ hạ lưu tình a..."

"Đúng, ngươi cái này chủng loại súc sinh không xứng sống trên đời!"

"A? Sao có thể một cái bạt tai một cái mạng a..." Triệu Tị phát ra buồn bã hồ.

"Vậy phải xem người đánh người bằng hữu bạn là ai!"

"Người... Là... Ai?"

"Ninh Kiếm Phái Đệ Tử Kim Tịch!"

Đây là Triệu Tị tại nhân thế bên trên nghe gấp cái cuối cùng tên...

Ngày kế tiếp Thiên Âm phái đại loạn, vài chục năm nay điều vô dương oai các đệ tử đột nhiên phát hiện Phân Đường Phó Đường Chủ Triệu Tị óc vỡ toang kinh mạch đứt đoạn bị người ám sát, treo lên ti phát động đại lượng Đệ Tử tìm kiếm thích khách, kết quả vẫn là công dã tràng.

Ai cũng không biết, đó là bởi vì năm năm trước đắc tội Đoạn Nhị Gia, hấn một cái Tiểu Tiểu Ninh Kiếm Phái sư đệ đột nhiên lách mình một kích, sau đó liền rời đi Lương Sơn.

"Không tại Côn Luân Sơn?" Hồn Đan nghe được thuộc hạ bẩm báo quá sợ hãi, run run vương miện liếc mắt phân phó, "Mấy trăm năm các phái nhân thế tìm mà không thấy, có lẽ thật không tại Côn Luân, này mà có bản lĩnh như thế, bọn người nếu coi trọng hai nữ nhân kia, không thể làm cho các nàng tìm cái chết!"

"Tuân mệnh, Phủ Chủ Đại Nhân!"

Tác giả cầu cổ động Nguyệt Phiếu

Như nếu cảm thấy tấu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một cái đi ~ ném Nguyệt Phiếu cũng có thể nha!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Phố Phường Người

Ngự Long Cửu Thiên

Hai người vòng qua Lương Sơn, một đường Đông Nam mà đi.

Hoạn Long thị trải qua Hạ Vương Không Giáp thời đại bị càn thêm Ngự Long thị, Sư Tổ vì Ngự Long thị Lưu Luy, trong lúc đó nhất Long hiện thân sau vừa thân bí biến mất, kì thực vì Kim Tịch Tàng Bảo trong túi nhỏ Ly Long cùng lưu lại một thời gian, Lưu Luy sau đó cũng bắt đầu ẩn cư, về phần Tàng Long người, Hộ Long người cùng Thí Long người càng là bạt vô âm tín.

Bọn hấn đầu tiên muốn tìm tới Lưu Luy hậu nhân.

Mấy ngày về sau, hai người đi tới một chỗ Quan Đạo, xa xa trong rừng truyền đến một trận tiếng ồn ào!

Hai người lập tức lặng lẽ tiến đến, Kim Tịch xuyên thấu qua thụ cây bụi phát hiện trong rừng sâu trống bên trong hỗn loạn tung bùng.

Một cái nữ tử áo đen suất lĩnh một đám Vũ Đình vây quanh một vị khác cô nương, hai người đều là chừng hai mươi tuổi.

Bị nhốt nữ tử hai con người thanh tịnh, hai má hơi phẫn, sắc mặt trang trọng, tóc thật dài đánh thành bàn búi tóc vòn quanh lên đỉnh đầu, áo màu đen bông gòn, rộng mà không buông, thể hiện lấy Mộc Đức chi thượng, quần dưới vàng nhạt vải vóc, rũ xuống mà không nhăn, giống như trong ngực luyến lấy Hoàng Đế Thổ Đức, đứng ở đó tươi mát tuần mỹ, nhuộc tư như niệm.

Nhất là trên mặt giận dữ bên dưới hiện ra nhân nhật lúm đồng tiền, đưa tới Kim Tịch chú ý.

"Người đến cùng là người phương nào, vì cái gì đột phát làm khó dễ?" Lúm đồng tiền nữ tử giận giận trừng mắt Thanh Y cô nương.

"Ta gọi Thủy Cơ, sớm đã tra ra người chính là Hoán Nương, " nữ áo xanh cầm trong tay Thanh kiếm, nâng kiếm lên phong chỉ lúm đồng tiền nữ tử, "Lập tức giao ra Tàng Long Lệnh, nói ra Tàng Long quyết, ta Thủy Cơ lập tức phụng người vì thượng khách..." Nàng lại là mặt trứng ngỗng, Ma Quỷ vóc đáng, bộ ngực cao cao nâng cao.

Một câu khiến Kim Tịch cùng Băng Uyển Nhi hai mặt nhìn nhau!

Tàng Long Lệnh!

Như thế nói đến cái kia Hoán Nương chính là Tàng Long tộc truyền nhân!

"Tàng Long Lệnh ngay tại trên người của ta, " Hoán Nương lạnh miệt nhìn một chút Thủy Cơ, "Giết ta liền có thể cảm tới, về phần Tàng Long quyết, ngươi mơ tưởng được nghe nửa chữ!"

"Ha ha ha!" Thủy Cơ dặt cuống họng Cao Thanh chế giễu, "Khó nói ngươi muốn cho Ngự Long thị như vậy tiêu vong sao?"

Hoán Nương khẽ giật mình, lúm đồng tiền càng sâu.

Đồng Phụ về sau, nhiều đời Ngự Long thị bốn chi đều là đơn truyền, vô luận mất đi một tộc kia, thì mang ý nghĩa Ngự Long thị tàn khuyết không đầy đủ, cũng liền mất đi tồn tại ý nghĩa.

Trong bụi cây Kim Tịch quý bí mà cười, trong nháy mắt cảm thấy mình cao lớn vô cùng, bởi vì lúc này Thiên Hạ hẳn là có được Ngự Long thị toàn bộ kỹ năng người, bao quát có được Băng Uyển Nhi.

Ý niệm của hắn trực câu câu bay về phía Tàng Long Lệnh!

Nửa ngày, Hoán Nương mới thăm thẳm nói ra: "Ngươi trời sinh tính phách lối, Hoán Nương tuyệt sẽ không truyền thụ Tàng Long yếu thuật."

"Hừ, " Thủy Cơ khinh miệt một tiếng, "Đồng Vực Hộ Long tộc đã bị Thí Long tộc thủ lĩnh quý này tiêu diệt, như vậy mục tiêu tiếp theo đúng vậy ngươi, như nếu ngươi thật muốn bảo trụ Tàng Long quyết, tốt nhất đi theo ta cùng một chỗ, nếu không kế tiếp chết đúng vậy ngươi..."

Ngay tại Kim Tịch bị nhốt Côn Luân hư trong bốn năm, Ngự Long thị một mạch phát sinh Nghịch Thiên chi biến.

Đồng Phụ vì trốn tránh Giang Thành Lôi sát hại, để lại Tứ Phương Tôn năm trăm năm Hiện Thế thuyết pháp, trong thiên hạ có chút tu vi người đều chạy theo như vịt, nhất tâm muốn đem Tứ Phương Tôn bỏ vào trong túi.

Nhất làm cho người chủ mục tự nhiên là Ngự Long thị, Bắc Vực Thí Long tộc truyền nhân quý này đã là thủ lĩnh bộ tộc, dẫn người đồng bên dưới tiêu diệt Hộ Long tộc, không thể nghi ngờ nắm giữ Hộ Long thuật, cũng thu hoạch được Hộ Long Lệnh.

Trong lúc nhất thời, ngoại trừ Ngự Long Lệnh, còn lại ba vật quý bỗng hiện thế gian!

Kim Tịch quý bí liếc một chút Băng Uyển Nhi, thậm chí tán mát ra đoạt người chỗ yếu âm hiểm cười, ra hiệu muốn hành sự tùy theo hoàn cảnh.

Băng Uyển Nhi lại không thêm để ý Kim Tịch biểu lộ, chăm chú nhìn trong tràng động tĩnh.

"Nếu theo bối phận tôi nói, cái kia lúm đồng tiền... Không, cái kia Hoán Nương hẳn là đồ tôn của ngươi..." Kim Tịch nhỏ giọng nói nói, không biết tại sao, lúm đồng tiền đã so trũng ngỗng thêm ra một hào cảm hơn.

Băng Uyển Nhi hơi điểm đầu, làm ra Chiến Đấu chuẩn bị.

"Liền là chết, cũng không thể để Ngự Long thuật lưu truyền tại tộc người trong tay, ngươi cùng Ngự Long thị vô duyên, còn là bỏ cái ý nghĩ đó đi à..." Hoán Nương thái độ kiên quyết.

"Vô duyên? Ngươi từ té nghe lấy, Hoán Long chi yếu, nam Ngự Long, Ngự Long ngự thủ, nữ Tàng Long, Tàng Long giấu đuôi..."

"Ừm? !"

Hoán Nương kinh ngạc lên tiếng.

Phía ngoài Băng Uyển Nhi cũng là lập tức che miệng lại, một cái tay khác mất đi lòng người bắt lấy Kim Tịch!

Đây là Ngự Long thuật hàng đầu, như nếu không phải Ngự Long một thị truyền miệng tuyệt đối sẽ không biết được, bởi vì là chân chính Ngự Long thuật toàn thiên giờ phút này giấu ở Kim Tịch Tàng Bảo trong túi.

"Ha-Ha, khó nói cái này gọi là vô duyên sao?" Thủy Cơ lộ ra thắng lợi biểu lộ.

"Ngươi? Ngươi cùng Lưu Lãnh có gì sâu xa?" Hoán Nương đột nhiên tiến lên trước một bước, đứng lên song chương.

"Ta giết hắn thì sao? !" Thủy Cơ bĩu môi một cái, mặt mũi tràn đầy khinh thường.

"Tặc nữ!" Hoán Nương giận quát một tiếng, giương chương đánh úp về phía Thủy Cơ.

Chung quanh Vũ Đình bị trong rừng đột nhiên cuốn lên Cuồng Phong kinh đến liên tiếp lui về phía sau!

Lạnh!

Đầu thu không có khả năng xuất hiện hơi lạnh!

Sát!

Hoán Nương lòng bàn tay hình như có suối lưu phun trào, mà phát ra lại là lệ lệ Băng Phong, phụ cận Lục Diệp trong nháy mắt héo rút, băng lưu bên trong mang theo vô cùng sát ý đâm về Thủy Cơ.

Chân khí liên tục không ngừng, ý vào ý niệm mà đi, nhất định là đạt đến Dung Thông chí cảnh.

Kim Tịch hiện lên ra kinh ngạc thần thái, vì cái gì nhiều người như vậy tiến nhập nhị tầng Cảnh Giới! Hắn vừa mới đi vào tu hành thế giới liền tiến nhập Côn Luân hư, nhìn trời bên dưới Vũ Hành còn không hiểu nhiều lắm.

"Thật lớn mật!"

Thủy Cơ trong nháy mắt tránh đi đáng đến chân khí, phi thân lên huy kiếm thi xuất một nói Lệ Phong, đồng dạng là âm nhu chi nói!

Nhảy mắt, hai người chiếm cứ trên không trung, một kiếm song chưởng ác đánh nhau.

Từng đoàn từng đoàn Hắc Vụ đem hai người bao phủ ở giữa, cùng với khe kêu từng tiếng, Hắc Vụ bên trong ngẫu nhiên có sen khí đâm xuyên mà ra, bị đánh trúng cây cối âm ẩm gãy đổ, trên mặt đất cũng là liên tục nổi lên lồi lõm.

"Đều là Thủy Hành chiêu số." Kim Tịch thì thảo nói nói.

Đen chính là nước, thuộc về Âm Tinh công pháp, chỉ là Kim Tịch Thổ Hành tu vi vừa mới tam tầng.

Kiểm đến chưởng hướng, hai người chân khí ngẫu nhiên gặp nhau, phát ra bành bành chấn động âm thanh. Hắc Vụ vòng vây càng ngày càng nhỏ, đó là hai người phát ra Âm Nhu Chi Khí dần dần tại tụ tập.

Như nếu hai người luyện thành chính là Nhất Phái công pháp, phát tán ra chân khí không bị ngăn cản xua tan liền sẽ Giao Dung.

Hoán Nương cùng Thủy Cơ hoàn toàn đồng thời tu tập âm nhu chi thuật, mà lại Công Lực tại sản sản với nhau, không có có nhận đến trở lực sen khí liền vờn quanh ở chung quanh, theo hai người khí lực tiêu hao, năng lực chống cự hạ xuống, chân khí hình thành Băng Đại khí tràng sẽ dần dần hướng vào phía trong dựa vào, một khi gần sát hai người liền bị mình phát ra ngoài hàn khí chỗ áp chế, cuối cùng lưỡng bại câu thương.

Nút!

Giữa không trung Hắc Vụ đột nhiên phá tán, bốn phía tạo nên trận trận Hàn Phong, vù vù mấy tiếng về sau vừa rồi tan biến, Hoán Nương cùng Thủy Cơ nhao nhao tung bay bên dưới lập tại mặt đất.

Hai người đều là lăm tám mồ hôi cửa hàng, thở gấp gấp không ngừng.

"Động thủ!"

Thủy Cơ sắc mặt trắng bệch, nổi giận gầm lên một tiếng.

Hơn mười người Vũ Đình bỗng nhiên lộ ra các thức Vũ Khí, đồng đưa trận thế ngưng kết khí lực liền muốn ủa lên.

"Chậm!"

Kim Tịch nhìn thấy những này Vũ Đình cũng là thân mạng tu vi người, lúc này Hoán Nương Chân Lực còn chưa hồi phục, nhất định sẽ ăn thiệt thòi, lập tức đẩy ra nhánh cây làm như có thật vọt vào sân trống.

Băng Uyển Nhi cũng là theo đuổi mà tới.

"Ai? Các người là làm cái gì, " Thủy Cơ sắc mặt đại biến, "Từ đâu tới không sợ chết?"

"Quan cha mẹ người sự tình?"

Kim Tịch nhất tâm nhớ cái kia Tàng Long Lệnh, tự nhiên đứng tại Hoán Nương bên này.

Thủy Cơ tại chỗ ngưng ngẩn, dường như chưa từng có bị người nhục mạ qua, đôi môi thật mỏng từ đỏ biến tím, giật giật mấy lần cũng không có phát ra âm thanh.

Kim Tịch thấy một lần chiều này dùng tốt, lại bồi thêm một câu: "Đồ của người ta cưỡng đoạt, quả thực là cái cái thứ không biết xấu hổ!"

"Ngươi... Dám mắng Bản Tiểu Thư?" Thủy Cơ cắn chặt hàm răng chọt một bên dưới đứng thẳng người, lại lần nữa nhấc lên Thanh kiếm.

"Mắng ngươi? Bản Công Tử còn muốn đánh ngươi đâu!" Kim Tịch không buông tha, hẳn biết nói trước mất tu vi tại ba người nữ nhân này phía dưới, đành phải giả bộ như không rành kỹ năng, "Chỉ tiếc ta không biết võ công, nếu không nhất định giáo huấn ngươi một chút!"

Thủy Cơ nghe xong, cười lạnh một tiếng giương lên Thanh kiếm, "Ta giết ngươi cái nhỏ súc!" Nói chân bên dưới khởi động.

"Uỷe nhi, lên!"

Kim Tịch vung tay lên, thét ra lệnh Băng Uyển Nhi gấp một lần Thủy Cơ, Thủy Cơ vừa mới cùng Hoán Nương đánh xong, tự nhiên không đã thương được Băng Uyển Nhi, hẳn sải bước lui về phía sau, cô ý trở về phương hướng đi vào Hoán Nương bên người.

Băng Uyển Nhi vừa định khuyên giải, gặp Thủy Cơ Thanh kiếm đã đâm đi qua, nương mảy bắt đặc dĩ thông qua Trảm Yêu Trượng nghênh đem lên đi.

Hoắc!

Lại là một Đạo Huyền sắc Lệ Phong!

Trảm Yêu Trượng phát ra trận trận oanh minh, nàng cũng đã đột phá Dung Thông chi cảnh, thể nội Phá Giáp chân khí lại có lấy Trảm Yêu Trượng Chân Linh uy lực đại tăng. Chỉ là không biết Thủy Cơ là nhân vật ra sao, vô pháp thi xuất toàn bộ tu vi.

"Hát!" Thủy Cơ trừng một chút Trảm Yêu Trượng tung người mà lên, không thể không tránh đi đối diện đánh tới kịch liệt hàn khí, phía sau của nàng lập tức truyền đến rầm rầm rầm rầm đoạn âm thanh, một đám kinh chim ngira mặt lên trời mà chạy, lưu rú phát ra hoảng sợ kêu to.

"Đều lên cho ta, giết nàng!"

Thủy Cơ roi xuống đất nhảy mắt rống nói, kiếm phong chỉ hướng Băng Uyển Nhi.

Hô hô hô...

Vũ Đình vây xông lên, cách đó không xa hướng Băng Uyển Nhi phát động nói Đạo Chân khí tập kích.

Băng Uyển Nhi vừa tung người cảm trọng mà lên, xoay tròn bên trong vung ra một vòng Linh khí, đó là Côn Luân hư bên trong tu luyện mà đến Băng Hàn, giống như là một nói Đạo Thủy đột từ nhỏ biến thành lớn, từ trắng biến thành đen, chìm xuống mặt đất một nhảy mắt "Phanh" một tiếng tan ra bốn phía, hàn khí mọc ra mắt cuốn về phía đám người, Thủy Cơ cùng Vũ Đình nhóm nhao nhao vọt lên, liệt khí tác động đến chỗ, lại là một trận dị hưởng.

Dung Thông chi cảnh cùng Kim Tịch Huyền Kết chi giai tương tự, Tự Khí thì đi như bay, Tọa Thiền thì nín thở nhập thường, có thể tự do khống chế Tâm Mạch, Thượng Trung Hạ ba Đan Điền chân khí Vĩnh Tồn, mạch Thông Kinh đạt, Hóa Khí tự nhiên, khác nhau lớn nhất là tu hành coi trọng Hóa Đan vì khí, toàn bộ kinh mạch thi Hóa Chân khí, trừ phi đơn độc Tu luyện pháp thuật, nếu không chiêu số không giảng cứu Ngũ Hành, hoặc vừa hoặc nhu, chỉ cầu Đan Khí hùng vĩ.

Băng Uyển Nhi tại Côn Luân hư bên trong nhận hun đúc, có thể đột phá Dung Thông, Thủy Cơ vừa mới chiến đấu qua dẫn đến chân khí có chỗ hạ xuống, nhưng có hơn mười người Vũ Đình giúp đỡ, trong tràng trong lúc nhất thời khó phân thắng bại.

"Ngươi Khiếu Hoán Nương?" Kim Tịch thừa cơ cùng Hoán Nương lôi kéo làm quen, không còn quan tâm sau lưng kẻ kêu liên tục, trận trận hò hét cùng vọt tới đằng đi Hàn Phong liệt khí, hẳn nhìn ra được nhất thời nửa khắc Băng Uyển Nhi không bị thua rơi xuống hạ phong.

"Chính là, ngươi là?" Hoán Nương cẩn thận nhìn một chút Kim Tịch, vô ý thức lui về phía sau một bước.

"Ta gọi Kim Tịch, Ngũ Hành Chi Kim..." Hắn tràn đầy nụ cười khuôn mặt bỗng nhiên trầm lãnh xuống tới, hôm đó ngày hô lấy Ngũ Hành Chi Kim, Bán Đa Chi Tịch Cơ Mộ Phi còn tại trong khốn cảnh, "Tiểu nhân vật không đáng giá nhắc tới, ngươi thể nhưng là Tàng Long tộc truyền nhân?"

"Khó nói ngươi cũng thêm nhỏ dãi Tàng Long chi bảo sao?" Hoán Nương phản hồi.

Tác giả câu cổ động Nguyệt Phiếu

Như nếu cảm thấy tấu chương viết phần khích, cổ động ủng hộ một cái đi ~ ném Nguyệt Phiếu cũng có thể nha!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Nghịch Chuyển

Ngự Long Cửu Thiên

"Không tệ, bất quá ta không phải thềm nhỏ dải, cũng sẽ không giống cái kia trứng ngỗng... Không, giống cái kia Thủy Cơ đến đoạt, cô nương như nếu khẳng khẳng Tàng Long, có thể theo chúng ta cùng đi, như nếu không có nguyện vọng kia, tốt nhất giao ra Tàng Long Lệnh, ta tuyệt sẽ không ham người Tàng Long quyết." Bởi vì Tàng Long quyết ngay tại trong ngực hắn, bên người còn đi theo một cái địa đạo nói Tàng Long nữ.

"Dựa vào cái gì? !"

Hoán Nương lập tức thẳng băng Thân Thể, tập kết thể nội khí lực.

"Ta nói qua không biết võ công, " Kim Tịch nhìn ra nàng Ngự Khí thần thái, vội vàng khoát tay, "Người nhất định nghe nói qua, long giả vừa hiện khai Phương Tôn, Bát Mạch hể dục Long Thân, nói ra sao chỗ ngự từ hiểu, thiên chi Vương Đế lên Phàm Trần..."

"Người? !"

Hoán Nương chấn kinh không thôi.

Đây là Ngự Long thuật hàng đầu, phạm là Tàng Long bốn tộc đều thông hiểu, chỉ là phân thiên cùng tín vật lẫn nhau tách ra. Cùng một thời gian, cùng một địa điểm xuất hiện hai cái nói ra chủ yếu người, Hoán Nương có thể nào không kinh ngạc.

"Người... Người là không đúng, có phải không Lưu Lãnh đồ đệ?" Hoán Nương hỏi tiếp nói.

Lưu Lãnh, chính là Lưu Luy hậu tự.

Lưu Luy tại Đồng Phụ về sau ngồi lên Ngự Long thị đệ nhất bảo tọa, trở thành Ngự Long tộc số một nhân vật: Ngự Long sư. Bởi vì không Ngự Long, liền không Tàng Long, Hộ Long, Thí Long, cho nên Thiên Hạ Ngự Long thị đều lấy Ngự Long người vì tôn, Lưu Luy không có đem Ngự Long thuật truyền cho ngoại nhân, mà là tại con nối dõi bên trong chọn ưu tú Truyền Giáo, từ đó bảo vệ Ngự Long sư chính thống cùng địa vị.

"Ta chưa thấy qua Lưu Lãnh, " Kim Tịch mỗi chữ mỗi câu nói nói, " như nếu không tin, ta nói thêm câu nữa người liền minh bạch, Long Đầu xuôi dòng rơi, Long Vĩ lệch phong hành!" Đây là Tàng Long quyết bên trong bày rồng, cũng là trong đó đơn giản nhất một từ, còn lại, Kim Tịch chỉ có xuất ra « Ngự Long thuật » mới có thể nói ra tới.

Long Đầu xuôi dòng rơi, Long Vĩ lệch phong hành!

Mười cái chữ, giống như mười thanh lợi kiếm đâm vào Hoán Nương Thân Thể!

Nàng toàn thân lắc một cái, chân ra đời ra một cái lão đảo, sư tôn của nàng sớm đã qua đời, trên đời ngoại trừ chính nàng, tuyệt không có người thứ hai biết Đạo Tàng rồng quyết bên trong bày rồng bí quyết.

"Người, người đến cùng là ai?"

"Nhu cầu cấp bách Tàng Long Lệnh người!" Kim Tịch sẽ không vòng vo, thẳng thắn nói nói.

Hoán Nương chậm rãi dao động đầu, mặt mũi tràn đầy điểm khả nghi trùng mắt Kim Tịch, vừa muốn hỏi lại cái gì, bỗng nhiên chỉ hướng Kim Tịch sau lưng, gấp rút nói ra: "Nhanh nhìn!"

"Có gì đáng xem? Không biết người có thể hay không..."

"Người bằng hữu bạn rơi vào hạ phong!"

"Cái gì? !" Kim Tịch quá sợ hãi, ngay cả vội vàng chuyển người đi, giờ phút này Băng Uyển Nhi túi bên người vòng vây càng ngày càng nhỏ. Cái kia mười cái Vũ Đình căn bản không phải hơi hợm hạng người, chân xuống tới hướng gió bắt đầu thổi, vũ khí trong tay tán ra trận trận lăng khí, từ bốn phương tám hướng làm phức tạp Băng Uyển Nhi, Thủy Cơ rất hiển nhiên chiến thượng phong.

"Còn đứng ngây đó làm gì, đều là vì người, nhanh lên!"

Kim Tịch nhìn cũng không nhìn một thanh kéo hướng Hoán Nương, nắm lấy cánh tay của nàng hướng Chiến Trường xô đẩy đi qua!

Hoán Nương hung hăng trừng một chút Kim Tịch, trong ánh mắt rõ ràng lộ ra vô dụng, phé phẩm loại hình thần sắc, hô quát một tiếng bay vào trong tràng.

Ba nữ nhân đầu đá cùng một chỗ.

Thủy Cơ có trợ thủ ở ngoại vi đánh lên quấy rối, không chút kiêng kỵ thi triển công kích chi pháp, Thanh kiếm chung quanh từng đoàn từng đoàn hắc khí tiêu xài mà ra, Băng Uyên Nhi một bên chống lại Vũ Đình lộn xộn đánh tới khí nói, một bên chống đỡ đè ép Thủy Cơ giống như gọi Vũ mà đến ẩm ướt lạnh chi khí, phân tâm thời khắc, dẫn đến lực bắt tông tâm.

Hoán Nương ra sân giúp nàng hóa giải quanh người công kích, trong tràng một lần ổn định lại.

Thanh kiếm lạnh run sợ chiến mình, bắn đi chân khí từ đen biến thanh, đầy trời Tì Bồ từng mảnh trôi hướng Băng Uyên Nhi, nàng phát động toàn bộ sen khí, đó là nàng toàn bộ tu vi!

Từng tia từng tia!

Trảm Yêu Trọng không chút nào yếu thế, liệt khí dâng xuất, trời cao trung quyền ra cong cong quán quán vung chi không ngừng khói xanh, thanh như rần quán quanh sợi gai, sau một lát khí tập hợp chỗ phá tán, hai người nhao nhao đẩy lui vài thước.

"Thật bén nhọn công pháp!"

Thủy Cơ trầm giọng uống nói.

"Có lẽ là một đợt hiểu lầm, không bằng chúng ta hào hào đàm a..." Băng Uyên Nhi nói nói.

Ngay từ đầu vậy công tiêu hao Băng Uyên Nhi đại lượng chân lực, Thủy Cơ gấp giờ phút này cân sức ngang tài, lạnh hừ một tiếng: "Mơ tưởng!"

Đan Khí tái phát, không trung tiếp lấy truyền đến bành bành vang vọng.

Hoán Nương song chưởng cũng là không ngừng nghỉ chút nào, hô hô! Một nói Đạo Khí lực thi hướng xông xông tới Vũ Đình, trợ thủ nhóm biết nói nàng này cùng Thủy Cơ Công Lực tương đương, không dám tùy tiện gần phía trước, không ngừng mà quấy rối đánh lên, tìm kiếm lấy Hoán Nương sơ hở.

Kim Tích khoanh tay xem xét một phen, thực lực của hai bên không sai biệt lắm, như thế đấu nửa kẻ thắng lợi cuối cùng nhất định thuộc về mình, thế nhưng là nhìn thấy Băng Uyên Nhi đã là thờ hồng học, chợt nhớ tới trong mây mù Vân Vũ, vẫn là không nhận được.

Đánh lên!

Hắn bắt động thanh sắc, hướng trong loạn quân phát ra Thủy Hệ mạch khí!

Chân khí chia làm bốn tầng:

Máy nguồn làm gốc khí, từ trời sinh thiên chất căn cơ tạo thành, tồn tại ở cốt tủy tâm huyết bên trong, theo hậu thiên tu vi không ngừng tăng trưởng, vĩnh không biến mất, tư chất khác biệt dung lượng cũng không đồng nhất, là chỗ có Tu Hành Giả căn cơ, một khi chôn vùi liền đánh mất hết thân tu vi, tựa như mới sinh hài nhi, còn cần nhiều năm tích lũy, đến nhất định chân khí sau mới có thể tu hành.

Lúc đó nhu phụ nhân cùng Báo Ninh Nhi chính là vì cứu Kim Tích tính mệnh tặng cho Căn Khí, dẫn đến song song vứt bỏ tu vi.

Trung tầng vì Đan Khí, là Tu Hành Giả từ Ngoại Giới thu nạp đúc luyện mà đến chân khí, tồn tại ở ba Đan Khí bên mấy người Khí Huyết bên trong, chủ yếu dùng cho Chiến Đấu cùng phòng ngự, không bị chuyên nhóm pháp thuật kích diệt cũng sẽ không biến mất, nhưng lại bởi vì tiêu hao dần dần giảm bớt, sau khi chiến đấu kết thúc có thể dần dần khôi phục.

Đệ Tam Tầng vì mạch khí, vượt qua Tâm Thể năng lực chịu đựng chân khí, lâm thời tụ tập thu nạp chân khí sẽ tạm thời tồn tại Nhâm Đốc Nhị Mạch, da thịt huyết nhục thậm chí là lông tóc bên trong, khí lượng không chừng, khi có khi không, một khi phát ra liền thất lạc.

Tầng cuối cùng chính là sen khí, Ngũ Hành cở chi khí, chân chính Nạp Khí trận nguyên, cuộn cuộn vô cùng.

Hắn phát ra mạch khí lực lượng yếu ớt, hào không một tiếng động, bởi vì là Thủy Hành chi khí, rất dễ dàng cùng tam nữ âm nhu chân khí lẫn lộn, tuy nhiên cái kia Hạ Tầng căn cơ nhưng cũng là Ngũ Tầng, mà lại lại là tại chiến cục thăng bằng trạng thái phát xuống ra.

Vô ảnh vô tung mao mao tế vũ trong nháy mắt hoành vậy mà tới, đối với không có chút nào phòng bị Vũ Đình nhóm vô không bắt nhập!

Thủy chế Tâm Mạch!

"Ai nha..."

"Oh, nha!"

Mấy cái tới gần Kim Tích Vũ Đình nhao nhao che ở ngực, có ném đi Vũ Khí bờ môi đỏ bưng, có dứt khoát bỏ nhào vào ngoài vòng tròn ngồi xổm xuống miệng lớn hô hấp, toàn thân run rẩy thành một đoàn.

Chiến cục đột nhiên nghịch chuyển!

Còn sót lại Vũ Đình chống đỡ không được Hoán Nương lao nhanh mà đến khi lực, liên tục lùi ra ngoài đi, Hoán Nương giận quát một tiếng trở bàn tay ép hướng Thủy Cơ, Thủy Cơ nhất thời bị chế, Thân Thể từ giữa không trung nhảy rơi xuống.

"Ngừng! Ngừng..."

Kim Tịch tư trượt một bên dưới chạy đến Song Phuong trung gian, tả hữu nghiêng mắt nhìn nghiêng mắt nhìn tam nữ, lấy sự phụ điều dạy đồ đệ khẩu khí nói nói, "không cần đánh, cũng là vì Ngự Long một chuyện, " sau đó khinh thường chuyển hướng Thủy Cơ, "Vị cô nương này, Hoán Nương đã đáp ứng đem Tàng Long Lệnh tặng cho chúng ta Uyển nhi, cho nên Ngự Long nhất tộc hoàn toàn chính xác không có duyên với ngươi, không bằng xin từ biệt đi..."

"Ai nói? !" Hoán Nương một bên không vui.

Kim Tịch liếc xéo Hoán Nương uy hiếp nói: "Ngươi bây giờ lẻ loi một mình, nhất định là ai cũng đánh không lại, nếu là liên thủ lại làm không cẩn thận liền sẽ bị mất mạng, nếu để cho chính ngươi tuyển, muốn nhất định là Uyển nhi đi..."

"Ngươi..." Hoán Nương dùng sức nhấp im miệng, hai má lúm đồng tiền lại một lần bày biện ra tới.

"Ngươi dám? !" Thủy Cơ Cao Thanh rống nói, "không cho ta Tàng Long Lệnh, các ngươi ai cũng đừng hòng còn sống rồi đi!"

"Chỉ bằng ngươi?" Kim Tịch suýt nữa bật cười, "Vừa mới cứu kếm chút bị đánh bại, nếu không phải ta đến điều đình, nói không chừng hiện tại đã một mạng quy thiên, còn ở nơi này kêu gào, trở về cùng cha ngươi nương lại học học đi!"

"Hỗn trướng, ta Thủy Cơ nhất định giết ngươi!"

Thủy Cơ tức giận đến cúi người hô hô thở gấp ác khí, thủ hạ nhao nhao chạy tới hộ ở bên người.

"Thủy Cơ cô nương, " Băng Uyển Nhi hướng về phía trước mấy bước đi vào Kim Tịch bên người, "Hiện tại thiên hạ không rỗng, không biết ngươi hao hết trắc trở muốn cái này Tàng Long Lệnh có chỗ lợi gì, dù cho Hoán Nương đem Tàng Long quyết truyền thụ cho ngươi, ngươi lại có thể làm cái gì?"

Tại Kim Tịch cùng Băng Uyển Nhi trong suy nghĩ, chỉ có Thiên Hạ xuất hiện tường rỗng, Ngự Long thị bốn tộc mới có cơ hội trở về một chỗ, không chế Thần Long; mà Bát Long giấu tại Tứ Phuong Tôn bên trong, lấy ra Tứ Phuong Tôn mới cần dùng đến Ngự Long bốn lệnh, đó là Đồng Phụ bí mật, cho nên nâng cho rằng Thủy Cơ tác thủ Tàng Long Lệnh không dùng được.

"Cái này há lại bọn ngươi Phó Phưởng người mình bạch?" Thủy Cơ trừng mắt Băng Uyển Nhi đáp nói.

"Thủy Cơ cô nương, như nếu ngươi có thể nói ra lý do thích hợp, ta cũng có thể giúp ngươi thuyết phục Hoán Nương thu ngươi làm đồ, Tàng Long Lệnh ngày sau cũng tự nhiên về ngươi chỗ có!"

"Nếu như vô dụng, Thí Long tộc quý này lại vì sao huy động nhân lực, thương vong hơn nghìn người chiếm lấy Hộ Long Lệnh? Đây hết thảy, cũng là vì thu hoạch được Tứ Phuong Tôn..."

Thu hoạch được Tứ Phuong Tôn? !

Kim Tịch toàn thân chấn động, Băng Uyển Nhi cũng là khuôn mặt biến sắc, bốn khiến nhập mộ, mới có thể tôn ra, bức này bí mật là như thế nào rải đến thế gian, Đồng Phụ vậy ở Côn Luân hư 500 năm, có ai có thể biết nói tường tình.

"Lấy được... Lấy được Tàng Long Lệnh, như thế nào đạt được Tứ Phuong Tôn?" Kim Tịch vẫn chưa từ bỏ ý định, nếu là tin tức này tứ tán, hẩn bí mật hành sự mộng tưởng lập tức Phá Diệt.

"Ha ha ha, các ngươi cũng xứng nói về Tứ Phuong Tôn?" Thủy Cơ khinh miệt nói.

Kim Tịch lập tức quay người trừng mắt nhìn Hoán Nương, nhìn nàng phải chăng biết đạo đoạn nghề.

Hoán Nương thật sâu thờ dài, thăm thẳm nói ra: "Gần đây truyền ngôn, chỉ có Ngự Long thị bốn tộc tín vật tụ tập cùng một chỗ, mới có thể khiến Tứ Phuong Tôn Hiện Thế..."

Kim Tịch được nghe, trên mặt lập tức mất đi huyết sắc, ý vị này Ngự Long thị từ đó vĩnh viễn không ngày yên tĩnh, Tứ Phuong Tôn lúc nào cũng có thể sẽ rơi vào tặc nhân thủ, cứu rồi mẹ Nguyễn Vọng khó có thể thực hiện, chân tiếp theo lúc bất ổn lắc lư một bước, ngay sau đó gần như uống hỏi:

"Tứ Bảo gặp nhau, như thế nào thu hoạch Tứ Phuong Tôn?"

Hắn lo lắng nhất là Tứ Phuong Tôn tồn tại ở Đồng Phụ trong mộ bí mật, như việc này có thể công khai, như vậy đồng mộ lập tức tan tành mây khói, nhưng thật ra là hắn suy nghĩ nhiều, năm đó Vũ Đế tận hết sức lực kiến tạo Đồng Phụ mộ, đương nhiên là có nó nguyên nhân, há có thể làm người tùy tiện tiến vào.

Hoán Nương lung lay đầu biểu thị không biết, Kim Tịch lại lần nữa đột nhiên mò về Thủy Cơ, bên kia cũng giống là không rõ, lúc này mới chậm chậm yên tâm tâm tới.

Băng Uyển Nhi che ở ngực, giống như là quên người chung quanh tồn tại, mờ mịt nói ra: "Ngoại trừ Tiên Tổ, còn có ai biết nói tàng này bí mật, ngày này dưới..."

Kim Tịch không chút nào minh bạch trong lời nói của nàng hàm nghĩa, không nhìn trái phải Nhị Nữ sắc mặt, thâm tình vuốt ve Băng Uyển Nhi gương mặt an ủi nói:

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì."

Băng Uyển Nhi khỏ sở lung lay đầu: "Ngoại trừ Tiên Tổ, chỉ có Kiệt Vương mới biết nói!"

Kim Tịch giật mình không nhỏ, tuy nhiên lập tức hiểu được, năm đó Vũ Đế kiến tạo Đồng Phụ mộ, lấy dùng Ngự Long Tứ Bảo, hẳn đương nhiên biết nói trong mộ vốn là không quan tài một tòa, bên trong chỉ có Tứ Phương Tôn, bây giờ công chư tại thể, chứng minh là vương tộc một mực giữ lại lưu truyền bí mật này, năm trăm năm thủ vững, cái kia chỉ có Đương Triều Chi Vương một người biết nói.

Kiệt Vương nói ra bốn khiến tỵ Phương Tôn ra bí mật, lại bảo lưu lại trong mộ giấu tôn sự thật!

Đại Hạ Triều cái cuối cùng Đế Vương phá trừ giam cầm, đem phong tồn năm trăm năm một phần ba Ngự Long bí mật nói nhiều Thiên Hạ, đồng thời còn che giấu tôn bên trong có Bát Long tường tình.

"Hoán Nương, theo chúng ta đi!" Kim Tịch sinh lạnh địa mệnh khiến nói.

"Các ngươi dám?" Thủy Cơ thẳng tắp cái eo, huy động một bên dưới Thanh kiếm.

"Không biết xấu hổ đồ vật, ngươi lưu được à, chỉ bằng ngươi..." Kim Tịch còn chưa có nói xong, lập tức im miệng.

Một mảnh đen nghịt võ sĩ thẳng tuôn đi qua!

Tác giả cầu cổ động Nguyệt Phiếu

Như nếu cảm thấy tấu chương viết phần kích, cổ động ủng hộ một cái đi ~ ném Nguyệt Phiếu cũng có thể nha!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Lưu Lãnh

Ngự Long Cửu Thiên

Gần trăm tên võ sĩ lập tức đem người liên can vây quanh, từng cái uy phong lẫm liệt nóng lòng muốn thử.

Kim Tịch không biết nói lai lịch của những người này, sợ là lại đến cướp đoạt Tàng Long Lệnh người, vậy cũng chỉ có xem xét thời thế cùng Thủy Cơ nhập bọn, lập tức dùng tràn ngập linh khí con mắt tinh mẫn nhân vật dẫn đầu, rốt cục gặp một tên trắng hán sai bước đi vào giữa sân.

"Vị này..."

Kim Tịch vừa muốn bắt chuyện, bị trắng hán lật một chút, tiếp xuống một màn làm hấn lại hăm mây mù.

"Khởi bẩm tiểu thư, ty chức nghe hỏi chạy đến, mời tiểu thư phân phó..." Trắng hán hướng về phía Thủy Cơ khom mình hành lễ, một bộ đầy tớ đáng vẻ!

Kim Tịch trán đầu hô một bên dưới toát ra mồ hôi, mười cái võ sĩ đều khó đối phó, cái này phản phạt chạy đến một đám, tình thế cấp bách chi bên dưới một cái lác mình nhảy lên đến Băng Uyển Nhi sau lưng,

Không muốn cái này bản thiu cử động bị Hoán Nương phát hiện, nàng khinh miệt mĩa mai cười ra tiếng.

"Khục!" Kim Tịch cảm thấy hoàn toàn chính xác bất nhả, ho khan một thân chui ra ngoài, từ quan sát kỹ tình thế muốn không nên động thủ, như thế nào thoát thân, rất nhanh hấn liền từ bỏ ý nghĩ này, chạy tới các võ sĩ từng cái thân có tu làm chân khí, lại có Thủy Cơ Công Lực vô luận như thế nào cũng không trốn thoát được.

"Trước giết hần cho ta!"

Thủy Cơ tiếp cận nổi giận, đưa tay chỉ hướng Kim Tịch!

Băng Uyển Nhi hô một tiếng lộ ra Trảm Yêu Trượng, nằm ngang ở Kim Tịch trước người.

"Chờ một chút!" Hoán Nương chạy tiến lên đây, đưa tay vờn hướng trước ngực hướng về phía Thủy Cơ nói, "ta cho ngươi Tàng Long Lệnh chính là, hai người này vì cứu ta mới tội ngươi, ta tùy ngươi đi, thả bọn hần!"

"Hiện tại dung ngươi không được nói điều kiện!" Thủy Cơ luân phiên bị Kim Tịch nhục mạ, hạ Sát Tâm, "Giết!"

Một đám vô sĩ hò hét xông tới, Kim Tịch lập tức hành khí, triệu tập toàn thân tu vi chuẩn bị phát chiêu.

"Thủy Cơ, dừng tay!"

Một cái tuổi trẻ Nam Tử phi tốc chạy tới, tiếng nói vừa ngừng liền rơi vào Kim Tịch trước mắt, bộ mặt góc cạnh rõ ràng, lộ ra từng tia từng tia bá khí, nhìn qua mười phần lãnh khốc, "Ngươi tên là gì, đến từ nơi đâu?" Hần hỏi.

Kim Tịch cẩn thận phân tích cái này loạn cục, cuối cùng vẫn là từ bỏ, chăm chú nhìn người tới con mắt đáp nói:

"Tên không đáng giá nhắc tới, đến từ, đến từ trong nhà..."

Hần gặp người đến như thế lễ phép không thể không chất chất chất chất mà nói, thế nhưng là nói đến đến từ phương nào, chính hắn cũng đáp không được, Kim Thôn đã không tại, núi cư đã không người, Côn Luân hư cang là người đi cảnh không.

Hoán Nương phốc một tiếng vụng trộm cười ra.

"Một giới đồ vô sĩ!" Thủy Cơ khoát khoát tay khiến thủ hạ lui ra phía sau, miệng bên trong tức giận nói.

Lưu Lãnh mặt không biểu tình, như đao từ ánh mắt đánh giá Kim Tịch, cái mũi hơi run run giống như tại đánh hơi lấy cái gì, rốt cục đem ánh mắt đứng ở Kim Tịch trên ống quần, ngay sau đó toàn thân run lên, kho lang một tiếng quát ra Ngự Long Chiến Đao không nói lời gì gác ở Kim Tịch trên cổ, nghiêm nghị uống nói:

"Mau nói, ngươi đến tột cùng là người phương nào?"

Kim Tịch nhất thời không rõ người tới vì cái gì có như thế lớn phản ứng, băng lãnh lưỡi đao liên tiếp cái cổ, trong lòng dâng xuất một loại phản nộ, tựa như là lúc trước Đoạn Tiểu Nhị được vờn tị đánh một bạt tai, bỏ miệng liền đến:

"Quan cha mẹ ngươi sự tình?"

"Lưu Lãnh, giết hần!" Thủy Cơ đứng vậy bị câu này thô tục chọc giận.

Lưu Lãnh!

Đừng nói là Kim Tịch, tính cả Băng Uyển Nhi, Hoán Nương đồng thời lên tiếng kinh hô! Chính là bởi vì Thủy Cơ luôn mồm xưng giết Lưu Lãnh mới xúc động phản nộ không thôi, không nghĩ tới hần cực kỳ sinh đứng ở chỗ này, tựa như cùng Thủy Cơ có rất sâu sâu xa.

"Lưu Lãnh?" Kim Tịch liếm liếm bờ môi, biết nói cái này Ngự Long sư nhất định sẽ không giết người, nhẹ nhàng lấy tay đẩy ra Ngự Long Chiến Đao, nhưng trong lòng treo lên bàn tính, Ngự Long Lệnh liền ở trên người hần! Giả bộ như không có chuyện gì xảy ra bộ dáng đáp nói, "tại hạ Kim Tịch, chỉ là một cái..."

"Ta hỏi ngươi, " Lưu Lãnh không có chút nào muốn nghe ý tứ, "Thân ngươi bên dưới Long Tông từ đâu mà đến?"

Long Tông!

Đại sự không ổn!

Kim Tịch lập tức nghẹn lời, cái kia Long Tông là tại Côn Luân hư bên trong từ Ly Long trên đầu hái, Băng Uyển Nhi thân thủ may vá, thời khắc này Ly Long đã hóa thành Linh Thú, giấu ở Tàng Bảo trong túi, tuyệt đối không thể chi tiết cáo tri.

"Long Tông?" Kim Tịch thuận Lưu Lãnh ánh mắt chăm chăm hướng mình góc quần, hơi cúi thân đem Long Tông kéo ra, nhanh nhẹn nhét vào Lưu Lãnh trong tay, "Ta không biết được đây là vật gì, trên đường nhặt được, ngươi ưa thích lời nói tặng cho ngươi..."

Dứt lời, kéo Băng Uyển Nhi tay, lại thử thăm dò đi bắt Hoán Nương, đột nhiên cảm giác được Thủy Cơ không có khả năng thả nàng đi, quay người liền muốn rời khỏi.

"Hoang đường!" Lưu Lãnh một chuyển thân, ngăn tại Kim Tịch trước mặt, giơ lên Long Tông tại mũi bên dưới quét tới, "Không phải Ngự Long Nhân khó mà tiếp cận thần rồng, há có nửa đường nhặt được lý lẽ, ta tại ngoài mười dặm liền cảm giác được nơi đây có rồng chi khí tức, này tông vẫn mạng

theo tường Long Chi khí, nhất định là lọt xuống tới không lâu, mau nói đi ra!"

Hắn một tiếng dài rống, chấn động đến Kim Tịch ngay cả vôi vàng che lỗ tai.

Lại là một cao thủ!

Băng Uyển Nhi lập tức tiến lên giải vây nói: "Luru Lãnh, người thân là Ngự Long sư, tự nhiên năng đủ cảm ứng được Thiên Hạ có hay không tường rỗng, cảm thấy được Thần Long mùi vị, vậy người lại nói nói, giờ phút này thế gian có hay không Thương Long?"

Luru Lãnh sửng sò, lông mày vằn cùng một chỗ, "Cái này, Thiên Hạ không rỗng, gì ra Long Tông?" Hắn cũng là môn tự vấn lòng.

"Vậy được rồi!" Kim Tịch lập tức hướng về phía Băng Uyển Nhi ném đi ánh mắt tán thưởng, đã không có nói dối, lại qua loa tắc trách tới, "Người đều không biết, ta chỗ nào biết nói?"

"Chư vị, nơi đây cánh đồng bát ngát, nói chuyện rất không tiện, không bằng chạy tới Thủy Cung một lần..." Luru Lãnh mặc dù là nhân nhạ nói nói, thế nhưng là rõ ràng mang theo không thể từ chối mệnh lệnh thanh âm.

Thủy Cơ lập tức quyết lên miệng, nghiêng mắt nhìn nghiêng mắt nhìn Luru Lãnh, thấp giọng nói: "Đó là của ta Thủy Cung."

Thủy Cung, chỉ là một tòa gỗ phòng, tuy nhiên toà này gỗ phòng mười phần to lớn, chiều dài mười trượng, cao trượng năm, thuận một chỗ chậm rãi chảy xuôi Thanh Hồ đổ ở phía trên.

Trong phòng, liền trở thành thiên nhiên Thủy Cung.

Gỗ phòng bốn góc cùng vượt ngang bốn xà nhà chính giữa, phân biệt mở ra một chỗ hình tròn lỗ thông hơi, lợi dụng nghiêng tấm ván gỗ xảo diệu đem tám đạo quang sáng dẫn tới trên mặt hồ khác biệt bộ vị, hồ nước lại đem ánh sáng phản xạ đến Bát Phươg, Thanh Hồ phảng phát thời khắc tụ tập linh khí của thiên địa, chợt nhìn đi lên như là nhất tôn Linh Kính.

Nhất Hành năm người phân biệt ngồi xuống, Luru Lãnh liếc một chút Hoán Nương nói ra: "Vị cô nương này nhất định chính là Tàng Long tộc Hoán Nương, hôm nay nhận lấy kinh hãi, Luru Lãnh thay mặt Thủy Cơ bồi tội."

"Sư huynh, rất không cần phải," Hoán Nương vẫn là toát ra tôn kính thần thái, "Chỉ là không biết Đạo Thủy Cơ cô nương tại sao phải đạt được Tàng Long Lệnh, như nếu sư huynh đồng ý, ta hiện tại liền có thể hai tay dâng lên!"

"Sau đó lại nói!"

"Luru Lãnh!" Thủy Cơ cọ một bên dưới đứng lên, gấp Luru Lãnh căn bản không tuân theo, hừ một tiếng chạy ra ngoài.

"Sư huynh," Kim Tịch lập tức đứng lên náo nhiệt, nói ngọt một số tuyệt không có chỗ xấu, hắn ngay từ đầu liền đánh cái này Luru Lãnh chủ ý, nhất định phải nghĩ biện pháp đem Ngự Long Lệnh đem tới tay, "Người nếu là Ngự Long sư, trên thân nhất định có Ngự Long Lệnh, có thể hay không lấy ra để cho ta xem?"

Băng Uyển Nhi lập tức nhẹ nhàng lôi kéo Kim Tịch góc áo, nhắc nhở hắn không thể tùy tiện hành sự.

Luru Lãnh không có chút nào cao hứng ý tứ, Lãnh Lãnh hỏi: "Người ngay cả Long Tông cũng không nhận ra, nhìn Ngự Long Lệnh có làm được cái gì?"

"Ngự Long Lệnh chính là râu rồng chế, ta cũng tốt mở mang tầm mắt..." Kim Tịch biết nói Ly Long bộ dáng, nhưng chính là chưa thấy qua râu rồng, bởi vì Đồng Phụ bên người Ly Long không có râu rồng.

"Kim Tịch!" Băng Uyển Nhi ghen ngào gọi nói.

Ba!

Luru Lãnh một chương vỗ tại trên bàn gỗ, lập tức mặt bàn vỡ ra một đạo trường văn!

Hắn trọn mắt tròn xoe, một thanh kéo lấy Kim Tịch cổ áo, không nói lời gì phi thân lên, mang theo Kim Tịch nhảy vào thanh trong hồ!

Kim Tịch lúc này mới ý thức được nói đi miệng, chỉ có Ngự Long thuật bên trong mới miêu tả Ngự Long Lệnh chân lý: Ngự Long sư giả Ngự Long Lệnh, râu rồng một tia nhiều Long Thần!

Thân phụ Long Tông, miệng ra Ngự Long chương, Luru Lãnh sao có thể buông tha hắn!

Băng Uyển Nhi liền thanh hồ lấy chạy về phía Thanh Hồ, về sau tại bên bờ dừng lại, miệng bên trong nhỏ giọng lầm bầm nói: Lắm miệng...

Đó là đường đường Ngự Long sư, quả quyết sẽ không tự dưng thương tổn Kim Tịch.

Kim Tịch bị kéo đến trong hồ nước, ngay từ đầu còn giả bộ như gãy dựa đáng vẻ, thế nhưng là Luru Lãnh cũng không thương hắn cũng không buông tay, ấn ở Kim Tịch tiềm ẩn đáy hồ không nhúc nhích, Kim Tịch rốt cục kìm nén không được, Dẫn Chân khí vãi toàn thân nín hơi Ngưng Thần, tản ra toàn

thân lỗ chân lông, lợi dụng Thân Thể hấp thu trong nước khí tức duy trì sinh cơ.

Cứ như vậy, hần có thể kiên trì một ngày!

Bỗng nhiên, hần cảm giác được cái này tuyệt không phải bình thường hồ nước, trên mặt hồ tám đạo quang mang xuyên suốt mà xuống, lập tức sinh ra một chỗ cực mạnh khí tràng, đáy hồ biến thành một chỗ khác thế giới, nhà gỗ tựa như một chỗ Tụ Khí bồn, đem vạn vật Linh khí bao phủ tại trong hồ nước!

Thủy Hành tu vì đã đạt tới Ngũ Tầng, mà thô cùng Thủy tương khác, lại là khó khăn nhất thăng giai Ngũ Hành, tuy nhiên Thủy Năng tư gỗ, hần thử mở ra Mộc Hành tu vì mạch quan.

Vậy mà Thành Công mở ra!

Một tia nhàn nhạt Mộc Hành Chi Khí tiến nhập Mộc Hệ Tam Mạch!

Đây là phỏng theo Phục Hy thị Bát Cung phương vị mà kiến tạo Thủy Cung, tứ phương tám vị vừa đúng, đáy hồ có Thạch Khoáng vì kim, thủy cò vì gỗ, bờ hồ đá xanh vì thổ, đỉnh hồ có ánh nắng làm lửa, Ngũ Hành đầy đủ, Bát Cung ứng vị, là tu hành cực giai chỗ, Thủy Cơ chính là ở chỗ này nghỉ ngơi âm nhu chi thuật, thông qua dùng ăn tu hành đan đột phá Dung Thông.

Bỗng nhiên, Kim Tịch thân thể bị đưa ra đáy hồ ném về bên bờ, Luru Lãnh theo nhảy ra mặt nước, hai người toàn thân ướt đẫm.

"Hai vị cô nương, các người đi đâu bên ngoài chờ đợi!" Luru Lãnh âm thanh khác biệt cãi lại, cứng cáp mà lãnh khốc.

Băng Uyển Nhi thâm tình liếc mắt một cái Kim Tịch muốn nói lại thôi, quay người kéo Hoán Nương đi ra Thủy Cung.

"Ta Luru Lãnh hận nhất nói dối người!"

Vừa dứt lời, Luru Lãnh đột nhiên xuất thủ, lật tay lại tràn ra ẩm áp chi khí, trùng trùng điệp điệp xoắn tới.

Kim Tịch vô pháp giả bộ tiếp nữa, huy động hai tay phát ra Khảm Cung Đệ Nhất Thức Bản cung Thủy Thuật, Ngũ Tầng Thủy Hành Đan Khí phi nước đại mà ra, theo Thân Thể tung bay bay lên, tiền thân nhất chuyển lại thi lửa thuật, tuy nhiên chỉ phát ra năm thành công lực.

"Thật là bá đạo thủy khí!"

Luru Luy cũng là vọt người tránh đi luồng khí gặp nhau, múa song chưởng đánh tới nạp dương chi phong.

Bạch!

Hai người thân bên dưới Thủy Hòa gặp nhau, trong nháy mắt hóa thành vô hình, Thanh Hồ trên mặt nước lại tạo nên gợn sóng, một cổ cột nước bay thẳng nóc nhà.

Kim Tịch sợ làm cho ngoài phòng người chú ý, xoay người nhất chuyển lần nữa chui vào trong hồ nước.

Luru Lãnh dường như không có chút nào dừng tay mục đích, hơi quát một tiếng theo vào nước truy kích Kim Tịch.

Trên mặt hồ trống không hòa phong chạm vào nhau, đụng vào nhau chỗ giống là một thanh hóa đao "Xùy" một tiếng đâm vào trong nước, hai người vội vàng tách ra, cái kia khí lực xuyên thẳng đáy hồ, lập tức một mảnh nhỏ đục ngầu giương lên.

Cô cô cô!

Hai người một bên phát động chân khí, một liền hồi hã từ trong nước hấp thu khí tức, trong miệng tràn ra xuyên thông đồng phao.

Trên mặt hồ, bỗng nhiên thoát ra một nói cột nước, trực lăng lăng phun về phía giữa không trung, lực đạo tan hết thời điểm bốn phía bắn tung tóe, vẩy vào hồ nước bên trên như là to như hạt đậu Băng Bạc.

Bỗng nhiên một trận Thủy choáng đá kích mặt hồ, chưa đợi gió lên lập tức khuếch tán, phảng phất phía dưới du động một cái đáng sợ Thủy Quái, thân hình cự đại lại không trôi lên.

Lại là trong chớp mắt, mặt hồ cuồng lên Thủy Lan, dao động mãnh liệt, dường như đáy nước phát sinh đất sụp dẫn tới kịch liệt gió lốc, cuốn sạch lấy Thủy Phong vọt lên lại băng lún xuống dưới...

Hồi lâu sau, mặt hồ lại phục bình tĩnh, Luru Lãnh cái thứ nhất nhảy lên bờ hồ hai mắt phát ra sắc bén quang mang!

Kim Tịch chui ra mặt nước lại là miệng lớn hô hấp một lát, ẩn ở bên bờ đá xanh bò lên, lập tức cúi người gấp rút thở hào hển.

Tác giả cầu cổ động Nguyệt Phiếu

Như nếu cảm thấy tấu chương viết phần khích, cổ động ủng hộ một cái đi ~ ném Nguyệt Phiếu cũng có thể nha!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Tìm Ta Một Trăm Năm

Ngự Long Cửu Thiên

"Ta cũng hận nhất nói dối người!" Kim Tịch phát hiện Lưu Lãnh tận lực để cùng với chính mình, liệu định người này tuyệt vô ác ý, thờ hờn hèn nói nói.

Lưu Lãnh không có trả lời, lần nữa dò xét một phen Kim Tịch, trên mặt lại tán đi tức giận ra hiệu Kim Tịch tùy hành.

Hai người tiến vào một gian thiên phòng, song song thay đổi y phục.

"Còn tốt đó chứ?" Kim Tịch vỗ ngực một cái, triển lãm một bên dưới mới tỉnh đi đầu, ánh mắt bên trong tràn ngập tự tin.

Lưu Lãnh không chút biểu tình, vẫn là không để ý tới đề tài này, ý vị thâm trường nói ra: "Ta vô ý thương người, nhưng người mang theo Long Tông, hiểu được Ngự Long thuật hàng đầu, đồng thời lại tinh thông Bình Tức Thuật, người mang nạp dương chi pháp, nếu nói cùng Ngự Long không quan hệ ta tuyệt không tin; Long Tông đột nhiên hiện, xem ra năm trăm năm trước truyền ngôn hắc là thật, có lẽ Tứ Phương Tôn nên Hiện Thế..."

Kim Tịch tự dung bị Lưu Lãnh thăm dò, lại nhiều lần bị lạnh roi, không có cam lòng, thuận Lưu Lãnh lời nói nói ra: "Đúng vậy a, bốn khiến tập hợp đủ, Tứ Phương Tôn Hiện Thế, vừa mới nghe nói đến."

"Người biết nói Tứ Phương Tôn lý do sao?"

Kim Tịch lập tức học Đồng Phụ khẩu khí nói nói: "Nói nghe một chút!"

Lưu Lãnh ý vị thâm trường nói ra: "Đã người hiểu được Ngự Long thuật, tự nhiên biết nói long kinh chi ngôn, long giả vừa hiện khai Phương Tôn, Bát Mạch hé lộ Long Thân... Thế nhưng là, người trong thiên hạ đều muốn có Tứ Phương Tôn, lại không biết nói đó là long giả chỗ có, Bát Mạch chi ngôn chỉ có Kiệt Vương cùng Ngự Long tộc đệ tử mới hiểu được trong đó hàm nghĩa."

Kim Tịch giả bộ như không rõ Kỳ Lý đáng vẽ, thì thào nói ra: "Quan ta... Rất sự tình?"

Lưu Lãnh không có chút nào sinh khí, nói tiếp đi nói: "Ta biết, cái kia long giả cũng không phải ta, Đồng Phụ Sư Tổ đem Ngự Long thuật chia bốn chi, một mực truyền đến Tăng Tổ Phụ Lưu Luy, hắc nghiêm lệnh từ đó về sau chỉ trong gia tộc lưu truyền, nguyên nhân chỉ có một cái..."

"Là cái gì?" Kim Tịch mơ hồ cảm giác được trong đó còn có ẩn tình.

"Tăng Tổ Phụ nghiêm nói, Ngự Long sư chẳng những muốn giữ vững Ngự Long nhất tộc, còn có đem hết khả năng tìm kiếm cái kia long giả, trăm năm qua, Tăng Tổ Phụ, gia phụ cùng ta cơ hồ tan hết gia tài, tìm kiếm khắp nơi cái này có thể mở ra Tứ Phương Tôn người."

Lưu Lãnh dần dần đem ánh mắt mờ về Kim Tịch, lạnh lùng nhìn chăm chú hắc, dường như đang thử thăm dò lấy cái gì.

Tìm ta một trăm năm? !

Kim Tịch đầu ông một thanh âm vang lên, không ngờ tới Lưu thị một nhà như thế chính nghĩa, nếu như mình không phải long giả, Lưu gia còn muốn đòi đòi tìm kiếm xuống dưới, liền vội vàng nói nói, "kỳ thực, nói như thế nào cho phải đây, nếu là luận bối phận..." Hắc biết nói lại không nói ra Đồng Phụ chính là không đức, trước hết nghĩ đến vấn đề bối phận, từ Đồng Phụ nơi đó luận, trước mắt Lưu Lãnh xác nhận Đồ Tôn tôn, chợt thấy Lưu Lãnh lạnh lùng như cũ nghiêm mặt, chuyển khẩu quát lên, "Sư huynh!"

Hắc đem Côn Luân hư bên trong cảnh ngộ thực sự hướng Lưu Lãnh nói tới, đương nhiên không biết nói trong mây mù cùng Băng Uyển Nhi sự tình, Lưu Lãnh một bên nghe một bên khần trương lên.

"Ta biết, cái kia Tứ Phương Tôn bên trong tác có Bát Long, mà lại giấu ở đồng Thế Tổ trong huyết mộ!"

Kim Tịch vì chứng thực mình lời nói không ngoa, nói ra Tứ Phương Tôn chân chính Huyền Cơ.

"Nói như vậy, người chính là khai Tôn Giả!"

Lưu Lãnh thật dài thờ dài ra một hơi, "Nói ra sao chỗ ngự từ hiểu, thiên chi Vương Đế lên Phạm Trần, Ngự Long một chuyện việc quan hệ Thiên Hạ, "hắn ưu buồn nhìn một chút gỗ ngoài cửa phòng, "Ta tuy nhiên không biết Đạo Thủy cơ lai lịch, thế nhưng là nàng tỏ tiên một mực chiếu cố Lưu gia, đối với chúng ta có ân tình, cho nên ta đem hàng đầu truyền thụ cho nàng, nhưng luôn cảm thấy có cái gì ả tình, tựa như không thích hợp trở thành Tàng Long người..."

"Người sư huynh này yên tâm, "Kim Tích đột nhiên nhìn thấy hi vọng, "Ta... Theo ta cùng đi Băng Uyển Nhi cũng là Tàng Long nữ, nàng sớm đã biết rõ Tàng Long yếu thuật, chỉ là không có Tàng Long Lệnh."

"Ồ?" Lưu Lãnh thâm tình chấn động, "Ngược lại là một cái thông tuệ nữ tử."

Kim Tích lập tức điềm đầu, bỗng nhiên nghe tạm biệt người tán dương Băng Uyển Nhi, tâm lý cảm thấy nóng lên.

"Nghe nói Thí Long tộc quý này chiếm lấy Hộ Long Lệnh, có phải là hắn hay không đã ác biến?" Kim Tích sàu lo hỏi.

Lưu Lãnh trầm giọng đáp nói: "Chỉ là chiếm lấy đồng môn tín vật giờ lên, liền đã không còn là Ngự Long thị nhất tộc!"

Kim Tích trầm nghĩ: Như thế dạng này bội bạc người, nhất định phải đem Thủ Nhận vì nhanh, thế nhưng là, biết rõ Lưu Lãnh là Ngự Long đứng đầu, còn dám cướp đoạt Hộ Long Lệnh, nói rõ cũng không phải nhân vật đơn giản.

"Sư huynh có tính toán gì?"

"Người không đi tìm hắn, hắn cũng sẽ tìm tới, nơi này có Ngự Long Lệnh cùng Tàng Long Lệnh, quý này nhất định tướng biện pháp đạt được!"

... ..

"Rất là anh tuấn đâu!" Băng Uyển Nhi phát hiện Kim Tích thay đổi y phục, liền thanh tán nói.

Một bên, Hoán Nương hơi bĩu môi, con mắt đùng tới.

Kim Tích yên lặng liếc nhìn một lần, Băng Uyển Nhi, Lưu Luy, Hoán Nương, Thủy Cơ, bốn người này toàn bộ vượt qua Trúc Cơ, tùy thời có thể lấy tiến vào Nhị Trọng Chân Giới, nhắc lại tu vi, hưởng Vô Thượng tiên thọ.

Hắn lại như cũ ở vào phạm anh, khoảng cách Huyền Kết không biết bao xa, sau lưng sự tình nhiều như vậy nhiều, vì sao không giống Lão Thôn Trường đặt tên —— nửa nhiều đây?

Hắn không tự chủ nhìn trộm một chút Thanh Hồ, xem ra nơi này là không thể đi!

Ngũ Hành chi tu là trước dễ sau khó, tam tầng trước kia khắc chế quá mức bé nhỏ, một khi đạt tới tứ tầng, liền có thể khống chế toàn hệ chân khí đánh thắng bị áp chế khách thể, bức khắc Nguyên Khí, cũng chính là bởi vậy, tự thân bên trong đồng dạng nhận tác nghiền, cho nên thường nhân rất khó đột phá.

Nhất là phạm anh về sau, càng thêm gian nan.

Cũng may hạnh gặp Côn Luân hư, đã có Thiên Băng, lại chống đỡ thấp dương, thành tựu 2 gram đi hệ. Nếu không, một khi Tương Sinh hai đi trước chống đỡ Ngũ Tầng, khó khăn kia không thể tưởng tượng, bởi vì cái này hai hàng sinh ra 2 gram, lại có một tiết, tiếp tục tăng cao tu vi giống như đăng thiên.

Như là Thủy Mộc đồng tu, Thủy chẳng những khắc lửa, mà lại kim là Thủy Nguyên Thần, Thủy lại có thể tiết Kim Khí, gỗ lại khắc thổ, còn lại ba hàng rất khó vượt qua bình cảnh.

Trước mắt Kim Tích Thủy Hòa hai đi đã đạt tới Ngũ Tầng, tuy nhiên Hòa Năng khắc kim, nhưng hắn không có Kim Khí Căn vô pháp Tu luyện; lửa mặc dù có thể tiết gỗ, nhưng có Thủy làm Nguyên Thần, cả hai lẫn nhau xông tiêu, Mộc Hành có thể thành toàn; còn Thổ Hành, đó là Ngũ Hành cao nhất đi hệ, lúc nào có thể đạt tới Ngũ Tầng, hắn nghĩ cũng không dám nghĩ.

Nếu muốn Mộc Hành dài, tất yếu Thủy Cung Thanh Hồ!

"Lưu Lãnh, "Thủy Cơ trực câu câu nhìn chăm chăm Lưu Lãnh, trong miệng tận lực biểu hiện ra thét ra lệnh nhưng lại mang theo thương thảo thanh âm, "Chúng ta hai nhà trước đây thật lâu liền có sâu xa, ta chỉ muốn trở thành Tàng Long tộc, khó Đạo Thành vì Hoán Nương đệ tử từ đều không được sao?"

"Nếu có duyên, tự nhiên sẽ trở thành Tàng Long nữ, như nếu vô ý, chỉ có Tàng Long Lệnh có chỗ lợi gì, người liền không sợ Hoán Nương giả truyền Tàng Long chương sao?" Lưu Lãnh trầm giọng khuyên nói, bỗng nhiên liếc một chút Băng Uyển Nhi, "Trong thiên hạ, chỉ có Hoán Nương hiểu được Tàng Long quyết."

Hoán Nương nghe nói Lưu Lãnh ngôn ngữ, lập tức xoay người sang chỗ khác, cũng không tiếp tục nhìn Thủy Cơ.

"Cái kia tốt!" Thủy Cơ ưỡn ngực mứt lãnh khốc nói nói, " vậy ta liền đem Hoán Nương giết đi, nói được thì làm được, ta không quan tâm cái gì Tàng Long quyết, chỉ cần cái kia Tàng Long Lệnh!"

Lưu Lãnh Thân Thể chấn động.

Kim Tịch chợt phát hiện, cái này Thủy Cơ cũng không nhất định nghe theo Lưu Lãnh, ý đồ của nàng chỉ là Tàng Long Lệnh, như vậy mục đích thực sự đúng vậy Tứ Phương Tôn, nàng không muốn Tàng Long, chỉ nghĩ ra được Tứ Phương Tôn!

Từ trong ánh mắt của nàng đó có thể thấy được, nàng tuyệt không phải là đe dọa.

Đám người không hài lòng, rất nhanh tràn ra Thủy Cung, Kim Tịch, Băng Uyển Nhi, Hoán Nương bị phân biệt an trí tại thủy một lần bên trong nhà gỗ, chung quanh lại nhiều lên Vũ Đình đến, muốn muốn chạy trốn gần như không có khả năng.

... ..

Thủy Cung bên trong.

Một trận tiếng nước chảy, trên mặt hồ thoát ra đường cong duyên dáng Thủy Cơ, quanh quần trên không trung một tuần vọt hướng bên bờ, vừa lúc đứng ở Lưu Lãnh bên người.

Nàng toàn thân Nước ngâm, y phục trên dưới kẻ sít thể da, trước ngực không có chút nào ước thúc càng là lộ ra đột ngột, thậm chí có thể nhìn ra điểm điểm phong lên, thân bên dưới càng là phác họa ra đặc thù lục địa bộ vị cùng hai chân thon dài, hồ lỏng lẻo, chiều rộng lấy nàng tuyết trắng cái cổ, hai nơi khóa quý cao cao nổi lên, lộ ra bức người khí tức.

Nàng nhẹ nhàng phôi nhẹ trên mặt Thủy Châu, bên mặt nhìn chăm chú về phía Lưu Lãnh.

Lưu Lãnh nhìn chăm chăm vào dần dần bình tĩnh mặt hồ, không có chút nào nhìn trộm Thủy Cơ chỉ ý.

"Lưu Lãnh, ở chung một năm, ngươi chưa bao giờ cẩn thận nhìn ta một chút, khó Đạo Thủy cơ đáng dấp đáng sợ như thế à?" Thủy Cơ bên trái khoe miệng hơi nhấc lên, dứt khoát đi đến Lưu Lãnh trước mắt, cổ ý thẳng tắp thân thể, giờ lên cao cao trước ngực.

Lưu Lãnh lập tức nhắm mắt lại, thì thào nói ra: "Ngươi chính là là nhân gian Tiên Tử, há là chúng ta phạm nhân có khả năng quan sát!"

Thủy Cơ lập tức cao hứng trở lại, dù cho Lưu Lãnh không mở mắt, cũng ở trước mặt hấn lúc lác eo rần vòng vo một tuần, miệng đầy giận dữ nói ra: "Ngươi thật là một cái lãnh khốc người!"

Lưu Lãnh được nghe lập tức mở mắt ra, lại nhìn thấy Thủy Cơ Thân Thể kẻ không kém mấy tác, thuận thế lại nhắm mắt lại ư nhiên nói ra: "Ngươi vô ý Tàng Long quyết, nhưng vì sao ham Tứ Phương Tôn, kỳ thực, có được Tứ Phương Tôn cũng không phải là Ngoại Giới truyền ngôn như thế, có thể tùy ý hành tẩu Chân Giới thì pháp..."

"Ha ha!" Thủy Cơ cười lạnh một tiếng, "Có được Tứ Phương Tôn, ta cũng sẽ không du tẩu tứ phương."

Lưu Lãnh gặp Thủy Cơ áp đặt kiên trì, liền không lên tiếng nữa.

Thủy Cơ cười giả dối, câu cong hai tay khoác lên Lưu Lãnh trên vai, nhẹ giọng lên môi mềm kẻ Lưu Lãnh miệng, khe nhà U Lan hơi nói ra: "Muốn như thế nào, ngươi mới có thể làm cái kia Hoán Nương thu ta vì Tàng Long nhất tộc?"

Chỉ một tiếng, Thủy Cung gỗ cửa bị đẩy ra.

Kim Tịch trong lúc rảnh rỗi một mực nhớ Thủy Cung, nhưng cái này đẩy nhóm lại thấy hai người chăm chú quần quanh ở cùng một chỗ lập tức ghen hòng nhìn trần trối, mắt thấy Lưu Lãnh muốn đẩy ra Thủy Cơ, mà Thủy Cơ quả thực là cuốn lấy không thả!

"Như luận như thế nào, mắt bên dưới không được!"

Lưu Lãnh có chút tức giận, nghĩa chính ngôn từ nói nói.

Thủy Cơ hung hăng trừng một chút xa xa Kim Tịch, không coi ai ra gì đưa tay đặt ở Lưu Lãnh trên môi, thăm thăm nói ra: "Quyết không nuốt lời, ta nhất định giết Hoán Nương..."

Soạt!

Thủy Cơ Thân Thể không động, phát tay hướng sau lưng Thanh Hồ thi xuất một Đạo Khí lực, tung lớn lên cột nước ứng lực mà sinh, thẳng vọt nóc phòng!

Kim Tịch bị trận thế này dọa sợ vội vàng rời khỏi Thủy Cung, đưa tay hung hăng ngăn chặn trái tim, thế nhưng là trong nháy mắt liền cương lĩnh nguyên địa, chiếu trước mắt tình hình nhìn cái kia Lưu Lãnh sớm tối đều sẽ thua ở Thủy Cơ thân dưới, Hoán Nương chẳng phải là càng phát ra nguy hiểm?

Dù cho Ngự Long chỉ Sự Bất Thành, cũng không thể để Tàng Long Lệnh rơi vào bên cạnh trong tay người!

Hắn thậm hạ quyết tâm, nhất định phải trước đem Tàng Long Lệnh đem tới tay, mất đi Tàng Long Lệnh, Hoán Nương ngược lại an toàn; thế nhưng là cứ

như vậy để Hoán Nương giao ra Tàng Long Lệnh, so muốn mệnh của nàng cũng khó khăn...

Chỉ cần Lưu Lãnh thủy chung kiên trì chính nghĩa, Ngự Long Cửu Thiên liền có hi vọng, đến lúc đó rời đi Thủy Cơ liền tốt.

Thủy Cung kiến tạo tại chân núi chỗ, màn đêm vừa xuống liền Tĩnh Di như lúc ban đầu, bốn phía nhà gỗ dần dần dập tắt đèn, mặt thu hơi gió núi xen lẫn trong núi hương thơm, từng tia đưa đến núi dưới.

Kim Tịch lại không thời gian hưởng thụ vị này nói, hấn né qua tuần tra Vũ Đình, quay người lại đẩy ra Hoán Nương phòng nhóm!

Hấn muốn trộm Tàng Long Lệnh!

Tác giả cầu cổ động Nguyệt Phiếu

Như nếu cảm thấy tấu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một cái đi ~ ném Nguyệt Phiếu cũng có thể nha!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Ngủ Chung Đi

Ngự Long Cửu Thiên

Mượn bên cạnh bàn yếu ớt ngọn đèn Âm Quang nhìn lại, Hoán Nương đang ngủ, nằm ngửa thân thể, đen bị khoác lên cổ của nàng dưới, cả đầu mái tóc tán mát bốn phía, trên mặt làm nổi bật lên lúm đồng tiền, chần mông đã ngăn không được trước ngực nổi lên, ngay tại trên cổ lộ ra Tàng Long Lệnh dây gai!

Kim Tịch ý tại Tàng Long Lệnh, Vô Tâm quan sát trên giường nữ.

Hấn ngừng thở ngồi xổm người xuống, nhẹ nhàng vén lên một số đơn bị, duỗi ra tràn đầy ẩm ướt mồ hôi nhẹ tay khê bóp ở Tàng Long Lệnh, lấy nhỏ nhất lực lượng cùng tốc độ chậm rãi nâng lên, vây quanh Hoán Nương Đỉnh Đầu bộ, tiếp xuống đành phải xuất thủ hơi nhắc cách Hoán Nương đầu lĩnh bộ.

Hoán Nương cũng là Dung Thông tu vi người, bị dị động làm tỉnh lại, hơi mở to mắt, chính là phát hiện đạo phi Kim Tịch!

Nàng vừa há miệng, Kim Tịch trực tiếp theo tới, chăm chú bưng bít lấy đôi môi của nàng, theo Hoán Nương phát ra "Ngô" một tiếng.

Kim Tịch đành phải biến trộm vì đoạt, một tay lấy Tàng Long Lệnh từ Hoán Nương đầu bên dưới kéo ra, đặt vào mình Tàng Bảo túi, trừ phi giết hấn, nếu không tuyệt sẽ không ra lại; Hoán Nương cái nào có thể cho phép Tàng Long Lệnh bị đoạt, hai tay hai chân lung tung lắc lư giãy dụa lấy, hai con mắt hoảng sợ mà tức giận trừng mắt Kim Tịch.

Tiếng bước chân!

Kim Tịch bỗng nhiên cảm giác được bên ngoài có người đi về phía này!

Tĩnh thể cấp bách phía dưới, hấn một bên bưng bít lấy Hoán Nương miệng, một bên thả người nhảy lên, vén lên chần mông chui vào, trốn ở Hoán Nương sau bên cạnh, thừa cơ dán tại Hoán Nương bên tai nhỏ giọng nói:

"Ta chỉ là thay ngươi bảo toàn Tàng Long Lệnh tuyệt không ác ý, cũng là vì ngươi an toàn, đừng lên tiếng, cẩn thận trong sạch của ngươi..."

Kim Tịch đột nhiên phát hiện, Hoán Nương căn bản ngăn không được hấn lớn như vậy thân thể, lập tức lấy tay đẩy ra làm nàng bên cạnh khỏi thân thể, khom người một phen không để ý nam nữ chỉ ngai nương tựa tại Hoán Nương sau lưng, tuy nhiên nàng ăn mặc mông sấn, thế nhưng là Kim Tịch lại không biết nói tay nên thả ở đâu phù hợp, đành phải duỗi thẳng hướng dưới, tính làm ngăn cách thân thể hai người giới hạn.

"Hoán Nương, Kim Tịch không biết nói đi đâu, liền muốn đến ngươi nơi này nói chuyện phiếm, ngươi cũng đã ngủ dưới, Uyển Nhi cáo từ..." Băng Uyển Nhi nỉ non mà nói.

Đẩy nhóm tiến đến, lại là Băng Uyển Nhi!

Kim Tịch đem miệng liệp đến lớn nhất liều mạng nhắm mắt lại, sợ Hoán Nương giữ lại Băng Uyển Nhi, lập tức sờ nhẹ nhàng chân sau.

Hoán Nương cả kinh "Hô" lập tức đạp thẳng hai chân, "Ngô... Không sao, người liền ngồi xuống tâm sự đi..." Hoán Nương hoảng sợ bên dưới sai giải Kim Tịch ý đồ.

Kim Tịch toàn thân mồ hôi ra, tốt ở trong phòng ánh đèn yếu ớt, hướng hồ ai cũng không nghĩ ra Kiều Nữ sau lưng có Tráng Nam.

"Hôm nay Thân Thể có chút khó chịu, liền không đứng dậy tương bồi..." Hoán Nương vô pháp đứng dậy, thì thào nói nói.

"Không có việc gì, không có việc gì, người nằm lấy liền tốt, khí trời dần dần Hàn Lạnh xuống tới, nhìn người sắc mặt trắng bệch, sợ là cảm giác phong hàn, muốn nghỉ ngơi thật nhiều..."

"Không chỉ như thế, " Hoán Nương cắn răng nói, " còn thường xuyên thấy ác mộng đây..."

Băng Uyển Nhi mỉm cười, sâu sắc an ủi nói: "Đó là những ngày gần đây đưa tới đột biến bố trí, nếu không, đêm nay ta cùng người, ngủ chung đi?"

Kim Tịch trong lòng hô to, cái này còn cao đến đâu, bận bịu lần nữa động thủ!

"A, người!" Hoán Nương cũng là bản năng găm thét Kim Tịch, "Há, không, Uyển nhi... Không sao sự tình, không sao sự tình, ngày mai như lại như thế, liền tìm người cùng ở, chỉ là Hoán Nương khi dưới, khi hạ thân khó chịu..." Hoán Nương cắn chặt bờ môi.

Băng Uyển Nhi lập tức hiểu ý, gật đầu nói nói: "Cô nương gia tới Nữ Hồng phải chú ý hơn, như nếu không được, ngày mai ta giúp người chịu chút canh nóng đưa tới..." Nàng lại dặn dò Hoán Nương một phen, chậm rãi rời đi Hoán Nương phòng ngủ."

Kim Tịch vội vàng đẩy ra chặn mền, há to mồm hô hít một hơi Không Khí, gặp Hoán Nương vừa muốn mở miệng, hung hăng trừng nàng một chút, tức giận nói ra:

"Đàn độn!"

Hoán Nương sắc mặt tức giận đến trắng bệch, sờ lên trên cổ Tàng Long Lệnh đã không tại, hô một bên dưới ngồi xuống.

"Đưa ta Tàng Long Lệnh!"

Kim Tịch đồ vật đến tay tuyệt không thường còn có thể, lập tức sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn giáo huấn lên Hoán Nương, "Thủy Cơ luôn mồm muốn giết người, ta chỉ là vì bảo toàn tính mạng của người, một khi có biến, người chỉ tiết cáo tri Tàng Long Lệnh tại trên người của ta chính là, " hấn làm như có thật vì Hoán Nương phủ thêm chân mông, "Người cũng biết nói, ta thông hiểu Tàng Long quyết, có cái gì lợi hại từ ta thay người ngăn cản, còn có, Thiên Hạ đều biết Tàng Long Tứ Bảo tề tụ liền sẽ hiện ra Tứ Phương Tôn, coi như Thủy Cơ không giết người cũng sẽ có Nhân Sát người, đến lúc đó ta sẽ công khai Tàng Long Lệnh tại ta chỗ này..."

Nói một tràng nói lảo về sau, hấn nghênh ngang bày ra Hoán Nương gian phòng!

Hoán Nương thờ phỉ phỉ đem chân lấy tới lấy lui, sau đó đâm đầu lao vào.

Kim Tịch vui lấy được chí bảo, về đến phòng lập tức thi triển quan sát, bên trên có dây gai vì đai đeo, phần dưới quần quanh lấy một mảnh kim sắc lờ lờ phiến trạng vật, hấn nói một mình nói:

"Ngự Long sứ giả Ngự Long Lệnh, râu rồng một tia nhiều Long Thần; Tàng Long Lệnh người vung rồng đi, quả thật Thần Long đuôi chi vậy; Hộ Long Lệnh là Long Chi bụng, một mảnh rồng cơ một mảnh thật; Thí Long thì cần Thiên Mộc Kiếm, Hoàng Quang một nói hóa thân rồng."

Vây rồng!

Đây là Đồng Phụ từ Công Long thân phần đuôi lấy bên dưới Kim Lân, rồng lấy tụ lại, gặp vây cúi đầu.

Chiếm làm của riêng!

Hấn lưu luyến không rời đặt ở bên môi đánh hơi một phen, nhếch miệng cười ra, vì hưởng thụ một phen không có đem Tàng Long Lệnh đặt vào Tàng Bảo túi, mà là treo ở trên cổ thể vị một phen thành tựu long giả khoái cảm.

Sau đó, hấn bắt đầu trừ bị thu thập Lưu Lân, nhất định phải tại Lưu Lân đi vào khuôn khổ tại Thủy Cơ chi chế phục hấn trước, muốn hấn cúi đầu xưng thần, lại làm ra Hộ Long Lệnh cùng Thiên Mộc Kiếm, liền xem như đại công cáo thành.

Ngày kế tiếp, hấn rốt cục kim nén không được, bởi vì vô luận như thế nào Tọa Thiên Ngưng Khí cũng là uống công, dù cho tới gần thụ bầy Mộc Hành Chi Khí cũng không tăng trưởng, thế là quyết định chui vào Thanh Hồ Tu luyện.

Lặng lẽ mở ra Thủy Cung chi nhóm, bên trong không người, ngắm nhìn chung quanh, không hề có động tĩnh gì.

Kim Tịch tâm tính mở rộng, như thế ôn nhu hài lòng, đã nhưng Ngưng Thần Tu luyện lại nhưng tắm rửa một phen, dứt khoát cởi áo ra, cúi người rút đi quần dưới, một thanh ném ở bên bờ, chỉ lưu lại một cái quần lót xem như bình chương, sợ là vạn nhất người tới không tốt nước chảy, sau đó loay hoay

loay hoay Tàng Long Lệnh, bắt đầu nhập hồ Tu luyện.

Suru!

Hắn phi thân nhảy lên nhảy vào trong hồ nước, khá lấm nhệ nhàng khoan khoái! Hắn đầu tiên là loạn xạ sờ sát người trên dưới, cảm giác được ngũ tạng Thanh Minh, cơ hồ giương nanh múa vuốt, thống khoái sau khi, nâng tay lên liền muốn vươn hướng bên trong quần lót.

Bỗng dưng, hắn trừng to mắt, rùng mình!

Đối diện, một đôi mắt trực câu câu nhìn hắn chằm chằm!

Rắn!

Không phải rắn, là rắn Nữ Nhân, hồ nước hơi trôi, đem nữ nhân kia y phục chăm chú vuốt dán tại thân, phía dưới rõ ràng phồng lên người ngực hình dạng! Nhìn chăm chú lại nhìn, Kim Tịch Hồn Phi Phách Tán, lại là Thủy Cơ!

Hai người đồng đều ở trong nước, không thể nói trước lời nói, Thủy Cơ tức giận chỉ một bên dưới Kim Tịch, quay người lại từ hồ trên vách quất ra Thanh kiếm, hai chân hơi mở ra thẳng đến Kim Tịch đánh tới!

Kim Tịch cái này mới lấy lại tinh thần, vừa muốn vọt Thủy mà ra, lại thấy phía trên một cỗ cường thế dòng nước dâng trào mà đến, đành phải ngửa về đằng sau thân, đột nhiên chìm Thân Thể, trong nháy mắt Thanh kiếm từ trên thân thể đâm vào không khí mà đi, tùy theo mà đến lại là Thủy Cơ thân thể, Kim Tịch Thân Thể ngửa lật thường thường, Thủy Cơ bộ mặt hướng bên dưới cũng là xông thẳng lại, đột nhiên hai người đụng chạm cùng một chỗ...

Loại kia mềm nhũn, loại kia tron ướt, suýt nữa khiến Kim Tịch không chịu nổi!

Thủy Cơ trong nước tu hành, tự nhiên vền vẹn mặc một thân sâu áo, mà Kim Tịch giờ phút này cơ hồ là không mảnh vải che thân. Hai người giao thoa nháy mắt, hoàn toàn là thân thể sát bên thân thể!

Thân trên vi áo, hạ thân vi váy; mà y phục dính liền nhau, Nam Tử chỗ lấy vì bào, nữ tử chỗ lấy vì sâu. Thủy Cơ ngoại trừ cái kia sâu áo bên ngoài, bên trong hoàn toàn không có chỗ có.

Nước này cung, trước kia ngoại trừ Lưu Lãnh có thể tự do tiến vào, cấp dưới tiến đến cũng là quỳ xuống đất cúi đầu không người dám nhìn, Kim Tịch một lòng vì lĩnh ngộ Mộc Hệ chân khí nhảy vào Thanh Hồ bên trong.

Thủy Cơ trượt thân mà qua, đột nhiên cảm giác được đây hết thấy, cực hạn chán ghét quay đầu trừng mắt Kim Tịch hạ thân, sắc mặt đột nhiên đổi xanh, quơ Thanh kiếm lại lần nữa quay trở lại tới.

Nàng hạng mục chi tiết trợn lên, Thân Thể thoáng cổ động, ngưng tụ toàn thân chân khí!

Đây là muốn diệt sát!

Kim Tịch phát hiện Thủy Cơ thần sắc, toàn thân lỗ chân lông mở rộng, nàng đã là Dung Thông chỉ cảnh lại am hiểu Thủy Tính, tại Thanh Hồ bên trong bác đầu Cừu Tử Nhất Sinh. Hắn vội vàng trên dưới khoát tay ra hiệu quả thật ngộ nhập Thanh Hồ, tuyệt không biết được có người ở bên trong.

Cút!

Thanh Hồ Thủy bữa sau lúc Hồng Hồng lần tới một chùm gọn sóng, chỉ là cái kia Đạo Thủy trụ nổi lên màu đen!

Thủy Cơ đã đem thi xuất toàn bộ chân khí, quyết ý đem hắn một chiêu đánh giết.

Kim Tịch Thổ Hệ tu vi chỉ có tam tầng, lại là thân ở hồ nước bên trong, quả quyết không cản được cái này Cuồng Thủy, một khi đánh tới trên thân lập tức nội khí băng liệt một mạng quy thiên, vội vàng lần nữa hướng lặn xuống đi, thử thăm dò thi triển Ngũ Tàng Thủy Hệ chân khí đón đỡ.

Ào ào!

Kim Tịch tu vi còn thấp hơn Thủy Cơ, hắc lưu cuốn về phía Kim Tịch chân khí, tuy nhiên bị ngăn cản ở một bộ phận, vẫn có mấy nói tình mịn dòng nước dâng trào tại Kim Tịch treo ngược hai chân bên trên.

Quay tròn!

Kim Tịch Thân Thể dường như trong nước bọt khí, tại Thanh Hồ phía dưới xoay tròn cấp tốc, hoàn toàn mất đi không chế!

"Ủm?" Thủy Cơ dường như phát hiện Kim Tịch thân mang tu vi, càng là giận tím mặt, bàn tay phải Kiếm Thứ xuất đạo Đạo Thủy hoa, kim châm trôi hướng Kim Tịch, Tà Chương lần nữa phát ra chấn động thủy khí, hướng về phía Kim Tịch phương hướng phát động cuồng Hồng tập kích.

Dường như một đầu Nhân Ngư nhanh như điện chớp bãi động đẹp thân thể bơi về phía Kim Tịch.

Thủy Sắc lại lần nữa trở tới, mệnh môn trút xuống mà đến, chung quanh trải rộng sắc bén Thủy Thứ, hình thành một đạo vô pháp tránh đi Thủy thả lưới

che đây.

"Ô ô — "

Kim Tịch phát hiện Thủy Cơ quyết ý dồn người vào chỗ chết, lập tức phát ra kêu gọi, thi triển toàn thân Ngũ Hành Đan Khí che đây ở xung quanh người, hết thảy chỉ thuận theo ý trời.

A?

Thủy Cơ bỗng nhiên cơ bay biến ra kinh ngạc biểu lộ, dường như nhìn thấy Kim Tịch cái cổ bên dưới treo vật!

Soạt!

Nàng lập tức thu hồi thúc đẩy cột nước nội khí, chảy đầm đìa dựa vào lực quán tính vẫn là đập nện tại Kim Tịch trên thân đi tứ tán...

Kim Tịch cảm thấy một trận buồn bực đau nhức, chân khí trong cơ thể tan rã không chịu nổi, hồi lâu mới đứng vững loạn chuyển thân thể, đột nhiên trông thấy Thủy Cơ phần nộ mà kinh ngạc nhìn mình chăm chăm, cho là nàng tại trù bị khí lực, trong nháy mắt đưa tay vờn hướng quần lót, nhẹ nhàng kéo cạnh góc, ý kia là ngơai như đâm tới, ta liền rút đi quần lót!

Quả nhiên, Thủy Cơ lập tức chộp mắt, hơi thu kiếm quay lưng đi.

Kim Tịch thừa cơ chui ra mặt nước, cuộn cuộn lấy ngã sấp xuống tại trên bờ hồ, từng ngum từng ngum thở hổn hển; Thủy Cơ y phục đơn bạc không dám ra Thủy, lộ ra đầu đê lại bên hồ đá xanh hung ác ngơ ngác cầm tức nhìn Kim Tịch.

Lúc này, Luru Lãnh nhất định là được nghe Thủy Cung dị hưởng đột nhiên từ nhà gỗ bên ngoài xông vào, phát hiện như thế tràng cảnh quá sợ hãi, bỗng nhiên nâng bàn tay lên nhắm ngay gần như Xích Thân Kim Tịch.

Thủy Cơ cũng là xấu hổ giận dữ đan xen, lại gặp bị phát hiện, Cao Thanh gầm thét:

"Luru Lãnh, giết hắn, đem hắn chém thành muôn mảnh!"

Tác giả cầu cổ động Nguyệt Phiếu

Như nếu cảm thấy tấu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một cái đi ~ ném Nguyệt Phiếu cũng có thể nha!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Ham Muốn Chi Hỏa

Ngự Long Cửu Thiên

Luru Lãnh chợt phát hiện nằm trên mặt đất bên dưới là Kim Tịch, hậm hực roi ra tay chương. Kim Tịch thấy thế, lung tung cuộn lên y phục xám xịt chạy ra Thủy Cung.

"Kim Tịch, vì cái gì sắc mặt khó coi như vậy?" Không lâu, Băng Uyển Nhi đi vào Kim Tịch gian phòng.

"Thủy Cơ Sát Ý quá nồng, không biết tại sao không phải muốn lấy được Tàng Long Lệnh, ta lo lắng Hoán Nương an nguy, "hắn mờ mịt đáp nói, "còn có, cái kia Luru Lãnh băng khốc vô tình, vạn nhất cùng Thủy Cơ cầu kết Nhất Khí, chỉ sợ Ngự Long sự tình khó có thành tựu."

"Sẽ không, Luru Lãnh là chuyện chính Ngự Long sư, như nếu hắn từ bỏ Tứ Phương Tôn, cũng nói trời tự có ý, Ngự Long Cửu Thiên có lẽ bản liền không khả năng Thành Công."

Kim Tịch lên lút y phục bên trong Tàng Long Lệnh, lời thề son sắt nói ra:

"Uyển nhi, không bằng dạng này, ta nghĩ biện pháp trộm Ngự Long Lệnh..."

"Không thể!" Băng Uyển Nhi ngăn cản nói, "nếu không có Luru Lãnh, hai người chúng ta cái nào có năng lực ngăn cản quý này bộ tộc?"

"Đúng vậy a!" Kim Tịch vuốt ve mấy sau đó nảo, chợt nhớ tới Thủy Cung, "Người Phàm Giới tu vi đã đủ, đáng tiếc ta vừa mới đột phá Phàm Anh, lúc nào mới có thể đáp Đạo Huyền kết a?"

"Đường đường long giả, nhất định có bài trừ chúng ngại cơ hội, huống chi là, là Kim Tịch?"

Kim Tịch một hồi cảm động, chậm rãi đem Băng Uyển Nhi ôm vào trong ngực, trong đầu lại là tuôn ra một đầu quỷ kế, nhất định phải khống chế lại Lư Lân, Thủy Cơ, khiến cho hai bọn họ cúi đầu tòng mệnh!

Vì để cho Thủy Cơ tin tưởng, hắn cố ý lấy ra « Ngự Long thuật » nhớ kỹ Tàng Long quyết chương 1: Tàng Long người.

Hắn trong phòng né cả ngày, lại không gặp đuổi theo, biết là Lư Lân an ủi nàng.

Ngày thứ hai, Kim Tịch ra vẻ trấn định đi vào Thủy Cung bên trong, luôn mồm chịu nhận lỗi, tranh thủ thu hoạch được Thủy Cơ thông cảm.

Thủy Cơ lạnh lùng nhìn chăm chú hắn một phen, đột nhiên vươn tay, lệnh cường chế nói:

"Đem cái kia vậy rỗng cho ta!"

Vậy rỗng, chính là Tàng Long Lệnh.

Tại Ngự Long thuật hàng đầu bên trong, bốn khiến liền có giới thiệu, tại Lư Lân trợ giúp xuống nước cơ đã nắm giữ, chỉ là Tàng Long quyết, cho dù là Lư Lân cũng không được biết.

Kim Tịch mỉm cười, ý vị thâm trường nói ra: "Ta đã thuyết phục Hoán Nương, nàng quyết định thu người làm đồ, dù sao từng có ngăn cách không tiện đến đây nói rõ, tuy nhiên có một việc ta nhất định phải tra ra..."

"Cái gì!" Thủy Cơ toàn thân run lên, hung hăng trừng mắt Kim Tịch.

"Dựa theo Hoán Nương nói, Tàng Long quyết chương 1: Vì, Tàng Long chi nữ nạp âm nhu, khôn Địa Chi Khí vài quanh người, Long Bàn trăm trọng Nhất Niệm lệnh, thân Hóa 16 tiêu ưu sâu; bởi vậy, Tàng Long chi nữ nhất định phải có đầy đủ Âm Nhu Chi Khí, cho nên ta muốn dò xét người khí chỗ thuộc, nếu là hỗn loạn không đồng nhất, còn cần nhiều hơn điều hoà..."

Thủy Cơ cười lạnh một tiếng, lập tức tràn ngập tự tin, không chút do dự du nâng tay phải lên.

Kim Tịch âm thầm khẽ giật mình, nước này cơ vì Ngự Long Tử Bảo thật sự là không từ thủ đoạn, hoặc là thông đồng Lư Lân, hoặc là áp đặt đe dọa, cho dù là vừa mới làm tức giận nàng, vừa nghe thấy vì Tàng Long Lệnh dò xét chi tử như thế phối hợp, nhất định có giấu không thể cho ai biết bí mật.

Kim Tịch làm ra nhũ mày trầm tư bộ dáng, run run tay áo lớn, bày ra ba ngón mò về Thủy Cơ cổ tay miệng Đại Lăng huyệt!

"Thủy Cơ cô nương, mong rằng ý niệm bình thân, lòng Đan Mạch, không thể hiện lên ra chống cự hình dạng..."

Đại Lăng huyệt thuộc màng tim chi trái qua, là địa đạo nói thua huyệt, nối thẳng khí hải, cũng là khám bệnh trị liệu tâm chứng Yếu Huyệt một trong, bản huyệt Ngũ Hành thuộc thổ, rất dễ dẫn Dương Hòa đi vào.

Kim Tịch căn bản không hiểu được dò xét, nhưng là thất bại khí!

Hắn hơi hơi do dự một dưới, Âm thầm cắn răng một cái, đột nhiên tập kết Kim Dương chi cung liệt hỏa chi khí vào bên trong cuồng cuồng rót vào...

Hắn muốn tại Thủy Cơ không có chút nào phòng bị bên dưới hỏa thiêu tâm mạch của nàng!

Phàm là nữ tử đều không nghi trên chọc cái này chí dương bá khí, huống chi là Thủy Cơ.

Nàng tiềm luyện âm nhu thân thể, sao có thể chịu được cái này Chí Cương Chí Dương lửa công, Uyển Như hong khô chi củi vung vào canh dầu, lại cho đốt lên một thanh liệt hỏa.

Trong nháy mắt, Thủy Cơ tuyết trắng trên mặt đỏ nhiễm thông tai, ngay sau đó mồ hôi nóng lâm ly mà xuống, song ngực gấp rút chấp trùng thờ dốc, nàng đột nhiên mở to mắt, một thanh đề lại tim, toàn thân run rẩy, trừng to mắt căm tức nhìn Kim Tịch khàn giọng lên tiếng:

"Cút ngay..."

Kim Tịch đại công cáo thành, từ Thủy Cơ ánh mắt bên trong, hắn phát hiện một loại đáng sợ cháy bỏng cùng khát vọng!

Đó là Thái Dương Cung chi hỏa, trước mắt đã đạt Ngũ Tầng viên mãn, là Kim Tịch theo Đồng Phụ tại Côn Luân hư bình phong ngừng khí tức, lấy ý niệm dẫn Toàn Dương nhập thể lấy được Hòa Tính, bốn năm mà tu, há lại từng giờ từng phút, này lửa có thể kháng Thiên Băng chi lạnh, Ngự Long chi thể, Thủy Cơ vốn không phòng bị nhất thời vô pháp chống cự, trong nháy mắt bị nội tâm Hỏa Ma thôn phệ, kích phát toàn bộ thể năng, nghiêm trọng nhất, cái kia đột nhiên xuất hiện Dương Hòa chạm đến bản năng chi trái qua, có thể so với mười chén thối tình canh!

"Thủy Cơ cô nương, không cần phải sợ, lập tức liền tốt..." Hắn lập tức chỉ dẫn Thủy Cơ chạy tới Thủy Cung bên trong một gian phòng.

Thủy Cơ đã là mệnh Hỏa Công tâm, nóng muốn khó nhịn, cực kỳ thống khổ ức chế lấy, đồ mồ hôi không ngừng rù xuống, toàn thân đã ướt đầm, môi mềm đã cắn ra vết máu!

Kim Tích mồ hôi cũng theo xông ra, gấp rút chạy ra Thủy Cung rống nói:

"Luru Lãnh, cứu mạng a..."

Hắn cũng biết nói hành sự như vậy có chút bi ối, thế nhưng là rõ ràng trông thấy Thủy Cơ đề ý lấy Luru Lãnh, không bắt được giữa bọn hắn nhược điểm, đoạn không thể thành tựu đại sự.

Luru Lãnh được nghe kêu to, không giải thích được phi thân vọt vào.

Kim Tích ra vẻ luống cuống tay chân thái độ, lớn tiếng kêu gọi: "Thủy Cơ cô nương thi công có sai, kinh mạch ra loạn, nhanh cứu mạng!" Nói, hắn một thanh kéo qua Luru Lãnh, cấp tốc chạy về phía Thủy Cơ gian phòng, không nói hai lời đem hắn đẩy vào, lại lấy cực nhanh tốc độ lui thân mà ra, lập tức đem nhóm, thậm chí dính sát tựa ở trên ván cửa, ý đồ ngăn trở Luru Lãnh đường ra, thành tựu hai bọn họ chuyện tốt!

Luru Lãnh rút vào trong phòng, chợt phát hiện Thủy Cơ mặt đỏ tới mang tai, mồ hôi đầm đìa, hô hấp càng phát gấp rút, bước lên phía trước chế trụ Thủy Cơ cổ tay dò xét.

Thủy Cơ bỗng nhiên nhào về phía Luru Lãnh, đem trọn thân thể dán tại hắn trước ngực, hai cánh tay ôm lấy hắn cái cổ, trong miệng đã là thì thảo ngâm hô:

"Luru Lãnh..."

"Thủy Cơ? !" Luru Lãnh chợt phát hiện khác thường, liên tục không ngừng lấy thêm Thủy Cơ cổ tay, hướng mạch đập tìm kiếm.

"Luru... Lạnh..."

Thủy Cơ mơ hồ không rõ nói, một cái tay đã dôi về phía Luru Lãnh trước áo, ý đồ giải khai áo dây thừng.

Luru Lãnh một thanh đề lại Thủy Cơ tay, một cái tay khác cầm chắc lấy nàng mạch nói Ngưng Thần nhìn trộm, bỗng nhiên quá sợ hãi, tức giận hướng ra phía ngoài nhìn lại, phát hiện phòng nhóm đã bị Kim Tích, trong miệng yên lặng niệm nói:

"Hỗn trướng!"

Thủy Cơ nhìn như đã không chịu nổi, đem mặt chui vào Luru Lãnh quai hàm xuống tới về xoa ma, một cái tay khác đã bắt đầu cởi áo nới dây lưng, trong miệng không ngừng hô lấy Luru Lãnh tên.

Luru Lãnh đột nhiên đem Thủy Cơ đẩy ra, xuất chương đặt tại nàng bụng bên trên khí hải, một cái tay khác khoác lên đỉnh đầu nàng Bách Hội, thúc đẩy toàn thân Công Lực đặt vào Thủy Cơ khí hải, bức bách trong cơ thể hắn Hỏa Dương chi khí từ khí hải mà lên, trải qua ba đan lại từ Bách Hội mà ra...

Không khác, Luru Lãnh mồ hôi như mưa dưới, sắc mặt tái nhợt; Thủy Cơ đầu lĩnh đỉnh thì chậm chậm toát ra Hồng Khí, từ Luru Lãnh khe hở bên trong lượn lờ chui ra...

Kim Tích gấp bên trong Thủy Cơ bỗng nhiên đỉnh chỉ duyên đáng gọi to, đánh mất động tĩnh, lại coi là hai người tại Phiến Vân Phúc Vũ, bản năng nghiêng tai lắng nghe, vẫn là một tia âm thanh đều không có, khóe miệng lộ ra không dễ dàng phát giác mỉm cười.

Trộn vụn nửa nén hương Công Phu!

Kim Tích coi là thắng lợi trong tầm mắt, lộ ra giả hoạt nộ cười...

Hắn chính suy nghĩ như thế nào khiến cho Luru Lãnh giao ra Ngự Long Lệnh, về sau cùng nhau tiêu diệt quý này, bỗng nhiên ở giữa "Bành" một tiếng vang thật lớn, thân thể của hắn tính cả phòng nhóm cùng một chỗ chính là bay ra...

Luru Lãnh cùng Thủy Cơ giận không kèm được vọt ra!

"Luru Lãnh, giết hắn cho ta!"

Thủy Cơ không đề ý đầu tóc rối bời cùng y phục, phi thân phóng tới Thanh Hồ, găm thét thời điểm đã đem cái kia Thanh kiếm hút đến trong tay!

Luru Lãnh cũng là hai mắt tròn lên, gân xanh nổi lên, xoay tròn lấy thân thể phóng tới Kim Tích.

Kim Tích tập trung nhìn vào, thậm chí hô không ổn, hai người này tuyệt đúng không là làm qua cái gì đáng về, nhất định là khám phá Huyền Cơ.

Hắn đột nhiên xoay người, hướng ngoài cửa đánh tới, trước trốn là hơn!

"Àm!" một tiếng, nhóm lại bị nơi xa Lư Lữ giương ra chưởng phong, Lư Lữ Thân Thể lại chuyển, song chưởng chụp vào Kim Tịch; Thủy Cơ đã là điên cuồng đến cực điểm, Thiên Ngoại Phi Tiên trong tay giờ lên Thanh kiếm hướng Kim Tịch đâm tới.

"Đâm đồ!" Thủy Cơ trong miệng cắn giận nói, "Không lấy mạng người uống là Thủy Cơ..."

Lư Lữ quát mắt nhìn trùng trùng, thể bên trên y phục hô hô lạnh thấu xương!

Tu vi của hai người đồng đều đã đột phá Dung Thông, tuy nhiên vừa mới tiêu hao đại lượng chân khí, nhưng đối phó Kim Tịch vẫn là dư dả.

Ong ong!

Hạ Bàn lửa cháy, Lư Lữ thông qua một nói cuồng nhiệt chân khí, Cự Lăng hướng Kim Tịch thân bên dưới nuốt tới.

Bạch! Bạch! Bạch!

Thanh kiếm phát ra nói nói Hàn Thủy chi khí, từ giữa không trung rơi dưới, Thủy Cơ đúng là không hề cố kỵ, vừa mới sờ thương kinh mạch phát ra mùi phần sen khí...

Trong lúc vô hình, hình thành Thủy Hỏa chi thuật.

Lư Lữ trong tay còn có chút dung túng, bảo lưu lấy hơn phân nửa Chân Lực, thể nhưng là Thủy Cơ nhiều lần bị nhục, đã không có chút nào lượn vòng chỗ trống.

Kim Tịch quá sợ hãi, trên mặt xấu hổ đỏ trướng như đan, cắn răng phát ra tam tầng Thổ Hành, Ngũ Tầng Thủy Hành chân khí, tình thế cấp bách bên dưới cao quát một tiếng, vậy mà đồng thời mở ra thận hệ, tỷ hệ mạch quan!

"Thủy Sơn Thuật —— "

Hắn hô lên Khảm Cung đòi thứ năm Chiêu Pháp.

Thi pháp Bát Cung đến còn Chiêu Pháp, yêu cầu hai Đạo Mạch quan đồng thời khởi động. Lĩnh ngộ « Bát Cung đến còn » mới bắt đầu, Kim Tịch chỉ là lấy Bán cung chi khí làm chủ, hắn vừa mới hiểu thấu đạo Khảm Cung trước sáu thức, cho nên thi pháp thời điểm đầu tiên là phát ra Thủy Hệ chủ khí, ý tại kháng đánh đối phương đánh tới chân khí, lại lấy hắn phụ cung đi hệ làm cửa hàng, lượng sức mà đi, cho nên chưa bao giờ đồng thời mở ra hai Đạo Mạch quan.

Bởi vì, hắn sẽ không!

Sinh mệnh treo một trong dây, vốn là trời sinh có cực giải rồi phụ Kim Tịch trong hỗn loạn đánh bại đánh bại, thể nội hùng đột nhiên mà động Thổ Hành, Thủy Hành chân khí đột nhiên đồng thời phá tan mạch quan, cùng nhau gào thét mà ra.

Cái kia, mới thật sự là Bát Cung yếu thuật, cũng không phải là đơn giản đi hệ tổ hợp.

Thủy Hệ chảy đầm đìa, dường như lao nhanh tại phía trên dây núi, Thiên Tượng thuộc Vũ không chỗ không dao động; đột nhiên, Sơn Thể giống bị cuồng vũ xói lở nghiêng đi ngược lại!

Oanh!

Thủy gặp núi, lửa gặp Thủy, trong phòng gỗ phát ra đinh tai nhức óc trầm đục, ba Đạo Chân khí ở giữa không trung Lâm Lang phá nát, dư ba chấn động mà ra!

Kim Tịch Thân Thể "Hô" một bên dưới bay ra, ầm ầm đâm vào trên tường gỗ, cắn chặt răng vậy mà đứng lên.

Lư Lữ cùng Thủy Cơ cũng là ngược lại lùi lại mấy bước kinh ngạc lên tiếng, không nghĩ tới Kim Tịch có như thể hùng vĩ khí lực.

"Hắc hắc, " Kim Tịch phát hiện tuy nhiên bị tạm thời chấn đi nội lực, thể nhưng là lông tóc không thương, nhếch miệng cười ra tiếng, "Thật mạnh đến còn yếu thuật, vậy mà không chết!"

Thủy Cơ lúc này mới hồi phục tinh thần lại, hét lớn phóng người lên, giờ lên Thanh kiếm bỏ về phía Kim Tịch.

Kim Tịch đã không còn sức đánh trả, xa xa nhìn thấy cái kia Thanh kiếm hất lên Thanh Hắc quang mang, xé rách Không Khí hiển hách bay tới, bỗng dưng nhắm mắt lại!

Phốc!

Là Thanh kiếm đâm nát da thịt âm thanh!

Trong đó xen lẫn xương cốt phá nát mà phát ra chói tai chi chi âm thanh...

Tác giả cầu cổ động Nguyệt Phiếu

Như nếu cảm thấy tấu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một cái đi ~ ném Nguyệt Phiếu cũng có thể nha!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Bạn

Ngự Long Cứu Thiên

Kim Tịch sững sờ, trên thân không chút nào cảm giác được đau đớn!

Hắn hoảng sợ mờ to mắt, nhìn mình một màn như muốn để hắn nôn mửa —— Lưu Lãnh bắt đắc dĩ bên dưới dùng Thân Thể chặn Thủy Cơ nhất kích trí mệnh, ngay tại một khắc cuối cùng Thủy Cơ thu hồi nội lực, Thanh kiếm vẫn khiến Lưu Lãnh da thịt nứt ra, máu tươi chảy xuôi.

Xoảng!

Thủy Cơ hét hoảng trừng trừng mắt, một thanh ném đi Thanh kiếm, trên hai tay bên dưới huy động không biết làm sao.

Lưu Lãnh ngực phải chỗ da tróc thịt bong, vẫn là một điều lập tại nguyên chỗ, chán ghét mà bắt đắc dĩ nghiêng mắt nhìn xem một chút Kim Tịch, cuối cùng một câu cũng không nói.

"Lưu Lãnh!"

Hai người đồng thời kinh hô.

Kim Tịch tuyệt đối không ngờ tới tức hốt hên Lưu Lãnh lại vì chính mình đỡ kiếm, toàn thân run rẩy xấu hổ vô cùng, hắn biết nói Lưu Lãnh đã cảm hận mình, lại tại tuân thủ nghiêm ngặt lấy Lưu thị gia tộc đòi đòi lời hứa: Thủ hộ long giả.

Băng Uyển Nhi giờ phút này cũng chạy vào Thủy Cung, phát hiện trước mắt tràng cảnh kinh ngạc nguyên địa.

Kim Tịch một thanh kéo bên dưới Tầng Long Lệnh, hướng về phía Thủy Cơ rống nói: "Người không phải muốn Tầng Long Lệnh a, ngay ở chỗ này, hiện tại Lưu Lãnh đã bắt lực hoàn thủ, người giết hắn, Ngự Long Lệnh cùng Tầng Long Lệnh lập tức tất cả thuộc về người chỗ có!"

Thủy Cơ lập tức chảy ra nước mắt, vừa muốn đưa tay chạm đến Lưu Lãnh đầm máu vết thương, lại hét hoảng rút về. Đột nhiên nhìn thấy Kim Tịch muốn quay người rời đi, khàn cả giọng uống nói:

"Người đi làm cái gì?!"

"Giết Liệt Thương Đan!"

Băng Uyển Nhi không kịp hỏi rõ Thủy Cung nội tình hình, nhìn thấy Kim Tịch nổi giận bộ dáng, ngay cả vội vàng nói: "Ta cũng đi!"

Hai người hoá tốc chạy tới Bạch Lang Sơn, nhiều lần trần trọc phát hiện Bạch Lang bày.

Kim Tịch nổi điên tựa như xông chạy đi vào, lập tức lấy ra Hóa Xà Cung, gọi ra Ly Long, phần nộ sau khi mở cung liền thi triển Khảm Cung đòi thứ năm Thủy Sơn Thuật, một chiêu đi qua Bạch Lang bị thua mà chạy!

Bỗng dưng, hắn nhớ tới Đồng Phụ ngữ điệu, Linh Thú có người bên ngoài ở đây vô pháp gọi ra, vì cái gì Băng Uyển Nhi cũng tại lại có thể gọi ra đến đâu? Chẳng lẽ là nàng cùng Ly Long quen biết nguyên nhân sao?

Lúc này Ly Long đã tiến hóa làm Nhị Giai, không ngừng thổ nạp lấy Thủy Hệ chân khí, ba lượng bên dưới liền đánh bại một cái Bạch Lang.

Băng Uyển Nhi gặp Kim Tịch không nói câu nào, chỉ là trừng mắt đỏ ở nơi đó liều mạng đang chém giết lẫn nhau, đành phải giữ ra Trảm Yêu Trọng, cùng một chỗ giúp đỡ đập nện Bạch Lang.

Từng mảnh từng mảnh Bạch Lang bỏ chạy, lại hiện ra đàn sói...

Phạm Giới quái thú bình thường đều là bị động công kích, trong sơn cốc hô hô cuốn sạch lấy âm nhu chân khí, ù ù truyền đến Thủy Sơn Thuật công kích thanh âm, Kim Tịch cùng Băng Uyển Nhi đứng ở trong bầy sói quơ Hóa Xà Cung cùng Trảm Yêu Trượng, không nói tiếng nào đập nện lấy.

Không khác, trên mặt đất rơi xuống ra Liễu Thương Đan.

"Liệu Thương Đan!"

Băng Uyển Nhi vội vàng nhặt lên, vừa muốn đi lùi kéo Kim Tịch, lại phát hiện hắn không có chút nào dừng lại ý nguyện, vẫn như cũ cắn chặt hàm răng từng cái xua đuổi Bạch Lang.

"Ta, ta đi đưa Liễu Thương Đan?" Băng Uyển Nhi thấp giọng hỏi thăm.

"Cút ngay!"

Kim Tịch phẫn nộ giận gầm lên một tiếng.

Băng Uyển Nhi khẽ giật mình, nhìn Kim Tịch vẫn như cũ điên cuồng trùng sát, đành phải hậm hực chạy trở về cứu người.

"Phốc..."

Trong bầy thú bắt đầu rơi xuống tu hành đan, Kim Tịch may mắn không rảnh để ý, dứt khoát giẫm tại chân dưới, hắn một khắc càng không ngừng chém giết lấy, hồi lâu trong ánh mắt dâng xuất áy náy cùng thương cảm, tựa hồ bắt đầu mơ hồ, tuy nhiên rất nhanh bị hắn áp chế trở về.

Đình!

Trong bầy sói lại rơi ra Linh thạch, Ly Long đã Nhị Giai không cần lại tăng, chỉ có xuất hiện Thủy Linh Thạch hắn mới xoay người nhặt lên, thi chân khí cấu tạo khí tràng luyện hóa Hóa Xà Cung, có lẽ là tâm tình không tốt, đều là đương đương rung động, một lần cũng không thành công.

Sắc trời dần dần đen xuống tới, Kim Tịch vẫn không có dừng tay ý đồ.

Băng Uyển Nhi lần nữa chạy đến, nàng biết đạo kim tịch là đang phát tiết, đành phải yên lặng đứng ở một bên chờ đợi lấy.

Ngao!

Một tiếng trùng thiên gào thét truyền đến, nhào dâng sơn cốc, thê thảm bi tráng, cũng dường như đói khát khó nhịn.

"Kim Tịch cẩn thận, Bạch Lang vương!"

Băng Uyển Nhi lập tức lộ ra Trảm Yêu Trượng xông tới.

Bạch Lang vương chợt hiện, nó dáng người cự đại, toàn thân Bạch Mao theo chạy núi bên dưới múa, bốn cái móng phẳng phát đồng đều trên không trung phiêu dang xông chạy tới, rộng rãi tai dựng đứng, hai cái hạt đỏ con mắt lóe sắc bén quang mang.

"Giết!"

Kim Tịch quát to một tiếng, giờ lên Hóa Xà Cung nghênh đón tiếp lấy!

Kim Tịch hiện tại chỉ có được Khảm Cung chiêu số, Bản cung khảm là nước Chiêu Pháp sống một mình duy nhất, công kích lực độ khá thấp, cả đời đến năm thể thương tổn dần dần gia tăng, tiêu hao chân khí cũng tương ứng tăng nhiều, trong đó đời thứ tư Thủy Trạch Thuật cần phải có Kim hành chân khí, cho nên hắn chỉ có thể thi triển một, hai, ba, năm thể công pháp.

Kim Tịch nhớ tới độc chiến Bạch Trĩ vương Thi Hảo phí nửa cái ban đêm, sơ kỳ cuồng bạo khiến chân khí của hắn chợt hạ xuống, đành phải thoát thu liễm nội lực, thi triển vừa tới Tam Thế Bát Cung đến còn yếu thuật.

Ngao ngao!

Bạch Lang lắc đầu vẫy đuôi chợt nhảy lên chợt nằm, miệng lớn không ngừng nuốt cắn, to lớn thân thể không ngừng trống ra liệt liệt khí thể chấn nhiếp hai người.

Thủy Hỏa Thuật!

Thủy Hỏa Lưỡng Mạch quan đồng thời bắn ra đi hệ Đan Khí, Thủy Thượng mà lửa bên dưới hỗ trợ lẫn nhau, thủy chi nhuộm dần hòa chi đốt cháy, nhào dâng tại Bạch Lang vương trên thân, nó tái phát kêu rên, vẫn như cũ không để ý chết sống tập kích Kim Tịch.

Thủy Lôi Thuật!

Tụ tập chi tượng, Thủy Biến róc rách, Lôi Điện quấy!

Thủy Phong Thuật!

Hàn Thủy lộ ra Lệ Phong rắc rối, hô hô chạy về phía thân sói...

"Kim Tịch... Người ngược lại là né tránh a..."

Băng Uyển Nhi mang ra tiếng khóc, nàng phát hiện Kim Tịch căn bản không đi tránh né Bạch Lang vương công kích, mặc cho Nanh Sói xé rách y phục, sói khí đập tại trên thân thể, ngẫu nhiên phát ra tiếng rên rỉ âm, Kim Tịch trên thân mấy chỗ da thịt rịn ra vết máu.

Dần dần, Bạch Lang vương sửa lại trùng kích mục tiêu!

Băng Uyển Nhi phát động Bá Liệt chân khí, nàng muốn dẫn tới Lang Vương công kích.

Kim Tịch giận mắng một tiếng, lại liều chân khí để lên đi, thế nhưng là chân khí của hắn đã đánh không lại Băng Uyển Nhi, Lang Vương là ai đánh đau chạy ai đi, trong lúc nhất thời hoảng loạn lên, một bên phát chiêu một bên gắt gao nhìn chăm chăm Lang Vương động tĩnh, một khi có khả năng đánh tới Băng Uyển Nhi, hắn liền nghênh đón ngạnh kháng, hắn tuyệt không thể để Lang Vương làm bị thương bên người nữ tử!

Chung quanh Bạch Lang không ngừng cuốn tới, Kim Tịch đành phải gánh vác lên Băng Uyển Nhi ban đầu nhiệm vụ, một bên đánh lui đàn sói, một bên thủ hộ người bên cạnh, dành thời gian lại hướng về phía Lang Vương phát công công kích.

Rống rống! Phốc phốc!

Lang Vương gào âm thanh yếu dần, chung quanh không dứt rồi rơi tu hành đàn những vật này...

Đã đến đêm khuya, Bạch Lang vương từ từ chậm chạp xuống tới, đen sì quai hàm bên dưới rịn ra thật dài nước bọt, lưỡi đỏ cũng tiu ngưu xuống, bốn vó lao nhanh tốc độ càng ngày càng chậm, thể nội phát ra âm khí phạm vi công kích dần dần thu nhỏ.

Hai người cũng là mồ hôi đầm đìa, thở dốc không ngừng.

Mất thấy Lang Vương hạt mắt đỏ từng vòng từng vòng thu nhỏ gần si mê, đó là Tâm Thể đã chống đỡ hết nổi, Kim Tịch nhìn chuẩn cơ hội ngưng kết toàn thân đi hệ Đan Khí, mạch khí phát ra nhất kích trí mệnh.

A!

Hắn gào thét một tiếng nói, năm thế chi Thủy Sơn Thuật lại lần nữa phát ra; bên dưới vùng đàn điền Ngũ Hành Thảo Căn lại chính là phanh động, dẫn tới một trận chạp nổi đau.

Oanh! Thông!

Bạch Lang vương kêu lên một tiếng đau đón bốn vó rơi xuống đất, thay đổi Lang Đầu lao vút mà đi!

Kim Tịch nghe thấy được số tiếng vang lên, đó là Lang Vương rơi xuống bảo bối âm thanh, hắn đã Vô Tâm đi xem, "Bịch" một tiếng bò trên mặt đất, phảng phất Lưu Lãnh liền đứng tại trước mặt, thì thảo nói nói:

"Thật xin lỗi!"

Băng Uyển Nhi không ngừng lau sạch lấy trán đầu mồ hôi, cúi người xuống vỗ vỗ Kim Tịch phía sau lưng trấn an, nhỏ giọng nói ra: "Lưu Lãnh thương thể đã không còn đáng ngại, mấy ngày liền có thể khôi phục, hắn không có quái tội người ý tứ..."

"Quan cha mẹ người sự tình!"

Kim Tịch khổ sở bỏ ra một câu.

Băng Uyển Nhi một quyết miệng, con mắt trừng mắt về phía Kim Tịch phía sau lưng, nói tiếp đi nói: "Hắn còn nói, các người nhất định lại là bằng hữu bạn..."

Kim Tịch Thân Thể lắc một cái, miệng hung hăng gặm tiền trong cổ, con mắt đi theo trong nháy mắt trừng lớn, nửa ngày về sau bữu môi cười cười, vươn tay nắm chặt trên lưng Băng Uyển Nhi cô tay ngọc nắm hai dưới, lại chỉ chỉ cách đó không xa Bạch Lang vương chạy trốn địa phương.

"A, Kim Tịch, sách của người!"

Kim Tịch không nghĩ tới may mắn như vậy, chuyển đứng lên chạy vội tới Lạc Bảo chi địa, nơi đó rõ ràng tán lạc "Thủy Thiên thuật" công pháp.

Thủy Thiên thuật thuộc về Bát Cung đến còn đệ nhất cung Khâm Cung khoáng thể Chiêu Pháp tức Đệ Thất Thức, thuộc về quân công chi pháp, lấy Thiên Địa không thời chi ý, Thủy do trời rơi tác động đến vạn vật, mà Đệ Bát Thức cùng Thiên Chi pháp chỉ có đến Nhị Trọng Chân Giới mới có cơ hội thu hoạch được.

Chỉ tiếc hắn không có Kim Khí Căn, Càn Thiên thuộc Kim, hân lúc này vô pháp thi triển.

Theo Thủy Thiên thuật rơi xuống, thế gian đệ nhất bản Bát Cung đến còn tác dụng tại Thú Vương phía trên, Tứ Trọng Chân Giới Thú Vương bắt đầu có được Bát Cung đến còn, chỉ bất quá không người có thể đánh bại, tựa hồ tại chờ lấy Kim Tịch tiến về.

"Linh thạch ba khóa, oa, còn có một khóa Định Dương đan..."

Càng thêm may mắn là, trong đó có một khóa Thủy Thuộc Tính Linh thạch, Hóa Xà Cung đang lãng phí mấy viên Linh thạch sau đốt một tiếng Thành Công tấn thăng Nhị Giai, khom lưng lập tức biến thành đỏ đậm nhan sắc, rất là loá mắt; Trảm Yêu Trọng thì không thuộc về tính, hai khóa Linh thạch liền luyện vì Nhị Giai.

Kim Tịch không nói hai lời, làm như có thật hôn lên một bên dưới Linh Thú Ly Long, tính cả Định Dương đan nạp nhập trong túi, lại nuốt tiếp theo khóa Liệu Thương Đan, loại trừ trên thân thể thương thế.

Người bên cạnh đều đã cao liền hai cánh Dung Thông, chỉ có hân mới cần dùng đến tu hành đan.

Đối với Kim Tịch tới nói, Vũ Khí cùng Linh Thú đều đã thăng làm Nhị Giai, trước mắt chỉ có tu vi kém đến rất xa, Mộc Hành tu vi vừa mới đột phá tam tầng, khoảng cách Ngũ Tầng không biết cần muốn bao lâu thời gian, còn có đứng vậy Tứ Phương Tôn cùng Thiên Thần, lấy được Tứ Phương Tôn có thể nói vô cùng gian nan, mà Thiên Thần chỉ nạn không dám tương tượng, một cái Lang Vương đều như thế khó đối phó, đừng nói cái kia Côn Luân trâu thần.

"Võng Lượm quý kẻ có đôi khi hoàn toàn ngược lại..." Kim Tịch thăm thăm hỏi hân.

"Trở về đi, tất cả mọi người đang chờ ngươi."

"Thủy Cơ không sợ ta mang theo Tàng Long Lệnh chạy mất sao?"

"Nàng một mực đang khóc..."

Trở lại Thủy Cung, Kim Tịch lạnh lùng nhìn một chút Lưu Lãnh bộ ngực, đã không quá mức việc gì hình, trong mũi xùy một tiếng nói: "Không có việc gì liên tới!"

Hắn lại nhìn một chút con mắt sung đỏ Thủy Cơ, cắn giận Đạo Nhất Cú:

"Không có tiền đồ!"

Lưu Lãnh suy nghĩ một lát nói ra: "Nghe nói quý này đã dẫn người Nam Hạ, nó mục đích không thể nghi ngờ là Tứ Phương Tôn, ta cùng Thủy Cơ đã thương lượng thỏa đáng, đi đầu chống đỡ quý này lại nói."

"Giết hân!" Kim Tịch vừa nghe thấy không tin người bất nghĩa liền lòng đầy căm phẫn.

"Không tệ, nếu có cơ hội, cái này tai hoạ không thể lưu trên đời này, " Lưu Lãnh ngược lại đối Hoán Nương nói nói, " ngươi nên rời đi trước Thủy Cung, chúng ta không thể toàn quân bị diệt, một khi bị thua chúng ta sẽ đem Ngự Long Lệnh cùng Tàng Long Lệnh giấu ở Thanh Hồ chỗ sâu góc tây nam, có cơ hội lấy ra giao cho... Giao cho Thương Vương..."

"Thương Vương? !" Thủy Cơ kinh ngạc lên tiếng.

"Đúng, trong thiên hạ chỉ có hân có thể bảo trụ cái này hai lệnh, cũng có cơ hội chiếm lấy Hộ Long Lệnh cùng Thiên Mộc Kiếm!"

"Cái kia ngự long?" Kim Tịch giận giận mà nhìn chăm chăm vào Lưu Lãnh.

"Chúng ta sẽ đem Ngự Long Quyết cùng Tàng Long quyết viết ra cùng nhau giấu xuống..."

Kim Tịch cùng Băng Uyển Nhi thê thê đối mặt, xem ra Côn Luân hư bên trong Chí Nguyên cũng không phải là thuận buồm xuôi gió.

"Ta nghĩ..." Hoán Nương u buồn, thừa dịp Băng Uyển Nhi không chú ý vụng trộm thăm dò Kim Tịch một chút, "Ta muốn lưu xuống."

"Ngươi đàn a!" Kim Tịch chế giễu lại, "Đều đã chết, ai tới lấy Tàng Long Lệnh? !"

Tác giả cầu cổ động Nguyệt Phiếu

Như nếu cảm thấy tấu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một cái đi ~ ném Nguyệt Phiếu cũng có thể nha!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Người Không Tồn Thương Được

Ngự Long Cửu Thiên

Hoán Nương hậm hực rời đi Thủy Cung.

Lưu Lãnh muốn muốn trợ giúp Kim Tịch Tu luyện, thế nhưng là hắn không có chút nào Kim Khí Căn, vô pháp tiếp nhận tu chân Khí Mạch, cũng chỉ có thể lực bất tòng tâm. Khi biết Kim Tịch tu tập Ngũ Hành thuật hậu, Thủy Cơ dứt khoát Tương Thanh hồ thưởng cho Kim Tịch.

Roi vào Thanh Hồ, Kim Tịch như cá gặp nước, Bát Cung chi khí đại dương mệnh môn lưu động, Vô Kim mà không thể Mộc, Linh Thủy có thể sinh sôi, lại có lấy Băng Uyển Nhi liên tục không ngừng cung cấp lấy tu hành đan, hắn Mộc Hành Đan Khí bắt đầu bình ổn tụ tập trưởng thành.

Kim Tịch phát hiện, Thủy Cung phụ cận Vũ Đình càng ngày càng nhiều, rất nhanh liền tăng đến hơn nghìn người, bởi vậy có thể thấy được nàng là một cái Đại Bộ Tộc hoặc là môn phái thủ lĩnh, chỉ là nhiều lần thăm dò cũng sờ không ra miện Phong.

Lưu Lãnh không chút nào cho chú ý, bắt đầu hiệp trợ Thủy Cơ thao luyện binh sĩ, thời khắc chuẩn bị cùng quý này nhất tộc triển khai chém giết.

Mấy tháng về sau, tại Băng Uyển Nhi giúp đỡ dưới, Kim Tịch tại Cửu Giới 21 năm hạ rốt cục đem Mộc Hệ tu vi đề cao đến tứ tầng, bởi vì dễ phụ không được đầy đủ Mộc Mạch tu hành chỉ nhóm lại lần nữa.

Thủy Cung chi hạ ám áp dào dạt, liên tục hai nói tin dữ đánh nát tất cả mọi người hài lòng.

Thiên Hạ phong vân lại nổi lên, lưu truyền ra Tứ Phương Tôn liền giấu ở Đồng Phụ trong mộ tin tức.

"Khó nói đây cũng là Vương Cung truyền ra tin tức sao?" Thủy Cơ không giải thích được hỏi nói, "tin tức này là thật hay giả?"

Lưu Lãnh trầm mặc không nói, cau mày đầu nghĩ ngợi.

Kim Tịch liếc một chút Lưu Lãnh, thì thảo đáp nói:

"Là thật, Tứ Phương Tôn hoàn toàn chính xác tại Đồng mộ bên trong."

"Cái gì? !" Thủy Cơ quá sợ hãi, "N như vậy, há không phải người nào có thể có được? Các người, các người đều là Đồng Phụ truyền nhân, không thể trở mặt nhìn tôn mộ bị hủy a?"

Lưu Lãnh mười phần lạnh nhạt nói ra: "Bọn hắn không có Ngự Long Tàng Long hai lệnh, không vào được Đồng mộ."

Băng Uyển Nhi lo lắng vạn phần nói ra:

"Tứ Phương Tôn tin tức từng cái lộ ra ngoài, đến tột cùng là nguyên nhân gì? Khó Đạo Vương cũng phải để cái này Tứ Phương Tôn Hiện Thế sao?"

Tứ Phương Tôn Hiện Thế mục đích thực sự, chỉ có Ngự Long bốn tộc cùng vương triều biết nói, ần đạo lý giảng, Kiệt Vương nhất tộc tuyệt không có lý do gì công khai Tứ Phương Tôn bí mật.

Cái kia mang ý nghĩa, một khi rông ra mà giấu tại núi, vương triều liền tràn ngập nguy hiểm.

Long kinh có nói: Long giả vừa hiện Khải Phương Tôn, Bát Mạch hé lộ Long Thân, nói ra sao chỗ ngự từ hiều, Thiên Chi Vương Đế lên Phàm Trần.

Thiên Hạ lúc này đã đại loạn, Quần Tộc tranh loạn động đang bất an, trăm nghề vứt bỏ dân chúng lầm than, vương triều căn cơ từng bước dao động, há có thể dời lên thạch đầu nện chân của mình.

"Có lẽ, Kiệt Vương mới thật sự là tốt vương..." Lưu Lãnh nói ra một câu nói chuyện không đầu.

Kim Tịch nhất thời không hiểu rõ vừa muốn đặt câu hỏi, một tên Vũ Đình vội vàng chạy vào.

"Bẩm tiểu thư, có Tín Sứ cầu kiến!"

"Nơi nào Tín Sứ?"

"Quý này bộ tộc..."

Bốn người chột một bên dưới toàn bộ đứng lên, nhao nhao ý thức được quý này đã bắt đầu chính diện giao phong.

Một cái dị tộc lấy giả trang người đi vào Thủy Cung, hướng đám người thi lễ, đi thẳng vào vấn đề xưng nói: "Ta gia tộc chủ cáo tri chư vị, hần đã ở Đồng trước mộ chờ, mong rằng các vị theo Lư Lân tiến đến tụ hợp..."

"Chính hần lấy ra Tứ Phương Tôn không được sao?" Thủy Cơ suy nghĩ một bên dưới nói nói.

"Không dối gạt các vị, trước đây, các môn phái xác thực tạo thành một chi đội ngũ cộng đồng bước vào Mộ Huyết, mới vừa vào đệ nhất Đạo Môn, liền chỉ còn hai người còn sống, còn lại 300 người đều gặp rủi ro, đành phải mời Lư Lân rời núi."

Đệ nhất Đạo Môn, 300 người!

Đám người liên tiếp nhú mày, nghe nói Vũ Đế kiến tạo Đồng mộ dài hơn mười dặm, bên trong thạch môn vô số.

"Dựa vào cái gì? !" Thủy Cơ cẩn thận nhìn một chút Lư Lân.

"Tộc chủ nói, chư vị bằng hữu bạn Hoán Nương đã tại Tộc Binh trong doanh trường tỉnh dưỡng, cũng biết nói Ngự Long Lệnh cùng Tàng Long Lệnh ở đây, hy vọng có thể cùng nhau thành tựu đại nghiệp, Khải ra Tứ Phương Tôn..."

"Hừ!" Thủy Cơ hai tay chăm chú bóp cùng một chỗ, chết tại đề nén khăn trương cùng phần nộ, "Nàng không phải chúng ta bằng hữu bạn, cút!"

Kim Tích kìm nén không được, lập tức mở miệng nói:

"Trở về nói cho quý này, chúng ta nhất định đi, chẳng những muốn lấy được Tứ Phương Tôn, mà lại nhất định lấy hần người đầu!"

Không khác, Nhất Hành bốn người chỉ huy Vũ Đình hơn ngàn người trùng trùng điệp điệp liền rời đi Thủy Cung.

Không ra hai ngày, đám người đến Đồng trước mộ, nơi đây lại là một chỗ lớn như vậy sân trống, hai bên Tùng Bách quần lập, hơi dờ liên tục, cách đó không xa chảy xuôi theo một Đạo Thanh sông, có thể nói thiên kiệt địa linh.

Bằng phẳng lớn giữa sân, tuôn ra đi lại vô số người, có Thiên Hạ các môn các phái đại biểu, Không Nhung phái, Thiên Âm phái cũng tận ở trong đó, quần hùng tụ tập, nhìn chăm chăm.

Kim Tích dôi mắt tìm kiếm Ninh Kiếm Phái người, thế nhưng là lập tức từ bỏ, cho dù là Ninh Kiếm Phái Đệ Tử toàn bộ chạy đến, tại trong biển người mệnh mông cũng tìm không được cái bóng.

Đồng mộ kiến tạo tại một tòa núi lớn mạch bên trong, chỉ có thể từ Cửa chính tiến vào; mộ nhóm mở rộng ra, bên trong tối om nhìn không thấy bất luận cái gì vật, dường như một trương hồ khẩu liệt mở chờ đợi nuốt chửng vào đám người.

"Vì cái gì không có Vương Binh?" Kim Tích chột phát hiện chung quanh một tên vệ binh cũng không có.

"Cái này chứng minh tin tức thật là xuất từ Vương Cung, Tứ Phương Tôn nếu có thể nuốt mất Thiên Hạ tội nghiệt, vương triều tự nhiên quay về An Nhiên; nếu không, vương triều tuyệt không thêm can thiệp..."

Băng Uyển Nhi thăm thăm lối ra.

Lư Lân hơi điểm đầu, trực tiếp theo Tín Sứ hướng quý này bộ tộc đi đến.

Kim Tích theo ở phía sau thấp đầu suy nghĩ lời này ý tứ, suy nghĩ nửa ngày vẫn là nửa đường từ bỏ, trong lòng thầm nghĩ: Còn không bằng lo lắng một bên dưới Hoán Nương cho thỏa đáng...

"Hô Ha-Ha..." Quý này tới nghênh đón, màu vàng lông mày chăm chú nhú chung một chỗ, mắt tam giác lộ ra Âm U đáng sợ, phía dưới lại là vỡ ra miệng rộng cười, "Vị này nhất định chính là Ngự Long sư Lư Lân đi!"

Kim Tích nghiêng mắt nhìn lên, quý này lưng hùm vai gấu, tóc tứ tán, đen kịt mặt xấu xí bên trên âm tình bất định, đi trên đường phanh phanh rung động, vô ý thức muốn học một ít phía trên kia sâu khỏ phía dưới vui cười biểu lộ, miệng vừa mới toét ra liền từ bỏ.

"Hoán Nương đâu?"

Băng Uyển Nhi nghiêm nghị hỏi.

Quý này khoát tay chặn lại, một chỗ Binh trưởng kéo ra, chỉ gặp Hoán Nương ngồi ngay ngắn ở trong trường, ánh mắt cháy bỏng mờ mịt, chột phát hiện Kim Tích, trong miệng thì thào hô nói: "Kim Tích..." Sau đó vội vàng dao động đầu, ra hiệu không thể đi theo quý này thủ đoạn.

"Lư Lân, ta quý này làm người hào thẳng, tuyệt sẽ không áp đặt chiếm lấy, trước mắt, tộc ta trong tay có hai lệnh, trong tay ngươi có hai lệnh, không bằng cùng một chỗ nhập mộ lấy ra Tứ Phương Tôn, hết thầy đợi ra mộ thời điểm làm tiếp quyết toán..."

"Đánh rầm!"

Kim Tịch nghe thấy quý này tự biên tự diễn bật thốt lên mắng nói.

"Nhỏ..." Quý này vừa muốn chửi ầm lên, gặp vạ chúng nhìn trừng trừng, "Tiểu huynh đệ miệng ra chửi bậy, còn thể thống gì, ha ha ha! Niềm thiếu khí thịnh mà thôi, niệm tình người tại Lưu Lãnh huy dưới, bản chủ không trách người." Tuy nhiên nói như vậy lấy, hai má rõ ràng nâng lên.

"Nếu muốn nhập mộ, tất mang người này, đây là bằng hữu của ta bạn Kim Tịch, Tàng Long Lệnh liền ở trên người hắn!" Lưu Lãnh mặt không biểu tình nói nói.

Tàng Long Lệnh Kim Tịch, trong nháy mắt trong đám người truyền ra.

Phí tốt một phen công phu, một đám người vừa rồi gây đến quý này một tòa trong trường nhập tọa, bên trong đều là các đại tộc bộ, môn phái đại biểu, Lương Sơn Phủ vậy mà cũng có phái người đến đây.

Quý này cái thứ nhất phát biểu, bởi vì hắn trên người mình có hai nói Ngự Long bảo vật.

"Các vị, cái này Tứ Phương Tôn là Tổ Tiên Đồng Phụ lưu lại, tự nhiên cũng là người trong thiên hạ đồ vật, các môn phái Các Bộ Tộc đều có thể phái người hộ tống tiến về, chúng ta lấy ra Tứ Phương Tôn, tự nhiên cần đi ra khỏi trong núi trở về, đến lúc đó lại từ các vị cùng một chỗ thương thảo Phương Tôn về do ai đến chấp chương..."

Không Nhưng phái đại biểu hơi điểm đầu, làm như có thật nói ra: "Hạ Huyền chương môn cũng là ý tứ này, Năng giả cảm tôn, miễn cho dẫn tới tự dung giết chóc."

Đám người một mảnh thốn thức, nếu bàn về Năng giả, Thiên Hạ chỉ sợ duy Không Nhưng phái lớn nhất, Đệ Tử đông đảo, Phân Đà vô số, tự nhiên cũng là cao thủ nhiều như mây, Vô Nhân Năng Địch.

Lương Sơn Phủ người khoát khoát tay nói ra: "Có được Tứ Phương Tôn người không nhất định dựa vào chính mình môn phái bộ tộc lớn bao nhiêu, đều có thể từ chư vị tuyển ra, đức cao vọng trọng chính yếu nhất."

Thiên Âm phái đệ tử từ lập tức Cao Thanh phụ họa.

Phong Thác Tộc mấy người bộ tộc lao nhao nghị luận ầm ĩ, nghiêm chỉnh Tứ Phương Tôn liền bày ở trước mặt chờ đợi đám người chia cắt.

... ..

Kim Tịch lệ mắt nhìn sang, vậy mà không có một cái nào Người tốt, nhất là Thiên Âm phái giết cha, chẳng những đánh nương thân một bạt tai, còn đem nàng nhốt lại, đột nhiên toát ra cực lớn phần hận, nghĩ cũng không nghĩ há miệng rống nói:

"Một Lũ Hỗn Đàn! Còn không biết chặng đường mặt có hay không Tứ Phương Tôn, liền bắt đầu xông về phía trước!"

Đám người sững sờ, nhao nhao chú mục nhìn tới, Thiên Âm phái Đệ Tử vừa rồi âm thanh tối cao, bị cái này một mảng đình chịu không nổi, một cái xoay người xông lại liền muốn tát cái tát!

Đám người mỗi ngày âm phái Nhân Giáo huấn không che đậy miệng tiểu tử, ai cũng không có phản ứng, quý này ở một bên giáo hoạt cười một tiếng, dứt khoát ôm lấy thô cánh tay hướng thụ một phen.

Này Đệ Tử đã đặt dàn xếp chi cảnh, cũng là một giới đường chủ, tự nhiên không thể mất đi Thiên Âm mặt mũi, cũng vì biểu hiện Đại Môn Phái thủ pháp, chương phong bên trong vậy mà mang theo chân khí, đó là muốn đem Kim Tịch mặt rút cái nứt xương!

"Chậm!" Lưu Lãnh quát khẽ một tiếng, lên chương bá Phong ngăn lại Thiên Âm Đệ Tử, không dung cái lại nói nói, " người này người không tổn thương được, đừng nói là người, đúng vậy Lương Sơn Phủ Phủ Chủ Hỗn Đàn đại nhân ở đây, cũng sẽ không thương hắn!"

Lời này ngược lại là khiến cho mọi người khê giạt mình, Lương Sơn Phủ bên trên có Đại Thương tộc chỗ dựa, lại công bố hiệu lệnh Tây Vực Chư Môn phái, nào có Hỗn Đàn không thể gây tổn thương cho người.

"Ừm?"

Thiên Âm Đệ Tử si cứ thế trừng mắt về phía Lưu Lãnh.

"Người này tên là Kim Tịch, tuy không phải người tu hành, nhưng bây giờ thân có Tàng Long Lệnh, cùng trong mộ Tứ Phương Tôn có chút sâu xa, không có hắn chỉ sợ rất khó lấy ra Tứ Phương Tôn, chắc hẳn Lương Sơn Phủ cùng người Thiên Âm phái biết nói trong đó nguyên nhân đi..."

Lưu Lãnh gần như trào phúng nói nói.

Thiên Âm phái Đệ Tử quả nhiên lùi lại một bước, tức giận trừng một chút Kim Tịch, hậm hực thối lui.

Bọn hắn tuy nhiên không biết Kim Tịch, tuy nhiên âm thầm đều biết nói Lương Sơn Phủ giam lấy một vị phu nhân, con của hắn gọi là Kim Tịch, năm đó khoe khoang khoác lác muốn lấy Tứ Phương Tôn đòi lấy mẫu thân.

Lưu Lân là tại nói cho Lương Sơn Phủ, nhu phu nhân cùng Cơ Mộ Phi các người cũng không tổn thương được, bây giờ Kim Tịch đang bước về phía lấy ra Tứ Phương Tôn con đường.

Một cái tuổi trẻ tiểu tử đột nhiên thu hoạch được Tàng Long Lệnh, lại là Lương Sơn Phủ cũng không thể thương người, rất nhiều người bắt đầu chú ý Kim Tịch.

Quả nhiên, không ra mấy ngày Lương Sơn Phủ Phủ Chủ Hồn Đan lại lần nữa gia tăng đối nhu phu nhân cùng Cơ Mộ Phi trông giữ, dặn dò thủ hạ không được ra một tia sai lầm, vô luận như thế nào cũng không thể để hai người chạy trốn hoặc là phí hoài bản thân mình.

Tứ Phương Tôn như thế nào thuộc về cuối cùng không có đạt thành nhất trí ý nguyện, đám người đành phải đi đầu phân phối tiến vào Đồng mộ nhân viên.

Kim Tịch lập tức đứng ra, Cao Thanh nói ra: "Chư vị đều biết nói, Đồng mộ chính là Vũ Đế chỗ tạo cơ quan trùng điệp, phạm là đi vào người đều gặp nguy hiểm, nhưng mọi người tâm tư đều rõ ràng, lại sợ người nào độc chiếm, ta có chút võ lực nhưng không hiểu được tu hành, chỉ tính cái tùy tùng, ta chỗ này có Lưu Lân, Bạng Uyển Nhi, Thủy Cơ cùng Hoán Nương tiến về, cho nên các môn phái, bộ tộc đều có thể phái người theo hướng, người dẫn đầu vật không cao hơn bốn người, quân sĩ thuộc hạ không cao hơn 50..."

Đề nghị của hắn lập tức bị tiếp thu, ai cũng muốn lần đầu tiên nhìn thấy Tứ Phương Tôn, cũng phòng ngừa cầm Tứ Phương Tôn tìm đường đi người.

Tác giả cầu cổ động Nguyệt Phiếu

Như nếu cảm thấy tấu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một cái đi ~ ném Nguyệt Phiếu cũng có thể nha!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Hắc Trùng

Ngự Long Cửu Thiên

Đồng Phụ mộ kiến tạo năm trăm năm về sau, rốt cục bắt đầu có người đi vào Khai tôn.

Lần này tiến vào Đồng mộ cùng sở hữu Bát Đại nhóm, Lưu Lân làm một nói, cùng là Hoạn Long thị còn có Quý Thái nhất tộc, tự nhiên do Quý Thái cầm đầu.

Còn lại Lục Môn cùng người cầm đầu phân biệt là, Không Nhưng phái Phó Chương Môn buộc vương, Thiên Âm phái vì Phân Đường chủ Hoắc Tắt, Lương Sơn Phủ Trâu Nhất Tạo; Phong Thác Tộc Tắc Do Phong hướng đệ đệ nhỏ nhất Phong Thế chỉ huy, Vân Sơn phái chương môn Trình Chính Quả, đen tộc thủ lĩnh Bạch Lai.

Trừ Lưu Lân bên ngoài, còn lại bảy phái các mạng tùy tùng năm mươi người, mỗi tổ đều có bốn cái tu hành cao thủ đi vào, tăng thêm Kim Tịch, nhập mộ nhân số vì ba trăm tám mươi ba.

Kim Tịch lệnh cường chế Thủy Cơ không mang theo một binh một tốt, bởi vì từ Đồng Phụ nơi đó biết được, nơi này tuyệt không phải bình thường Mộ Huyệt, vô luận Kiệt Vương mục đích như thế nào, đều cho thấy này mộ mật không thể phá, nếu không vương triều sẽ không dễ dàng bán ân tâng năm trăm năm bí mật.

Một chút liền có thể nhìn ra, mỗi một phái nhân mã bốn cái đầu mục đều là tu hành đạt tới Phạm Giới Đỉnh Cấp tức Dung Thông người, mà những cái kia tiểu môn phái, Tiểu Bộ tộc Tu Hành Nhân số không đủ, chỉ có thể chờ ở bên ngoài đợi, ngóng nhìn vạn nhất dùng võ tìm chủ, lại liệu cái đầu roi máu chảy.

Dò xét mộ đội ngũ trùng trùng điệp điệp đi vào Đồng mộ trước cửa.

Kim Tịch đột nhiên dừng lại, xoay người lại "Sưu" một bên dưới bóp ra Tàng Long Lệnh, khí phái ngẩng cao hô nói:

"Vạn đạo Quy Tông Tôn Giả thắng, đây là Tổ Tiên Đồng Phụ chi mộ, đã có 300 người chết theo, hậu nhân đập mộ, nhất định phải quỳ bái hành lễ số, ba đập đầu mà cầu Tổ Tiên phù hộ, không muốn chết lập tức đập đầu..."

Đây là cá nhân hấn chi tôn, Đồng Phụ Huấn Đạo hấn bốn năm, lại quà tặng Vô Thượng pháp thuật cùng Vũ Khí Linh Thú, tuy nhiên lòng có không đành lòng, mà dù sao muốn tìm đến Tứ Phương Tôn, không thể không quấy nhiễu Thế Tổ mộ địa, cũng coi là hiếu kính một phen.

Quả nhiên, một số tùy tùng nhao nhao quỳ xuống.

Kim Tịch không ngừng lúc lắc Tàng Long Lệnh dò xét ra hiệu, vẫn đứng thẳng cũng nước chảy bèo trôi quỳ xuống tới.

"Người!" Kim Tịch hưng dữ uống hương Quý Thái, "Người thân là Ngự Long bốn tộc đệ tử, chẳng lẽ không bái tổ tông sao?"

Quý Thái trên mặt co quắp, trong ánh mắt lộ ra giết người Nộ Hỏa, thế nhưng là Kim Tịch nói lãnh nghệ có lý, cần rằng quỳ gối mà quỳ.

Hắn một cúng bái, lại cũng không có người đứng thẳng, đen ngịt một đám người Phục Địa mà bỏ.

Kim Tịch mới không đi quỳ, trong lòng của hắn có Đồng Phụ, đồng thời ở trước mặt quỳ bái qua, còn nữa Đồng Phụ chi thân sớm đã đi Thiên Giới, nơi này chỉ là không mộ một tòa, thế là khí vũ hiên ngang đứng thẳng trước mặt mọi người, chậm chậm dần ra từng ngum thờ dài, phảng phất vạn nhân triều bái hắn, thậm chí làm như có thật địa điểm điểm đầu.

Gỗ đầu thời khắc, ba nữ nhân nhao nhao kinh ngạc một lát, nhìn Kim Tịch, một cái vui vẻ, một cái giận dữ, một cái cười trộm.

Một vị là Băng Uyển Nhi, một vị là Thủy Cơ, một vị là Hoán Nương.

Cửu Giới hai mươi một năm cuối mùa hè, Khai mộ chi hành bắt đầu.

Mới vừa tiến vào Mộ Huyệt, một trận râm mát cùng một cổ hôi thối truyền đến, đây là trong núi Mộ Huyệt, năm trăm năm không có người đi vào, bên trong âm thấp sớm đã xuyên thấu vách tường, mấy ngày trước đây tràn vào đi bang chúng đều chết thảm bên trong, giờ phút này thì thể đã hư thối, chỉ có hai cái Dung Thông tu vi người trốn thoát.

Theo bọn hắn trần thuật, mới vừa tiến vào đệ nhất nói Thính Đường, trên không đồ xuống mà ra vô số chi thạch thốc, vô cùng sắc bén tốc độ kinh người, chưa đám người kịp phản ứng liền đã nhao nhao trúng tên mà chết.

Thế là, lần này tiến vào tầm bảo người mang theo đại lượng Thuần Bài.

"Dám trốn?!"

Sau lưng truyền đến một tiếng gầm thét, ngay sau đó chính là hét thảm một tiếng.

Xem ra là kinh hãi sau khi muốn chạy trốn tùy tùng bị chủ nhân chém giết, thế nhưng là tất cả mọi người đã không thêm để ý, vẫn như cũ chăm chú đi theo mảng người khác, phần lớn đã là phó thác cho trời thần thái.

Mộ Huyệt mười phần rộng rãi, ngang đầy đủ năm sáu người song hành, hai bên là kín Thạch Tường, không có chút nào khe hở cùng bấn lỗ, mặt đất cũng là cực kỳ bằng phẳng cứng rắn, không giống như là tồn có cơ quan, chỉ là bó đuốc có khả năng nhìn thấy cực chỗ không đạt được cao đỉnh, không biết đỉnh vách tường cái gì bộ dáng.

Một đoàn người cẩn thận từng li từng tí bước qua vô số cỗ thi thể, rốt cục đến đệ nhất Đạo Môn thất.

Kim Tịch thử thăm dò rào bước tiến lên hai chân, lại không thạch thốc phóng tới.

Khiến người kinh dị chính là, đám người liên tiếp thông qua hai ba nói đột xuất thừa trọng Thạch Lương, hào không ngoài suy đoán phát sinh. Trong đám người phát ra chặc chặc âm thanh, ý là khẩn trương thái quá, có lẽ chỉ có đệ nhất nói thạch môn mới có cơ quan.

Kim Tịch đã nhắc lên mười hai vạn phần tinh thần, càng là tinh túc càng là Âm U, hắn kéo Băng Uyển Nhi tay, bởi vì phía trước xuất hiện một chỗ rộng rãi Thính Đường, đồng thời mở có ba nói thạch môn.

Thủy Cơ thử đi bắt Lưu Lãnh tay, thế nhưng là Lưu Lãnh phản ứng chút nào.

"Ngừng!"

Lưu Lãnh khoát tay ra hiệu mọi người ngừng bước.

"Phía trước u ám, thấy không rõ con đường, nơi này có ba nói Quan Khẩu, mọi người thương nghị một dưới, phân phía trước đi còn lựa chọn trong đó một nói?"

Đám người nhao nhao dao động đầu, phía sau tùy tùng hơi chút dứt khoát ngồi xuống thờ câu chửi thề, bình phục hoảng sợ đè nén tâm tính.

"Như có cơ quan, vì cái gì hai ba nói Thính Đường không có phản ứng?" Băng Uyển Nhi bỗng nhiên đối Kim Tịch hỏi.

"Có ý tứ gì?" Kim Tịch nhìn một bên dưới lòng mây, muốn Băng Uyển Nhi nói thẳng kết quả.

Băng Uyển Nhi cũng đồng thời nhìn về phía Luru Lãnh, khẩn trương nói ra: "Như nếu không có cơ quan, vì cái gì đệ nhất Đạo Môn liền chết 300 người?"

Câu này nhắc nhở giống như quỷ mị tại giữa đồng trống gào thét, khiến cho mọi người rung mình, ý kia đơn giản là nói, đã thiết trí ba đạo nhân mệnh, nơi này nhất định có cơ quan.

"Nhanh, trốn! Có cái gì rơi xuống..." Luru Lãnh lớn tiếng kêu gọi!

Cùng lúc đó, mọi người nghe được đỉnh không trung có từng tia từng tia âm thanh tung bay rơi xuống, vô luận là cái gì, nhất định là hủy mệnh Vũ Khí!

To lớn trong thạch thất hỗn loạn tung bùng, mọi người hoảng hốt chạy bừa lẩn cựa xông hướng về phía trước ba cái âm trầm thông đạo, lập tức tràn ngập lên kêu to, chạy cùng Thuần Bài và chạm âm thanh...

"Hoán Nương!"

Kim Tịch đột nhiên phát hiện Hoán Nương tại Quý Thái nhất tộc phía trước đội ngũ phóng tới trung gian thông đạo, mà Luru Lãnh cùng mình tiếp cận bên trái đệ nhất Đạo Môn, tình thế cấp bách bên dưới không kịp nghĩ nhiều một tay lấy Băng Uyển Nhi đẩy hướng bên trái thông đạo, hô to một tiếng "Luru Lãnh, chiếu cổ Uyển Nhi!" Đứng dậy chạy về phía trung gian thông đạo, một thanh dất Hoán Nương xông vào trung gian đen hành lang.

Đang sau đã xuất hiện tiếng kêu rên!

Kim Tịch trừng đủ con mắt về đầu nhìn lại, luôn luôn gan lớn hấn cũng là kinh run sợ mồ hôi xuống.

Không trung không ngừng bay xuống màu đen chất lỏng sền sệt, rơi xuống trong nháy mắt chui ra vô số hắc trùng!

Hắc trùng là Tây Vực đặc hữu Độc Trùng, Thị Huyết thành tính, lâu dài độc thấm khiến cho Thân Thể ngoại bộ tràn ngập dịch nhờn, leo lên cấp tốc vô không bắt nhập.

Đang sau không kịp tiến vào thông đạo người tuy nhiên giờ Thuần Bài, nhưng cái kia là có thể hồi hả nhúc nhích Độc Trùng, trong nháy mắt màu đen trải rộng toàn thân, trong chớp mắt thi thể bỏ nhào vào trên mặt đất, rất nhanh, chỉ đen Trùng Quần cấp tốc thu nhỏ, cuối cùng trên mặt đất chỉ còn lại tầng tiếp theo tầng ăn no nề hắc trùng...

Vô cùng thâm!

"Ném đi Thuần Bài!"

Kim Tịch lớn tiếng gầm rú, hấn trông thấy sau cùng tiến đến mấy người trên đỉnh đầu trên tám chấn phụ thuộc mắt sơ qua Hắc Dịch.

Từng cái Thuần Bài ném ra ngoài, ngay sau đó mấy tên tu hành cao thủ nhao nhao múa song chưởng thi xuất Cương Khí, đem cấp tốc chạy bỏ qua tới màu đen Trùng Quần đầy ra, phía sau thạch sảnh vừa mới triển lộ ra đá xanh nhan sắc, nhưng hắc trùng quyết không bỏ qua, đen triều lại lần nữa vọt tới.

"Quan thạch môn!"

Quý Thái gặp trên hành lang phương rú xuống mắng thạch môn, phía dưới dùng đũa bằng sắt hoành cái chốt ngăn trở, lập tức dẫn người tiến về chuẩn bị đẩy ra ngăn xả nhà khiến thạch môn.

Kim Tịch tiếp lấy bó đuốc quang mang hướng lên nhìn lại, đột nhiên phát hiện trên cửa đá phương giảng đầy dây thừng, lập tức hô nói: "Hỗn đản, đừng nhúc nhích!"

Thạch môn một khi rú xuống, phía trên dây thừng nhất định sẽ xúc động cơ quan, về phần ẩn giấu đi cái gì ai cũng không biết nói.

"Luru Lãnh, không được đụng sờ thạch môn, bên trên có bẫy rập..."

Kim Tịch khàn cả giọng hô nói, hấn biết nói hai bên đồng dạng gặp phải khó xử cục diện.

Quý Thái mấy người cũng phát hiện Huyền Cơ, một bên thi pháp ngăn cản hắc trùng bầy vọt tới, một bên đem nơi cửa mấy cái bị cản chết thi thể đá bay ra ngoài, thi thể vừa rơi xuống lập tức hờ ra một mảnh nhúc nhích màu đen, một lát lại hóa thành một vòng vùng bằng phẳng đều là hắc trùng...

Ai cũng không dám tiếp tục hướng phía trước chạy trốn, bởi vì không biết trước người còn có cái gì cơ quan, vạn nhất tiền hậu giáp kích, dù có muôn vàn bản sự cũng khó có thể sống sót.

Kim Tịch cẩn thận nhìn chăm chăm mệnh mông không ngừng hắc trùng, đột nhiên phát hiện ba khu hành lang nói trước phi thường dày đặc, sau lui về lại lần nữa chen chúc lên, mà trung gian hắc trùng tương đối nông cạn, trong lúc vô hình hắc trùng triều xuất hiện hai đầu đường phân cách.

"Chúng nó làm sao biết nói là tam điều thông đạo?"

Kim Tịch phần nộ lên tiếng, thế nhưng là tiếng nói mới ra, đằng sau truyền đến Đại Nam Nhân tiếng khóc, được trao cho trí tuệ Độc Trùng thủy triều chỉ sợ không người không sợ.

Hắc trùng biết Đạo Nhân sự tình, những này nhập mộ người sợ rằng cũng đừng hòng còn sống ra ngoài.

Kim Tịch biết chẳng đường mặt nhất định có kỳ quặc, chui vào hành lang nói phía trước nhất tinh tế nhìn sang, chính là phát hiện tại hắc trùng trong đám có hai ba con thân thể khá lớn, nhan sắc sâu hạt, tốc độ cực nhanh Đại Hắc trùng, chung quanh che chở vô số Tiểu Hắc bên trong, Trùng Quân luôn luôn theo nó xông lên.

"Giết hắc trùng vương! Lớn nhất, nhan sắc cạn một số!"

Kim Tịch lần nữa rít gào kêu ra tiếng.

Dứt lời hần lấy ra Hóa Xà Cung, ngưng kết Thổ Hành chi khí bắn về phía một cái Trùng Vương.

Xùy!

Trong đó một cái Đại Hắc trùng lập tức ngửa lật!

Xuy xuy!

Chân khí vạch phá hắc không, mấy con hắc trùng vương bị đánh chết, trung gian Trùng Quân lập tức đình chỉ tiến công, dần dần hướng hai bên tán đi, không khắc mặt khác hai bên hắc trùng bầy cũng ngưng tại nguyên chỗ tụ tập.

Kim Tịch kéo Băng Uyển Nhi vừa định lao ra cùng Luru Lãnh tụ hợp, không muốn bị Quý Thái bọn người ngăn lại.

"Theo chúng ta một đường!" Hần âm thê thê uống nói, "như là muốn đi lập tức giết chết các ngươi!"

Kim Tịch bên người lập tức vây lên Thiên Âm phái cao thủ cùng một đám tùy tùng, bọn hần đều nghe thấy được Kim Tịch, cũng nghe thấy Luru Lãnh liên quan tới Đồng mộ sâu xa lý do thoái thác, áp giải hần chẳng những vì bảo mệnh, cũng có thể tùy thời áp chế Luru Lãnh.

"Hỗn đản!"

Kim Tịch phát hiện tất cả mọi người trên mặt sợ sắc, nhất định không dám lỗ mãng.

Quý Thái xanh mặt nuốt bên dưới một hớp nước miếng, cuối cùng không có động thủ.

Kim Tịch thấy phía trước hắc trùng bầy không ngừng nhúc nhích, không có chút nào tán đi mục đích, không trung như cũ không đứt rời rời từng đoàn từng đoàn Hắc Dịch, muốn tiêu diệt những này hắc trùng căn bản không có khả năng, một khi Chúng nó sinh ra mới Trùng Vương sau nếu khó có thể tưởng tượng, liền ngừng đầu nhìn một cái Đinh Đầu thạch môn muốn ra một cái biện pháp.

"Người của hai bên nghe, đem một cái bó đuốc sắp đặt tại thạch nhóm phụ cận, hướng lui về phía sau đến Thạch Lương phía dưới, lại đánh ra hoành trụ..."

Thạch Lương, là Mật Thất đi qua nhất định chiều dài cấu tạo thừa trọng xà nhà, bên trên đều là tăng thêm thêm dày cứng rắn thạch, để phòng ngừa thạch hành lang sụp đổ, bên trong tuyệt sẽ không bố trí cơ quan.

Vô luận cái này nói trên cửa đá mặt có huyền cơ gì, nhất định phải đem chìm phòng ngừa hắc trùng theo đuôi mà đến.

Một đám người liền bó đuốc ánh sáng chậm chạp tiến lên, tụ tập tại thạch xà nhà xuống.

"Ngươi, nhanh, kích rơi sắt cái chốt!"

Kim Tịch lười nhác vận dụng chân khí, tức giận mệnh lệnh mắng Quý Thái.

Quý Thái vô kế khả thi, cắn chặt hàm răng trừng một chút Kim Tịch, giương chưởng liếc về phía hoành khác sắt cái chốt phát ra công pháp.

Răng rắc!

Oanh!

Sắt cái chốt đứt gãy, phía trên thạch môn ứng thanh mà rơi.

Ừ ừ!

Ngay sau đó, thạch môn kéo động dây thừng xúc động cơ quan, trên không đá lớn, thạch thốc nghiêng mà xuống, trong thông đạo lập tức trở nên cảnh hoàng tàn khắp nơi, nếu là có người tại lại là bị thương nặng.

Tác giả cầu cổ động Nguyệt Phiếu

Như nếu cảm thấy tấu chương viết phản kích, cổ động ủng hộ một cái đi ~ ném Nguyệt Phiếu cũng có thể nha!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cứu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Tự Giết Lẫn Nhau Bỏ Cục

Ngự Long Cứu Thiên

"Đây là có lai lịch, không về đồ a!" Kim Tịch đặt mông ngồi dưới đất, trên mặt vậy mà lộ ra cười trên nỗi đau của người khác biểu lộ.

Phía trước y nguyên đen hoàn toàn mờ mịt, rất nhiều người cũng đã chân bên dưới run rẩy, không còn dám tùy tiện phóng ra một bước.

Hắn tinh tế phân biệt một bên dưới người bên cạnh, ngoại trừ Quý Thái nhất tộc, còn có Lương Sơn Phú Trâu Nhất Tạo, Thiên Âm phái Hoắc Tất, cái này hai tổ người hẳn là một mực chỗ tại vị trí trung ương mới tiến vào trung gian thông đạo.

"Đi như thế nào?" Thiên Âm phái Hoắc Tất dùng chất vấn thù hạ khẩu khí hỏi.

"Lão Từ chỗ nào biết nói? !" Kim Tịch tức giận đáp nói, hắn bắt đầu lo lắng lên Băng Uyển Nhi tới.

Hoắc Tất trừng lớn Ngưu Nhân tràn ra ác hận, rất nhanh bị Quý Thái ra hiệu thu liễm, mọi người tro mắt nhìn lấy Kim Tịch ngăn cản hắc trùng, lại ngăn trở Quý Thái tùy tiện thả bên dưới thạch môn, hắn mắt bên dưới là cái có thể lợi dụng người.

Trâu Nhất Tạo lạnh lùng xem kĩ lấy đây hết thấy, không nói một lời.

Hoán Nương gặp Kim Tịch thờ phỉ phỉ bộ dáng, thoáng cúi người xuống lo lắng nói: "Bên kia có Lư Lãnh, Uyển nhi không có chuyện gì."

Kim Tịch lập tức nhắc đầu nhìn hằm hằm Hoán Nương nói ra: "Nàng nếu có không hay xảy ra, ta liền giết ngươi!"

"Cái gì? !" Hoán Nương khẽ giật mình kinh ngạc mà nói.

"Tuyệt vô hư ngôn!"

Kim Tịch lật một chút Hoán Nương, một thanh đẩy ra Quý Thái, tiếp tục hướng Cổ Mộ chỗ sâu đi ra.

Vừa đi ra mấy bước hắn lại ngừng, lấy lại tinh thần liếc nhìn trước mắt hơn trăm người, cổ họng huyền hư nói ra:

"Này mộ kiến tạo mấy năm, xem ra là điều dụng vô số tu vi cao thâm người, vừa rồi cái kia hắc trùng đúng vậy ví dụ, bọn hắn đem hắc trùng treo đến đỉnh điện, một khi nghe được tiếng người liền mưa như trút nước mà xuống, tu vi lại cao hơn cũng khó thoát vận rủi. Cho nên, nhập mộ lấy tôn không phải dựa vào tu hành, mà là nảo từ..."

Hắn đương nhiên là nói chuyện giật gân, tại Phàm Giới không có tu vi cao như vậy có thể đem hắc trùng treo chí cao không năm trăm năm, mà là những người này Thấy rõ mấy năm nên thông đạo nhiệt độ không khí, tụ tập hàn khí đem hắc trùng khốn tại một nơi hơi mỏng mà tron hẳn vô cùng băng màng bên trong, mặc cho nó sinh sôi nhưng tuyệt không có khả năng đột phá băng màng.

Đoạt mộ người một khi bày đi, đường tắt đệ nhất nói thạch thốc bày, lại trải qua hai ba chỗ vô sự thông đạo, đi vào đệ nhất Thánh Đường lại phát hiện ba đạo nhân miệng, tất nhiên sẽ dừng lại nghỉ ngơi, mà quân tụ thời điểm liền sẽ sinh ra nhiệt khí hòa tan đỉnh chớp băng màng, dẫn đến ăn thịt người hắc trùng lại bại mà ra.

Kim Tịch phen này hù dọa quả nhiên có hiệu quả, phía sau hắn vô luận là Quý Thái tộc vẫn là Thiên Âm phái tùy tùng, đều vô ý thức hướng Kim Tịch tới gần nửa bước.

"Băng Uyển Nhi, ngươi có thể nghe được sao?"

Kim Tịch lớn tiếng gầm rú một câu, bốn phía truyền đến rầu rĩ tiếng vọng, thế nhưng là nửa điểm đáp thân cũng không nghe thấy.

Hoán Nương rất là hoang mang, hơi âm thanh hỏi: "Đã người quan tâm như vậy Uyển nhi, vì sao còn..."

"Im miệng!"

Kim Tịch lệnh cường chế nói.

Một đoàn người tiếp tục tiến lên, mỗi cái cẩn thận phân biệt mắng chân dưới, hai bên cùng trên không cấu tạo, âm thanh, trong đám người trừ bỏ gấp rút mà hơi tiếng thờ dốc, chính là tất tất tác tác tiếng bước chân.

Đi ra không xa, đám người bị một nói phong bế thạch môn ngăn trở.

"Đã có lai lịch, vì cái gì lại phong bế thông đạo?" Kim Tịch yên lặng nói nói.

Sau lưng không có người trả lời.

Chỉ có một cái biện pháp, cường ép đẩy lên thạch môn, bởi vì hậu phương đã không cách nào lại trở về.

"Oanh mở thạch môn!"

Hắn thấp kêu một tiếng lập tức hướng về sau rút lui thân, đồng thời lôi kéo một bên dưới Hoán Nương ra hiệu dừng xuất thủ. Theo người tới đều là Cự Tâm Hiểm Ác hạng người, không biết thạch môn bị cường ép đẩy ra sẽ xúc động cái gì cơ quan, vẫn là lưu lại nội lực cho thỏa đáng.

Quý Thái, Lương Sơn Phủ Trâu Nhất Tạo, Thiên Âm phái Hoắc Tất nhao nhao khoát khoát tay, gọi riêng phần mình thủ hạ, lấy tám người làm một tổ cùng một chỗ Nạp Khí nhắm ngay thạch môn, thoáng tập kết về sau đồng thời cầm khí mà phát.

Oanh!

Đó là tám tên Dung Thông cảnh giới tu chân nhân sĩ, mệnh mông chân khí chấn động tại dày trên vách, thạch môn hơi rung động hướng ra phía ngoài nghiêng hơn tám, từng mảnh từng mảnh bã vụn phiêu nhiên rơi bên dưới; bốn đẳng chân khí đột nhiên trở về tới, hình thành khí lưu cường đại trận, một đám người nhao nhao chấn động đến sau lùi lại mấy bước...

"Cẩn thận!"

Tại Quý Thái bọn người nghỉ ngơi Tụ Khí thời khắc, người phía sau trong đám phát ra kêu sợ hãi, theo chính là hỗn loạn tránh né giẫm đạp âm thanh!

Cô thông!

Một cái nặng nề đá lớn nhóm ở trong đường hầm ở giữa từ trên không rú xuống, chấn lên một mảnh bụi đất, nghe cái kia trầm muộn âm thanh cùng cảm giác được chấn động liền biết nói cái này phiền thạch môn vô cùng kiên dày, muốn phá vỡ càng thêm không dễ.

Theo hai tiếng kêu đau đớn, đá lớn đem hai người đập ở phía dưới, không có ai đi nhìn, muốn liền có thể muốn ra nhất định hóa thành bánh thịt, không chút nào lưu khe hở, trái tim tất cả mọi người nâng lên đỉnh điểm, không ngừng hướng về phía trước vây quanh, phòng ngừa sau lưng lại rơi bên dưới kỳ quái đá lớn.

Tà hữu sát vách trong thông đạo, tuy nhiên nghe không gặp người âm thanh, cũng là ngẫu nhiên truyền đến hơi đá lớn rơi xuống đất âm thanh...

Xem ra, mặt khác hai đạo nhân mã cũng đang toàn lực công phá thạch môn.

"Nhanh! Lại đẩy!"

Quý Thái khởi xướng hiệu lệnh.

Tám người lần nữa thi lực đập nện trước mặt thạch môn, một tiếng vang trầm qua đi, nhóm thân vẫn như cũ xê dịch một tấc.

Không có động tĩnh!

Đằng sau không có rơi bên dưới đá lớn.

Quý Thái cùng Hoắc Tất gặp hậu phương bình yên vô sự, không nói lời gì lần nữa uống mọi người tập hợp lực đồng thời phát ra, lại là một trận chấn động!

Dựa theo dĩ vãng Thạch Lương độ rộng mở ra, toà này thạch môn dày hẳn là khoảng năm thước, dựa theo này Phương Pháp kích đánh xuống, ước chừng còn muốn năm mươi lần.

"Chờ một chút!"

Kim Tịch phát hiện không hợp lý, hướng về phía tám cái ác ôn hô nói.

Luôn cảm giác nói ngoại trừ công kích thạch môn âm thanh bên ngoài còn có dị hưởng!

"Vì cái gì đập nện về sau không có lập tức rơi bên dưới thạch môn?" Kim Tịch nói một mình, hần chếp qua một chi bó đuốc, hướng lên nhảy vọt một bên dưới quan sát trên cửa đá phương động tĩnh, phát hiện phía trên Thạch Bích còn tại hơi rung động.

Trong vách tường có cơ quan!

"Nhanh! Người phía sau tránh mau!" Hần bản năng hô lên, tuy nhiên hô xong liền hối hận, bên người những người này ngoại trừ Hoán Nương tất cả đều là Ác Đồ, vì đạt được Tứ Phương Tôn không từ thủ đoạn, giết bọn hần cha của mình nương đều sẽ không tiếc.

Tiếng nói của hần vừa dứt, không trung tái khởi phong thanh, ngay sau đó lại là một nói đá lớn đùng rơi trên mặt đất.

Thông!

Phảng phất chấn động, đá lớn trên mặt đất nện lên hạt bụi, nương theo lấy mấy mảnh mảnh vỡ bay lên mà lên.

Kim Tịch cảm thấy chân tiếp theo trận tê dại!

Tốt tại người phía sau đã sớm chuẩn bị, lộn nhào tuôn hướng hàng phía trước, trong nháy mắt gần trăm người bị vây ở chỉ dài có mười trượng trong không gian, Không Khí rõ ràng trở nên ngột ngạt.

Không gian lại thu nhỏ Nhất Trượng!

Ba nói thạch môn chìm, nhưng nơi này chỉ đập nện hai lần!

Đám người dừng tay, cũng là kinh ngạc mà nhìn chăm chăm vào sau lưng thạch môn, phía trước đánh nhóm, phía sau rơi nhóm, tiếp tục như vậy không gian càng ngày càng nhỏ, dù cho có thể dung nạp bên dưới đám người, thời gian lâu dài không phải ngột chết bên trong không thể.

Kim Tịch ngờ ngạc đứng tại chỗ, chỉ chỉ phía trước trên cửa đá phương phát ra rung động địa phương, lại chỉ chỉ sau lưng chưa dứt bên dưới đá lớn, lại phân biệt chỉ chỉ hai bên, mờ mịt nói ra:

"Chúng ta tấn công ba lần, rơi bên dưới hai nói đá lớn, mà lại thời gian khoảng cách không giống nhau, cho nên đến rơi xuống đá lớn cũng không phải chúng ta mình xúc động chốt mở, phía trên này thạch trong vách có huyền cơ..."

Trong thông đạo Không Khí bỗng nhiên ngưng kết!

Chết yên lặng...

Bất luận kẻ nào đều nghe hiểu Kim Tịch ý tứ, nơi này tấn công thạch môn, sẽ thông qua cơ quan dẫn phát còn lại trong thông đạo hạ xuống đá lớn.

Sau lưng cái kia hai nói đá lớn nhóm, cũng là mặt khác trong thông đạo tấn công trước nhóm dẫn phát chìm!

Mười trượng, chín trượng... Sau cùng đem không gian lấp đầy, dẫn đến tất cả mọi người mất mạng.

Đây là giải thích, càng là xuẩn người càng có khả năng giết chết người thông minh!

Một loại bị làm nhục e ngại tràn vào mỗi cái đại não của con người, cái kia là sinh mệnh mình quyền bị ép giao cấp khủng bố.

Vô luận là ai, muốn tiêu diệt người khác, đều có thể liều mạng đập nện trước mắt thạch môn, dẫn đến còn lại trong thông đạo đá lớn không ngừng rơi xuống đất tan biến không gian; đồng dạng, phát hiện lập tức liền sẽ bị người khác tiêu diệt đồng thời, nhất định sẽ sinh ra nóng nảy giận mà ăn miếng trả miếng, cuối cùng ba đạo nhân mã đều bị chết.

Đây là tự giết lẫn nhau bố cục!

Bên trái trong thông đạo lại là loáng thoáng truyền đến đá lớn rơi xuống đất tiếng va đập.

"Là cái nào nói không chế cái nào nói?!"

Quý Thái nổi trận lôi đình, trên cổ đen gân đột ngột hờ ra, vô ý thức giơ hai tay lên, ý đồ lại chụp về phía thạch môn.

"Dừng tay!" Kim Tịch phi thân xông đi lên ngăn ở Quý Thái trước mặt, "Người muốn đồng quy vu tận sao!"

Hần rút cuộc minh bạch, đầu này trong thông đạo có hai nói Lạc Thạch, chứng minh có người đập nện hai lần liền phát hiện mảnh khóa, Quý Thái bọn người phát động ba lần công kích mình mới phát hiện, bởi vậy có thể thấy được là bên trái đầu thứ nhất thông đạo không chế trung gian đầu này thông đạo.

Đó là bởi vì, bên trái trong thông đạo có Băng Uyển Nhi!

Nàng nhất định trước thời gian phát hiện Huyền Cơ, uống mọi người đình chỉ tiến công.

Cho nên, đầu này thông đạo nhất định không chế phía bên phải thông đạo, ban này âm thanh trọng hưởng nói rõ thứ ba thông đạo cơ quan không chế bên trái đầu thứ nhất thông đạo.

Là ngu xuẩn thứ ba thông đạo người tại tiếp tục phát động công kích!

"Cũng không thể vây chết ở chỗ này, " Quý Thái gầm thét, trong ánh mắt tràn ngập hưng phấn cùng tham lam, "Ta muốn để bọn hắn chết hết!"

"Đừng quên, trong tay ngươi không có Ngự Long Lệnh cùng Tàng Long Lệnh!"

Quý Thái nghe xong lập tức thả bên dưới song chương, đại thủ bóp thành quyền đầu.

"Quý Thái, " Trâu Nhất Tạo mặt âm trầm, dường như không đem cái này Bắc Vực Lăng Nhân để vào mắt, "Mọi người mục đích là Tứ Phương Tôn, không phải vạn bất đắc dĩ không thể hành sự lỗ mãng..."

Tại toàn bộ dò xét mộ trong đội ngũ, chỉ có hắn hi vọng tại mình không chiếm được Tứ Phương Tôn tình huống bên dưới để Kim Tịch nắm bắt tới tay, cũng tốt thuận lợi đem Tứ Phương Tôn mang đến Lương Sơn Phủ.

Bởi vì Băng Uyên Nhi cùng Kim Tịch trong thông đạo không có động tĩnh, thứ ba thông đạo người rốt cục phát hiện mỗi đập nện một lần thạch môn bên trái liền truyền đến Lạc Thạch âm thanh.

Trâu Nhất Tạo giờ tay ra hiệu nhắc nhở mọi người:

"Trước chờ một dưới, bên trái hai đầu trong thông đạo không có động tĩnh, chúng ta nơi này mỗi đánh một lần thạch môn, bên trái đều có Lạc Thạch âm thanh, " mắt hắn híp lại hướng phía sau nhìn lại, "Chúng ta đánh năm lần, nhưng mà phía sau chỉ rơi Hạ Tam Đạo thạch môn, xem ra là bên này đánh nhóm, bên trái Lạc Thạch..."

"Ha ha ha!" Thiên Âm phái Hoắc Tất đập bụng cười to, "Vậy liền nhanh nhanh oanh nhóm, diệt một đường là một đường!"

Trâu Nhất Tạo nguyệt hấn một cái, đồng dạng trong tay bọn họ một kiện Ngự Long Tứ Bảo đều không có!

Lúc này đệ nhất trong thông đạo, Lưu Lãnh nơi đó đã rơi bên dưới năm tòa thạch môn, năm sáu trọng không gian đen ngịt tụ tập hơn mười người, Băng Uyên Nhi đây đầu là mồ hôi, nhìn chăm chăm bên người Thạch Tường.

Thủy Cơ giờ lên mặt nhìn về phía Lưu Lãnh, hấn lại trực câu câu trùng mắt trước thạch môn, hai tay bóp thành quyền đầu.

Hắc trùng chiến dịch cùng đột rơi thạch môn, đã chiếm lấy trăm tính mạng người!

Tác giả cầu cổ động Nguyệt Phiếu

Như nếu cảm thấy tấu chương viết phần kích, cổ động ủng hộ một cái đi ~ ném Nguyệt Phiếu cũng có thể nha!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Chờ Chết

Ngự Long Cửu Thiên

Kim Tịch liếc nhìn một phen ừ rừ cúi đầu các tộc Đệ Tử, trào phúng nói: "Đều muốn lấy được Tứ Phương Tôn, không phải dễ dàng như vậy, kết quả là vẫn là công dã tràng..."

Quý Thái hô một tiếng vượt đến trước mặt, xách tay phải bắt Kim Tịch cổ áo.

"Khục!" Trâu Nhất Tạo ho nhẹ lên tiếng.

Quý Thái đành phải dừng tay, khóe mắt trái nhảy lên kịch liệt nằng dẫn đến mắt tam giác không ngừng biến hình, "Lưu Lãnh nói qua ngươi cùng cái này

Đồng mộ có chút sâu xa, mắt xuống đến ngọn nguồn nên làm cái gì?" Hân cơ hồ ghen cảm tiếng nói.

"Chờ chết!"

Kim Tịch không chút do dự đáp nói, dứt khoát ngồi xếp bằng xuống.

Một bên Hoán Nương kìm nén không được, cúi tại Kim Tịch bên tai nhỏ giọng nói: "Người đừng quên, sát vách trong thông đạo còn có Uyển Nhi!"

Kim Tịch tâm đầu nổi lên một trận chua xót, bác kiến trừu ty như vậy triệt đau nhức!

Thiên Âm phái Hoắc Tất nhìn thấy hai người lặng lẽ mà nói, nghiêm nghị uống nói: "Nhanh nghĩ biện pháp, nếu không ta hiện tại liền giết nữ tử này!" Hân đưa tay chỉ hướng Hoán Nương.

"Người dám? !" Kim Tịch nhảy lên thân mà lên, "Người dám động nàng nhất hạ, ta liền đập cái này thạch môn, khiến cho mọi người Ngọc Thạch cùng đốt!"

Người giết ta, ta giết hân, hân giết người, đây là cùng đường mặt lộ kết cục.

Hồi lâu, Kim Tịch liếc mắt nhìn Quý Thái hỏi: "Người biết nói hai bên trái phải thông đạo đều có ai sao?"

Trâu Nhất Tạo vượt lên trước đáp nói: "Bên trái Lưu Lãnh cùng Vân Sơn phái Trình Chính Quả, đen tộc Bạch Lai, phía bên phải Không Nhưng phái buộc vương, Phong Thác Tộc Phong Thế..." .

"Trái chín người, bên trong mười hai người, phải tám người." Kim Tịch yên lặng đếm lấy Dung Thông Nam Tử nhân số, đương nhiên không bao gồm chính hân cùng ba nữ nhân.

Hân biết nói, Vũ Đế xây Đồng mộ nhất định sau khi cho phép người đi vào lấy ra Tứ Phương Tôn, nếu không sẽ không mở Khai mộ nhóm, đây hết thấy chỉ là đang khảo nghiệm Khai Tôn Giả tài năng, đi không đến Thâm Cung quan tài, cũng không xứng đạt được Tứ Phương Tôn.

Đồng mộ kiến tạo mới bắt đầu, các thợ liền thiết lập dò xét mộ nhân số, lấy hắc trùng khiến cho tiến vào Mộ Huyệt người vội vàng xâm nhập thông đạo, không thể không rơi bên dưới đuôi nhóm ngăn trở hắc trùng, nhất định hình thành khốn tại hành lang cục diện.

Như nếu người đến chỉ có người một đường, chỉ cần công kích thạch môn thẳng đến mở ra là được, không quan trọng mặt khác thông đạo sụp đổ.

Nếu là có hai đường dò xét mộ đám người, chỉ có thể căn cứ Lạc Thạch cẩn thận phân biệt, trước từ trong đó một đường đánh ra thạch môn, về sau một đường khác lại phá nhóm mà ra, cam đoan lẫn nhau không chịu được thương tổn, nếu không chắc chắn có một trận đám người vẫn một.

Trên thực tế, nhân số rất ít tình huống dưới, hoàn toàn có thể bày nhập một đầu hành lang nói; quá nhiều thì tự nhiên hình thành ba đường đồng tiến, chỉ có hai đường tình huống cực kỳ bé nhỏ.

Bây giờ chia ra ba đường lẫn nhau cản tay, dù ai cũng không cách nào cái thứ nhất phóng ra thông đạo.

"Có ý tứ gì?" Quý Thái không kịp chờ đợi hỏi.

"Đoán chừng là chỉ có đồng thời đập nện thạch môn lúc, cơ quan kiểm chế lẫn nhau có thể đình trệ, mới sẽ không phát động Lạc Thạch..." Kim Tịch nhắm mắt lại ừ ừ đáp nói.

"Nhưng nơi này sao có thể phát ra tín hiệu?"

Quý Thái hỏi lại.

Kim Tịch mở mắt ra nghiêng ngẫm một chút Quý Thái, cái kia tham lam bộ dáng cơ hồ làm cho người nôn mửa.

Hân chợt nhớ tới bên trái Băng Uyển Nhi trong thông đạo nhất định chìm số nói thạch môn, so nơi này càng kiểm chế ngọt ngào, tâm lý rốt cục không đành lòng chậm rãi đứng người lên, đưa bàn tay thiếp ở bên trái trên vách tường phát động nội lực tìm kiếm ẩn tàng miệng thông gió.

Không có!

Sáng tạo giả không có lưu lại một kích mà mở liên hệ chi lộ.

Nhưng đây là duy nhất Phương Pháp.

Nhất định phải đánh tan vách tường nghe được liền nhau thông đạo âm thanh, mới có thể cùng nhau chỉ huy công kích thạch môn.

Kim Tịch hai mắt nhắm lại thanh không mình tạp niệm, hân cảm giác được Băng Uyển Nhi giờ phút này cũng là tay thiếp vách tường di động tới, giống như tại tìm kiếm mình, hân không ngừng dò xét vuốt ve, ngưng kết toàn thân Nguyên Khí ý đồ xuyên thấu Thạch Bích, đi cảm giác được Băng Uyển Nhi, chỉ chốc lát sau liền mồ hôi như mưa dưới, sắc mặt trắng bệch...

Hoàn toàn chính xác, thời khắc này Băng Uyển Nhi lo lắng ở trên vách tường chuyển động thủ chương!

Nàng ngưng mắt vuốt ve, cũng là thời gian dần qua Tích Lạc đỏ mồ hôi.

Uyển nhi...

Kim Tịch một mực yên lặng đọc lấy cái tên này, nhớ tới vô số lần giúp đỡ mình, nhớ tới nàng băng trong cốc cho ăn ăn, nhớ tới Côn Luân hư bên trong lòng ý... Bỗng dưng, tay của hai người đồng thời dừng lại!

Cách năm thước đá dày, bọn hắn cảm giác được một tia âm áp đánh tới, một loại vội vàng cùng chờ đợi xuyên thấu Kiên Tường.

Hai người đề lại, chính là một chỗ vách tường!

"Chính là chỗ này!" Kim Tịch mở choàng mắt, chép qua một cây đập tắt bó đuốc làm ra Ký Hiệu, "Chúng ta muốn đánh thông vách tường, đến hai người ở chỗ này Hướng Tả bên cạnh xuyên thấu, còn lại mười người không ngừng phía bên phải bên cạnh đá thông, quyền đương từ bỏ thứ ba trong thông đạo xuất phát đi!"

Hắn nhớ tới Băng Uyển Nhi nơi đó liên tục rơi xuống chìm thạch liên hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Quý Thái bọn người biết nói nhất định phải đánh thấu vách tường liên hệ tin tức, cũng không hiểu Kim Tịch dụng ý, vì cái gì bên trái chỉ lưu bên dưới hai người thì khí phá thạch.

Kim Tịch không cười thà, bày ra yêu có nghe hay không tư thế, lại là một bên Tọa Thiên đi.

Chặt vật tường đồ công kích bắt đầu!

Ầm!

Một Đạo Khí lực đánh vào trên tường đá, vách tường xuất hiện một chỗ xoa ngắn, một tia bột phấn chìm mà xuống, tiếp lấy lại là Cương Khí đâm vào...

Một ngày, hai ngày...

Mắt thấy phía bên phải vách tường xuyên thấu phá nát Nhất Xích có thừa, thế nhưng là bên trái hai người cần thỉnh thoảng ngừng tu dưỡng, lỗ rách chỉ có một lượng tắc.

Kim Tịch dựa vào vách tường buồn bực ngồi, nhìn một đám thập ác bất xá tặc nhân cắn răng nghiến lợi đục tường, thậm chí đối cái kia Tứ Phương Tôn sinh ra bất mãn, có lẽ truyền thuyết kia không giả, ai có được Tứ Phương Tôn liền sẽ có được Thiên Hạ, bên trong dù sao có giấu Bát Long, đó là tụ tập bực nào tường khí!

Nếu không, hàng ngàn hàng vạn người vì cái gì không để ý tính mệnh muốn chiếm lấy Tứ Phương Tôn đâu?

Trên bờ vai đột nhiên thêm ra một cái đầu, là Hoán Nương chống đỡ không nổi bối rồi dựa vào lên, lập tức bên tai nổi lên nhiệt ý, hắc cau mày đầu cần thận từng li từng tí đem Hoán Nương đầu lĩnh hướng khác một bên thối lui, đặt ở một cái tùy tùng trên bờ vai.

Tùy tùng còn chưa hoàn toàn chìm vào giấc ngủ, chợt phát hiện trên bờ vai thêm ra một cái mỹ nhân, khoe miệng liệt liệt bất động thanh sắc; không ra nửa khác, cái kia tùy tùng dường như không chịu nổi vốn là nóng bức Không Khí, lại nhẹ nhàng đem Hoán Nương đẩy trở về.

Ngày thứ bảy, bên trái lỗ thủng đột nhiên kết nối!

Lẫn nhau nghe thấy được sát vách âm thanh!

Kim Tịch vụt nhất hạ tiến lên, để vào mắt đơn gỗ đi qua, bên kia cũng là có một cái thanh tịnh thủy linh con mắt!

"Kim Tịch!"

"Băng Uyển Nhi!"

Hai người đồng thời hô nói.

"Người không sao chứ?"

Lại là trăm miệng một lời!

Kim Tịch nhìn thấy, bên kia trong ánh mắt cút ra khỏi mấy giọt nước mắt...

Vạn chúng nhìn trừng trừng phía dưới, Băng Uyển Nhi giống như có chút thẹn thùng, hỏi tiếp nói: "Hoán Nương đâu, nàng còn tốt đó chứ?"

"Không chết được!"

Kim Tịch kiên quyết đáp nói.

Hoán Nương sắc mặt lập tức biến dạng, hung hăng trừng một chút Kim Tịch, thử thăm dò tiến lên muốn cùng Băng Uyển Nhi đối đầu vài câu, nhưng lại phát hiện hần cả khuôn mặt áp sát vào trên vách tường, như là dính lên đi.

Lại qua một ngày, thứ ba thông đạo tường lỗ đã thông, đi qua hỏi thăm, bên kia cũng tại hướng trung gian thông đạo xuyên thấu bức tường, chỉ bất quá chưa đạt tới một nửa.

Rất nhiều người thăm kêu ngạc nhiên, không biết đạo kim tịch vì cái gì có thể dò xét đến bên trái mặc động vị trí, một là rất nhanh bị hưng phấn chiếm cứ, hai là đều biết nói hỏi cũng hỏi không, tiểu tử này chưa ngọt không tiến.

Chính đồn một ngày sau, ba nói đồng thời công kích thạch môn Chiến Đấu bắt đầu.

"Mỗi một nói tám người, mọi người chuẩn bị... Công!" Kim Tịch ở vào trung gian hành lang, tự nhiên do hần đến chỉ huy.

Oanh!

Ba khu thạch môn đồng thời nhận tám nói chí cao nội khí oanh kích, toàn bộ cung điện đều theo chấn động.

Đám người trừng lớn hoảng sợ con mắt vô ý thức về đầu nhìn nhìn, quả nhiên không có động tĩnh.

Trù tính Thành Công!

Bầy âm thanh la hét, mọi người quét qua ngày xưa sầu bi cùng e ngại, trong ánh mắt lần nữa hiện lên thả ra lập tức liền có thể lấy cảm tới Tứ Phương Tôn quang mang.

Ầm ầm là âm thanh không ngừng truyền ra, thạch môn từng tắc từng tắc hướng ra phía ngoài nghiêng, mười lần, ba mươi lần, năm mươi lần...

Chi... Cách!

Cự Môn ngã lệch, phá hành lang mà ra!

Ba Đạo Môn gần như đồng thời hướng ra phía ngoài nghiêng đi ngược lại, nặng nề mà quăng rơi trên mặt đất, các lộ Đệ Tử phảng phất là bị đè nén quá lâu nguyên nhân, tranh nhau chen lấn chạy đi ra ngoài, hỗn nhiên không quan tâm bên ngoài là cái gì trăng cánh, bó đuốc lại một lần nữa toàn bộ dấy lên, chiếu sáng tầng tiếp theo thế giới.

Chợt nhìn đi, bên ngoài là một chỗ chỗ trống, không có đắp lên đá xanh, vẫn như cũ bại lộ mắng đất vàng bản sắc, trung gian đất trống bên trong bày biện ra một vũng Thanh Thủy, yên tĩnh mà Thanh Minh, tại ánh lửa chiếu rọi bên dưới trong suốt sáng long lanh, Kiều Kiều ướt át.

Kim Tịch không lo được thưởng thức cảnh sắc bên ngoài, thẳng đến Băng Uyển Nhi, hai người cũng không lo được ngoại nhân thăm dò, trực tiếp ôm nhau!

"Vừa mới mười ngày, liền bức này bộ dáng!" Thủy Cơ không vừa mắt, bất mãn nói ra một câu oán trách, trực câu câu liếc nhìn Lư Lân.

Lư Lân không để ý nàng, lạnh lùng nhìn chăm chăm điên cuồng chạy về phía Thủy Đàm đám người.

Hoán Nương cố ý tránh ra con mắt, thế nhưng là dư quang thủy chung dừng lại tại Kim Tịch cùng Băng Uyển Nhi trên thân...

Hoảng sợ cùng chờ đợi dễ dàng cho người ta mang đến khát khô, các lộ tùy từng cảm thấy thiên nhiên ao nước tự nhiên so trong tay bình bình bên trong từ Thủy muốn Thanh Lương sáng long lanh, mọi người kêu gào nhào về phía chỗ trống chỗ, hỗn nhiên quên đây là Mộ Huyệt, không ngừng mà tay nâng Tịnh Thủy vẩy nhập trong miệng.

"A... A... Cứu mạng a!"

"Ồ ồ!"

Rất nhiều người kêu rên lên, có lập tức buồn bực bỏ nhào, có che cổ họng đuổi dài cái cổ nhảy lên nhảy, tuy nhiên một lát liền hoành mà chết!

Không tới kịp tiến lên đám người lập tức xúm lại đi qua.

Kim Tịch đẩy ra đám người xem xét, chết đi các tùy từng mỗi cái sắc mặt sưng biến thành màu đen, không thể nghi ngờ là trúng độc bỏ mình, hần tới gần ao nước đánh hơi, lại không có chút nào mùi vị khác thường.

Đây là suối nước ngầm!

Đi qua năm trăm năm trong ao Độc Khí vẫn chưa phát ra hầu như không còn, tự nhiên là đáy nước thả ở vô số phong tồn Hàn Độc mật bình, chỉ mở ra một tia lỗ hồng, không ngừng nhuộm dần mảng mảnh này lằng lằng trôi động suối nước, uống người lập tức chết bất đắc kỳ tử.

Hắn ngẩng đầu nhìn một chút phía trước bóng tối vô tận, âm thầm nuốt bên dưới một hộp nước miếng.

"Chúng ta đi ra bao xa?" Kim Tịch hỏi.

"Bốn năm dặm đường." Băng Uyển Nhi thì thào đáp nói.

"Đây chính là hơn mười dặm dài huyết a."

Các môn phái, các tộc dần dần kiểm kê nhân số, cuối cùng xác định chuyến này dò xét mộ nhân số dư bên dưới 260 người, hắc trùng, Lạc Thạch cùng Độc Thủy chiếm lấy 123 người tính mệnh.

Kim Tịch gặp các tộc thủ lĩnh bình yên vô sự, tức giận xem thường một chút Độc Thủy ao.

Phía trước lại là một gian cự đại hành lang nói, lần này lại là chỉ có bó đuốc luồn vào đi dò xét chiếu, không người dám mạo bước tiến lên bước đầu tiên.

Kim Tịch gặp rộng rãi trên miệng phượng không có khảm ngọc thạch môn, cũng không dây thừng bài bố, chân bên dưới đá xanh cứng rắn vô cùng, cái thứ nhất thoan đi vào, Băng Uyển Nhi cũng theo xông tới, một thanh kéo lấy Kim Tịch.

Đám người theo đuôi đi vào đồng dạng to lớn Thính Đường.

Truyền đến nhiều tiếng hô kinh ngạc thanh âm!

Tác giả cầu cổ động Nguyệt Phiếu

Như nếu cảm thấy tấu chương viết phần khích, cổ động ủng hộ một cái đi ~ ném Nguyệt Phiếu cũng có thể nha!

Bạn đang đọc truyện *Ngự Long Cửu Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.